

320
நூற்று
S P R

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

எம்.எம்.எம். நூற்றுவூருக்

மூஸ்விய் பூர்வீகம்

• எம்.எம்.எம். நாறுவல் ஹக்

(Diploma in mass Media)

**மருதம் கலை திலக்கிய வட்டம்
சாய்ந்தமருது**

முஸ்லிம் பூர்வீகந்தன் நகர்வுகள்

முஸ்லிம் சமூகம் தனது பூர்வீகத்தைப் பற்றி உரத்துப் பேசுவேண்டியுள்ளது	iv - vii
சமகால வரலாற்றில் ஒரு பரிமாணம்	viii - ix
நம்முன் நீட்டப்படும் ஆய்வுநால்	x
முஸ்லிம் பூர்வீகம் மீதான தேடல்களின் தோற்றுவாய்	xi - xii
1. மனித தோற்றமும் பெருக்கமும் லெமூரியா கண்டத்தில் அல்ல	1 - 10
2. ஏக இறைக் கொள்கையே ஆதியில் தொடங்கிய வழிபாடு	11 - 18
3. வரலாறு தொல்பொருள் ஆய்வுகளை இல்லாம் மறுக்கின்றதா?	19 - 29
4. இலங்கை முஸ்லிம்கள் தமிழர்கள் அல்ல	30 - 33
5. பேரினவாத சக்திக்குள் முஸ்லிம் உரிமைகள்	34 - 46
6. முஸ்லிம்கள் தமிழர்களின் விரோதிகள்?	47 - 58
7. வடக்கிலிருந்து கிழக்குப் பிரிவதும் அதன் சர்ச்சைகளும்	59 - 60
8. ஷயிப் முஹம்மது முதல் பழீல் வரை ஓர் இரத்த நாட்குறிப்பேடு	61 - 68
9. கப்புக் குழிகள் ஓர் மீளாய்வு	69 - 74
10. தெரிந்த விடைகளுக்கான கேள்விகள்	75 - 98
11. முஸ்லிம் அரசியலில் பல கட்சிகள் பலமும் பலவினமும்	99 - 102
12. ஸ்ரீ.ல.மு. காங்கிரஸ் முஸ்லிம்களின் அரசியலில் வேருண்டியுள்ளது	103 - 106
13. இலங்கை அரசியல் வரலாற்றில் முஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவங்கள்	107 - 124
14. தகவல் மூலங்கள்	125 - 126

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

Title of the Book: Muslim Poorviham / Subject: Political and History / First Edition - 27 August 2006 / Author M.M.M. Noorulhaq (Diploma in Mass Media) / Address - 129 B, Osman Road, Sainthamaruthu 05 / Copy Right - Author / Published by: Marutham Kalai Ilakkiya Vaddam (Regd.No: NEP/EM/CA/AM/SM/05/2004) / Typesetting: C.M.S. Jaleela / Cover & Book Designed by - M. Nawas Sawfi / Printed by - An-Noor Printers, Kalmunai Tel: 077 6167535 / Book Size - 1/8 / Paper - Bank Paper 75 Gsm / Pages - 140 / Prize Rs- 200=

ISBN - 955 - 1542 - 00 - 2

முஸ்லிம் சமூகம் தனது பூர்வீகத்தைப் பற்றி உரத்துப்பேசு வேண்டியுள்ளது

எழுதுவது என்பது இன்று மிகக் கவுட்டமானதும் அச்சப்படத்தக்கதுமான பணியாக மாறியுள்ளது. இதற்கு மத்தியில்தான் இந் நூலாசிரியர் நூறுல்லறக் இடைவிடாது எழுதி வருகிறார். ஒர் ஊடகவியலாளனின் பணியை போதுமானதான நிறைவேற்றறுவதில் நூறுல்லறக் பெரும் பங்களிப்பு செய்திருக்கிறார். ஊடகவியலாளனின் மிகப்பெரும் பணியாக நான் கருதுவது அறிவுட்டலே. அந்தப் பணியை மிகக் காத்திரமாக இக்கட்டுரைத் தொகுப்பின் ஊடாக நூறுல்லறக் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். இலங்கை மூஸ்லிம்கள் மத்தியில் இவ்வாறு எழுதுபவர்களின் தொகை மிகக் குறைவே. அந்தப் பணியை துணிச்சலுடன் நூறுல்லறக் நிறைவேற்றறியிருக்கிறார். என்பது மகுந்த மனநிறைவைத் தருகிறது. இன்று இலங்கையில் எல்லாச் சமூகத்தினருக்கு மத்தியிலும் மிக அடிப்படையாக உள்ள வினாவும் கலந்துரையாடலும் பூர்வீகம் பற்றியதே. இலங்கையில் எல்லாச் சமூகத்தவரும் தமது பூர்வீகத்தை நிறுவுவதில் மிகக் கரிசனை எடுத்து வருகின்றனர். இந்த வினாவும் கலந்துரையாடலும் இன்றைய காலகட்டத்தில் மிக முக்கியமானது. இதனாடாகவே இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்க்கமான எல்லையைக் காணமுடியும்.

இலங்கைச் சமூகங்களின் பிரச்சினைக்கும் பூர்வீகத்திற்குமிடையில் மிக நெருக்கமான தொடர்புண்டு. “பூர்வீகம்” பற்றிய முதன்மைதான் அதிகாரம், பெரும்பான்மை பற்றிய முதன்மைக்கும் காரணமாகின்றது. ஆனால், இலங்கையில் நாம்தான் முதன்மையானவர்கள் என்று “பூர்வீகம்” பற்றிப் போராடுகின்ற இந்தப் போராட்டத்தில் மிகப்பெரும் முரண் நகையுண்டு. எனவே இவ்வழியில், சிங்களவர்களின் பூர்வீகத்துக்கு அளிக்கின்ற முக்கியத்துவம் தமிழர் பூர்வீகத்தை பாதிக்கக்கூடாது. தமிழர் பூர்வீகத்தின் முக்கியத்துவம் மூஸ்லிம்களின் முக்கியத்துவத்தை பாதிக்கக்கூடாது. இவ்வாறான சமூகங்களின் பூர்வீக அந்தஸ்து மலையக சமூகத்தையோ அல்லது கிறிஸ்தவ, மலை சமூகத்தையோ பாதித்து விடக்கூடாது. இந்தச் சமூக சமத்துவத்தின் அல்லது அந்தஸ்தின் ஊடாகத்தான் இலங்கையில் பூர்வீகத்தை வியாக்கியானப்படுத்த வேண்டும்.

இதனடிப்படையில் அரசியல் அதிகாரத்தைப் பகிரவு செய்ய வேண்டும் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வினை கட்டமைக்க வேண்டும். எனவேதான், இன்று இனப்பிரச்சினையில் பங்கேற்காத சமூகம் எனவும், அதிகாரப் பகிரவில் சம்பந்தப்பட அவசியமற்ற சமூகம் எனவும் கருதப்படுகின்ற மூஸ்லிம் சமூகம் தனது பூர்வீகத்தைப் பற்றி உரத்துப்பேச வேண்டியுள்ளது. அதற்கான ஒரு பணியையே இந்நூலாசிரியர் நிறைவேற்றறியுள்ளார்.

இலங்கையில் சமாதானமும் முரண்பாடும் பற்றிய சொல்லாடல் பற்றிக் கூறுகின்ற “பல்வகையினைக் கையாஞ்சுதல்” (ஜோர்ஜ் பி. ரெக்ஸ் பார்ட் களைம்: 2004) என்ற நூலில் அடங்கியுள்ள “முஸ்லிம் தேசம் மறுபக்கம்” என்ற கட்டுரையின் ஒரு பகுதியை குறித்துரைக்க விரும்புகின்றேன்

“முஸ்லிம் தேசியவாதத்தின் தோற்றுத்தை தமிழ்த் தேசியவாதத் தோற்றுத்துடன் ஓப்பிட முடியாது. முன்னர் குறிப்பிட்டபடி சிங்கள தேசியவாதத்துக்கு ஓர் எதிர் வினையாகவே தமிழ்த் தேசியவாதம் தோன்றியது. மூஸ்லிம் தேசியவாதம் இல்லாத்தின் அடிப்படைப் பண்புக் கூறுகளுடன் தொடர்பு கொண்டது. மேற்கத்தேய எழுத்தாளர்கள் இதனை மூஸ்லிம் அடிப்படைவாதம் என நாமமிட்டுள்ளனர். ஆனால், இல்லாத்துக்கு அடிப்படைவாதமோ அல்லது அடிப்படைவாதமின்மையோ தெரியாது. மூஸ்லிம்களைப் பொறுத்தமட்டில் பிரதேசம் அல்லது நாடு சார்ந்த தேசியவாதம் என்பது மிகவும் குறுகிய, தற்காலிகமான எண்ணக்கருவாகும். மூஸ்லிம் தேசியவாதம் என்பது முழு உலகையும் தழுவிய மூஸ்லிம் உம்மாவைக் குறிக்கும் அகன்றதோர் எண்ணக்கரு. எனவே, இலங்கையில் மூஸ்லிம் தேசம் என்பது மூஸ்லிம்களுக்கு ஒரு தற்காலிகமான விடயமாகும். அது தமிழ், சிங் களத் தேசியவாதங்களிடமிருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள மூஸ்லிம்கள் எடுத்துள்ள நடவடிக்கையாகும். மூஸ்லிம்கள் தமது பிரதேசங்களில் சுதந்திரத்தையும் பாதுகாப்பையும் நிலைநாட்ட முயற்சிப்பதோடு தமது உரிமைகளை மதிக்கும்படி கோரி நிற்கின்றனர்.”

இந்தப் பந்தியின் முழுச் சார்மசத்தையும் விபரிப்பது போலவே இக்கட்டுரைத் தொகுப்பினை நோக்க வேண்டியுள்ளது. இதனை வெவ்வேறு விதமாக இந்நூலாசிரியர் விளக்கியிருக்கிறார்.

- 01) மனித தோற்றமும் பெருக்கமும் லெழுரியாக் கண்டத்தில் அல்ல; ஏக இறைக் கொள்கையே ஆதியில் தொடங்கிய வழிபாடு, வரலாறு தொல்பொருள் ஆய்வுகளை இல்லாம் மறுக்கின்றதா? முதலான இந் நூலிலுள்ள கட்டுரைகள் இல்லாத தின் அடிப்படையிலும், வரலாற்றின் அடிப்படையிலும் மேற்படி விடயங்கள் இல்லாம் சார்பான வாதங்களை முன்வைப்பதாக அமைகின்றன. இவை அவ்வப்போது ஊடகங்களில் முன்வைக்கப் பட்ட கருத்துக்களுக்கு பதிலளிப்பதாக அமைகின்றன.
02. அடுத்த தொகுதிக் கட்டுரையாக அமையும் ஆறு கட்டுரைகளும் தமிழ் - மூஸ்லிம் இனமுரண்பாட்டைப் பற்றி விரிவாக பல்வேறு கோணங்களில் பேசுகின்றது.

இலங்கை முஸ்லிம்கள் தமிழர்கள் அல்ல, பேரினவாத சக்திக்குள் முஸ்லிம் உரிமைகள், முஸ்லிம்கள் தமிழர்களின் விரோதிகள், வடக்கு - கிழக்கு பிரிப்பும் அதன் சர்ச்சைகளும், ஹபீப் முஹம்மது முதல் பழீல்வரை ஓர் இரத்த நாட்குறிப்பேடு, தெரிந்த விடைகளுக்கான கேள்விகள்.

இக்கட்டுரைகள் இலங்கை அரசியலில் சிங்களப் பேரினவாதத்தாலும் தமிழ்ப் பேரினவாதத்தாலும் அமுக்கப்பட்ட முஸ்லிம்களின் மிகவும் அடிமட்ட மக்களின் கருத்தியலைப் பேசுவதாக அமைந்துள்ளன. மிகவும் உணர்ச்சிகரமான விடயங்களை இலகுலாவகமாக இக்கட்டுரைகள் பகிர்ந்து கொள்கின்றன.

இலங்கை முஸ்லிம்களை எவ்வாறு அடையாளப்படுத்த வேண்டும்? என்பதை பல்வேறு ஆதாரங்களுடன் இக்கட்டுரையாளர் எடுத்துரைக் கிறார். சரியாக இலங்கை முஸ்லிம் கள் அனுகுவார்களாயின், அதுவே, முஸ்லிம்களின் பிரச்சினைகளை ஏற்றுக்கொள்வதாகவும் அவர்கள் ஒரு தனியான சமூகமாக அங்கீரிக்கப்படுவதாகவும் அமைந்துவிடும். முஸ்லிம்கள் மிகவும் மோசமாக ஒடுக்கப்பட்டதை எடுத்துக்கூறும் பல கட்டுரைகள் இத்தொகுதியில் அமைந்துள்ளது. இன்று மிக முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கின்ற கிழக்கினைத் தனியாகப் பிரிப்பது தொடர்பான கருத்துப் பரிமாறல் மிகுந்த கவனத்திற்குரியது. இணைந்திருப்பதோ அல்லது பிரிந்திருப்பதோ முஸ்லிம்களுடைய பிரச்சினை அல்ல. அதிகார ரீதியாக வட - கிழக்கில் முஸ்லிம்களுக்குரிய அந்தஸ்தின் அவசியம் இக்கட்டுரையில் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. காலாகாலாமாக முஸ்லிம்கள் தொடர்பாக சில கட்டுரையாளர்களின் நோக் கிணை இத் தொகுதியில் உள்ள கட்டுரைகள் கேள்விக்குள்ளாக்கியிருப்பதும் வரலாற்று ரீதியாக அனுகியிருப்பதும் இந்நொரு கோணத்தில் கவனிக்கத்தக்கதோடு அவை பதிவாகியிருப்பதும் நோக்கத்தக்கது.

3) இலங்கை முஸ்லிம்களின் அரசியலை அர்த்தப்படுத்தியிருக்கின்ற முஸ்லிம் காங்கிரஸின் வரவு பற்றியதும் அதன் சமகால செல்வதறி பற்றியதுமான இருக்கட்டுரைகள் இத்தொகுதியில் உள்ளன. அதனில் இருந்து பிரிந்து தோற்றம் பெற்றிருக்கின்ற வேறு கட்சிகளின் வரவினையும் இக்கட்டுரைகள் மதிப்பிட்டிருக்கின்றன. அதேவேளை முஸ்லிம் களுக்கான தனியான கட்சியின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்ற கட்டுரையாளர் அதற்குச் சமமான முக்கியத்துவத்தை சமகால அதன் கட்டமைப்புக்கு வழங்குவது குறித்து பல எதிர்வாதங்களை முன்வைக்க முடியும்.

கட்டுரையாளர்து நோக்கில் ஒரு சார்புத்தன்மை இக்கட்டுரைகளில் தொனிப்பது ஒரு பலவீனமே. இருந்தும் முஸ்லிம் அரசியலில் கட்சி ஒன்றினது தனித்துவம் மிக முக்கியமானது எப்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியள்ளது.

4) இறுதியாக இலங்கை முஸ்லிம்கள் அரசியல் வரலாற்றில் முஸ்லிம் களின் நாடாஞ்சமன்றப் பிரதிநிதித் துவம் பட்டியற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மிகச் சிறந்த வரலாற்று ஆவணமும் தேசிய அரசியலின் நமது பங்கினைப் புரிந்து கொள்ளத்தக்கதாகவும் அமைந்துள்ளது.

மொத்தத்தில் நியதி, முஸ்லிம் குரல், சரிசிகர் போன்ற சிறு அல்லது மாதாந்தப் பத்திரிகைகளிலும், வீரகேசரி, தினக்குரல், தினக்குரல், வாரமஞ்சிரியில் வெளிவந்ததும், பிரச்சிரிக்கப்படாததுமான 12 கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக வந்துள்ள இந்நால் வரலாற்று ரீதியாக முஸ்லிம் அரசியல் அனுகுமுறையில் ஒர் ஊடகவியலாளரின் பார்வை என்ற அளவிலே மிகுந்த கவனத்தைப் பெற்றத்தக்கது. ஒன்றும் பேசாமல் இருப்பதைவிட இந்த எழுத்தாளரின் பேணா அதிகம் அதிகம் சாதித்திருக்கின்றது. நாறுல்லறக்கின் வாசிப்பு ஆர்வம் இக்கட்டுரைகளில் அதிகம் வெளிப்படுகின்றது. ஊடகவியலாளன் தகவல்களைத் திட்டுவது, எழுதுவது என்பதோடு தொடர்ச்சியாக வாசிப்பவனாக அமைவது மிகுந்த ஆரோக்கியமான அம்சமாகும். இலங்கை இனப்பிரச்சினைத் தீவில் நமது கனவுகள் நன்வாக நாறுல்லறக்கைப் போல் இன்னும் பள்ள அதிகம் உரத்துப்பேசுவும் எழுதுவும் வேண்டியள்ளது. நாறுல்லறக்கின் முயற்சிக்கு நமது பாராட்டுக்கள். இன்னும் அவர் நிறைய எழுத இறைவன் அவருக்கு ஆசிக்க வேண்டும்.

**நமீஸ் அப்துல்லாஹ்
தலைவர், மொழித்துறை**

தென்கிழக்குப் பல்லைக்கழகம்,
ஒலுவில்.

25.08.2006

சமகால வரலாற்றின் ஒரு பர்மாணம்

ஜனாப் நூற்றுக் அவர்களின் புதிய வெளியீடான முஸ்லிம் பூர்வீகம் என்ற நூல் பற்றியும் இந்த நாலின் ஆசிரியர் பற்றியும் குறிப்பொன்றை எழுதுவது ஒரு மகிழ்ச்சி தரும் அனுபவமே. இந்நாலாசிரியர் முதிர்ச்சியடைந்த சமூக அக்கறையுடன் இதற்கு முன் எரும் பல வேறு வெளியீடுகளை, நூல் களாகவும் கட்டுரைகளாகவும் ஆவணப்படுத்தியுள்ளார். சமூக அக்கறை மற்றுமல்லது புதியப்பட்ட மொழி உற்றுவும் ஆவரமும் நாலெங்கும் விரவிக் காணப்படுகின்றது.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் சமகால வரலாறானது அடுத்த நூற்றாண்டின் பலதசாப்தங்கள் வரை தொடர்ச்சியாகப் பேசப்பட்போகின்ற முக்கிய ஒரு வரலாற்றுக் காலகட்டமாகவே இருக்கும். ஏனெனில், பெருந்தேசியவாதத்துக்கும் அதற்கெதிராக நியாயமாகக் கருக்கொண்ட சாத்வீக - மற்றும் வன்முறைப்போராட்டங்களுக்கும் இடையே பலத்காரமாக இருந்து விடப்பட்டு வேண்டப்படாத விழுப்புண்களை இலவசமாகவே பெற்றுக் கொண்ட ஒரு பயந்தாங்கொள்ளிச் சமூகத்தின் சோகமிக்க வரலாறாகவே இது எதிர்காலத்திற் பேசப்பட்போகின்றது. இயங்குகள் வெளிப்படுகின்ற நமது சமகால வரலாற்று நிகழ்வுகள் எதிர்காலத்தில் தவிர்க்க முடியாமல் நம்மை ஒரு வன்முறைத் தந்திரோபாயத்தை நோக்கி இட்டுச் செல்லப்படுவதற்கான கள நிலவரங்கள் அபரிமிதமாக தென்படுவதாகவே சைகை செய்கின்றன.

ஆகவே, இத்தகு தவிர்க்க முடியாத களநியாயங்களைக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு சமூதாயத்திலிருந்து பல்வேறு ஆளுங்கள் தமது சிந்தனையை சமூகத்தின் இருப்பை முந்தைவு உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள தன்னாலான அத்தனை காரியங்களையும் செய்ய முற்படுவது இயல்லே. இத்தகைய ஒரு காலத்தின் நிர்ப்பந்தமாகவே நாம் நூற்றுக்கு என்ற ஆளுங்கையை இன்காண முடியும். எனவே, நமது எழுத்தாளர்களுள் புத்திழீவிகளுள் சமூக ஆய்வாளர்களும் ஆற்றலையும் வெளிப்பாட்டையும் அளவுகடந்த நிலையில் உற்ளைப்படுத்த வேண்டிய தேவை நமது சமூகப்பொறுப்பாக முன்னிற்கின்றது.

இந்த நாலை ஓர் ஆய்வை நோக்கிய முறையில் ஆற்றிப்படுத்தலாக நாம் சிலாகித்துக் கூறவேண்டிய அவசியமில்லை என்றாலும் இது தனித்தனிக் கட்டுரைகள் சேர்ந்த இலங்கை முஸ்லிம்களின் சமூகத்திரியல், இறையியல் சார்ந்த பிரச்சினைகளை மையப்படுத்தி விவாதிக்கின்றது. சில இடங்களில் கூர்மைப்படுத்தப்பட்டு புத்திப்பிரவமாகவும் மேலும் சில இடங்களில் உணர்வுப்புவமாகவும் இன்னும் சில இடங்களில் ஆய்வு நோக்கிலும் வேறு இடங்களில் ஆவணப்படுத்தும் பாங்கிலும் இம்முயற்சியின் நோக்கங்கள் நகர்ந்தப்படுகின்றன.

எது எப்படி இருப்பினும் சமூகத்தின் சமகால வரலாற்றை பதியவைத்தாலும் அந்த சமூகத்தின் உள் முரண்பாடுகளுக்கிடையே சமரசம் செய்துவைப்பதும் இவ்வாய்வாளரின் ஒரு மௌச்சத்துக்கக் பணி. நமது உள்முரண்பாடுகளை உள்ளிப்பாகவும் கூர்மையாகவும் வெளிப்படையாகவும் நீர்ப்புச் சொல்லின் அது பக்கச்சார்பு என்ற முத்திரையை தள்ளிது

ா டிவிடும் என்கின்ற அச்சம் மேலெழுந்தவாரியாக காணப்படுவதாகவும் வாசகர் சிலஞக்கு நோன்றக்கடும்.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் அரசியல் வரலாறானது தலைவர் அஷ்ர்.ப்பிர்கு முந்திய காலம் எனவும் அவருக்குப் பிந்திய காலம் எனவும் எதிர்காலத்தில் பகுத்துப் பார்க்கப்படும். நாம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற இக்காலத்தில் தலைவர் அஷ்ர்.ப் மரணமாகிய உடனடி விளைவுகளைப் பார்த்திருக்கின்றோம். இது தொடர்பான கருத்தாடலும் ஆய்வும் இன்னும் சில ஆண்டுகள் தாழ்த்திது செய்யப்பட்டால் நூற்று ஹக் அவர்களுக்கு இப்போது கிடைத்த வெறுப்பேறவிட வேறு வகையான பெறுபோகுங்களும் கிடைக்க வாய்ப்பிருக்கின்றது. அந்த வகையில் தேர்தல்கால சந்தர்ப்பங்களை முடிவுகள் பற்றிய கணிப்பும் நோக்கப்படலாம்.

நம்முடைய வரலாறு எவ்வாறு பேரினவாத அடக்கு முறைகளின் வஞ்சகத்தனத்துக்கு முகம்கொடுத்தவாறாக இருந்து வந்திருக்கின்றதோ அதே அளவிற்கு இரண்டாம் நிலை பேரினவாதத்தில் அல்லது விடுதலை நாடிய ஓர் ஆயுத கலாசாரத்தின் அடக்குமுறைக்கும் முகம்கொடுத்த ஒரு வித்தியாசமான பண்பைக் கொண்ட வரலாறாகும். பெரும்பான்மையும் இரண்டாம் நிலைப் பெரும்பான்மையும் பொருதிக் கொள்ளும் போதிலும் சரி அவை தேவினிலை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தபோதிலும் சரி அவ்விரண்டு நிகழ்ச்சிகளிடையேயும் கய கழிவிருக்கல் நிலைக்கு உள்ளான ஒரு துணியியல் வரலாறே நமது சமகால வரலாறாகும். அதுமட்டுமல்ல சிரியாள்மை இன்னொன்றின் போராட்டக் குணாம்சம் வன்முறை ஏரிமலையாக வெடித்தபோது அவைகள் தங்களுக்குள்ளே கட்டுப்பாடன்றி தற்கெட்டுப்போய் பல்வேறு குழுக்களைக் கொண்டபோதிலும் அதற்குள்ளாகவும் நாம் மோசமாய்ப் பாதிக்கப்பட்டும் இன்னும் பகுத்தராயப்படவில்லை. அதாவது இரண்டாம் நிலை பெரும்பான்மை சமூகத்தில் வெடித்த ஆயுதம் சார்பாக உள்முரண்பாடு கிழக்கில் நாத்தமது செல்வாக்கை நிலையிறுத்த பாலித்த வஞ்சகமான தந்திரோபாயங்கள் எமது சமூகத்தை எவ்வாறுல்லாம் பாலித்தன என்பதும் 20 ஆண்டுகள் கடந்த நிலையிலும் இன்னும் ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை. அங்கறைப்பற்றி முறைம்மது ரா.பியின் மரணம் முதல் இன்றுவரை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் நமக்கெதிரான முகவரியற்ற வன்முறைகள் நமது பிரச்சினைகளின் இன்னொரு பரிமாணமாகும். இது தொடப்பாத குறையாகவே காணப்படுகின்றன “ஸழத்தின் இன்னுமொரு மூலை”யைத்தவிர.

எனவே, தொடர்ச்சியாகவும் மொத்தமாகவும் இந்நாலை வாசிக்கும்போது மேற்சொன்னவாறு சூரியகாலத்தில் புதிய ஆயுக்கண்டுப்பட்களுக்கு இந்நால் ஒரு தோற்றுவாயாகவும் சாத்துணையாகவும் இருக்கப்போகின்றது. அந்த வகையிலே நண்பர் நூற்றுக்கு அவர்களின் முயற்சி பெரிதும் மீச்சத்தக்கது.

மன்குர் ஏ. காதீர்
சிருஷ்ட உதவிப் பதிவாளர்

பாலாரிம்க்குப் பல்கலைக்கழகம்

ஷபாலில்.

2016 மே

நம்முன் நீட்டப்பகும் ஆய்வுநால்

இரண்டு தசாப்தங்களைக் கடந்து நமது “மருதம் கலை இலக்கிய வட்டம்” செயற்பட்டு வருவது நீங்கள் அறிந்த ஒன்று. இலக்கிய கர்த்தாக்களை வளர்த்துப்பதிலும், வாசிப்பில் ஊக்கப்படுத்துவதிலும் நமது அமைப்பு முன்னின்று உழைத்து வருவதும் மறைவன்று.

இல்லிரு பணிகளையும் திறம்படச் செய்வதற்கு ஏற்றவகையிலான வரையறுக்கப்பட்ட நூலாகமொன்றையும் நமது வட்டம் ஏற்படுத்தி செயற்பட்டும் வருகின்றது இதற்கப்பால் நமது வட்டம் நூல்களை வெளியிட்டும் வருகின்றது.

அந்த வகையில் நமது “மருதம் கலை இலக்கிய வட்டம்” வெளிக்கொண்றும் முன்றாவது பிரசரம்தான் “முஸ்லிம் பூர்வீகம்” என்ற இந்த நூலாகும். இந் நூலாசிரியர் ஐனாப் எம்.எம்.எம். நூற்றால் ஹக் நமது வட்டத்தின் ஆயுட்கால செயலாளர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1998 ஆம் ஆண்டு ஐனாப் எம்.எம்.எம். நூற்றால் ஹக் எழுதிய “தீவும் தீர்வுகளும்” என்ற நூல் முதலாவதாகவும், 2002 ஆம் ஆண்டு அவரே எழுதிய “சிறுபான்மையினர் சில அவதாங்கள்” என்ற நூல் இரண்டாவதாகவும் வெளிவந்தன. முன்றாவதாகவும் அவரது “முஸ்லிம் பூர்வீகம்” என்ற இந்த நூலை உங்கள் முன் சமர்ப்பிப்பதில் நமது “மருதம் கலை இலக்கிய வட்டம்” பெருமிதம் அடைகிறது.

நமது முஸ்லிம் சமூகத்தின் தற்போதைய அரசியல் நிலைகளையும், நமது பல்வேறு வகையான ஆதித் தொன்மைகளையும், பூர்வீகங்களையும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டும்வகையில் நம்முன் நீட்டப்படும் இந்த ஆயுவ் நூலை நமது சமூகம் ஹவேற்று, நூலாசிரியரை ஊக்குவிக்கும் கட்பாடு இருப்பதையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. குறைந்தது நமது வீட்டுக்கு ஒரு நூல் என்ற வகையில் இந் நூல் வாங்கப்பட்டு, படித்து விட்டு பத்திரிப்படுத்தப்பட வேண்டிய ஓர் ஆவணமாகவும் இந்நூல் இருப்பதினால் நமது சமூகம் இந் நூலை வாங்குவதில் அதிக கவனத்தை செலுத்த வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பையும் இவ்விடத்தில் ஞாபகப்படுத்துவது ஆவசியமாகின்றது.

“மருதம் கலை இலக்கிய வட்டம்” வெளியிடுகளுக்கு நமது சமூகம் அதிகரித்த ஆதரவுகளை தந்து வந்திருக்கின்றது. அது போன்று இவ் வெளியிடுக்கும் நமது சமூகத்தின் பூரண ஒத்துழைப்பு கிட்டும் என்று நம்புகின்றோம். நமது சமூகத்தின் காரிசனைகளுக்கு இதய பூர்வமான நன்றியையும் இவ் விடத் தில் வெளிப்படுத்திவைக்கின்றோம்.

ஏ.எம். நல்ளா (SDO)
ஆயுட்கால தலைவர்

மருதம் கலை இலக்கிய வட்டம்,
சாய்ந்தமருது.

25.08.2006

முஸ்லிம் பூர்வீகம் மீதான தேடல்களேன் தோற்றுவாய்

எனது எழுதுகோல் 25 வருடங்களைக் கடந்து, எழுதுதலகில் எனது பங்களிப்பு நிடத்திருப்பதானது ஓர் ஆரோக்கியமான நகர்வே. ஏனெனில் நான் ஏந்திய பேனா சத்தியத்தை நிலைத்திருத்துவதைக் குறியாகக் கொண்டு செயற்பட்டிருப்பதை என்னால் பிரசவிக்கப்பட்ட ஏனைய நூல்களையும் படித்தவர்கள் அறிந்திருப்பிர்கள் என நம்புகின்றேன். சமூக நலன் என்ற அக்கறையை எனது பேனா கவ்விப் பிடித்து, தனது பணியைச் செல்வனே செய்திருக்கின்றது என்ற வகையில் எனது ஆண்மா மிகுந்த திருப்தியையும் ஆறுதலையும் பெறுகின்றது. அல்லும் துவில்லாறு.

எழுதுகோலுக்கும் இல்லாத்துக்கும், வாசிப்பிற்கும் - படிப்பிற்கும் இல்லாத்திருகுமிடையில் மிக நெருங்கிய தொடர்புகள் உண்டு அல்லாஹ்வின் சிருஷ்டிகளில் “கலம்” - எழுதுகோல் - தொன்மையானது. அவ் எழுதுகோவின் முதல் பணியே விதியை வரைந்ததுதான்.

நமது வழிகாட்டிகளுள் முதன்மையான அல்குரு ஆன் எம்மை நோக்கி ஆதியில் பேசியது “இக்ரः” எனும் சொற்றொடர்த்தான். ஒதுவராக! (படிப்பீராக!) என்பதுவே அதன் பொருளாகும்.

ஆகவே, எழுதுதும், அறிவைத் தேடிப்படித்தலும், வாசிப்பும் நமக்கு மிகவும் முக்கியமானது என்பதை இவைகள் உணர்த்துகின்றன. அதேநேரம் எழுதுதும், படிப்பும் நாம் அக்கறை காட்ட வேண்டியவைகளாகவே இருக்கின்றன. ஏனெனில் இவ்விரு வழிமுறைகளையும் இல்லாம் விதந்துரைக்கின்றது.

நமது சமூகத்தின் அவல நிலை பற்றியும் நமது அறநெறி இல்லாம் பற்றியும் இந்நூல் மூலமும் கருத்தாடக் கிட்டியது எனக்கு எல்லாம்வல்ல அல்லாஹ் செய்த “ஹூர்” - நன்மை - என்றே கருதுகின்றேன்.

இந்நாலில் (01) முஸ்லிம்கள் தமிழ்களின் விரோதிகள், (2) தெரிந்த விடைகளுக்கான கேள்விகள், (3) பேரினவாத சக்திக்குள் முஸ்லிம் உரிமைகள் என்ற தலைப்புகளிலான மூன்று கட்டுரைகளும் ஏற்கனவே வெளிவந்த எனது “தீவும் தீர்வுகளும்” என்ற நூலில் இடம்பெற்றவைகளாகும்.

அக்கட்டுரைகள் இற்றைக்கு ஒன்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்டவைகளை இருந்தாலும் அதன் தேவைப்பாடுகள் இன்றும் நம் மத்தியில் இருந்துகொண்டே இருக்கின்றது. ஏனெனில், மேற்படி கட்டுரைகளில் குறிப்பிடப்படும் நம்மீதான அடக்குமுறைமைகள் இன்னும் ஓய்ந்து மறைந்து விடவில்லை.

அதுமட்டுமன்றி, நம்மீது சிங்கள், தமிழ் பேரினவாதிகளினால் அபாண்டமாக குற்றம் கூட்டுவதில் அன்று அப்பறூாமி, தமிழியப்பா கோபாலகிருஷ்ணன் என்றிருந்தது இன்று சில்வா, வீரவாங்க, கந்தசாமி, சுமேவந்தன், அருணாச்சலம் என்ற நாமங்கள் மட்டும் மாறி, அதே அபாண்டங்களை முஸ்லிம்கள்முதல் சுமத்தி வளர்த்துக்கப்படுகின்றன. ‘ஓரு பொய்யை திரும்பத்திரும்பச் சொல்வதன் மூலம் மெய்யாகி விடும்’ என்கின்ற

அளவுகோல்களின் பதிவுகளே இவைகள். இதனை தகர்த்தெறியும் கடமைப்பாடு சமகாலத்தில் வாழும் நம்மைச் சார்ந்ததாகும்.

அதுமட்டுமன்றி நமது இன்றைய இளையவர்களும், நான்கை சந்ததிகளும் பேரினவாதிகளால் முன்வைக்கும் அபாண்டமான குற்றச்சாட்டுக்களைக் கேட்டு, பார்த்து மலைத்து நின்றுவிடாது வரலாற்றில் உண்மையைக் கண்டிருப்பதிலிருப்பவர்களாகவும், பேசுபவர்களாகவும் இருக்க வழிகாட்ட வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலும்தான் இந்நாலிலும் அக்கட்டுரைகளையும் இணைத்துள்ளேன்.

நமது சமகாலமும், எதிர்காலமும் பல்வேறு பூர்டல்கள், பித்தவாட்டங்கள் மூலம் நமக்கான பூர்விக்கங்கள் மறைக்கப்பட்டு, உண்மைக்குப் புறம்பான கட்டுக் கடத்தகளை கட்டிவிடும் அபாயக் குழலை ஸ்தநேரமும் நாம் எதிர்காள்ள வேண்டியவர்களாகவே இருக்கச் செய்திருக்கின்றது. ஆகவே, நமது பூர்விக்கங்களையும், தொண்மைகளையும் பகுத்துணரவுப், தேவைப்படிக்கவும் நாம் நேரங்களை ஒதுக்கவேண்டிய தேவைப்பாடுகளைப் பூர்த்தனாலும் ஆரோக்கியமான நிகழ்வாக எமக்கு இருக்கப் போவதில்லை என்பது முடிமேற்கொண்டு எனது முன்னைய நாற்கள் நமது சமூகத்தில் இன்றும் உயிர்வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. அது போன்று இந்த முஸ்லிம் பூர்விக்கும் நூலும் காலத்தை வெண்டு நிலைகொள்ளுமென்று நம்புகின்றேன். அதற்கு அல்லாஹ்வின் நாட்டமும் இருக்கப் பிராரத்திக்கின்றேன்.

தென்கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தின் மொழித்துறைத் தலைவர் றமீஸ் “முஸ்லிம் சமூகம் தனது பூர்விக்கதைப் பற்றி உரத்துப் பேசுவேண்டியுள்ளது” என்ற தலைப்பிலும் அதே பல்கலைக் கழகத்தின் சிரேஷ்ட உதவிபதிவாளரான மன்குர் ஏ. காதிர் “சமகால வரலாற்றில் ஒரு பரிமாணம்” என்ற தலைப்பிலும் இந்நாலுக்கான தங்களது பார்வைகளை வழங்கிய அவ்விருவருக்கும் -

இந்நாலினை வெளிக்கொண்டும் மருதும் கலை, இலக்கிய வட்டத்துக்கும் “நம்முன் நீட்டப்படும் ஆய்வு நூல்” எனக் கருத்துறைத்திருக்கும் அதன் ஆய்த்கால தலைவர் ஏ.எம்.எம். நல்ஸி (SDO) அவர்களுக்கும் -

இந்நாலுக்கான முகப்பட்டையை உருவாக்குவதில் உதவிய நண்பர் நவாஸ் செஸ்பி (BBA) அவர்களுக்கும் -

எனது அறிமுகத்தை எழுதி வழங்கிய இரண்டாவது பக்கம் கவிதை இதழ் ஆசிரியரும், அபாபீல்கள் கவிதா வட்டம் செயலாளர் ஏ.எம்.எம். ஜாமீர் (B.A.) அவர்களுக்கும் - கணனி மயப்படுத்திய சகோதரி சிஃப்ளெ. ஜெவிலா அவர்களுக்கும் - ஓப்புநோக்கி உதவிய யூ.கே. ஜெல்மின் அவர்களுக்கும் -

இந்நாலில் இடம்பெற்றுள்ள கட்டுரைகளை சேகரித்தும், நெறிப்படுத்தியும் உதவிய என் இனிய இல்லான் எஸ்.பி. கம்ஜூன் பீபி (சமாதான நிதவான்) அவர்களுக்கும் - இந்நாலை அச்சிட்டு உதவிய கல்முனை அந்தார் ஓப்செட் நிறுவனத்துக்கும் -

இந்நாலினை வாங்கி உற்சாகப்படுத்தும் அனைத்து உள்ளங்களுக்கும் -

எனது உள்ளம் களிந்த நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதில் மிகுந்த உவகை அடைகின்றேன். மீண்டுமொரு சந்திப்பில் சந்திப்போம் - இன்றை அல்லாஹ்,

எம்.எம்.எம். நாறுல்ஹக்

Dip. in Mass Media

129B, ஒஸ்மன் வீதி,
சாய்ந்தமருது-05
27-08-2006

மனித தோற்றுமும் பெருக்கமும் விலையாக கண்டத்தில் அல்ல

மனிதக் தோற்றும் பற்றி முஸ்லிம் அல்லாத அறிஞர்களிடம் பல்வேறு கருத்துக்கள் இருப்புக்கொள்வது இயல்பான ஒன்றாகும். அது பிரச்சினையானதல்ல. ஆனால் அக்கருத்துக்களையே இஸ்லாமும். முஸ்லிம்களும் கொண்டிருக்கின்றனர் என்பது போல் எடுத்துக் காட்டமுனைவதுதான் ஒருவகை “கருத்துத் திணிப்பாக”க் கருத வேண்டியேற்படுகிறது.

கருத்துச் சுதந்திரம் என்ற போர்வையினை அணிந்து கொண்டாலும் கட்ட, அதனையும் மீறி இதுவொரு கருத்துத் திணிப்பு. நம்பிக்கையில் களங்கத்தை ஏற்படுத்தும் கைங்கரியம் என்றே கொள்ளப்படும். அதேவேளை இதுவொரு விவேகத்தின் வழிமுறையாகவோ, சரியான அறிவியல் நேரவழியாகவோ கொள்ளப்படமாட்டாது.

மாறாக, அடுத்தவர் விடயத்தில் வீணான தலையீடு, குறுக்கீடு என்று அந்தப்படும்; தவிர இஸ்லாமிய கருத்தாகிவிடாது. சிலவேளை இஸ்லாமிய அறிவு குறைந்தவர்களுக்கு மத்தியில் இக்கருத்துத் திணிப்பு வேறுநன்றலாம். அதற்காக வேண்டி இது வெற்றியின் பக்கம் கொண்ட நடவடிக்கை எனக்காற்கியில்லாது.

இருப்பினும், உண்மைகள் ஒருபோதும் அழிவதில்லை. சிலவேளை போலிகளின் வேலியின் பின்னால் மறைந்து கிடக்கலாம். இப்படியான பிழையான கருத்துக்கள் சிலவேளை சிலரை பலிகொள்ளலாம். இத்தகையோர்களுக்கும், உண்மைகளை உண்மையாக உணர வேண்டும் என்கின்ற நல்லெண்ணம் கொண்டவர்களுக்கும் தெளிவான வரலாறுகள் கூறப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும், மனிதத் தோற்றும் பற்றிய இஸ்லாமியக் கண்ணோட்டத்தை வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

அந்த வகையில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைதான் இது. ஆதலால் எதிர்க்கருத்துக்களையும் கட்டிக் காட்டி அதுபற்றி இல்லாம் கொண்டுள்ள நிலைப்பாடுகளும் விளக்கப்படுகின்றன. மூஸ்லிம் அல்லாதவர்களின் கருத்துச் சுதந்திரம், தேடல், ஆய்வு என்பன போன்ற போர்வைக்குள் நின்றுகொண்டு இல்லாததிற்கு மாற்றமான கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளனர் என்பதற்குப் பின்வரும் கூற்றுக்கள் போதுமான சான்றாகும்.

“முதல் மனிதன் ஆதம் (அலை) அவர்கள் தோன்றியது ஸெழுரியாக கண்டம் எனும் குமரிக்கண்டத்தில்தான் என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்து” (நன்றி - தீர்க்குரல் 16.04.1999 திரு மும். செவ்வத்தூர்)

“மனிதனின் பிறப்புத் தோற்றம் எல்லாமே தென்னிந்தியாவில்தான்” சேர்போன் எட்டான்ஸ். (நன்றி - நாம் தமிழ் - பொ. சங்கரம்பிள்ளை)

“இலங்கைதான் மனுவின் தொட்டில் பிறந்தகம்” என அமெரிக்கா அறிஞர் ஜிங்கர்சால் கூறுகிறார். அதையே இல்லாம் ஏற்கின்றன” (நன்றி - தீர்க்குரல் 06.06.1999)

“மக்களின் தொட்டில் - அதாவது மனிதன் முதன் முதலில் தோன்றிய இடம் ஸெழுரியாவாகும்” (நன்றி - நாம் தமிழ் - பொ. சங்கரம்பிள்ளை)

மேற்படி கருத்துக்களின் பிரகாரம் முதல் மனிதன் ஆதம் (அலை) அவர்கள் தோன்றியதும். மனித உற்பத்தியின் ஆரம்பமும் இலங்கைதான் என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார்கள் எனக்கொள்ள முடியும். இக்கருத்தை இல்லாம் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை என்பதில் கருத்து வேற்றுமைகள் இல்லை.

இதனைத் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்வதாயின் நபி ஆதம் (அலை) அவர்களின் தோற்றம், அவர்கள் ஆரம்பத்தில் வாழ்ந்த இடம், பின்னர் இப்புவலகில் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட தொட்டு, மனித உற்பத்தியின் அடிப்படைகள், மனிதப் பெருக்கம் போன்றவற்றை இல்லாம் எவ்வாறு கூறுகின்றது என்பதை அறிவதன் மூலமே தெளிவடைய முடியும்.

மனிதத் தோற்றமும் அதன் காலமும்

மனிதத் தோற்றம் பற்றி நம்மிடையே உள்ள ஒவ்வொரு சமயங்களும், கோட்பாடுகளும் வெவ்வேறான கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. பண்டையக் கிரேக்க தத்துவங்களும் பழைய விஞ்ஞாங்களும் மனிதனின் தோற்றம் பற்றி பிறிதொரு கருத்தைக் கொண்டுள்ளன.

அதேநேரம். குரங்கிலிருந்து மனிதன் தோன்றினான் என்பன போன்ற பரினாமவாதக் கோட்பாடுடோயோர்களும் உள்ளனர். இத்தகைய கருத்துக்களுக்கு முற்றிலும் மாற்றமான கருத்தையே இல்லாம் கொண்டிருக்கின்றது.

இப்பிரபஞ்சம் தோன்றியவடன் மனிதவர்க்கமும் உதயமாகிவிட்டது எனக்கூற இயலாது. மனிதன் என்று சொல்லும் வகையில் இல்லாமலிருந்த ஒருகாலம் மனிதனுக்கும் இருந்தது. இதனை அருள்மறை பின்வருமாறு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

மூஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுவல்லக்கம்

02

“பாலித்தனின்பீடு காலத்திலிருந்து ஒரு நேரம் கிட்டமாக வந்தது. (அதில் இன்னதென்று கூரிப்பிட்டு எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய எப்பொருளாகவும் அவர்கள் மனிதன் இருக்கவில்லை” (குருதூண் 76:1)

வேதம் கொடுக்கப்பட்ட யூத, கிறிஸ்தவர்களும் மனித உற்பத்திக்கு ஆரம்பகாலம் என்று உண்டென்று ஏற்றிருக்கின்றனர். மனித உற்பத்தி ஏற்பட்டு இறந்தைக்கு ஏற்குறைய ஏழாயிரம் ஆண்டுகள் ஆகின்றன என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

இந்து மதத்தைச் சாந்தவர்களும், பார்சீகர்களும், மனித உற்பத்தி ஏற்பட்டு இலட்சக்கணக்கான ஆண்டுகளாகின்றனர். (நன்றி: தமிழ் அன்வாறு குருதூண்: தபாரக் ஜில்லை)

“மனிதன் குரங்கிலிருந்து தோன்றினான்” என்ற பரினாம வளர்ச்சிக் கொள்கை இன்னும் ஒரு “கோட்பாடு” என்ற அளவிலேயே இருந்து வருகின்றது. அதாவது இது ஒரு விசயத்தை விளக்குவதற்காக கற்பணையாகச் செய்துகொண்ட கணிப்பு அல்லது அனுமானமேயன்றி, காலத்தின் சோதனையைக் கடந்து வந்த உண்மையல்ல.

விஞ்ஞானிகள் தாலாட்டும் பரினாமக் கொள்கையில் உண்மையிருப்பதாக இருந்தால், மனிதக் குரங்கையும் ஆயிரிக்காக் கண்டத்தில் வாழும் வாலில்லாக குரங்குகளையும் பரினாம வளர்ச்சிப்பாதையைப் பின்பற்றி மனிதர்களாக மாறுவதிலிருந்து தடுத்தது எது?

இந்த மாற்றத்தை அடைவதற்குப் போதிய காலங்கள் அவை வாழ்ந்தேயிருக்கின்றன. பல லட்சம் ஆண்டுகள் அவை வாழ்ந்தாகி விட்டன. எனினும், அவை ஏன் அந்த மாற்றத்தை அடையவில்லை?

“கோட்பாடுகள்” என்பவை நிருபிக்கப்பட்ட விஞ்ஞான உண்மைகள் அல்ல. இவை வெறும் அனுமானங்களே! காலப்போக்கில் இவை உண்மை என நிருபிக்கப்பட்டாலும் படலாம். அல்லது நிருபிக்கப்படாமல் பொய் என்று புறக்கணிக்கப்பட்டாலும் படலாம். இதனையே கோட்பாடுகள் எனச்சொல்வார்கள். (நன்றி: “மனிதர் எழித் தோன்றினான்” பி. ஆயிஷா ஸிலூ)

மனித உற்பத்தி பரினாம வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் தோற்றம் பெறுவதற்கு அருவே சாத்தியமில்லை. ஏனெனில் குரங்கிலிருந்து மனிதன் தோன்றினான் என்றால் அந்த மனித இனமும் பலகோடி ஆண்டுகள் வாழ்ந்தாகிவிட்ட இந்நிலையில் இன்றுவாழும் மனிதனிலிருந்து பரினாம வளர்ச்சி சி என்ற ஒன்று ஏற்படாமலிருப்பதிலிருந்து இது மிகவும் தவறான கருத்தாகும் என்பது உறுதியாகின்றது.

பரினாமவாதக் கோட்பாட்டினர் உட்பட அனைத்துத் தரப்பினர்களும் “மனித இனத்திற்கு தோற்றுக்காலம் என்று ஒன்று உண்டு” என்பதை ஏற்றுக் கொள்வதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

மனித உற்பத்தியானது நபி ஆதம் (அலை) அவர்களிலிருந்துதான் ஆரம்பமாகின்றதென்று மூஸ்லிம் களிடம் உறுதியாக முடிவாகியிருப்பதற்கு கீழ்க்காணும் கூற்றுக்கள், இல்லாமலிய மூலாதாரங்களின் முன்வைப்புக்கள் மிகவும் வலுவான ஆதாரங்களாகும்.

மூஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுவல்லக்கம்

03

மனிதனின் பூர்வீகம்

“ஒரே ஆத்மாவிலிருந்து உங்களை அ(வ்விறை)வன் படைத்தான் அதிலிருந்து அதனுடைய ஜோடியைப் படைத்து, அவ் இருவரில் இருந்து ஏராளமான ஆண்களையும், பெண்களையும் பரவச் செய்தான்” (குருதூண் 4:1)

“ஒரே ஆத்மாவிலிருந்து உங்களை அ(வ்விறை)வன் படைத்தான்.” (குருதூண் 6:99)

“அ(வ்விறை)வன் (தான்) பூமியிலிருந்து உண்டாக்கி, அதிலேயே உங்களை வசிக்கச் செய்தான்” (குருதூண் 11:61)

“(நட்டினால்) ஒசைதரக்கூடிய மாற்றத்துக்குரிய கறுப்புக் களிமண்ணினால் நிச்சயமாக நாம் மனிதனைப் படைத்தோம்” (குருதூண் 15:2)

“மனிதனைக் களிமண்ணின் மூலத்திலிருந்து திட்டமாக நாம் படைத்தோம்” (குருதூண் 23:12)

“மனிதனின் படைப்பை களிமண்ணிலிருந்தே தவங்கினான்” (குருதூண் 32:7)

“நிச்சயமாக நாம் மனிதனை (ஆண் பெண் இருவரின்) கலப்பான விந்திலிருந்து படைத்தோம்” (குருதூண் 76:02)

“உயிருள்ள ஒவ்வொன்றையும் நாம் தண்ணீரிலிருந்து படைத்தோம்” (குருதூண் 21:30)

“மனிதனின் படைப்பைக் களிமண்ணிலிருந்து தவங்கினான், பிறகு அவனுடைய சந்ததியை (நழுவும்) அற்புத்தன்னீரின் - (இந்திரிய) சத்திலிருந்து உண்டாக்கினான்” (குருதூண் 32:7,8)

“புவிமேற்பரப்பு மண்ணின் மூலம் அல்லாஹ் படைத்த முதல் மனிதனே ஆதம்” அடு மூலா அத்துறையின் அறிவிப்பின்படி, “புவியின் ஒவ்வொரு பகுதிகளிலிருந்தும் பெறப்பட்ட மண்ணின் மூலம் அல்லாஹ் ஆதமைப்படைத்தான்” என்று நபியுல்லாஹ் (ஸல) அவர்கள் கூறினார்கள். (நன்றி: அறிவிப்பாளர் இப்னு அப்பாஸ் (ரஹி) அவற்றுத் தீர்மதி, தீர்மதி அழுதாலும்)

மேற்படி குருதூண் வசனங்களும். நபிமொழியும், “மண்ணை மூலமாகக் கொண்டே அல்லாஹ் மனிதனை படைத்திருக்கின்றான்” என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. இதன் பொருள் “மண்ணில் உள்ள மூலக் கூறுகளால் மனிதப்படைப்பு சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றது” என்பதாகும்.

சுருங்கக் கூறுமிடத்து மனிதனின் பூர்வீகம் இல்லாஹம், களிமண் ஒரு தனி விந்து என வரையறுத்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே நபி ஆதம் (அல்ல) அவர்கள் முதல் மனிதர். முதல் மூஸ்லிம், அல்லாஹ்வின் முதல் நபியுமாவார்கள் என மூஸ்லிம்கள் உறுதிப்புண்டேனர். அதற்கான இல்லாமிய மூலதாரங்கள் முன்வைக்கும் ஆதாரங்களிலிருந்து ஒரு பகுதியே மேற்காணும் விளக்கங்களாகும். மூஸ்லிம் பூர்வீகம் நாறுவதற்கு 04

விஞ்ஞானத்தின் நிழலில்

“மனித இனங்கள் அனைத்தும் ஒரே படைப்பிலிருந்தே தோன்றியிருக்க வேண்டும். எல்லோருக்கும் தாயான இப்பெண் ஆபிரிக்காவில் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும்” என கவிபோர்னியா பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சியாளர் டாக்டர் அலண்டி வின் ஈன் என்பவர் தெரிவித்துள்ளார். (நன்றி: தினகரன் 01-08-1986)

“தென்னாபிரிக்காவில் ஆதிகால மனிதனின் காலாடித்தடம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அக்காலாடித்தடம் 25 சென்றியீற்றர் நீளம் கொண்டதாக உள்ளது. அநேகமாக அது ஒரு பெண்ணின் பாதம் எனத் தெரிகின்றது. நிச்சயமாக இது இப்போதைய நிலை மனித இனத்திற்கு முந்தைய இனம் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அது பெண்ணாக இருக்கும் பட்சத்தில் மனித இனத்தின் முத்த பெண் எனக்கருதப்படும் ஏவாளாக (ஹ்வாவாக) இருக்கக்கூடும். தற்போதைய மனித இனத்தின் முதாதையரான ஏவாள் ஒரு இல்லச்தத்திலிருந்து முன்று இல்லசும் ஆண்டுகள் முன் ஆபிரிக்காவில் வாழ்ந்ததாக அனுமானிக்கப்படுகிறது.” எனத் தென்னாபிரிக்கா புவியியல் ஆய்வாளர் டேவிட் ராபட் தெரிவித்துள்ளார். (நன்றி: விகேசி 18-08-1997)

மேற்படி ஆய்வுகள் நமக்கு உணர்த்துவது என்ன? “மனிதனின் தோற்றுவாய் பற்றி இஸ்லாம் முன்வைக்கின்ற கருத்துக்களை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் இன்று விஞ்ஞானம் தனது ஆய்வை முன்கொண்டு செல்கின்றன” என்பதேயாகும்.

“மனித வர்க்கத்தின் தந்தை என மூஸ்லிம்கள், யூதர்கள், கிரிஸ்தவர்கள் உட்பட செமித்தியப் பரம்பரையினர் நபி ஆதம் (அல்ல) அவர்களையே கருதுகின்றன” என்பது மிகத் தெளிவான வரலாறாகும். முதல் மனிதர் நபி ஆதம் (அல்ல) என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளும் செல்லத்துரை உட்பட மனித உற்பத்தி இவ்வுலகில் இம்மையில் அதாவது தென்னிந்தியா அல்லது இலங்கை என்ற கருத்தைக் கொண்டிருப்பதை நாம் தெளிவாக அவதானிக்களாம்.

இக்கூற்றுக்களை இஸ்லாமோ, மூஸ்லிம்களோ முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதை பின்வரும் ஆதாரங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. நபி ஆதம் (அல்ல) அவர்களின் ஆரம்பம் இப்புலகில் எப்பாகத்திலும் அமைந்திருக்கவில்லை என்பதை இஸ்லாம் உறுதிப்படுத்துகின்றது. இது பற்றி எமது சிந்தனையைச் செலுத்துவோம்.

நபி ஆதம் (அல்ல) அவர்கள் தோற்றம் இவ்வுலகில் அல்ல!

“ஆதமே! நீரும் மனைவியும் இக்கவனப்பதியில் குடியிருங்கள்” (குருதூண் 2:35)

“அல்லாஹ் ஆதம் (அல்ல) அவர்களையும் அவர் தம் மனைவியான ஹவ்வா (அல்ல) அவர்களையும் படைத்து முதலில் கவர்க்கக்சோலையில் வசிக்குமாறே செய்தான்” (நன்றி: துஃஸீர் ஹவ்வாலிருள் குருதூண் - முஹர்ரதாகுதி)

“நபி ஆதம் (அலை) அவர்கள் ஆரம்பம் முதலே கவர்க்கத்தில் தனியாக இருந்து வந்தார்கள்..... அவரது வலப்புற விலா எலும்பிலிருந்து அல்லாஹ் ஹவ்வாவை வெளிப்படுத்தினான். பின்னர் அவ்விருவரையும் தம்பதிகளாக்கி கவர்க்கத்தில் கூவாழ்க்கை நடாத்துமாறு அனுமதித்தான்” என அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள், அப்துல்லாஹ் பின் மஸ்ஜீத் (ரழி) அவர்கள் ஆகிய இருவரும் கூறுகின்றனர். (நன்றி: அஹ்சுத் தபாஸ்)

இவற்றிலிருந்து நாம் தெளிவான் ஒரு விடயத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். அதாவது “நபி ஆதம் (அலை) அவர்களும் அவர்களின் இல்லாள் ஹவ்வா (அலை) அவர்களும் படைக்கப்பட்ட இடமும், ஆரம்பத்தில் வாழ்ந்த இடமும் இப்புவலகின் - இம்மையுலகின் எப்பாகத்திலும் இல்லை” என்பதாகும்.

அவ்விருவரும் பூமிக்கு வந்ததென்பது பின்னராகும். குருஆன் “நெங்கள் (இங்கிருந்து) இறங்குங்கள். உங்களுக்கு பூமியில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை தங்கும் இடமும் சுகம் அனுபவித்தலும் உண்டு” (குருஆன்: 2:36) எனக் குறிப்பிடுகின்றது.

இவ்வசனம் “கவர்க்கம் பூமிக்கு வெளியே உள்ளது” என்பதை தெட்டத்தெளிவாக உணர்த்துகின்றது. இத்தகைய அடிப்படை ஆதாரங்களை முன் வைத்து நோக்கும்போது “முதல் மனிதரும் முதல் நபியுமான ஆதம் (அலை) அவர்கள் தோன்றிய இடம் வெமுரியாக கண்டம் எனும் குமரிக்கண்டமல்ல” என்பது யிக்க தெளிவாகின்றது.

மனிதப் பெருக்கம் மத்திய கிழக்கிலேயே உருவாக்கம்

“ஆதி பிதா நபி ஆதம் (அலை) அவர்களும், அன்னை ஹவ்வா நாயகி அவர்களும் வெவ்வேறு இடங்களில் இறக்கப்பட்டனர். (இப்பூமியில்) நீண்ட நாட்கள் சுற்றி அலைந்த பின்னர் மக்காவிலிருந்து சில மைல் கிழக்கிலுள்ள அர.:பாத் எனுமிடத்தில் இருவரும் சந்தித்து. பரஸ்பரம் அறிந்து கொண்டனர். இதனாலேயே அத்திடலுக்கு அர.:பாத் (அறிந்து கொண்ட இடம்) எனக் கூறப்படுகின்றது. (நன்றி: ஹக்கான், வகையா)

“கவர்க்கத்திலிருந்து பூமிக்கு இறங்கிய நபி ஆதம் (அலை) அவர்கள் இந்தியாவில் (இலங்கையில்) தான் முதலில் வந்திறங்கினார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. (முன்னர் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியே இலங்கை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது)

பல நாட்கள் பூமியைச் சுற்றிய(லைந்த) பின்னர் அர.:பாத் பெருவெளியில் தம் துணையியார் ஹவ்வா நாயகி அவர்களை சந்தித்தார்கள். மக்காவில் இருவரும் தங்கியிருந்து அல்லாஹுவை வழிப்பட்டு, வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தனர். (நன்றி: உம்ததுஸ் கார் ஷரஃ் ஸஹ්ரාஸ் குகாரி)

“அல்லாஹு படைத்த முதல் மனிதரான நபி ஆதம் (அலை) அவர்கள் கவர்க்கத்திலிருந்து இவ்வலகுக்கு அனுப்பப்பட்டபோது, இக்கண்டத்தில் நடு நாயகமாகவிருந்த இலங்கைத் தீவின் ஆதம் மலையின் உச்சியிலேயே இறங்கியதாகக் கூறப்படுகின்றது. (நன்றி: இளைஞர் இஸ்லாமிய கலைக்களஞ்சியம் - மணவை முந்தா எம்.ஏ.) முஸ்லிம் பூர்வீகம் நாறுவதற்க

எனவே, இப்பூமியில் ஆதம் (அலை) அவர்களும், ஹவ்வா (அலை) அவர்களும் சந்தித்துக் கொண்ட பின்னர் நடத்திய வாழ்க்கையில்தான் தாம்பத்தியம் சாத்தியப்பட்டிருக்கும் எனின், மனிதப் பெருக்கம் மத்திய கிழக்கில் - மத்திய தரைக்கடல் பிரதேசத்தை அண்மிய பகுதிகளில்தான் நிகழ்ந்திருக்கும் என்று நம்புவதையே ஓர் இஸ்லாமியனின் நம்பிக்கையாக இருக்க முடியும் தவிர வேறில்லை.

மனித இனத்தின் ஆதிப்பரம்பல்

ஏனெனில், நபி ஆதம் (அலை) அவர்களும், ஹவ்வா (அலை) அவர்களும் பலஸ்தீனப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்ததற்கான சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. அதேநேரம் நபி ஆதம் (அலை) அவர்கள் முதன் முதலில் இம்மையில் வந்திறங்கிய இடம் இலங்கை என்பதற்கும் ஆதாரங்கள் கிடைக்கின்றன. இந்நிலையில் மனித உற்பத்தியின், பெருக்கத்தின் ஆரம்ப இடம் இலங்கை - தென்னிந்தியா என்ற கருத்து முஸ்லிம்களிடம் கிண்சிந்றும் இருக்கமுடியாது.

இதற்குப் பின்வரும் கூற்றுக்கள் விரிவான, தெளிவான, உறுதியான விளக்கங்களாக அமைவது மறைவன்று. விடயத்தை விளங்க வேண்டும் என்கின்ற தூய எண்ணமுடையோர்களுக்கு இது போதுமான ஆதாரங்களாக அமையும். அதேவேளை குதர்க்க விவாதங்களை விரும்பும் எண்ணமுடையோர்களுக்கு எத்தகைய விளங்கங்களை முன்வைத்தும் பயனில்லை என்பது ஒரு வகை யதார்த்தமாகும்.

“மிகப் பழங்காலத்திலிருந்தே அரபு நாடு பல இன மக்களின் வசிப்பிடமாக இருந்து வந்திருக்கின்றது. ஆரம்பகாலத்தில் செமித்தியர் (இவர்கள் நபி நாலும் (அலை) அவர்களின் மக்களுள் ஒருவரான ஸாம் என்பவரின் வழிவந்தவர்) களே அங்கு வாழ்ந்தனர்.

அவர்களிற் சில பகுதியினர் கி. மு. 3500 ஆம் ஆண்டளவில் நெல், தைக்ரிச், யூபிபிரட்டிஸ் முதலிய நதிகள் பாயப்பெற்ற பள்ளத்தாக்குகளுக்கு குடிபெயர்ந்து சென்று வாழுவாயினா” (நன்றி: இஸ்லாமிய வரலாறு, பாகம் ஒன்று - பஞ்சாலாசிரியர் டாக்டர் ஏ.எம். ஆழக்கர்)

“அரேபியப் பரம்பரையினரின் தோற்றம் நபி நாலும் (அலை) அவர்களின் பரம்பரையிலிருந்து உற்பத்தியாகியதாக அரபு வரலாற்று ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள். நபி நாலும் (அலை) அவர்களின் மகனான ஸாம் என்பவரே இதற்கு ஆரம்பகாலத்தா எனவும் கருதுகின்றனர்.

கீழைத் தேச ஆராய்ச் சியாளர்கள் இதனையே செமித்தியப் பரம்பரை எனக்கொள்கின்றனர். அரேபியத் தீபகுற்பத்தில் வாழ்ந்தவர்களை அரபுல் ஆரிபா, அரபுல் பாஇதா, அரபுல் முஸ்த.ரிபா என வரலாற்று ஆசிரியர்கள் வகைப்படுத்துகின்றனர்.

அரபுல் ஆரிபா பிரிவினர் க.தான் கோத்திரத்துடனும், அரபுல் பாஇதா எனும் பிரிவினர் ஆத. தமுத் கோத்திரத்துடனும், அரபுல் முஸ்த.ரிபா எனும் பிரிவினர் நபி இப்பாலுமீ (அலை) அவர்களின் மைந்தர் இஸ்மாயில் (அலை) அவர்களுடனும் தொடர்புடைத்தப்படுகின்றனர். (நன்றி: ஸ்ரத்துஞ்சியம், முஸ்லிம் உக்குக்கியமும்: கலாந்த் கீ. எம். எச். காலிதீன்)

“ஜோரோப்பாவின் பாரிய பணி ஹஸிக்காலப்பகுதியில், அரேபியா தற்காலத்தைவிட - சிறந்த மழைவீழ்ச்சியைப் பெற்றுவந்தது. இங்கு நடைபெற்ற அகற்வாராய்ச்சிகள் பழைய கற்கால கலாசாரத்திற்குரிய வரலாற்றுக்கு முந்திய மக்கள் வாழ்ந்துள்ளதை உறுதி செய்துள்ளன. இந்த மக்கள்தான் வளமான பாபிலோனிய பகுதிகளுக்குப் பல தடவை சென்று குடியேறி வந்துள்ளனர். பாபிலோனியர்களாகவும், அல்லீரியர்களாகவும், ஹிப்ருக் களாகவும். அரேபியர்களாகவும், பெரு நாகரிகங்களை உருவாக்கியவர்கள் இந்த செமித்தியர்களே. அக்காடியர், சால்டியர், அஸ்ஸீரியர், ஹிப்ருக்களின் இனப்பின்னையில் இருப்பது செமித்தியராகும்”. (நன்றி: அரேபியர் வரலாறு)

“ஆதம் (அலை) அவர்களும், ஹவ்வா (அலை) அவர்களும் அர் பாத்தில் சந்தித்துக் கொண்டனர் இதன் பின்னரே மனித உற்பத்தி பெருகத் தொடர்க்கியதென்று இல்லாமிய வரலாறு கூறுகின்றது. அவர்களின் வழித்தோன்றல்கள் உலகம் முழுவதும் பரவினர். அவர்களின் முத்த மகன் காபில் யமழுக்கு ஒடி அங்கு மக்களை ஈன்றெடுத்தான் என்றும், அவர்களின் மற்றொரு மகனாகிய வீத (அலை) அவர்களிலிருந்து நபிமார்களுடைய பரம்பரை துவங்கியதென்றும் கூறப்படுகின்றது. வீத (அலை) அவர்களின் வழிவந்த நூற்று (அலை) அவர்களின் மக்களில் ஷாமின் வழிவந்தவர்கள் ஷாமி இனத்தவர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் அரேபியாவின் மத்திய பகுதியில் வாழ்ந்து வந்தனர். ஷாமின் வழித்தோன்றல்களாக அரேபியாவின் ஏனைய பகுதிகளில் வாழ்ந்த ஆத, தமத, இரம் முதலான இனத்தவரையும் குறிப்பிடலாம்”. (நன்றி: இல்லாமிய கணக்களஞ்சியம், தொகுதி ஒன்று - ஆத்துர்ரஹம்)

உலக நாகரிகங்களும், தோற்றங்களும்

ஆதியில் நாகரிகம் என்பது எகிப்து, மெசப்பொட்டோமியா, இந்தியா, கீழ் நாடுகளில் முறையே நெல், டைக்கரிஸ், யூப்ரட்டஸ், சிந்து ஆகிய ஆற்றுவெளிகளில் தோன்றியது”

“உலகின் தொன்மையான நாகரிகங்களுள் எகிப்திய நாகரிகம் ஒன்றாகும். சமேரிய நாகரிகத்தைத் தவிர, மற்றைய நாகரிகங்கள் யாவும் காலத்தில் எகிப்திய நாகரிகங்களுக்கு பிற்பட்டவையாகும்.

யூப்பிரட்டஸ், டைக்கரிஸ் இரு நாகரிகங்களுக்கிடையில் தோன்றிய நாகரிகம் மொசப்பொட்டோமியா நாகரிகங்களாகும். இது பல நாகரிகங்களை உள்ளடக்கியது”

“சுமேரியாவில் பார்வி, பேரிச்சம் பழும் காய்கறிகள் பயிரிட்டனர்.”

பாபிலோனியா என்பது பண்டைய காலத்தில் டைக்கரிஸ், யூப்பிரட்டஸ் பள்ளத்தாக்கின் தென்பகுதியாக இருந்தது. இன்று ஈரான் நாட்டின் தென்பகுதியாக உள்ளது..... பாபிலோனிய நாகரிகத்துக்கு அடிகோவியவர்கள் சுமேரிய மக்களே. பாபிலோனிய வாழ் மக்கள் செமித்திய இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.....” (நன்றி: உலக நாகரிகங்களும், தமிழ் பெருமையும்- அ. ஜெயகுமார்)

அகிலத்தின் ஆதி மதமான இஸ்லாத்தின் வழிகாட்டுதல்களுக்கும் பண்பாடுகளுக்கும், செமித்திய மக்களின் பண்பாடுகளுக்குமிடையில் சில பொதுத்தன்மைகளின் ஓட்டுதலையும், தொடர்புகளையும் அவதானிக்கலாம். வையகத்தின் ஆரம்பச் சமயமான இஸ்லாத் தின் பின்னர் தான் உலகிற்கு நாகரிகங்கள் கூட எட்டியிருக்கின்றதென்பது வரலாற்றுத் தெளிவுடைய பக்கங்களாகும்.

இதனை மேற்படி நாகரிகங்களின் தோற்றங்களையும், வெற்றிடங்களுக்கிடையில் காணப்படும் சில பொதுத்தன்மைப் பொருத்தத்தினைக் கொண்டே இலகுவில் இனங்கண்டுகொள்ள முடியும். அரேபியாவிலும், அரபிகளிடமும் காணப்பட்ட சில பண்புகளும் செமித்தியர்களிடமும் காணப்பட்டவை இருப்பு கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அதேநேரம் பழைய உவில்லிய வேதத்தின் வழிநின்று ஆங்கிலேயர் பின்வரும் கருத்துக்களை முன்வைத்திருப்பதும் நமது சிந்தனையைத் தட்டிக் கொடுத்து, நல்ல பல கருத்துக்களை அறிந்து, அவற்றில் நமது கவனத்தை பதிய வைக்கவல்லனதாகும்.

“ஆதாழும், ஏவானும் முதல் மனிதர். உலகிலுள்ள எல்லா மக்களும் இவர்களுடைய சந்தித்திகள். ஆதாம், ஏவாள் தோன்றிய இடம் மத்திய ஆசியா, அல்லது மேற்காசியா, அல்லது கிழக்காபிரிக்காலாகும்” (நன்றி: நாம் தமிழ் - பொ. சங்கரப்பிள்ளை)

“இன்று உலகில் பல்வேறு இனங்கள் காணப்படுகின்றன. அவை அனைத்தும் ஆரம்பத்தில் தோன்றிய ஒரே இனத்தின் கிளையிலிருந்து பரவின. அந்த ஓரினமும் ஒரே தந்தை, தாயிலிருந்தே தோன்றியதாகும்” (நன்றி: திருக்குர்ஜுன்: அத் 17 முதல் 144 வரை - மெளவானா அப்ள் அஃலா மெளதாதி)

“உலகில் வாழும் அனைத்து மனிதர்களும் ஒரே தாய் தந்தையின் வழித்தோன்றல்களே” எனவும், “உலகில் வாழும் எல்லா மனிதர்களின் மரபணுக்களும் (டி.என்.ஏ) ஆயிரிக்காலில் அறுபதாயிரம், ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த ஒரேயொரு முதாதையரின் மரபணுவுடன் ஒத்துப் போகின்றன.” எனவும் பரினாம வளர்ச்சி உயிரியல்துறை நிபுண் டாக்டர் ஏபேன்சர் வெல்ஸ் தெரிவிப்பதாக “திடெலி கிராப்” நாளிதழ் பிரசுரித்துள்ளது. (நன்றி: தூற்றுணி - தொகுப்பு 2 இதழ் 19 ஜூலை 16 - 31. 2003)

மனித குலத்தின் இன்னொரு பூர்வீகப் பரம்பரை

“மேலும் (நபி நாறு) அவருடைய சந்ததியைத்தான் (பின்னர்) நாம் மின்சியுள்ளோராய் ஆக்கினோம்.” (குர்ஆன் 37:77)

“பீரகு (நபி நாறு) அவர்களைப் பின்பற்றியவர்களைத் தவிர) மற்றவர்களை நாம் முழக்கித்தோம்.” (குர்ஆன் 37: 82)

“பிரளையம் நின்றதும் நாறு (அலை) கட்பலை விட்டு வெளியேறினார்கள். அவர் குடும்பத்தினரைத் தவிர அவருடன் சென்ற ஆண், பெண்கள் மரித்து விட்டனர்” என்று அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறுகின்றனர் (நன்றி: குர்ஆன் தர்ஜுமா)

ஸ்யெதிப்னு முஸையிப் கூறுகின்றார்கள்: “நபி நூஹ் (அலை) அவர்களுக்கு வாழ், ஹாம், யாபிது என்று புதல்வர்கள் மூவர் இருந்தனர். மனித குலம் முழுவதும் இம்முவரில் இருந்துதான் பெருக்கற்று. இவர்கள் பரம்பரையினரை பின்வருமாறு வகைப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.”

- 1) வாழின் வழித்தோன்றலே அரடுகள், பார்ஸீகள், ரோமனியர்கள், யஹுதிகள், நஸராக்கள் ஆகும்.
- 2) ஹாயின் வழித்தோன்றலே ஸ்தானியர், இந்தியர், நூபியர், ஸன்ஜியர், ஹபசீயர், கிப்தியர், பரபரி ஆகும்.
- 3) யாபித்தின் வழித்தோன்றலே துருக்கியர், ஸகாலியர், கிஸ்ரு கூட்டத்தார் ஆகும். இம்முவரும் தாம் உலக மக்களின் தந்தையர் என்று இமாம் குர்துபி குறிப்பிடுகின்றார். (நன்றி: அஷ்தாமில் அஹ்காழுல் குர்துன்: சாக்கு 15 பக்கம் 88) பதியு 1965-1384 ஹி)

எனவே, முதல் மனிதரும், முதல் நபியுமான ஆதம் (அலை) அவர்களோ, மனித உடற்பத்திப் பெருக்கத்தின் ஆரம்பமோ லெமூரியாக் கண்டத்தில் நிகழவில்லை என்பதும், மனித குலத்தின் தந்தையான நபி ஆதம் (அலை) அவர்களின் தோற்று ஆரம்பம் இம்மையில் நிகழவில்லை என்பதும், மிகத் தெளிவான உறுதியான வரலாறாகும்.

அனைத்தையும் நன்கறிந்தோன் அல்லாஹ் ஒருவனே!

நன்றி: முஸ்லிம் குரல் - 28.11.2003 - 19.12.2003

ஏக இறைக்கொள்கையே ஆதியில் தொடங்கிய வழிபாடு

“இஸ்லாம் என்பது மிக அண்மைக் காலத்தில் அதாவது உலகில் தோன்றிய சமயங்களுள் மிகப்பிந்தித் தோன்றியவை” எனவும் அது “மனிதனினால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது” என்ற கருத்து, “இயற்கை வழிபாட்டின் பரிணாம வளர்ச்சியே ஏக இறைவழிபாடாகும், இதனையே இஸ்லாமும் அறிமுகஞ் செய்கின்றது” என்கின்ற கருத்துக்கள் பொதுவாக முஸ்லிம் அல்லாதவர்களிடம் இருந்து வருகின்றன.

இஸ்லாத்திற்கு எதிரான கருத்துக்களைச் சில் பலவாறு பரப்புவதில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டு செயற்பட்டு வந்திருப்பதை வரலாறு நமக்குத் துல்லியமாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அத்தகையோர் களினால்தான் மேற்படி கருத்துக்களும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதும் மறைவானதல்ல.

இஸ்லாத்திற்கு எதிரான சிந்தனைகள் முன்வைக்கப்பட்ட போதிலும், அவற்றினை சரியான முறையில் எதிர்கொண்டு, முறியடித்து இஸ்லாம் கறைபடியாது, அதன் தூயமை, உண்மை என்பன மங்கி, மறைந்து கொள்ளாது இருந்து வருவதும் வரலாறாகவேயுள்ளன. அந்த வகையில், இஸ்லாம் பற்றி பரப்பப்படும் மேற்கண்ட தவறான கருத்துக்களின் பக்கம் எமது சிந்தனைகளைச் செலுத்தி தெளிவுகளைப் பெற்றுக்கொள்வதே இக்கட்டுரையின் அடிப்படை இலக்காகும்.

காலத் தால் முந் தியது இஸ்லாம் அது மனித ஆக்கமல்ல

இஸ்லாம் என்பது நபியுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களிலிருந்துதான் ஆரம்பமாகின்றதென்றும், இஸ்லாத்தைத் தோற்றுவித்தவர்களும் அவர்களேயென்ற கருத்துக்களும் முஸ்லிம் அல்லாதவர்களிடம் இருக்கின்றதென்பதற்குப் பின்வரும் கூற்றுக்கள் ஆதாரமாக அமைகின்றன.

திரு. நாரா. முருகவேள் M.A. (M.O.S.) அவர்கள் “இந்து சமயத்தின் உலகளாவிய இனிய இயல்பு” என்ற தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரையில், “மதங்களின் தோற்றமும் அதன் மூலகர்த்தாக்கள்” பற்றிக் கூறும் வரிசையில், “இஸ்லாமியம் (கி.பி.570) என்றும், மற்றைச் சமயங்கள் இன்ன காலத்தில் இன்னாரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டன என்னிடல்லாம் வரலாற்று நால்கள் கூறக்காண்கிறோம்” என எழுதுகின்றார். (நன்றி: அகில உலக இந்து மாநாடு ஸ்ரீபு மலர் 1992)

திரு. எஸ். சௌநீவாச ராகவன் (சமஸ்கிருத பண்டிதர், அரசினர் சிற்பக் கலைக்கல்லூரி) அவர்கள் “சமய ஒருமைப்பாடு தேவை” என்ற தலைப்பில் தீடிய கட்டுரையில், “புத்த மதம் புத்தரால் தோற்றுவிக்காப்பா” து. சமண மதம் மகாவீரரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இஸ்லாம் நபிகளால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது” என எழுதுகிறார். (நன்றி: அகில உலக இந்து மாநாடு ஸ்ரீபு மலர் 1992)

திரு. பூ.ம. செல்லத்துறை ஜேயி. அவர்கள் இலங்கையில் சைவம் செழித்திருந்ததற்கு சாட்சியாக நிற்கும் சிவனொளிபாதமலை என்ற மகுடத்தில் வரைந்த கட்டுரையில், “ஆதம் தோன்றிய காலத்திற்கும் - இம்மதங்கள் (சைவம் - பொன்தம்) இரண்டும் தோன்றிய காலத்திற்கும் மடுவும், மலையும் போன்ற கால வித்தியாசங்கள் உண்டு” என எழுதுகின்றார். (நன்றி: தீன்கரன் வாரயஞ்சி 20-04-1997)

இஸ்லாம் எனும் அறிநெறி தோன்றிய காலம் காலத்தால் முந்தியதும் தொன்மையானதுமாகும். நபி ஆதம் (அலை) அவர்கள் இவ்வளகிற்கு வந்து, மனித உற்பத்தி பெருகியதும் அவர்களை நெறிப்படுத்த அல்லாஹ்வினால் வழங்கப்பட்டத் தீன் மார்க்கம்தான் இஸ்லாம்.

“இஸ்லாம்” என்ற அறுபுச் சொல்லுக்கு “அடிபணிதல்” என்பதும் ஒரு கருத்தாக இருக்கின்றது. ஆதித்தாதர் ஆதம் (அலை) அவர்கள் முதல், இறுதித் தாதர் முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்கள் வரையான எல்லா இறைதாதர்களும் போதித்த இறைமார்க்கத்தின் இனிய நாமம் இஸ்லாமாகும். எனின், அல்லாஹ்வை ஏற்று, அவனது கட்டளைகளுக்கு அடிபணிந்து நடப்பதே இஸ்லாமியர்களின் பண்பாக இருக்கும்.

“தீனுல் இஸ்லாம் என்பது இஸ்லாமிய மார்க்கம் அல்லாஹ் காட்டிய வழி” என்பது கருத்து “நுபவுவத்” என்ற சொல்லுக்கு “நபித்துவம்” என்பது பொருள். ஒருவருக்கு வஹி - இறையறிவிப்பு வருவதன் மூலம் நபித்துவப் பதவிக்கு நியமிக்கப்படுகிறார் இத்தகைய இறைவழிகாட்டளன் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்ட வர்கள்தான் முஸ்லிம்களாவர். இப்பெயரும் நபி ஆதம் (அலை) அவர்கள் காலம் தொட்டு நபியுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களது காலம் வரையான பெயராகும். இதனை பின்வரும் மறை வசனங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன.

“நிச்சயமாக (ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட) மார்க்கமாகிய அல்லாஹ்விடத்தில் இஸ்லாமாயிருக்கும்” (அல்குர்-ஆன் 3: 19)

“அ(விறை)வன் முன்னே உங்களுக்கு மூஸ்லிம் என்று பெயரிட்டினாரன். இன்னும் (குர'ஆனாகிய) இதிலும் (அதே பெயர்) தான்” (குர்ஜென் 22:78)

இஸ்லாம் “எனிபது மனிதர்களினால் உருவாக்கப்பட்ட சமயமோ, கொள்கையோ அல்ல. இஸ்லாத்தின் வாழ்க்கை முனைமைகள் கட்டுப்பக் கு மைகள் மனிதர்களின் சுயமான சிந்தனையால் காட்டப்பட்டதுமல்ல. உருவாக்கப்பட்டதுமல்ல. மாராக அவைகள் எல்லாம் அல்லாதுறவினால் வழங்கப்பட்டு, காட்டியருளப்பட்ட புனிதமிரு அறிநெறிகளாகும், மாநாடு (போதிகளை) எடுக்கவேண்டியது அதே போதிகளை இதில் மனித ஆனுமைகள், இதைச் செருகல் கள் இல்லை என்பதை காழ்ப்புணர்வுகளுக்கு, அப்பால் நின்று உண்மைகளை உணரவேண்டும் என்ற எண்ணேத்துடன் சிந்திக்கும் எவரும் இந்த யதார்த்த நிலையிலென விளங்குவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. எனவே முறைமது நபி (ஸல்) அவர்களினால் இஸ்லாம் தோற்றுவிக்கப்பட வழில்லை. அவர்கள் காலத்தில் இல்லாம் தோற்றுவில்லை என்பது மிகத் தெளிவான விடயமாகும். அல்லாஹ்வின் மார்க்கமான இஸ்லாத்தின் விரிந்த பரப்பாவிற்கேற்ப அகில உலகிலும், இறுதியான - முற்றுப்புள்ளித் தூதராகவும் தபியுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் அனுப்பியப்பட்டங்கள் என்பதே உண்மையாகும். மாநாடு (போதிகளை) சிறந்து கொடுக்கி விடுதலை இறைதாதர்கள் போதித்த மார்க்கம் ஒன்றே சிறுபை கொடுக்கும் அது நபி ஆதம் (அலை) அவர்களுக்கு பத்து ஆகமங்கள் (கட்டளைகள்) எண்ணிடகள், நபி வீது (அலை) அவர்களுக்கு ஜம்பது ஆகமங்கள் நபி இத்ரீஸ் (அலை) முப்பது ஆகமங்கள் நபி இப்பாறவீர் (அலை) அவர்களுக்கு பத்து ஆகமங்களும் நபி மூஸா (அலை) அவர்களுக்கு பத்து ஆகமங்களும், பின்னர் தூராத் வேதமும், நபி தாவுத் (அலை) அவர்களுக்கு ஸபூர் வேதமும் நபி சளை (அலை) அவர்களுக்கு இன்ஜீல் வேதமும் நபியுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களுக்கு புர்கான் வேதமும்” முதலியவையே அல்லாஹ் விட மிருந்து மனித குலத் திற்கு வழிகாட்ட இருக்கியருளப்பட்ட ஆகமங்களும்; வேதங்களுமாகும். மனித சமுதாயத்தை நெறிப்படுத்த அல்லாஹ்வினால் வழங்கப்பட்ட அறிநெறி மார்க்ககத்தின் - இஸ்லாத்தின் மூலகட்டளைகள்தான் ஆகமங்களும், வேதங்களுமாகும். இவைகள் பலவேறு நாமங்களை பெற்றிருந்தாலும், அடிப்படையில் ஒன்றே இஸ்லாம்தான்.

ஆகவே, முதல் மனிதர் ஆதம் (அலை) அவர்களதான் அல்லாஹ்வின் முதல் தூதுவராவர்கள். அதுமட்டுமன்றி, இஸ்லாம் எனும் அறிநெறியை இவ்வளகிற்கு அறிமுகன் செய்த அல்லாஹ்வின் முதல் தூதுவரும் - தூதுத்துவமும் அவர்களோயாகும். அவர்களிலிருந்து ஸபூரில் வந்த நபியுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் வரை அவனியில் வந்த அத்தனை நபிமார்களும் போதித்த அழியடைக் கோபாடுகளும், மார்க்கமும் - இஸ்லாமும் ஒன்றேதான்.

“மார்க்ககத்திலிருந்து தீனிலிருந்து எதனைக் கொண்டு நாஹ்கு அவவிறைவன் (எதனை) உபதேசித்தானோ அதனையும், உக்கு நாம் எதனை வழியாக அறிவித்தோமோ அதனையும், எதனைக் கொண்டு இப்பாறவீர்மக்கும், மூஸாவுக்கும், ஸலாவுக்கும் நாம் உபதேசித்தோமோ அதனையுந்தான் உங்களுக்கும் சட்டமுக்கி (மார்க்கமாக்கி) இருக்கின்றான்” (குருது 42:13)

“அல்-இஸ்லாம்: என்பது தெளுவுதிரும், ஷீ’அத்தின்படி நடப்பதுமாகும். இஸ்லாம் மதமதான் நபி ஆதம் (அலை) அவர்கள் நபியாக அனுப்பியப்பட்ட காலம் முதல் சன்மார்க்கமாக இருக்கிறது.” (நன்றி: தமிழ்ரூல் ஹமத் பி தன்ஸிஸ் குருஞ்சில் ஷந்த் - பால் ஓங்கு)

“ஹூரத் நபி ஆதம் (அலை) அவர்களுக்கு எது அருளப்பட்டிருந்ததோ அதுவே இஸ்லாமிய வழிகாட்டுதல் என்றும், அதுதான் மனித குலத்தின் ஆதி மதமாகும்” (நன்றி: து:ப்ரீர்முல் குர்ஆன்)

“மனித குலத்தின் துவக்க நாளிலிருந்து பூமியின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் பல்வேறு சமுதாயங்களிலும் தோன்றி நபிமார்களின் தீன் (மார்க்கம்) இஸ்லாமாகவே இருந்தது” (நன்றி: து:ப்ரீர்முல் குர்ஆன்)

உலகில் தோன்றிய சமயங்கள், நாகரிகங்கள், பண்பாடுகள் என்பதெல்லாம் இஸ்லாத்தின் தோற்றுத்தின் பின்னர் அதிலிருந்து பிரிந்து உருவாகிக் கொண்டவைகளாகவே இருப்பதை நாம் தக்க சான்றுகளின் அடிப்படையிலிருந்து அவதானிக்கலாம் - காணலாம்.

ஆதியில் மனித சமூகம் ஒன்றே!

பாதியில் வந்ததே சிலை வணக்கம்!!

“மனிதர்கள் (அனைவரும் ஆதியில்) ஒரே சமுதாயத்தினராகவே தவிர இருக்கவில்லை. பின்னர் அவர்கள் (பல பிரிவினராக) மாறுபட்டு விட்டனர்” (குர்ஆன் 10:13)

இந்த மறைவசனம் நமக்குணர்த்துவது என்னவென்றால், “மனிதர்கள் அனைவரும் ஒரே மார்க்கத்தினைப் பின்பற்றும் சமுதாயமாகவே இருந்தார்கள். பின்னர் பல்வேறு கொள்கைகளையும், வழிமுறைகளையும் தோற்றுவித்துக் கொண்டனர்” என்பதேயாகும். இதனை இன்னும் விரிவாகவும், தெளிவாகவும் பின்வரும் மறைவசனம் தெளிவுபடுத்துவதைக் காணலாம்.

“(ஆரம்பத்தில்) மனிதர்கள் (அனைவரும் சமானுள்ள) ஒரே சமுதாயத்தவராகவே இருந்தனர். (பின்னர் காலப்போக்கில் அவர்கள் தமக்கிடையே வேறுபட்டு பிரிந்தனர். அவர்களை நெறிப்படுத்த) பிறகு அல்லாஹ் நபிமார்களை நன்மாராயங்களுவேராகவும், அச்சமூட்டி எச்சரிப்போராகவும் (அவர்கள்பால) அனுப்பி வைத்தான். (குர்ஆன் 2:213)

ஆதி பிதா நபி ஆதம் (அலை) அவர்கள் காலம் முதல் நபி நாஹ் (அலை) அவர்கள் தோன்றும் வரை ஒரே கூட்டத்தினராக ஒரு மார்க்கத்தினராகவே இருந்தனர். மூஸ்லிம்களாகவே வாழ்ந்தனர். இவ்விரு நபிமார்களுக்கிடையிலுள்ள மத்திய காலம் பத்து அல்லது பன்னிரெண்டு நாற்றாண்டுகளாகும்.

இக்காலத்தில் வாழ்ந்தோர் அனைவரும் ஒரே மார்க்கமான சத்தியப் பாதையில் சென்று கொண்டிருந்தனர். பின்னர் அவர்களிடையே மார்க்க விஷயத்தில் பேதக மனப்பானமைகள் தோன்றின. இதனால் கொள்கை முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டு பலப்பல பிரிவுகளாகப் பிரிந்தனர்.

நபி ஆதம் (அலை) அவர்களுக்குப் பின்னர் மார்க்கம் ஸஹிபுகள் வழங்கப்பட்டு அனுப்பப்பட்ட முதல் நபி நாஹ் (அலை) அவர்களாகும். இவர்களுடைய காலத்திலேயே விக்ரிக் ஆராதனை வழிபாடு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இவர்கள் காலத்தில் கானப்பட்ட சிலைகளில் தெய்வங்கள் என நம்பப்பட்டவைகளின் நாமங்கள் எல்லாம் நபி ஆதம் (அலை) அவர்களின் பிள்ளைகளுடையதாகும் என்றொரு கருத்தும் உண்டு.

மூஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுவல்ஹக்

14

இதற்கு முன்னர் சிலை வணக்கம் இன்றைய உலகில் இருக்கவில்லை என்பதே இஸ்லாமிய மூலாதாரங்களின் கூற்றாகும். இதனைப் பின்வரும் கருத்துக்களிலிருந்து நாம் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இருந்து மதங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் முடுக்கவிடப்பட்டன. இவ்வாராய்ச்சிகள் “மனிதனது உடல், உள் வளர்ச்சியைப் போன்று இறைவன் பற்றிய நம்பிக்கை அல்லது உள்ளுணர்வு, பழுமனு வளர்ச்சி என்ற முடிவிற்கு இட்டுச் சென்றனர் என்பதற்கு “இறைவனக்கத்துக்கு அடிப்படை” தீய தேவதைகளின் வணக்கமாகும்.” என 1860ஆம் ஆண்டில் டி. சி. பிரோஸ்லீஸ் என்பவர் முன்வைத்த கருத்தைக் கொள்ளலாம்.

ஆனால், இருபதாம் நூற்றாண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மதங்களின் தோற்றும் பற்றிய ஆய்வில் பெறப்பட்ட கருத்துக்களும், இஸ்லாம் முன்வைக்கின்ற கூற்றுக்களுக்குமிடையில் ஒருமித்த தன்மை இருப்பதைக் காணலாம். இதற்குப் பின்வரும் கூற்றுக்கள் போதுமான சான்றாகும்.

“இறைவன் ஒருவன் இருக்கின்றான் எனும் உள்ளுணர்வு எல்லாப் பொருள்களுக்கும் மேலான ஒரு பரம்பொருள் உண்டு எனும் கொள்கை மனிதனுடைய இயற்கையிலேயே இடம்பெற்றதாகும்” (நன்றி: சமயத்தின் மூலம் வளர்ச்சி - ஜூஃபீர் ப்ரஸிவ் ஸ்பித்)

“உலகத்தில் பிறக்கின்ற ஒவ்வொரு குழந்தைகளும் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் (இயற்கைப் பண்பில்) இயல்பில் பிறக்கின்றன” என நபியுல்லாஹ் (ஸல) அவர்கள் கூறினார்கள். (நன்றி: முஸ்லிம்)

“ஆதியில் மனிதர்கள் அனைவரும் இயற்கை மார்க்கமான ஏகத்துவ இறைக் கொள்கையில் ஒன்றுபட்டு, ஒரு குலத்தினராகவே வாழ்ந்து வந்தனர். இந்றிலை நபி ஆதம் (அலை) அவர்கள் முதல் நபி நாஹ் (அலை) அவர்கள் நபியாக அனுப்பப்பட்ட காலம்வரை சமார் ஆயிரம் ஆண்டு வரை நிழத்திருந்தது” (தன்றி: தப்ஸி ஜஹாஹிருல் குர்ஆன் தொகுதி - i)

அறிவு வளர்ச்சியும் மதங்களின் தோற்றமும்

குர்ஆன் 2:213ஆம் வசனத்தின் மூலம் அறிவு வளர்ச்சிக்கேற்ப பழப்பாட்யாக மதங்கள் ஏற்பட்டன என்னும் சித்தாந்தத்திற்கு இங்கு மறுப்பு அளிக்கப்படுகிறது. உலகில் பூரண அறிவெளவில்தான் மனிதன் தன் வாழ்வைத் தொடங்கினான் என்று தெளிவுபடுத்துகின்றது.

அல்லாஹ் முதல் முதலில் படைத்த மனிதர் ஆதம் (அலை) அவர்களுக்கு உண்மை நிலை என்பதையும், அன்னார் பின்பற்ற வேண்டிய நேரவழி எது என்பதையும், கற்றுக் கொடுத்தான். இதன் பின்னர் நீண்ட காலம் ஆதமத்தின் சந்ததிகள் இந்த நேரவழியில் நடந்த ஒரே சமுதாயமாக நிலைத்திருந்தன.

மூஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுவல்ஹக்

15

பின்னர் மக்கள் புதுப்புது வாழ்க்கை நெறிகளை எடுத்துக் கொண்டு விதவிதமான வழிமுறைகளைக் கடைப்பிடிக் கலாயினர், உண்மை நிலை இன்னதென அறிந்திருந்தும் தங்களுடைய நியாயமான உரிமைகளுக்கு அதிகமாகத் தனிச் சலுகைகளும் பயன்களும், இலாபங்களும் பெறச் சிலர் விரும்பித் தங்களின் வரம்புகளை மீறி ஒருவருக்கொருவர் அந்தி இழழத்து கொடுமை செய்யத் தொடங்கியது தான் அப்புது வழிகள் தோன்றுவதற்குக் காரணமாக இருந்தது. இந்த நலிவையும், கோளாறுகளையும் நீக்குவதற்குத் தான் அல்லாஹ் கண்ணியத்துக்குரிய நபிமார்களை அனுப்பினான். சுயமாகத் தம் பேரில் புதிய சமயங்களை உருவாக்குவதற்கோ, அதன் அடிப்படையில் ஒரு புதிய சமுதாயத்தைத் தோற்றுவிப்பதற்கோ நபிமார்கள் அனுப்பப்படவில்லை.

(மாறாக) மக்கள் இழந்து நின்ற சத்திய மார்க்கத்தை அவர்களின் முன் தெளிவாக எடுத்து விளக்குவதற்கும் அவர்கள் அனைவரையும் மீண்டும் ஒரே சமுதாயமாக அமைப்பதற்குமாகவே நபிமார்கள் அனுப்பப்பட்டனர். (நன்றி: தீர்மூல் குருஞ் மௌலானா சௌமித் அஸ் அஃலா மெளதூதி)

ஆதிகாலத்தில் மனிதர்கள் பல தெய்வங்களை வணங்கி வந்தார்கள். நாளைடுவில் இவற்றை விட்டு அவர்கள் ஏக இறைக் கொள்கையின்பால் வந்தார்கள் என்ற கருத்து பொதுவாக 19ஆம் நூற்றாண்டு வரை உலகில் நிலவி வந்தது. ஆனால் அது தவறு என திருக்குருங்கள் கூட்டிக்காட்டியது.

நபி (ஆதம்) அலை அவர்களின் ஆதிகாலச் சந்ததிகள் “ஒரே உம்மத்தவர்கள் ஒரே சமுதாயமாகதாம் இருந்தனர். ஏக நாயனையே அவர்கள் வணங்கி வந்தனர். காலப்போக்கில் இறைவன் படைத்தவற்றையும் தன் கற்பனைகள் உருவாக்கிக் கொண்டவற்றையும் அவர்கள் வணங்கலாயினர். அவர்களைச் சீதிருத்துவதற்காக அல்லாஹ் அவனுடைய திருத்தாதார்களையும் வேதங்களையும் அனுப்பினான். அல்குருங்களும் இப்பேருண்மைகளை முன்னர் உலகமேற்க மறுத்தது. அல்லது ஏற்கத் தயங்கியது.

ஆனால் இந்த நூற்றாண்டில் துல்லியமான விஞ்ஞானக் கருவிகளின் துணைகொண்டு நடத்தப்பெற்ற மனித ஆய்வுகளும் அகம்வாராய்ச்சி முடிவுகளும் கூறுவது தான் முழு உண்மை என்று சாட்சி கூறுகின்றனர்.

மனித இன இயலின் ஆதாரப்படி “பூர்வீக ஆதி மதம் உண்மையிலே ஏக இறைக் கொள்கையாகவே இருந்தது” என அகழ்வாராய்ச்சித் துறையின் பிரபல பேராசிரியர் ஸர்கார் ஸலமார்ஸ்டன் தெரிவித்துள்ளார். அதேநேரம் ஒக்ஸிபோட் பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர் கலாநிதி வாந்தன் பின்வருமாறு தெரிவித்துள்ளார். “ஆதி மனிதனின் ஆரம்ப கால வரலாற்றின்படி மத நம்பிக்கை ஏக தெய்வ வணக்கத்திலிருந்து பல தெய்வ வணக்கத்தின் பால் சரிந்தது”. ஆதி மனிதன் மறுமை வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தான் என்பது மெய்யாகும்.

ஆகவே, ஆதியும் அந்தமும் இல்லா வல்ல நாயகனின் படைப்பு நம்மால் வரையறுக்க முடியாத காலத்தில் இருந்தே தொடர்ந்து வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் ஏற்க வேண்டும். (நன்றி: குருஞ் தர்ஜுமா)

எனவே, ஏக தெய்வக் கொள்கையில் இருந்த மக்களிடம் பாதியில் வந்து ஓட்டிக் கொண்டதுதான் பல தெய்வக் கொள்கை என்பது தூல்லியமான சங்கதியாகும். தெளவீதுக்குப் புறம்பான சிலை வணக்கம், பல்தெய்வக் கொள்கைகள், எப்படி, எப்போது இவர்களிடம் பற்றிக் கொண்டது என்பதில் இருவேறு கருத்துக்கள் உண்டு.

இக்கருத்து வேறுபாடு என்பது ஆதிகால மக்களின் ஏக இறைக்கொள்கையில் அல்ல. மாறாக இதற்குப் புறநடையாக - பிழம்பாக ஏற்பட்ட பல தெய்வக் கோட்டாப்ட்டின் ஆரம்பகாலம் பற்றியே நிலவகின்றன. இவற்றினைப் பின்வரும் கூற்றுக்கள் தெளிவுபடுத்துவதாகக் கொள்ள முடியும்.

சிலை வணக்கமும் தோற்றுக் காலமும்

இமாம் காலின் (ரஹ்ம) அவர்கள் “இந்தச் சரிவு (அதாவது ஏக இறைக் கொள்கையிலிருந்து மக்கள்) பல தெய்வக் கொள்கையின் பால் சரிந்து கொண்டதென்பது நபி ஆதம் (அலை) அவர்களின் மகனார் ஹயபிலை மற்றொரு மகனான காபில் கொன்றதிலிருந்து துவங்கிவிட்டது” என அபிப்பிராயப்படுகின்றார்கள்.

ஆனால் இன்றைய “உலகின் ஆதி மனிதர்கள் நம்பிக்கை தெளவீதுக்கையைக் கொண்டுதான் துவங்குகிறது” என்பதில் நம்மிடையே - முஸ்லிம்களிடையே கருத்து வேற்றுமையில்லை. (நன்றி: குருஞ் தர்ஜுமா)

இப்புலு அபீகைதைமா அவர்களின் கூற்றுக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இமாம் குர்தாபீ (ரஹ்ம) அவர்கள் சில கருத்துக்களை பின்வருமாறு தெரிவித்துள்ளார்கள்.

“நபி ஆதம் (அலை) அவர்களுக்கும் நபி நாஹ் (அலை) அவர்களுக்குமிடையே உள்ள காலம் 1200 ஆண்டுகளாகும். நபி நாஹ் (அலை) அவர்களுக்குப் பின்னர் தான் பல தெய்வ வணக்கத்தின் பாலுள்ள (மக்களின்) சரிவு தோன்றிற்று.” (நன்றி: ஜாமில் அஹ்காரிஸ் குருஞ்)

மேதினியில் மனிதன் மதமின்றி வாழவில்லை

“மனிதன் அவனின் தோற்றுத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்தே இறைவனை அறிந்திருந்தான் அ(வ்விறை)வனை வழிப்பட்டான். ஆனால் அவன் (மனிதன்) பல்வேறு காலகட்டாங்களில் அவனது (மனிதனது) மனோஇச்சையின் தூண்டுதலுக்களாகி, இயற்கைத் தன்மை பிறழ்ந்த நிலையில் தடுமாற்றத்துக்கு ஆளாகினான்.

அப்போது இறைவனை எந்த முறையில் அவ(ன் மனித)ன் அறிதல் வேண்டுமோ அதற்கேற்ப அவ(ன் மனித)ன் அறியவில்லை. அ(வ்விறை)வனை எந்த முறையில் வணங்குதல் வேண்டுமோ, அதற்கேற்ப அ(வ்விறை)வனை வணங்கவில்லை. முஸ்லிம் பூர்வீகம் நாறுவல்லக்

Handr Berjasion என்பவர் “மனித சமூகம் கலை, நூனம், இலக்கியம், தத்துவம் என்பன இன்றி உலகிலே வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றது. ஆனால், மதமின்றி எதுவுமே வாழ்வதில்லை” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

“மத உணர்வென்பது நாகரிகமற்ற ஆதிக்குடிகளாக இருப்பினும் சரி, மிருக வாழ்வை அண்மித்த வாழ்க்கையுடைய மனிதச் சமூகமாக இருப்பினும் சரி சகல மனித வர்க்கத்தினருக்கும் பொதுவான ஓர் உணர்வாகும்.” நன்றி: வாருஸ் கௌஷக்காஞ்சியம் - இருபதாம் நூற்றாண்டுக்குரியது)

“இல்லாமிய நாகரிகம் சிறிய (அல்லது பொதுவாக வழங்கப்பட்டிருப்பது போன்று செமித்திய) நாகரிகத்துடன் வரலாற்றுத் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. மனித வரலாற்றில் செமித்திய நாகரிகம், யூதம், கிறிஸ்தவம், (குறிப்பிட்டளவு மட்டும்), இல்லாம் ஆகிய மதங்களில் காணப்படுவது போன்று “இறைவன் இருக்கின்றான்” என்ற கொள்கையையும் “இறைவன் ஏகன்” என்ற கொள்கையையும் கொண்டிருக்கின்றது.

இரக்க சிந்தனையுள்ள எங்கும் நிறைந்த இறைவனைப் பற்றிய கொள்கை உயிர்வாழும் அனைத்து நாகரிகங்களினதும் ஆதாரமாகும். ஆனால் இது இல்லாத்தினால் மட்டுமே முழுத்தாய்மையுடன் பாதுகாக்கப்படுகின்றது. (நன்றி: இல்லாமிய சிந்தனை மற்றும் 18: இதழ்-03, ஏப்ரல் - ஜூன் 1996)

உண்மையில் இல்லாம் எனும் அறநெறி வாழ்க்கை முறைமைகளை (ஆகமங்களிலும் - ஸாஹ்புகளிலும் முன் வேதங்கள் மூன்றிலும்) மனிதக் கரங்களின் ஆளுமைகள், இடைச்செருக்கல்கள் மூலம் அதன் தூய்மையைக் கெடுத்தது மட்டுமன்றி வேறு பல நாமங்களில் சமயங்களையும் சடங்குகளையும் பல தெய்வக் கோட்பாடுகளையும் வழிபாடுகளையும் உருவாக்கிக் கொண்டனரென்பதே உண்மையான வரலாறாகும்.

நம்மத்தியில் “இன்றிலங்கும் சமயங்கள், பண்பாடு, கலாசாரம் நாகரிகங்கள் என்பனவற்றுக்கு முன்னோடியாகவும் முன்னுதாரணமாகவும் திகழ்ந்தவை இருந்ததை இல்லாம்” எனும் அறநெறி என்பது ஐயங்களுக்கும், கருத்துவேறுபாட்டிற்கும் அப்பால் நின்று உணர்த்துகின்றவைகளாகும்.

எனவே, மனிதத் தோற்றுத்துணேயே ஏக இறைக் கொள்கையினைக் கொண்டிலங்கும் இல்லாம் எனும் அறநெறியும் தோன்றிவிட்டது. எனின் மனிதனின் ஆதி மதமாகவும் இறுதி மதமாகவும் இல்லாம் இருக்கின்றது. அது மனித உருவாக்கத்தினால் தோற்றுவிக்கப்பட்டதுமல்ல.

இயற்கை வழிபாட்டிலிருந்து படிமுறை வளர்ச்சியாக இறை வழிபாட்டுக் கொள்கைத் தோற்றும் பெறவுமில்லை என்பதை இல்லாமிய மூலாதாரங்களும் மனித இன ஆய்வுகளும் எவ்வித தொய்வுகளுமின்றி உறுதி செய்கின்றன.

நன்றி : தினகரன் வாரமஞ்சரி - 19-01-2003 - 26-01-2003

முஸ்லிம் பூர்வீகம் நாறுல்லக்

வரலாறு தொல்பொருள் ஆய்வுகளை இல்லாம் மறுக்கின்றதா?

வரலாறு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையில் இல்லாம் கொண்டுள்ள கண்ணோட்டத்திற்கும், ஏனைய அறிஞர்கள் கொண்டுள்ள கருத்துக்களுக்கும் இடையில் பாரிய வேறுபாடுண்டு. அதுமட்டுமன்றி இல்லாமிய அறிஞர்கள் தவிர்ந்த அறிவியல் சார்ந்த அறிஞர்களிடையேயும் இத்துறையில் ஒருமித்த கருத்துக்களில்லை. ஆகவே அறிவியல் துறைசார்ந்த அறிஞர்களிடையே நிலவும் கருத்து வேற்றுமைகளையும், அதுபற்றி இல்லாம் கொண்டுள்ள கருத்துக்களையும் தெளிவாக நோக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வரலாறு உருவாவதற்குப் பல காரணங்கள் ஏதுவாக அமைந்திருப்பதனால் வரலாறு பற்றிய வரையறைகளிலும், இலக்கணங்களிலும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கருத்துக்கள் இடம்பெற்றுவிட்டன. இதனைப் பின்வரும், கூற்றுக்கள் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

“வரலாறு மாறுபடாத பழமையை விளக்குவது” (அரின்டோட்டில்)

“வரலாறு என்பது உதாரண முகத்தான் அமைந்த தத்துவம்” (யனசியல்)

“வரலாறு மக்களை அறிஞராக்கும் தன்மை கொண்டது” (பிரான்சிஸ் பேக்கன்)

“வரலாற்றின் தத்துவம், நோக்கம் என்பவை பண்டைக்காலத்து நிகழ்வுகளின் படிப்பினை” (சர்வல்டர்ராலே)

“வரலாறு என்பது மனிதன் செய்கின்ற குற்றங்கள் அதனால் அவன் படும் துன்பங்கள் ஆகியவை பற்றியதாகும்” (வால்டோ)

முஸ்லிம் பூர்வீகம் நாறுல்லக்

“வரலாறு என்பது அறிநெறியில் தோன்றும் மாறுதல்களை நன்கு விவரிக்கும் குறிப்பாகும்”. (லொக்கி)

“வரலாறு சமயத்தைக் காட்டும் கண்ணாடி” (லீம்னிஸ்)

இப்படிப்பல அறிஞர்களும் வரலாறு தொடர்பில் கருத்துக்கள் தெரிவித்துள்ளனர். இதிலிருந்து ஒருமித்த கருத்து வரலாறு தொடர்பில் இதுவரை இல்லை என்பது தெளிவுபடக்கூடியதே.

வரலாறு அறிவியல் கலை அல்ல. சமூகக் கலையே

“வரலாறு ஒரு பெரிய மோசடி” (ஹென்றிபோர்டு) எனச் சிலர் குறித்துள்ளனர். வரலாற்றில் குறை கூறுபவர்களில் ஜேமஸ் ஜாங்ஸ், அகஸ்டின் பிரரல் போன்றோர்கள் அடங்குவர். “கீழைத்தே நாடுகளின் வரலாற்றுக்கு ஏற்றாற்போல் பொருள் தந்துள்ளனர் சீனர்கள். முஸ்லிம்கள் வரலாற்றுப்பட்டியல் கண்டவர்கள். இந்துக்கள் புராணங்கள், இதிகாசங்கள் மூலம் தங்கள் கருத்துக்களை வரலாற்றுச் சூழ்களில் குடிபுகச் செய்தவர்கள்” சருங்கக்கறின் “வரலாறு என்பதன் பொருள் நிகழ்ச்சித் தொகுதியாகும்” அதாவது “அந்த நிகழ்ச்சிகளை கோவைப்படுத்தி அதற்குப் பொருள் விளக்கம் தருவதாகும் எனலாம்” (நன்றி: வரலாறு வரைவியல் நா. ஜெயபாலன் M.A. ஜாப்ரே பார்க்லா என்பவர் “அறிவியல் வேறு, வரலாறு வேறு என்ற உண்மை எஞ்சி நிற்கும்” எனவும் ஆர்.ஜி. காவிஸ் பூட் என்பவர் “வரலாற்றுக்கும் அறிவியலுக்கும் மிகுந்த வேறுபாடுள்ளது” எனகின்றார். இத்தகைய அறிஞர்களின் கூற்றுக்களை உள்வாங்கிய வரலாற்று பேராசிரியர் நா. ஜெயபாலன் (எம்.ஏ) அவர்கள் தனது திறனாய்வில் பின்வருமாறு தெரிவித்துள்ளார்.

வரலாறு ஒரு கலை என நீண்டகாலமாக கருதப்பட்டு வருகின்றது. அது நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்பாக விளங்குவதோடு மட்டுமல்லது அது பயனுள்ள அறிவினையும் கருதுகிறது என்பதனாலேயாகும்.

அறிவியல் அறிஞர்களின் ஆய்வுகள்: 1. கூர்ந்து நோக்குதல் (சாட்சி) 2. அளவு முறை 3. கண்டுணர்ந்த செய்திகளின் தொகை என மூன்று தன்மைகளை கொண்டிருக்கின்றன. ஆதலால் அறிவியலின் முடிவுகளின் மேற்காணும் மூன்று பொதுமைகளையும் கொண்டிலங்குவதைக் காணலாம்.

ஐ. எம். டிரவென்யன் என்பவர் “அறிவியல் சாதிக்கும் 1. மக்களுக்குப் பயன்படும் கருவிகளை உருவாக்குதல் 2. இயற்கையின் நடைமுறையில் மறைந்து கிடக்கும் ஆதாரவிதிகள் எனும் இரு அம்சங்களை வரலாறு சாதிக்க முடியாது” என்று திட்டவட்டமாகக் கூறுகின்றார்.

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நூறுல்லாக்

20

பொதுவாக வரலாற்றில் சிற்சில இடங்களில் அறிவியல் பண்புகள் காணப்பட்ட போதிலும் பெரும் பகுதிகள் கலையியல் பண்புகளே காணப்படுகின்றதென்ற முடிவிற்கே பெரும்பாலான உலகியல் அறிஞர்கள் வந்திருப்பதை நாம் இன்று தெளிவாக அவதானிக்கலாம் “வரலாறு என்பது முழுமையான அறிவியல் கலையால் அது சமூகக் கலையே” எனும் கருத்தே அபிப்பிராய பேதத்திற்கு அப்பால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது.

ஆனால், இல்லாம் வரலாறு, தொல்பொருள் ஆய்வுகள் பற்றி பிற்கொரு கருத்தைக் கொண்டிருக்கின்றது. இதனை நாம் தெளிவாகவும் விரிவாகவும், சரியாகவும் விளங்கிக் கொள்வது அவசியமாகின்றது.

“வரலாறுகளில் மிக அழகியதை நாம் உமக்குக் கூறுகின்றோம்” அல்கூர்ஆன் 12:03) “அவர்களிலிருந்து சிலர் வரலாற்றை உமக்கு நாம் கூறியுள்ளோம். இன்னும் அவர்களிலிருந்து (மீதமுள்ளவர்கள்) வரலாற்றை உமக்கு நாம் கூறவில்லை.” (குருதூண் 40:70)

“இவர்களுக்கு முன்னர் எத்தனையோ தலைமுறையினரை நாம் அழித்துள்ளோம் என்பதை இவர்கள் பார்க்கவில்லையா? உங்களுக்கு நாம் வசதி செய்து தராதவற்றையெல்லாம் இப்புழியில் அவர்களுக்கு நாம் வசதி செய்து கொடுத்தோம்.

“இன்னும் அவர்களின்மீது (வானிலிருந்து) தொடராக மழையை நாம் பொழியச் செய்தோம். இன்னும் அவர்களுக்குக் கீழ் ஆறுகள் ஓடும்படி நாம் ஆக்கினோம். பின்னர் அவர்களுடைய பாவங்களின் காரணத்தினால் அவர்களை நாம் அழித்து அவர்களுக்குப் பிறகு மற்றொரு தலைமுறையினரை நாம் உண்டாக்கினோம்” (குருதூண் 8:6)

“எத்தனையோ ஊரார்களை அவை அநியாயம் செய்து கொண்டிருக்க அவற்றை நாம் அழித்துள்ளோம். அவை அவற்றுடைய முகடுகளின் மீது வீழ்ந்துவிட்டன. (பழக்கமின்றி) பாழான எத்தனையோ கிணறுதலும் உறுதியான உயர்ந்த எத்தனையோ மாளிகைகளும் (அழிக்கப்பட்டு விட்டன)” (குருதூண் 22:45)

“பூமியில் இவர்கள் பிரயாணம் செய்து, தமக்கு முன்னிருந்தோரின் முடிவு எவ்வாறு ஆனது என்பதை கவனிக்கவில்லையா? இவர்களைவிட (எண்ணிக்கையில்) மிகுதமானவர்களாகவும், சக்தியாலும் பூமியில் (விட்டுச் சென்ற) அடையாளச் சின்னங்களாலும், வலுவானவர்களாகவும் அவர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்த எதுவும் அவர்களுக்குப் பயனளிக்கவில்லை” (குருதூண் - 40:82)

மேற்படி அல்லாஹ் வின் திருமறைவசனங்கள் மிகத் தெளிவாக வரலாறு, தொல்பொருள் ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதையும், அதன் மூலம் அடையாக்கூடிய பயன்களையும் எந்த வரையறையில் நின்று இவைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதனையுமே மிகத்தல்லியமாக வெளிப்படுத்துகின்றன.

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நூறுல்லாக்

21

வரலாறு, தொல்பொருள் ஆய்வுகள், இல்லாமியக் கண்ணோட்டமும்

வரலாறு தொல்பொருள் ஆய்வுகள் பற்றி இல்லாததிற்கென்றொரு கண்ணோட்டம் இருக்கின்றது. அவற்றினைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தி விளங்கலாம். அதுவே இல்லாததின் வழிமுறையாகவும் உள்ளன.

01. இல்லாமிய நோக்கில் வரலாறு. தொல்பொருள் ஆய்வுகள் என்பனவற்றினால் வெளிப்படுத்தப்படுகின்ற விடயங்கள் மூலம் படிப்பினை எனும் அறிவியலையே பாடத்தையே தனது முதல் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. உதாரணமாக, “நீபிமார்களினதும், அவர்களது சமூகத்தினர்களினதும் தன்மைகளை விபரிப்பதும், நபித்துவங்களை நிராகரித்தோர்கள் அடைந்த வேதனைப் பெறுபேறுகளையும் விளம்பரப்படுத்துகின்றது”

இப்படியான நிகழ்வுகள் எப்போது, எங்கு நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதை விளக்குவதில் பெரும்பாலும் கரிசனை கொள்ளலாது “ஏன் இந்த நிலை ஏற்பட்டது” என்பதைக் குறித்துரைப்பதில் பெரிதும் அக்கறை செலுத்தியிருப்பதை இல்லாமிய மூலாதாரங்களான குர்ஜூன், ஹத்ஸ், இஜ்மா., கியாஸ் ஆகியவற்றின் மூலம் அறியக்கூடியனவாயுள்ளன.

எனவே, வரலாறு, தொல்பொருள் ஆய்வுகள் மூலம் தெரியவரக்கூடிய நிகழ்வுகளின் மூலம், “அறிவுரைகள் பகர்வதையும், அதனை ஏற்றுத் திருத்தங்களை மக்கள் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்” என்பதே இல்லாததின் எதிர்பார்ப்பின் அடிப்படையாகும்.

02. வரலாறு, தொல்பொருள் ஆய்வுகள் என்பனவற்றுடன் தொடர்புடைய விடயங்களில் “இல்லாமிய அடிப்படைச் சட்டமூலாதாரங்கள் முன்வைக்கும் கருத்துக்களை அப்படியே நம்ப வேண்டும்” என்ற எதிர்பார்ப்பையே இல்லாம் கொண்டுள்ளது.

இதனால்தான் இல்லாமிய மூலாதாரங்கள் குறிப்பிடும் விடயங்கள் மனிதனின் “பகுத்தறிவு, புலன்றிவு என்பவற்றுடன் உட்பட்டிருந்தாலும், உட்படாமலிருந்தாலும் சரி நம்பிக்கை கொள்ளல் வேண்டும்” என இல்லாம் வலியுறுத்துகின்றது. இதற்குப் பின்வருவனவைகளைச் சில உதாரணங்களாகக் கொள்ள முடியும்.

“மறுமைக்கோட்பாடு நீபிமார்களும் - அவர்களது சமூகங்களுக்கிடையில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகள், சரித்திர காலத்துக்கு முந்பட்ட, பிற்பட்ட நிகழ்வுகள் - சம்பவங்களை “இல்லாமிய மூலாதாரங்கள் முன்வைக்கும் அமைப்பில்” அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளல் வேண்டுமே தவிர, அவற்றுக்கான பொதீக ஆதாரங்கள் கிடைத்தாலும் சரி, கிடைக் காவிட்டாலும் சரி, குறிப்பாக “மறைவான பலவற்றை கேள்விக்குப்படுத்தாது ஏற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும்” என்ற தன்மையினை இது வெளிப்படுத்துகின்றது.

3. இல்லாமிய மூலாதாரங்கள் முன்வைக்கும் கருத்துக்களை குறிப்பாக “வரலாற்று ரீதியானதும், தொல்பொருள் ஆய்வு ரீதியானதுமான விடயங்கள். தொடர்பிலான சம்பவங்களுடையவற்றில் இல்லாமிய மூலாதாரங்கள் உறுதிப்படுத்துபவைகளை மட்டுமே ஏற்றுக் கொள்ளலாம்” என்பதாகும். இதற்குப் பின்வருவனவைகளைச் சில உதாரணங்களாகக் கொள்ள முடியும்.

மூல்லிம் பூர்வீகம்

நாறுல்லாக்

22

“அ(விலை)வன்தான் இரு கடல்களையும் ஒன்று சேர்த்தான். ஒன்று மிக்க இனிமையும், சுவையுமள்ளது. மற்றொன்று உப்பும், கசப்புமானது இவ்விரண்டுக்கு மிடையே வரம்பையும் மீறமுடியாத ஒரு தடையையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறான்.” (குருஷ் - 25:53)

இரண்டு கடல்களும் சமமாகமாட்டா. (இரண்டில்) இது மிக்க இனிமையான(தாகவும், தாகம் நீர்க்கிறதாக)வும், அதனை அருந்துவதற்கு இலேசானதாகவும் இருக்கிறது. (இன்னும் - மற்றது/வோ-உவப்பானதாகவும்) இருக்கின்றது.” (குருஷ் - 35:12)

“அவ்விலை)வனே இரண்டு கடல்களையும் ஒன்றோடு ஒன்று சந்திக்கச் செய்தான். (ஆயினும்) அவற்றிடையே ஒரு தடுப்பும் இருக்கிறது. அதை அவை மீறமாட்டா” (குருஷ் - 55:19, 20)

“சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மத்திய தரைக்கடல்பகுதியில் பிரஞ்சுக்காரரான கப்தான் மாக்குஸோ என்ற ஆழ்கடல் ஆய்வுள்ள ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருந்தார். ஆய்வுக்காக அவர் மாட்டியிருந்த முகமுடி சர்று நகர்ந்ததும் சீரிது கடல்நீர் அவர் வாய்க்குள் சென்றுவிட்டது. சென்ற நீர் உப்புக்கரிக்கவில்லை. உப்புக்கலக்காத கடல்நீர் பற்றி அதனு கடற்பகுதியிலிருந்து வந்த கடலாடிகள் சிலரிடமிருந்து அவர் ஒரு காலத்தில் கேள்விப்பட்டதுண்டு.

ஆனால், அப்போது அவர் அதை நம்பவில்லை. இப்போது அவர் வாயினுள் சென்ற நீரில் கைப்பு இல்லை என்பது மட்டுமல்ல, அது மிக மதுரமாகவும் இருந்தது. அதைத்துப்பிவிட்டு, அருகிலிருந்த நீரப்பரப்பிலிருந்து மீண்டும் அருந்தினார். அது உப்புக்கரித்தது. அவருடைய ஆய்வு மனப்பான்மை மீண்டும் சில இடங்களில் சோதித்துப்பர்க்கக்கூட்டுதொண்டிற்று.

கடலில் பொதுவாகக் கேலை உப்பு நீர் இருந்தாலும், சில இடங்களில் மதுரமான தண்ணீரும் இருக்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடித்தார். ஆனால் இரண்டு விதமான தண்ணீரும் ஒன்றோடொன்று ஒட்டியதாகக் கேலை உப்புக்குள் இருக்கின்றது. இருப்பினும் ஒன்றுடன் ஒன்று கலப்பட்டில்லை.

இந்தப் புதிர் பற்றி எவருக்கேனும் விளக்கம் தெரியுமா? என்று விசாரிக்கலானார். மாரிஸ் புகைல் என்பவர் அபூர்வமான ஆய்வுகள்’ செய்து கொண்டிருக்கிறாராம். அவரிடம் சென்று கேட்டுப்பாருங்கள் என்று சிலர் குஸ்லோவை வழிப்படுத்தினர். அந்த மாமேதையிடம் குஸ்லோ வந்து தம் அனுபவத்தை எடுத்துச் சொன்னார்.

“உங்களுக்கு இப்போதுதானே இவ்வனுபவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் குர்ஜூன் 1400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இது உண்மை என்று தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறது” என்று சொல்லி மேற்கண்ட மூன்று வசனங்களிலிருந்து தம் ஆதாரத்தை கலாந்தி மாரிஸ் புகைல் எடுத்து விளக்கினார். (நன்றி: குருஷ் தற்றுமா)

“பொதுவாக நல்ல தண்ணீரைக் கொண்ட நதிகளனைத்தும் இறுதியில் கடலில்தான் போய்க் கலக்கின்றன. அவ்வாறு கலக்கும் இடத்தைக் கவனிக்கும்பொழுது இறைவன் கூறும் இவ்வனுமை நன்கு தெரியும். எகிப்தில் ஒடும் மிகப்பெரிய நீல நதியும், ஏாம் தேசத்தில் ஒடும் தஜ்லா, பூராத் என்னும் நதிகளும் இந்தியாவில் ஒடும் கங்கை, யமுனை நதிகளும் பலநாற்றுக்கணக்கான மைல்கள் வரை ஒடும் முதலில் சமுத்திரத்துடன் ஜக்கியமாகி விடுகின்றன. அவ்விடத்தில் சென்று கவனித்துப் புலஸிம் பூர்வீகம் நாறுல்லாக் 23

பார்க்கும்பொழுது இரு தண்ணீர்களின் சலவையும், நிறமும் வெவ்வேறாக இருப்பதைக் காணலாம்” (நன்றி: தமிழ் அன்வாருஸ் குருஆன், ஹாமிள் காஸமா ஜாஸ்ட்கள்)

இப்படி மனிதனின் புலன்களுக்கும், அறிவிலிருக்கும், ஆராய்ச்சிக்கும் அப்பாலான எத்தனையோ விசயங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்றே மேற்படி கண்டுபிடிப்பினால், அனுபவத்தினால் பெறப்பட்ட உண்மையாகும். இது போன்றே நபி நாஹ் (அலை) அவர்களின் மரக்கலமும், அவர் காலத்தைய வெள்ளப்பெருக்கு பற்றிய உண்மைகளுமாகும். இதனைக் குருஆன் இப்படிச் சொல்கின்றது.

நபி நாஹ் (அலை) அவர்களும் வெள்ளப்பெருக்கும்

நாலூறு அவருடைய சமுகத்தினரின்பால் (ரஸ்லாகத்) திட்டமாக நாம் அனுப்பினோம். ஜம்பது ஆண்டுகள் தவிர ஆயிரம் ஆண்டுகள் அவர்களிடையே அவர் தங்கியிருந்தார். பிறகு அவர் (கஞ்சையை சமுதாயத்தவர்) கள் அறியாய்க்காரர்களாக இருக்கும் நிலையில் வெள்ளப்படியளியும் அவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டது. எனவே அவரையும் (அவருடனிருந்த) கப்பல்வாசிகளையும் நாம் காப்பாற்றினோம். இன்னும் அதனை உலகத்தோருக்கு ஓர் அத்தாட்சியாக நாம் ஆக்கினோம். (குருஆன் - 29:14, 15)

“நபி நாஹ் (அலை) அவர்களின் கப்பலையும் அல்லாஹ் அத்தாட்சியாக்கினான் இவை எப்படி என்று இந்த நாற்றாண்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. நபி நாஹ் (அலை) அவர்களின் கப்பல் ஜாதி மலையில் தரைதட்டிற்று. அது ஜயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேல் அங்கேயே கிடந்தது.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன் துருக்கியிலுள்ள அராத் பகுதியில் இருக்கும் ஜாதி மலையுச்சிக்கு ஓர் ஆய்வுக்குழு சென்றது. சில நவீன் விஞ்ஞான சோதனைகளின் மூலம் ஜாதி மலையுச்சியிலுள்ள கப்பல் நாஹ் நபி (அலை) அவர்களின் காலத்திலுள்ளது என்று ஆய்வுக்குழு உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. (நன்றி: குருஆன் - தங்குமா)

பிரஅவனின் அறியாத உடல்

நபி முஸா (அலை) அவர்கள் காலத்தில் வாழ்ந்த பிரஅவன் எனும் கொடிய அரசன் பற்றியும் அவனுக்கும் நபி முஸா (அலை) அவர்களுக்குமிடையில் நடந்த பல்வேறு வாக்குவாதங்கள், அற்புதமிகைத்தல்கள் பற்றியெல்லாம் விபரித்ததோடு, பிரஅவனை அத்தாட்சியாக ஆக்கியதாகவும் குருஆன் தெளிவுபடுத்துகின்றது. அது இன்று ஆய்வுகள் மூலம் நிருபிக்கப்பட்டிருப்பதையும் பின்வரும் சான்றுகள் ஊர்ஜிதம் செய்கின்றன.

“எனவே, இன்று உன்னை - உன்னு(டைய, பிரஅவனு)டைய (வெற்று) உடலோடு உனக்குப் பின்னுள்ளவர்களுக்கு நீ ஒரு படிப்பினையாய் இருப்பதற்காக நாம் பாதுகாப்போம்” (குருஆன் - 10:92)

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுல்லாக்

“பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்பொருள் ஆய்வுப்பணிகளின்போது, அவ(அது-பார்அவ்வி)னது பாதுகாக்கப்பட்ட உடல் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. இதன்மூலம் இன்றுள்ளவர்களுக்கு குருஆனின் ஒரு முன்னாலிவிப்பு உண்மையாக்கப்பட்டு உறுதிப்படுத்தப்பட்டது”.

வாழ்க்கையை உணர்த்தி, மறுமைக்குத் தயார்படுத்தல்

இஸ்லாமிய பார்வையில் வரலாறு, தொல்பொருள் ஆய்வுகள் எவ்வாறு கொள்ளப்படுகின்றன என்பதை மிகவிரிவாகவும், சரியாகவும், அறிவுப்புவமாகவும் ஜாமிய்யா நனியிய்யா கலாபீதத்தின் பணிப்பாளர் கலாநிதி எம். ஏ. எம். சக்ரி அவர்கள் தனது இருவேறு தலைப்பிலான கட்டுரைகளில் தொட்டுக்காட்டியுள்ளார்கள். அவற்றின் சில பகுதிகள் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளன.

“வரலாறு என்பது அறிவியல் போன்ற மிகத்தெளிவான, பிரத்தியட்சமான, உறுதியான காரணங்களின் அடிப்படையில் எழுப்பப்பட்ட கலைகள் பிரிவில் சேர்க்க முடியாத சமூக கலையைச் சார்ந்த ஒரு கலையாகும். எனவே, வரலாற்றைப் பொறுத்தாலவில் அதனோடு தொடர்புடைய பல வேறு விடயங்கள் குறித்து பல வேறு ஆய்வாளர்களினதும் முடிவுகள் மிக அரிதாகவே, ஒத்ததாக அமையும். ஏனெனில், இத்துறையில் ஈடுபடுகின்ற எல்லா ஆய்வாளர்களுக்கும் ஒரே தன்மையுடைய தகவல்களையும், ஆதாரங்களையும் ஆவணங்களையும் பெற்றுமியாத நிலை பெறும்பாலும் அமைவதோடு, கிடைத்த தகவல்களையும், ஆதாரங்களையும் அடிப்படையாக வைத்து ஒவ்வொருவரின் விளக்கங்களும், முடிவுகளும்கூட வித்தியாசமாகவே அமையும்.

எனவே “ஒவ்வொருவரும் அடிப்படையாக கொண்டுள்ள தகவல்களும், ஆதாரங்களும் ஒன்றாக அமைந்தாலும், அவரவர்களின் முடிவுகள் வேறாக அமையலாம். சிலபோது சிலர் புதிய தகவல்களின் அடிப்படையில் பழைய முடிவுகளை முற்றிலும் மாற்றிவும் இடமுள்ளது” (நன்றி: இஸ்லாமிய சிந்தனை மலர் 16, இதழ் 02 ஜூ - மார்ச் 1994)

மனிதனின் தோற்றும் பூர்வீகம் பற்றி ஓர் எல்லைக்கும், வரையறைக்கும் உட்பட்ட அவனது அறிவின் அடிப்படையில் நிகழ்த்தப்படும் ஆய்வுகள் என்றும் ஊகங்களாகவும், அனுமானங்களாகவுமே அமையுமே அன்றி முடிந்த முடிவுகளாக அமைய மாட்டாது....

தொல்பொருள் கண்டுபிடிப்புக்கள் இஸ்லாமிய நோக்கில் அனுகப்படும்போது, பல பயனுள்ள உண்மைகளைப் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளதை வரலாறு உணர்த்துகின்றது. அல்லாஹுவின் தூதராகிய முஸா (அலை) அவர்களுக்கும், எனிப்பதை ஆட்சிபுரிந்த பிரஅவனுக்கும் இடையே நடந்த வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் இதற்கு ஒரு சிறந்த உதாரணமாகும்”. (நன்றி: இஸ்லாமிய சிந்தனை மலர் 14, இதழ் 01 ஒக்டோபர்- மூச்சர் 1991)

மனித வரலாற்றில் தோன்றி வளர்ந்துள்ள அறிவியல், மானுடவியல் கலைகள் அனைத்தும் பிரத்தியட்சமாகக் கண்ணுக்குப் புலப்படுகின்ற மனிதனின் பகுத்தறிவின் முஸ்லிம் பூர்வீகம் நாறுல்லாக்

வட்டத்திற்கு உட்பட்ட இப்புற உலகுபற்றிய அவனது அறிவைக் கட்டியெழுப்புவதற்குத் துணைபுரிந்துள்ளன. இஸ்லாத்தின் அழைப்பு, புலன்களுக்கு உட்பட்ட இந்த புற உலகைத் தாண்டி மறைவான உலகை நோக்கி பயணம் செய்வதற்கான அழைப்பாகும்.

எனவே, தொல்பொருள் ஆய்வு தொடர்பான இஸ்லாமிய கண்ணோட்டமானது மனிதனுக்கு வாழ்க்கையின் நிலையற்ற தன்மையை உணர்த்தி, மறுமை வாழ்க்கைக்கு ஆயத்தப்படுத்தப்படும் உயர் வாய்ப்பாக இவ்வுலக வாழ்க்கையை அணுகும்படி அவனைப் பணிக்கின்றது. இந்த அணுகுமுறையானது மனிதன், பிரபஞ்சம், இயற்கை ஆகியவற்றை பின்னிப்பினைத்துள்ள தெளவிற்கு எனும் ஒருமைப்பாட்டை உணரும் மகத்தான பேற்றை அவனுக்கு அளிக்கின்றது. இந்த வகையில் தொல்பொருள் ஆய்வில் குருடுளை மையமாகக் கொண்ட அணுகுமுறை அதற்கு ஒரு புதிய பரிணாமத்தையும் வட்டத்தையும் வழங்குகின்றது. (நன்றி: இஸ்லாமிய சிந்தனை, மஹி - 14 இதழ் 2 ஜூலை - மார்ச் 1992)

அறிவைப் பெறும் அடிப்படைகள்

உலகியல் சிந்தனையின் அடிப்படையிலும் சமவாதத் தத்துவத்தின் நோக்கிலும் மனித அறிவின் பண்பை அதாவது அவனையும், அவனது சுற்றாடலையும் அறிவதற்குப் பெரும் துணைபுரியும் கருவியாக புலனுணர்வு, பகுத்தறிவு, தத்துவஞானம் என்பவைகள் திகழ்கின்றன. இவற்றின் தத்துவஞானம், பகுத்தறிவின் தர்க்காரித்தியான வளர்ச்சியாகும். பகுத்தறிவென்பது புலனுணர்வினால் பெறப்படும் அறிவின் வளர்ச்சியாகும்.

எல்லா வகையான அறிவின் அடிப்படையும் புலன்கள் மூலமாகவே பெறப்படுகின்றன. அறிவின் மூலமும், தன்மையும் பற்றி பல தத்துவ ஞானிகள் பல்வேறு கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளனர். இவற்றுள் Empiricism என்ற தத்துவமே அதாவது “மனித அறிவு என்பது புலன்களின் துணைகொண்டு பெறப்படும் அனுபவமே” என்ற கோட்டோடு பெரும்பாலான மனிதர்களின் சிந்தனையை ஆக்கிரமித்து இருப்பதாகும்.

மிகப் பழமையிகு கிரேக்க நாகரிக காலந்தொட்டு இக்கோட்பாடு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு வந்திருப்பதை நாம் அறிந்துள்ளோம். Protagoras, Heraclid, US ஆகியோர் இக்கோட்பாட்டை பிரபலமயப்படுத்துவதில் அதிக பங்களிப்பை நல்கியவர்களாவார். Locke, Barkelai, Davidhume ஆகியோர் மத்தியகால நவீன ஜோரோப்பிய சிந்தனையாளர்களும் இக்கோட்பாட்டின் பிரதிநிதிகளாவார்.

மெய்யான அறிவுப்பரம்பல் ரிஸாலத்திற்கே உண்டு

“மனிதனு புலன்கள் ஒரு கட்டுக்கோப்புக்குள் உட்பட்டே தொழிற்படுவதினால் புலன்களின் மூலம் பெறப்படும் அறிவும் ஒரு வரையறைக்குட்பட்டே செயற்படும்” என்பதினால் மனித சிந்தனையின் அடிப்படையில் தோன்றிய அனைத்துத் தத்துவங்களும் கால ஒட்டத்தின் மாற்றத்திற்கும், திருத்தத்திற்கும் உட்பட்டே முஸ்லிம் பூர்வீகம் நூறுல்லங்க

வந்திருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம். ஆயின், புலன்களின் துணைகொண்டு பெறப்படும் அறிவே யதார்த்தமானது என்ற கோட்பாடு வலுவிழந்ததாகும்.

எனவே, மனித அறிவின் மூலம் உண்மைகளைக் கண்டறிவதில் தடுமாற்றங்களும், தவறுகளும் நிகழ முடியும். இதற்கு நல்லதொரு உதாரணமாக மருத்துவத்துறையில் நோய்கள் பற்றி எழுந்த கோட்பாடுகளைக் கொள்ளலாம்.

“ஒரு காலத்தில் நோய்கள் உடல் கோளாறுகளினால் ஏற்படுகின்றன” என்று கருதப்பட்டது. பின்னால் “உடல் நல்லினாலும், மன உளைச்சல்களிலாலும் நோய்கள் வருகின்றன” என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இப்போது இக்கொள்கை பரவலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது. இதற்கு உடலும் உள்ளும் சாந்த நோய்கள் என்று பெயர் வழங்கப்படுகின்றது.

இதனால்தான் வரலாற்றில் “புலன்களினால் பெறப்படும் அறிவை சிந்தனை, ஆராய்ச்சி, பரிசீலனை மூலமாகப் பகுத்துணர்ந்து பெறப்படும் அறிவே யதார்த்தமான அறிவு” என்ற கருத்து தோற்றும் பெற்றது. இதுவே “பகுத்தறிவ வாதம்” என அழைக்கப்பட்டது. பிளேட்டோ இத்தத்துவத்தின் பிரதானமானவர்களுள் ஒருவராவார்.

எது எப்படியிருந்த போதிலும், படைப்பினங்களின் இலக்கு. இலட்சியம் பற்றிய எந்தவிதமான அறிவுகளையும் பகுத்தறிவ வாதம் மனிதனுக்கு நல்கவில்லை, இதனால் இதனையும் ஒரு சம்பூரணமான அறிவாகக் கொள்ள முடியாது. மாற்றத்திற்கும் திருத்தத்திற்கும் அடிக்கடி இரையாகிப்போகின்ற ஒன்று உயர்ந்த கோட்பாடாகத் திகழ்த்தகுதியுடையதன்று. புலனரிவுகள் நிலையான கருத்தை, கோட்பாட்டை வழங்கத் தக்கதில்லை என்பதை நாம் நிதர்சனமாக உணர முடியும்.

ஆனால், நபிமார்களின் அறிவான வறுதி மூலம் பெறப்படுகின்ற அறிவில் தவறுகள், தப்புக்கள் நிகழாது என்ற நம்பிக்கையே முஸ்லிம்களிடம் இருக்கின்றது - இருக்க வேண்டும். இதுவும் முஸ்லிம்கள் ஏனையவர்களிலிருந்து வேறுபடுவதற்குரிய காரணங்களில் ஒன்றுமாகும்.

நபித் துவ வழிகாட்டலில்லாத மனித சமூகம் நானிலத்தில் இருந்ததில்லை

இப்புவலகில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட அனைத்து மனித சமூகத்தின் - வர்க்கத்தின்பாலும் நபிமார்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றனர். நபித்துவமில்லாத மனித சமூகம் இருந்ததில்லை என்பதையும் நபித்துவ வழிகாட்டுதலின் பின்னாலான மீறியோர்கள் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். என்பதையும் இஸ்லாமிய மூலதாரங்களின் முதற்ற ஆதாரான குருடுளை பின்வருமாறு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

“ஓவ்வொரு சமூகத்தினருக்கும் ஒரு ரஸ்ல் (தூதர்) உண்டு” (குருஆன் 10:47)

“ஏந்த சமுதாயத்திலும் அதில் அச்சுமுட்டி எச்சரிக்கை செய்வார் செல்லாமல் இல்லை” (குருஆன் 35:24)

முஸ்லிம் பூர்வீகம் நூறுல்லங்க

“இவ்வாறு தூதர்களை அவன் அனுப்பியதற்கும்) காரணம் யாதெனில் அநியாயம் செய்பவர்களின் ஊரை, அதிலிருப்போர் எச்சரிக்கை செய்யாமலிருக்கும் நிலையில் அவர்கள் செய்துவிட்ட அநியாயத்தின் காரணமாக உம் இறைவன் அழிப்பதில்லை என்பதேயாகும்” (குருஞ் 6:13)

“இவ்வாறு தூதரையும் அவருடைய சமூகத்தாருக்கு அவர் விளக்கிக் கூறுவதற்காக அவர்களுடைய மொழியிலேயே (போதிக்கும்படி) நாம் அனுப்பி வைத்தோம்”. (குருஞ் 14:4)

எனவே அல்லாஹ்வின் நேரடி வழிகாட்டலில் பண்படுத்தப்பட்ட இறைதூதர்களினால் மக்களுக்குக் கிடைத்த அறிவில்தான் மெய்யான அறிவியல் பரம்பல் பாருலகிற்கு பரவமுடியும். ஏனெனில், அல்லாஹ்வினால் முன்வைக்கப்படும் வழிகாட்டல்களே விவேகமானதும், மிகச் சரியானதுமாகும்.

ஆயின், ரிஸாலத்தின் - நபித்துவத்தின் மூலமான அறிவு உயர்ந்தது. யதார்த்தபூர்வமானது என்பதில் ஜயமில்லை. அந்த வகையில் இஸ்லாத்தின் கண்ணோட்டத்தில் வரலாறு. தொல்போருள் ஆய்வத்துறையிலும் ரிஸாலத்தின் பங்களிப்பே மிகச்சரியானதுமாகும்.

ஐ.வி.என். சவீடன் என்பவர் “நவீன் அறிவியல் கண்டுபிடித்துள்ள பிரபஞ்ச உண்மைகள் சந்தேகங்கள் நிறைந்தனவாகவும், தெளிவற்றவனவாகவும் உள்ளன. இயற்கை பற்றி நாம் இன்று அடைந்துள்ள அறிவியல் முன்னேற்றம் கடந்தகால நிலைமைகளை விட மிகவும் உறுதியானதாகும். என்றாலும் கூட அதன் மூலம் கிடைக்கப்பெற்றுள்ள தகவல்கள் அனைத்தும் திருப்திகரமானவையாக இல்லை. எனவேதான் நாம் இன்று எல்லாத் துறைகளிலும் சிக்கலான தெளிவற்ற தன்மைகளையும் முரண்பாடான நிலைமைகளையும் எதிர்நோக்குகின்றோம்” என்கிறார்.

மனிதனுக்கு வழிகாட்டுவதற்கு அவனது நிலைமைகளை நன்கறிந்தும், மனிதனிடம் இருக்கும் அறிவை விடவும் மிகைத்த ஒன்றின் மூலம் காட்டப்படும் அறிவியல் பரப்பே உயர்ந்ததும். உண்மையானதுமாகும். அது மட்டுமன்றி “வஹி என்பது மனித சிந்தனையானதல்ல, அது வேதவாக்கான அல்லாஹ்வின் அறிவிப்பாகும்” இதனைப் பின்வரும் கூற்றுக்கள் நிருபணம் செய்வதாகக் கொள்ளலாம்.

வஹி மறுப்பது விவேகமல்ல

“அல்லாஹ்வின் தூதர்களுக்கு அல்லாஹ்வினால் வழங்கப்பட்ட வேத வெளிப்பாடானது மனிதனின் உள்ளத்தோடோ, அன்றி அவனது மூளையோடோ தொடர்புடைய அம்சமன்று. அல்லது சில தத்துவஞானிகள், விஞ்ஞானிகளின் உள்ளத்தில் திடீரெனத் தோன்றி, ஒரு புதுச் சிந்தனையைத் தோற்றுவிக்கும் இயல்புக்கம் (Instinct) அன்று. அது மெய்ஞ்ஞானியின் மெய்ஞ்ஞானப் பயிற்சியின் விளைவாக அடைந்த ஆன்மீக அனுபவத்தின் அடிப்படையில் பெற்ற அறிவுமன்று”. (நன்றி: அல்குர்஝ுனின் வரலாறும் வாழ்வு நெறியும் - கலாந்தி எம்.எஸ் கக்ரி)

முஸ்லிம் பூர்வீகம் நாறுல்லறக்

“வஹி என்பது வாக்காகும். மனித சிந்தனைக்கு அப்பாற்பட்ட நித்தியணகிய அல்லாஹ்வின் பேச்சையே வஹி என்ற பதம் குறிக்கின்றது. இது அல்லாஹ்வின் வாக்கு, பேச்சு, வழிகாட்டல், ஒவ்வொரு சிருஷ்டிப் பொருளுக்கும் அதனதன் பண்டு, தொழிற்பாடு ஆகியவற்றுக்கேற்ப அருளப்படுகின்றது. ஆனால் அல்லாஹ்வின் தூதர்களைப் பொறுத்தளவிலோ அது மிக உயர்ந்த நிலையில் அல்லாஹ்வின் வேதவாக்காக அருளப்படுகின்றது. (நன்றி: அல்குர்஝ுனின் வரலாறும் வாழ்வுநெறியும் - கலாந்தி எம்.எஸ். கக்ரி)

“ரிஸாலத்தை, நபித்துவத்தை மறுத்துரைப்பதற்கு தகுதிவாய்ந்த அறிவியல் ஆதாரங்கள் எதுவுமில்லை. ரிஸாலத் மனித சிந்தனை ஊடறுத்துச் செல்ல முடியாத மறைவான உலகோடு தொடர்பானதாகையால் ஆன்மீக அறிவியல் பரிபக்குவும் அடைந்தவர்களுக்கே அது பற்றிய உண்மைகளை உணர முடியும்” (நன்றி: இஸ்லாமிய சிந்தனை மலர் 12: இதழ் 01 ஒக் - டிசம்பர், 1989 அ் செய்க் ஸ். ஹயுப் அவி எம்.ர.)

“வஹி எந்த உணர்வு முறைப்பாட்டுக்கு விடையாக அருளப்பட்டதோ, அந்த உணர்வு எதிர்பார்த்த திருப்தியைக் கொடுத்ததென்றால், இதனை நாம் அல்லாஹ்விடிப்பிடிருந்தே பெற்றுக்கொண்டேன் எனக் கூறுபவரின் வார்த்தையை எவ்வாறு பொய்ப்பிக்க முடியும்”

அல்லாஹ்விடிப்பிடிருந்து செவியறாது. அத்தகையதொரு மகத்தான உண்மையை பலவீணமான மனித சிந்தனை எவ்வாறு கற்பனை செய்து கூற முடியும்? அவ்வாறு ஒருவன்தான் கற்பனை செய்த விடைத்தை அல்லது ஆராய்ந்து பெற்ற முடிவை அல்லாஹ் தனக்கு அறிவித்ததாகக் கூறினால், நிச்சயமாக அவன் மிகப்பெரிய அநியாயக் காரணகவும் பொய்யனாகவுமே இருப்பான். (நன்றி: இஸ்லாமிய சிந்தனை மலர் 12: இதழ் 01 ஒக்டோபர் - டிசம்பர் 1989 அ் செய்க் ஸ். ஹயுப் அவி எம்.ர)

எனவே, அல்லாஹ்வின் அறிவுகள், வழிகாட்டல்கள் அவனது தூதர்கள் மூலமே வெளிக்காட்டப்படுகின்றன. நபித்துவம் அறிவியல் ரீதியாக மெய்ப்பிக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். ஆயின் ரிஸாலத் மூலம் வெளிக்கொண்டபடும் அறிவில், வழிகாட்டலில் பொய்யை கிடூசிற்றும் கலந்து விடாதவை. நெருங்காதவை என்பது பட்டவர்த்தன மானதாகும்.

ஆகவே ரிஸாலத் மூலம் வெளிப்படும் - வஹி மூலமான அறிவே தெளிவானதும் உண்மையானதுமாகும். எனில் வரலாறு. தொல்போருள் ஆய்வுகளிலும் ரிஸாலத் மூலம் உறுதி செய்யப்படுகின்ற கருத்துக் களே சிரியானதென ஒப்புக் கொள்ளப்படுவதையே இல்லாம் ஏற்றுக் கொள்வதனால், முஸ்லிமிக்கஞம் இவ்விடைத்தில் வேறு அபிப்பிராயம் கொள்ள இடமில்லை என்பது மிகத் தெளிவான உண்மையாகும்.

அனைத்தையும் நன்கறிந்தவன் அல்லாஹ் ஒருவனே!

நன்றி : முஸ்லிம் குரல் 12.09.2003 - 31.10.2003

இலங்கை முஸ்லிம்கள் தமிழர்கள் அல்ல

அண்மையில் தமிழ் நாட்டிலிருந்து நமது நாட்டுக்கு வந்த பேராசிரியை பர்வீன் சலதான், முஸ்லிம் லீக் பிரமுகர் சேக்தாவூத் ஆகிய இருவரும் தாம் பேசுகின்ற தமிழ் மொழியைக் கொண்டு கணிக்கப்படுகின்ற இனத்துவ கோட்பாட்டிலிருந்து, “தமிழ் மொழி பேசுகின்ற முஸ்லிம்கள் யாவரும் இனத்தில் தமிழர்கள்” என்ற கருத்தை முன்வைத்திருந்தது நாமறிந்ததே.

நமது நாட்டுச் சூழலில் இவ்வாறான கருத்துக்கள் எவ்வாறான பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தக்கூடியது என்பதும், முஸ்லிமாக இருந்து கொண்டு இக்காற்றினை ஏற்பதன் மூலம் எவ்வாறான தவறுகளை நமது சமயர்தியாக ஏற்படுத்துகின்றது என்பதும் நாம் சிந்திக்க வேண்டிய பக்கங்களே.

“தமிழ்பேசும் மக்கள்” என்ற சொற்பிரயோகம் இனவாதம், அல்லது சமூக அரசியல் ஒதுக்கல் எனும் அடிப்படையில் நமது நாட்டில் பாவிக்கப்பட்டதினால் அச்சொல்லின் மூலம் முஸ்லிம்களைச் சுட்டிக்காட்டுவதை நீண்டகாலமாக முஸ்லிம்கள் நிராகரித்து வந்துள்ளனர்.

1885ஆம் ஆண்டு இலங்கை சட்டசபையிலும், 1888ஆம் ஆண்டு அரசு ஆசிய கழகத்திலும் “இலங்கை முஸ்லிம்கள் தேசிய இனத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழர்கள், சமயத்தைப் பொறுத்தவரையில் முஹம்மதியர்கள்” எனும் கருத்தை சேர். பொன் இராமநாதன் முன்வைத்தார்.

“இராமநாதன் ஈழத்து முஸ்லிம்களை ஒரு தனி இனமாக இடம்பெறச் செய்யாது தமிழ் இனத்துக்குள் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்த முயற்சித்ததற்கு அந்தவேளையில் பேரநிஞர் சித்திலெல்வை அவர்கள் ஒரு காரணத்தையும் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார்கள்.

அதாவது அந்தச் சமயத்தில் சட்டவாக்க சபைக்கு சோனக உறுப்பினர் ஒருவரை நியமிக்க பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தது. சோனகர் ஒரு தனி இனமல்ல என்ற கூற்றை வெள்ளையராட்சி ஏற்றுக் கொண்டால் ஒரு முஸ்லிம் நியமனத்திற்கு இடமே இல்லாது போயிருக்கலாம்” மர்ஹும் எச். எம். பி. மஹிதீன் “இலங்கைச்சோனகர் இன வரலாறு” (தினகரன் முனிஸிபல் மாவட்டம் மார்ச் 29-04-1977)

முஸ்லிம்கள் தமிழை ஒரு தனி இனமாகத் தாபிக்க முயன்றபோதும் தமக்கென ஓர் அரசியல் வளர்ச்சியை உருவாக்க முயன்றபோதும் இராமநாதன் செய்த குறுக்கட்டு தொற்றுநோய் போல் அவர் வழி வந்த தமிழ்த் தலைமைகளிலும் காணப்பட்டது என்பதை பின்வரும் கூற்று எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

“1885 இல் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் முன்வைத்த முஸ்லிம்களால் வெறுக்கப்பட்ட அதே உபாயங்களையா நீங்களும், முன்வைக்கின்றீர்கள்? அவர் அதில் படுதோல்லியற்றதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகின்றேன்” என சேர் ராஸிக் பார்த் 1958 இல் பாராளுமன்றத்தில் தமிழ்த் தலைவர்களைப் பார்த்துக் கூறினார். (அஷ்வரா பெய்மார்ச் 1985)

மிதவாத தமிழ் அரசியல் தலைமைகள் தொட்டு சூராகத் தோன்றிய ஆயுதமேந்திய இளம் தலைமைகள் வரை இந்தக் கருத்தில் நிலைகொண்டிருக்கின்றனவா என்பதற்கு பின்வரும் கூற்றை ஆதாரமாகக் கொள்ள முடியும்.

“இலங்கையில் முஸ்லிம்கள்” என அழைக்கப்படும் மக்கள் இல்லாமிய மதத்தைத் தழுவிய தமிழர்களே. இந்த இல்லாமியத் தமிழர்கள் இலங்கைத் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் ஒரு இணைபிரியாத அங்கம் என்பது எமது நிலைப்பாடு” (“இல்லாமியத் தமிழரும் தமிழழ விடுதலைப் போராட்டமும்” ஜனவரி 1987. இது தமிழழ விடுதலைப் புகைவிடாகும்.)

“தமிழ் பேசும் மக்கள்” எனும் சொற்றெராடர் இலங்கையில் எவ்வாறு பாவிக்கப்பட்டதென்பது பற்றி பேராசிரியர் கா. சிவத்தும்பி அவர்கள் முன்வைத்திருந்த கருத்தொன்று இங்கு பொருத்தமாக இருக்குமென்று நம்புகின்றேன். அக்கருத்தாவது, “தமிழ்” என்ற சொல் அம்மொழியையும் அதனைப் பயன்படுத்துவரையும் குறிக்கின்றது. தென்னிந்தியாவில் இச்சொல்லின் பயன்பாடு முஸ்லிம்களையும் குறிக்கின்றது. (பெரும்பாலும் அவர்கள் தமிழ் முஸ்லிம்கள் எனக் குறிக்கப்படுவதுண்டு) ஆனால் இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் வேறான தனித்துவத்தைக் கொண்டுள்ளனர்.

எனவே, சமல்லிக்கட்சி “தமிழ்பேசும் மக்கள்” என்ற சொற் தொடரைப் பிரபலப்படுத்த முயற்சி செய்தது. ஆனால் அது மிகச் சிறியளவே வெற்றி பெற்றது. இலங்கையில் சமய, கலாசாரப் பாரம்பரியங்களும் வரலாற்று நிலைமைகளும் முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு தனியான அரசியல் தனித்துவத்தை அளித்தன நன்றி: இலங்கையில் இனத்துவமும் சமூக மாற்றமும்

இனம் பற்றிய சிந்தனைகளில் “நானிடவியல், சமுக விஞானம்” அறிஞர்கள் தமக்கிடையே அளவிடு சம்பந்தமான பண்புகளை ஒன்றுக்கொன்று வேறுபாடாக வெளிப்படுத்தி உள்ளனர். இதனால் பிரதேசத்திற்கு பிரதேசம், சமுகத்திற்கு சமுகம் மாறுபாடான அளவிடுகளைப் பிரபோகித்திருப்பதையும் காணலாம். “இனம்” என்ற சொல் 6ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னரே தோற்றம் பெற்றதாக நம்பப்படுகின்றது. ஜோப்பிய மொழிகளில் இச்சொல் 6ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே கையாளப்பட்டிருப்பதாக ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன, “உடவியல் கூறுகளினால் பண்புகளினால் ஒரு குழுவினரிடமிருந்து வேறுபடும் இன்னொரு குழுவினரைக் குறிக்கும் பொருளில் “இனம்” எனும் சொல் பயன்பட்டது அரிக அன்னவில் என்பதும் ஆய்வுகள் முன்வைக்கின்ற ஒன்றாகும்”. இனத்துவு அளவிடுகளில் மதமும் ஒரு சமுகத்தைத் தனியான இனமாக அடையாளமிடுத்தப் படின்பட்டிருப்பதை மானிடவியலாளர்களும் சமுக ஆய்வாளர்களும் தங்காலத்தில் ஏற்றுள்ளனர். ஆகவே, சமய அடிப்படையில் ஒரு தனித்துவமினான சமுதாயம் “நீண்டிநாட்களைக் காற்று வருவார்களாயின் அவர்கள் மத அடிப்படையிலிருந்து கூட அடியாளமும் தேசிய இனச் சயநிரணய உரிமையும் பெற தகுதியுடையவர்களாகக் கொள்ளப்படுவார்கள். இதற்கு முன்னாள் “யூகோஸ்லாவியாவில் முஸ்லிம், கத்தோலிக்க, மரபுசார்ந்த கிறிஸ்தவர் தனித் தேசிய இனங்களாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டதையும்” இந்தியாவின் பஞ்சாப்பில் மொழியை அடிப்படையாகக் கொள்ளாது சமயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மாகாண அரசு”, வழங்கப்பட்டமையையும் உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்; சிப்ரக்ரானியை “இலங்கையில் இனம் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளனமூசிசிந்களாவர் தமிழு, முஸ்லிம் மற்றும் வேறு மக்கள் தொகுதி என்ற அடிப்படையிலாகும்” என எழ்துஏ. சொய்சா எழ.ஏ. சுட்டிக்காட்டியுள்ளார், ஆயின், இலங்கை முஸ்லிம்களும் ஒரு தேசிய இனமாகவே கொள்ளப்படுகின்றனர். முஸ்லிம்கள் ஒரு தேசிய இனமலைவன குறிப்பிடுவது இயலவே ஏற்கப்பட்டு ஒரு கருத்தில் புதிய அபிப்பிராயத்தை தோற்றுவிப்பதாகவே அமையும். சுரையினாபதி சிறுபாடுக்களினாப இலங்கை முஸ்லிம்களானாலும் சரி, உலக்லீ வேற்றங்கு வாழும் மூஸ்லிம்களை நாலும் சரி, அவர்களின் இனத்துவ அடையாளத்தை மொழியை வைத்து கணிக்கக்கூடியதல்ல என்பது நிருபிக்கப்பட்டு உண்மையாகும்.

“தமிழர்கள்தான் இல்லாததை தழவியிருக்கிறார்கள்” என்பதை ஒருவாதத்திற்காக ஏற்றுக்கொண்டாலும்கூட, இல்லாததை ஏற்றுக் கொண்டவர்களை தமிழர்கள் எனக்கறுவது, அழைப்பதென்பது சாத்தியமற்ற ஒன்றென்றே கூறவேண்டும்.

ஏனெனில், இல்லாததை ஏற்றுக் கொண்டோர்கள் இல்லாமயை தனித்துவமிக்கக் கலாசாரமும் வணக்க வழிபாடுகளுமே வரவேற்று அரவணன்ததுக் கொள்கிறது. ஆதலால் அவர்கள் முஸ்லிம்கள், விகவாசிகள், இல்லாமயர்கள் எனவும், மேலும் அவர்கள் வாழும் நாட்டில் முஸ்லிம்களைக் குறிக்கும் தனிச்சொந்களாலுமே அழைக்கப்பட வேண்டியவர்களாகின்றனர்.

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுவல்லக்

இதனால்தான் இல்லாம் இரத்த உறவினால் உருவாகும் உறவிற்கென்று ஒரு தனியான இடம் வழங்கவில்லை. மாறாக இல்லாம் எனும் அறநெறியை ஏற்றுக் கொண்டதினால் ஏற்படும் பந்தமான “முஸ்லிம் ஏற்றுக்கொண்டவர், இல்லாமயர், விகவாசி” என்பதற்கே முக்கியத்துவம் வழங்குகின்றது.

“பிறப்பு, தாய்நாடு, நிறம், தாய்மொழி போன்றவை இயற்கையான அமைப்புக்கள் என்பதால் இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு இனம் பற்றிய கோட்பாடுகளை இல்லாம் ஏற்கவில்லை” (நன்றி: இல்லாம் ஓர் அறிமுகம்)

இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களின் பேசும்மொழி தமிழாக இருப்பதினாலோ, அல்லது தமிழ் மொழியினை எழுதுவதினாலோ தமிழர்களாக - தமிழ் இனமாகக் கருதப்பட முடியாது. ஏனென்றால், சரானில் வாழும் முஸ்லிம்கள் பாரசீக மொழியைப் பேசுவதினால் “பாரசீக முஸ்லிம்கள்” என்றோ, பாகிஸ்தானில் வாழும் முஸ்லிம்கள் உரது மொழி பேசுவதினால் “உரது முஸ்லிம்கள்” என்றோ கூறுவதில்லையே!

இல்லாம் எனும் அறநெறியை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் எந்த நாட்டில், எந்த மொழியைப் பேசிக்கொண்டாலும் அவர்கள் முஸ்லிம்கள் இல்லாமயர்கள், விகவாசிகள் போன்ற அவர்களைத் தனியாகக் குறிக்கும் சொந்களைக் கொண்டு இனங்காணப்பட்டு, அவர்களிடையே சகோதரத்துவம் பேணப்பட வேண்டியவர்களாகும்.

இப்பண்பு நேற்று, இன்று தோன்றிய ஒன்றால், இருபதாம் நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே அதாவது, மனித சமுதாயத்தின் முதல் நபி ஆதம் (அலை) அவர்கள் காலந்தொட்டே முஸ்லிம்கள் மதத்தின் மூலமே தங்களை அடையாளப்படுத்தி வந்துள்ளனர் என்பதே குர்ஜுனின் கூற்றாகும்.

எஸ்டாலின் போன்றவர்களுக்கும், மானிட சமுக ஆய்வாளர்களுக்கும் முன்னரே முஸ்லிம்களின் இனத்துவ அடையாளம் நிறம், கோத்திரம், மொழி, இரத்தம், பிரதேசம், தோல் போன்ற தன்மைகளினால் அடையாளப்படுத்த முடியாதவை என்றும் அவர்களின் தனித்துவமான சுய அடையாளம் மதம் சார்ந்தது என்பதும் நிருபிக்கப்பட்ட உண்மையாகும்.

நன்றி : நியதி இதழ் - 02 நவம்பர் - 2004

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுவல்லக்

பேரினவாத சுதந்திக்குள் முஸ்லிம் உரிமைகள்

இலங்கையில் சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள் எனும் மூன்று நிலை கொண்டுள்ளன. இவர்களே இந்நாட்டின் பழையவாய்ந்த குடி மக்கள் என்பதில் எவ்வித ஜூயங்களும் இல்லை.

இந்த மூன்று சமூகங்களும் இங்கு வந்தேறிய குடிகள் என்பதற்கே வலுவான சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. ஆயினும் இவர்களுள் எவர்கள் இங்கு முந்திக் குடியேறியவர்கள் என்பதில் கருத்து முரண்பாடு நிலவுகிறது.

ஒவ்வொரு சமூகங்களும் தாங்களே முதலில் வந்து குடியேறியவர்கள் எனச் சான்றாதாரங்களை சாற்றியுள்ளனர். எது எப்படியிருப்பினும் இன்று மூன்று சமூகங்களும் இலங்கையின் பழையவாய்ந்த மக்கள் எனக்கொள்வதில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை என்பது கவனிக்கத் தக்கதொரு அம்சமாகும்.

இம்மூன்று சமூகங்களுக்கும் தாய் மொழி இரண்டாகும். சிங்கள மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட சிங்கள மக்களும், தமிழ் மொழியைத் தாய்மொழியாக தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் கொண்டுள்ளனர்.

இலங்கையின் மொத்த குடிசைத்தொகையில் ஏறத்தாழ எட்டு வீதமானோர் முஸ்லிம்கள் ஆகும். இவர்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் இருப்புக் கொண்டிருக்க, ஏனைய இரு மடங்களினர்களும் நாட்டின் பிற ஏழு மாகாணங்களிலும் சிதறி வாழ்கின்றனர்.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் குடிசைப்பரம்பல், இருப்பு, பொருளாதார வளங்கள் போன்ற அத்தியாவசியமானவைகள் ஒரு “தொய்வு” நிலைக்குள் அகப்பட்டுக் காணப்படுகின்றன. வேறு வார்த்தையில் கூறுவதானால் சிங்கள, தமிழ் மக்களினால் முஸ்லிம்கள் குழப்பட்டுள்ளனர். இதனால் சில வளைந்து - விட்டுக் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை முஸ்லிம்கள்மீது திணிக்கிறது.

இலங்கையின் தேசிய சமூகங்களுக்குள் முஸ்லிம்களும் ஒரு தனியான சமூகம் என்ற வகையில் அவர்களுக்கான உரிமைகளையும், சலுகைகளையும் பெறத்தகுதியடையவர்களே. இதற்கு மாறான வாழ்வானது அடிமைச் சமூகமாகவே அடையாளப்படுத்தும் என்பதை ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் நினைவில் இருத்திக் காரியமாற்ற வேண்டும்.

ஒரு சமூகம் தனது “தனித்துவம், மதம், கலாசாரம், நிலம், பொருளாதாரம், பாராஞ்சமன்ற பிரதிநிதித்துவம்” போன்ற அடிப்படை உரிமைகளை இழந்த சமூகமாக வாழ்வதினால் எவ்விதமான நன்மைகளும் இல்லை.

இந்நிலையில்தான் இன்று இலங்கை முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். இது ஓர் ஆரோக்கியமான குழ்நிலைக்குப் புறம்பானது என்பது நமக்கு மறைவானதல்ல. ஆயினும் சமூக உரிமைகள் பற்றிய உணர்வு எம்மில் ஒவ்வொருவரிடமும் இழையோட வேண்டிய பண்பாகும்.

இலங்கை முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரையில் இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்கு முன்பு என்றாலும் சரி, பின்பு என்றாலும் சரி நாட்டின் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுத் தன்மைக்கு ஊறுவினைவித்து பிரிவினைக்கு ஒருபோதும் வழிவகை செய்யாதவர்கள் என்ற வரலாற்றுக்கு உரியவர்களாகவே உள்ளனர்.

போர்த்துக்கேயருக்கு காட்டிக்கொடுக்கும் கைங்கரியத்தில் சிங்களவர்களில் சிலர் முற்பட்ட காலகட்டத்தில்கூட மாயாதுன்னையுடன் இணைந்துநின்று போராடியவர்கள் முஸ்லிம்கள். இந்த யுத்தத்தில் சுமார் 4000 முஸ்லிம்கள் மரணித்ததாக வரலாறு கூறுகிறது. இது இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்கு முன்னர் இந்நாட்டிற்கு முஸ்லிம்கள் ஆற்றிய பங்களிப்புகளுக்கு ஒரு சான்றாகக் கொள்ளலாம்.

இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் பெரும்பான்மையினரின் கட்சி ஆட்சி பீட்மேறுவதற்கு “வாக்குகள்” எனும் ஏணிப்படி மூலம் உதவியதுடன் அரசுக்குத் துணையாக அல்லது ஓர் உந்து சுதந்தியாக முஸ்லிம்கள் தொழிற்பட்டனர் என்பதும் நாடறிந்த நிலைமாகும்.

முஸ்லிம்களின் வாக்குகள் அங்குமிங்குமாக சிதறிக்காணப்பட்ட போதிலும் முன்னர் சுமார் 60 தேர்தல் தொகுதிகளில் வெற்றி தோல்வியை நிர்ணயிக்கும் தன்மையில் அமைந்திருந்தது. இது முஸ்லிம்களின் பலத்தின் ஒரு பகுதியேனக் கொள்ளப்பட்டது அல்லது நட்புப்பட்டது.

இதனைக் கடந்த 1978க்கு முன்னர் நடைபெற்ற தேர்தல் முடிவுகள் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இன்று இந்நிலையில் மாற்றம் ஏற்பட்டு ஒருசில தேர்தல் மாவட்டங்களிலும், ஜனாதிபதித் தேர்தலிலும் எனச் சுருங்கிவிட்டது. பலமுள்ள சமூகமாக இருக்கவேண்டிய முஸ்லிம்கள் இப்படியான சொல்லொன்னாத துயரங்களின் கமைகளைச் சுமக்க வேண்டியவர்களாக மாற்றப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். இது பெரும்பான்மையினரின் பேரினவாதத்தினால் ஏற்பட்ட நிலையாகும்.

உண்மையில், முஸ்லிம்கள் ஒவ்வொரு நாளையும் அச்சத்தோடும், பீதியோடும், கேள்விக்குறிகளோடும்தான் கழிக்க வேண்டியுள்ளது. உயிர், கற்பு, உடைமைகள் போன்ற கேந்திரங்களுக்குக்கூட பாதுகாப்பில்லாத அச்சுறுத்தல் நிலையே இன்று உள்ளது.

சுருங்கக்கறுயிடத்து, முஸ்லிம்களின் குடியிருப்புக்கள், நிலங்கள், பொருளாதார வளங்கள், பாரானுமன்ற பிரதிநிதித்துவங்கள், தனித்துவம், சமயம், கலாசாரம் போன்றவைகள் இன்று ஆயுதக்கரங்களின் நக்குதல்களுக்குள் அகப்பட்டுள்ளன.

இதனை வேறுவார்த்தையில் கூறுவதாயின் ஒரு சமூகத்திற்கு முதலெலும்பாகத் திகழும் கல்வி, சமயம், வேலைவாய்ப்பு, குடியேற்றம், பாரானுமன்றப் பிரதிநிதித்துவம் சமூக ஒற்றுமை போன்ற முக்கிய அம்சங்கள் சீர்கேட்டுக்குள்ளாகியுள்ளன.

இந்நிலையானது பல இழப்புகளுக்கு வழிவகுத்து விடுவதுடன் இலங்கையில் தனித்துவமான ஒரு முஸ்லிம் சமூகமில்லை என்ற கருத்தையும் வெளியுலகிற்கு வெளிப்படுத்திவிடும் என்பதை முஸ்லிம்கள் மற்று விட முடியாது.

நம் நாட்டின் ஆச்சிபீத்தை மாறி மாற்கிக் கையாண்ட ஆச்சியாளர்களின் விவேகமற்ற அனுகுமறையினால் இலங்கை முஸ்லிம்கள் புரக்கணிக்கப்பட்ட ஒரு சமூகமாக மாற்றப்பட்டனர் என்பது வெளிடை மலையானது.

இந்தத் தவறை முஸ்லிம்கள்மீது நாம் பிரயோகித்தோம் என்பதை நேரடியாகப் பேரினவாத பெரும்பான்மைக் கட்சிகள் ஏற்றுக் கொள்ள முன்வராத போதிலும் தேர்தல் காலங்களில் அவர்களை இவர்களும் - இவர்களை அவர்களும் சாடிக் கொள்ளும்போது முஸ்லிம்கள்மீது நக்குதல்களை மேற்கொண்ட விபரங்கள் வெளிப்படுத்தப்படும்.

இதன் மூலம் முஸ்லிம்களை அடக்கி ஓடுக்கும் முயற்சிகளில் ஒருவரை விட ஒருவர் சளைத்தவர் அல்லர் என்பதை ஒப்புக்கொள்வதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான காணிகளில் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றமும் நிலப்பறிப்பும்

முஸ்லிம்கள் ஓரளவு செறிந்து வாழும் பகுதிகளில் மீண்டிட வேலைவாய்ப்பு, நிலப்பறங்கு, புனித பூி பிரதேசங்களை இணைத்தல், அத்து மீறிக் குடியேறுவது, குடியேற்றுதல் போன்ற காரணங்களினால் முஸ்லிம்களின் விதித்துநில் குறைப்புக்களையும் நிலப்பறிப்புக்களையும் பேரினவாத அரசுகள் பேர்களைனான்.

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நூறுல்லாக

36

இவற்றிற்கு பல சான்றுகள் குவிந்து கிடந்தாலும் நமது நோக்கிற்கு வலு சேர்க்கும் வகையில் சில சம்பவங்களை நினைவுபடுத்திப்பார்ப்போம். அப்போதுதான் முஸலிம்கள்மீது தொடரப்பட்ட, தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் பேரினவாதங்கள் துலங்கும் அம்பாறையில் தீக்வாபியில் முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான 997 ஏக்கர் காணிகளை கடந்த அரசாங்கங்கள் சவீகரித்துக் கொண்டதுதான் சிங்களக் குடியேற்றங்களையும் ஏற்படுத்தியது. நஷ்டங்கள் வழங்குவதாக வாக்குறுதிகள் வழங்கப்பட்டபோதிலும் அவை இன்றுவரை வெறும் வாக்குறுதிகளாகவே இருப்பது வேதனைகளுடன் வெளிப்படுத்தப்படவேண்டிய உண்மைகளாகும்.

நூரைச்சேனைக் கண்டத்தில் முஸ்லிம்களிடமிருந்து 1500 ஏக்கர் நிலம் கரும்புச் செய்கைக்கென சவீகரிக்கப்பட்டது. இருந்தாலும் கரும்புச் செய்கை கைவிடப்பட்டு 55 சிங்களக் குடும்பங்கள் குடியேற்றப்பட்டன.

கிரிந்தை ஒரு சிறு மீண்டிட்ச் கிராமமாகும். வேறு பிரதேச சிங்களவர்கள் இங்கு காலத்துக்கு காலம் மீண்டிட்ச் கவருவதுண்டு. இவர்களினால் நிரந்தரமாக கிரிந்தையில் வாழும் முஸ்லிம்களுக்கு தொல்லைகள் ஏற்படுவதுண்டு.

இதனைத் தீர்த்துவைக்க வந்த அன்றைய கடற்றெழுபில் அமைச்சர் மீண்டிட்சுகும் கடற்கரையில் 90% ஆணவை சிங்களவர்களுக்கும், 10%ம் மட்டுமே இங்கு பறம்பரையாக வாழும் முஸ்லிம் மீண்டிட்சுகும் குடும்பங்களுக்கு மட்டும் என்று வகுத்து வைத்தார்.

இத்தீர்வினால் கடற்றெழுபில் மட்டும் நம்பி வாழ்ந்த கிரிந்தை முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கையில் வறுமைச்சுமைகள் மேலும் அதிகரிக்கவே உதவியது என்பது ஒரு விசயம்; இனவாதத்துடன் கூடிய ஒரு தீவு இது என்பது மற்றொரு அம்சமாகும்.

கல்லோயா, சேநாயக்க சமுத்திரம், அம்பலம் ஓயாக் குளம், பன்னல கமக்குளம் போன்ற இடங்களில் ஆரம்ப காலம் தொட்டே முஸ்லிம்கள் மீண்டிட்து வந்தனர். இப்போது இவ்விடங்களில் முஸ்லிம்களில் எவரும் தலைகாட்டக்கூடாது என்று சிங்களவர்களால் அத்தி விரட்டப்பட்ட சம்பவங்கள் பல. இதுபற்றி காவல் நிலையங்களில் முறையிட்டபோதிலும் பக்கச்சார்பாக/அவர்கள் நடந்து கொள்வதே வரலாறாகிப் போயிரு. பேரினவாதத்தின் மற்றொரு வடிவம் இதுவாகும்.

நாவலடி எனுமிடத்தில் வெளியுர்களிலிருந்து வந்து தங்கி சிங்களவர்கள் மீண்டிடப்பற்றுக் கூட்சிக்கூட்சு கொடுத்து உதவியது தெரிந்ததே. இது தவறான செயல் என்பதைல்ல. ஆனால் பறம்பரை பறம்பரையாக இங்கு வாழும் முஸ்லிம்களுக்கு இவ்வாறான உதவிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதும், புதியவர்களின் வருகையினால் இங்கு நிரந்தரமாக மீண்டிட்துதொழிலையே நம்பி வாழ்ந்தோரின் நிம்மதியான வாழ்வு முறைமைக்கும் வேட்டாக அமைந்ததென்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

பிடவக்கட்டு எனும் இடத்துக்கு “சாகரபு” எனப் பெயர்குட்சி, அரசாங்கம் இலவசமாக வீடு கட்டி, அதில் நீர்கொழும்புப் பகுதியிலுள்ள சிங்கள மீண்டும்களை குடியமர்த்தியது. இதனால் இங்கு பறம்பரை பறம்பரையாக வாழ்ந்து மீண்டிட்துதொழிலையே நம்பியிருந்து முஸ்லிம்களின் தொழில் உரிமை அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளானது.

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நூறுல்லாக

37

புதிய புனரக்குடாவில் ஜி.தே.க ஆஃ.சிக்கால் கடந்தோழில் அமைச்சர் 100 வீடுகள் கட்டி பிற ஊர்களைச் சேர்ந்த சிங்களவர்களைக் குடியமர்த்தினார்.

அறுப்பட்டப் உல்லை, இல்லை போன்ற இடங்களில் உள்ளூர் மீனவர்களுக்கென அரசாங்கத்தினால் அமைக்கப்பட்ட மீனவர் குடியேற்றத்திட்டத்திற்கான வீடுகள்கூட காலி, மாத்தறை போன்ற இடங்களைச் சேர்ந்த சிங்கள மீனவர்களுக்கே வழங்கப்பட்டுள்ளன.

கடந்த 1963ஆம் ஆண்டு அம்பாறை மாவட்ட சனத்தொகை 211,820 ஆகும். இவற்றில் மூஸ்லிம்கள் 98510 பேர்களும் சிங்களவர்கள் 62160 பேர்களும் வாழ்ந்தனர் என குடிசன மதிப்பீடு கூறுகிறது. அதேநேரம் 1981ஆம் ஆண்டின் குடிசன மதிப்பீட்டின்படி இம்மாவட்டத்தின் மொத்த குடிசனத்தொகை 388,786 ஆக அதிகரித்துள்ளது. 161,754 மூஸ்லிம்களும் 146,371 சிங்களவர்களும் என இவ்வதிகரிப்பு காணப்படுகின்றது.

இடைப்பட்ட 18 ஆண்டு இலங்கையின் மொத்த சனத் தொகையின் இயற்கை அதிகரிப்பு 40% வீதத்திலும் குறைவாக இருக்க, அம்பாறை மாவட்ட சனத்தொகை அதிகரிப்பு 83.55% வீதமாகும். இதில் மூஸ்லிம்கள் 64.20% வீதமும் சிங்களவர்கள் 135.47% வீதமாகவும் அதிகரித்துள்ளனர். ஆகவே, இது திட்டமிட்ட குடியேற்றங்களில் ஒன்று என்பதை நாம் துல்லியமாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இவ்வாறான திட்டமிட்ட குடியேற்றங்களுக்கு அம்பாறை மாவட்டம் மட்டுமல்ல என்பதற்குப் புத்தளம் மாவட்டம் ஒரு சான்றாகும். கடந்த 1921ஆம் ஆண்டு இம்மாவட்டத்தில் 33% வீதமாக இருந்த மூஸ்லிம்களின் குடிசனத்தொகை 1953இல் 29.7% வீதமாகக் குறைந்தது. 1921இல் 40.30% வீதமாக இருந்த சிங்களவர் குடிசனத்தொகை 1953இல் 53% வீதமாக அதிகரித்தது.

இது இயற்கையான அதிகரிப்பு அல்ல. ஸ்ரீலி சிலாபம் மாவட்டத்தை புத்தளத்துடன் இணைத்து தற்போதைய புத்தளம் மாட்டத்தின் மொத்த குடிசனத்தொகையில் 9.7% வீதமாக மூஸ்லிம்கள் குறைக்கப்பட்டுள்ளனர். இது மட்டுமல்ல திருகோணமலை மாவட்டத்தின் சில பகுதிகளை இணைத்தும் மூஸ்லிம்களின் விதிதாசாரத்தைக் குறைக்கும் பணியில் பேரினவாத அரசுகள் செயற்பட்டன என்பதும் வரலாறே.

“புனித நகர் திட்டம்” என்ற போர்வையில் அம்பாறையில் “தீகவாபிப் புனித நகர்” திட்டமும், திருகோணமலையில் “சேநாவிலா புனித நகர்” திட்டமும், பொலநறுவையில் “சோமாவதி புனித நகர்” திட்டங்களினாலும் மூஸ்லிம்களின் நிலங்கள் பறிப்புக்குள்ளானது.

இவைகள் வெறும் நிலவிழப்புக்கள் என வாழாவிருக்க முடியாது. மாறாக மூஸ்லிம்களுடைய அரசியல் பொருளாதாரம் மதம் தனித்துவம் போன்ற கேந்திர அம்சங்களில் தாக்கத்தைப்பதிக்க வல்லதாகும். மூஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாக அல்லது அவர்கள் ஓரளவு அதிகமாக ஒங்கியிருக்கும் பிரதேசங்களை இல்லாமல் செய்வதன் மூலம் பாரம்பரியப் பிரதேசம், பெரும்பான்மைப் பிரதேசம் என மூஸ்லிம்கள் எதிர்காலத்தில் கூறாதிருப்பதற்கும் மூஸ்லிம்களுக்கான தனித்துவ அன்றாளர்களை இல்லாமல் செய்வதற்கும் பேரினவாதம் காட்டும் அக்கறைகளே இவைகள்.

பேரினவாத நகக்குதல்களுக்கு முகம் கொடுத்து அவற்றினை வென்றிடுக்க வேண்டும். இல்லையேல் நமது சமகாலத்தை மட்டுமல்ல நமது எதிர்கால சந்ததிகள் வை இழப்புக்களைத் தாங்க வேண்டிய நிலையை ஏற்படுத்தும் என்பதை புறந்தள்ளிவிட முடியாது. மாறாக நாம் கவனஞ் செலுத்தவேண்டிய பக்கமே இது.

வேலைவாய்ப்புக்களிலும் முஸ்லிம்கள் திட்டமிட்ட வகையில் புறக்கணிப்பு

ஒரு சமூகத்திற்கு போதியளவில் வேலைவாய்ப்புக்கள் அமைவது இன்றியமையாத ஒன்றாகும். அவ்வாறு அமையவில்லையானால் அச்சமூகம் பொருளாதார சீர்கேட்டுக்கு உரித்தாகி வறுமையிலும் விரக்தி மனப்பான்மையிலும் பெரும் பகுதியினர்களை ஆட்கொள்ளச் செய்து விடும்.

இந்நிலையானது சமூகச் சர்கேடுகளையும் போராட்டச் சிந்தனைகளையும் ஏற்படுத்திவிடக் கூடியளவிற்கு இது அபாயகரமானது. இது இன்று உலக அரங்குகளில் பரவலாக அவதானிக்கப்படுகின்ற ஒன்றாகும். நமது நாடும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல என்பதை சமகாலத்தில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

மூஸ்லிம் சமூகம் இந்நிலைக்கு ஆளாக வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை பேரினவாத ஆட்சியாளர்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர் எனக் கூறும் குழுலை அடைந்திருக்கிறது. இது மிகையான கூற்றுல்ல என்பதை பின்வரும் புள்ளிவிபரங்கள் நிருபிப்பதாகக் கொள்ளலாம்.

மட்டக்களப்பு மாவட்ட மொத்த குடிசனத்தொகையில் 29.25% வீதமானவர்கள் மூஸ்லிம்களாகும். அம்மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள “கிழக்கிலங்கை கடதாரி ஆலைக் கூட்டுத்தாபனம்” “கச்சேரி”களிலும்கூட அவர்களின் விகிதாசாரத்திற்கு குறைவான மூஸ்லிம்களுக்கே தொழில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மூஸ்லிம் நாடுகளின் கிளைகளாக இலங்கையில் நிறுவப்பட்டுள்ள ஒமான் வங்கி, துபாய் வங்கி போன்ற நிறுவனங்களில்கூட 10% வீதத்திற்கும் குறைந்த மூஸ்லிம்களுக்கே தொழில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

அரசாங்க கூட்டுத்தாபன வேலைவாய்ப்புகளில் 74% வீதமான சிங்களவர்களுக்கு சராசரி 83% வீதமும், 18% வீதமான தமிழர்கள் சராசரி 13% வீதமும், 7.5% வீதமான மூஸ்லிம்கள் சராசரி 4% வீதமும் தொழில் பெற்றுள்ளனர்.

மூஸ்லிம்களின் கரங்களில் தங்கியிருந்த இரத்தினக்கல் வியாபாரத்தை அவர்களிடமிருந்து மாற்றிவிடும் முயற்சியில் பேரினவாத அரசியல் வாதிகள் இரண்கி வெற்றியும் கண்டுள்ளனர். இது பேரினவாதத்தால் மூஸ்லிம்கள் இழந்த தொழில் வாய்ப்புக்களில் ஓர் அங்கமாகும்.

மூஸ்லிம் பூர்வீகம் நூறுலஹக்

ஏற்கனவே முஸ்லிம்களிடமிருந்து வந்த இரத்தினக்கல் சுரங்கப்பகுதிகள் கைவிடப்பட்டு புதிய இடங்களில் ஏற்படுத்தியதன் மூலமும் “இரத்தினக்கல் கூட்டுத்தாபனம்” என்ற பேரில் சிங்களவர்களை அதிகமாக உள்ளடக்கிய ஒரு கூட்டுத்தாபனத்தை உருவாக்கியதன் மூலமும் இதில் தொழில் வாய்ப்பில் ஈடுபட்ட முஸ்லிம்கள் வேலையின்றி வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர்.

புத்தளம் நகரின் பழைய பேருந்து நிலையத்தை மையமாக வைத்து முஸ்லிம்கள் தங்கள் கைகளில் வைத்திருந்த வர்த்தகத்துறையினை சிதமித்து புதிதாக ஒரு பேருந்து நிலையத்தை அமைத்து புத்தளம் நகரில் பேருந்துத் தரிப்பை மையமாகக் கொண்ட வியாபாரத்தை முஸ்லிம்களிடமிருந்து திட்டமிட்டுப் பறித்தெடுத்துக் கொண்டவர்கள் பேரினவாத ஆட்சியாளர்களாகும்.

சிங்களப்பிரதேசங்களில் முஸ்லிம்களுக்கிருந்த சில வர்த்தக நிலையங்கள் காலத்திற்குக்காலம் சிங்களக் குண்டர்களினால் தாக்கி குறையாடப்படுவதும் தீவைத்துக் கொண்டத்தப்படுவதும் ஒரு தொடர்க்கையாக இருந்துவருகின்றது.

இத்தகைய அடாவடித்தனங்களின்போது ஆட்சியாளர்கள் பேரினவாதப்போக்கினை கடைப்பிடிக்கின்றனர். இதனால் முறையிடவேண்டிய இடங்களில் முறையிட்டும் பயனில்லாத நிலையைக் காணலாம். பக்கச்சார்புகளும், சமூக விரோத மனப்பான்மைகளும் இன்று அதிகரித்து விட்டன.

சுருங்கக் கூறுமிடத்து, இலங்கையின் பெரும்பான்மையான பிரதேசங்களில் முஸ்லிம்கள் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டு இருந்தனர். இன்று இந்நிலையினை இல்லாமல் செய்வதில் பேரினவாத அரசியல் பெரிதும் உதவியது எனலாம்.

இதனால் மேம் பட்டிருந்த முஸ்லிம் களது பொருளாதார நிலைகள் வீற்சியடைந்துள்ளன. அதேநேரம் பலர் தொழில் வாய்ப்பினை இழந்துள்ளனர் என்பது மறைவானது அல்ல. இது தனியார்துறை சார்ந்த வேலையைப்பு இழப்புக்கு பேரினவாதத்தின் சான்றாகக் கொள்ள முடியும்.

எனவே, முஸ்லிம்களின் விகிதாசாரத்திற்கு ஏற்ற அளவில் அரசாங்க தொழில் வாய்ப்புகள் கிடைக்கவில்லை என்பதும் பொதுவாக முஸ்லிம்கள் தங்களது குடிசனத் தொகை வீதத்திற்கு ஏற்ற அளவில் தொழில் வாய்ப்புகள் இல்லை என்பதும் அப்பழக்கற்ற உண்மைகளாகும்.

போதியளவிலான தொழில்வாய்ப்புகள் ஒரு சமூகத்திற்கு கிடைக்கவில்லையானால் அச்சமூகம் வறுமையையும் வெறுமையையும் வெகுவாக சந்தித்துக் கொள்ளும். இதனால் புறநடையான சிந்தனைகளுக்கு அச்சமூகம் உட்படலாம் என நியாயபூர்வமான அச்சத்தை ஒதுக்கிவிடல் விவேகமான நடைமுறையல்ல.

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுல்லறக்

40

சமய, சமூக அடிப்படைகளில் முஸ்லிம்கள் எதிர் கொள்ளும் பேரினவாத நெருக்கடிகள்

முஸ்லிம்களுக்கு மதம் (இல்லாம் எனும் அறநெறி) அவர்களின் உயிரிலும் மேலாக நேரிக்கப்படுகின்ற ஒன்றாகும். இதற்கெதிரான வன்முறைகளை எதிர் கொள்வதில் நம் நாட்டில் மட்டுமல்ல உலகில் எங்கு வாழும் முஸ்லிம்களும் பின்நிற்கவில்லை என்ற வரலாறு இன்றுவரை நிலைபெற்றுள்ளது.

எனவே, முஸ்லிம்கள் தங்கள் சமயம் தவிர்ந்த எதனையும் விட்டுக்கொடுத்து உலக விவகார சம்பந்தமான மாற்றீடான தீர்வுகளுக்கு இசைந்து செல்லக் கூடியவர்கள் எனலாம். இதற்காக மார்க்கத்தின் அடிப்படையிலும் விட்டுத்தர துணிவர்கள் என தப்புக்கணக்கிடலாகாது.

பெரும்பான்மையினரின் பேரினவாத சிந்தனைகளினால் முஸ்லிம்கள் சமயம், சமூக ரீதியான பல ஊறுகளை சந்தித்த சங்கடங்கள் அநேகம். அவற்றிலிருந்து ஒருசில விடயங்களை இங்கு தொட்டுக்காட்டுவதினால் சந்தேகமற பேரினவாதத்தை விளங்குவும், அதிலிருந்து விடுபடுவதற்கான மாற்றுவழி பற்றி தேடுவதற்கும் இலகுவாக அமையும்.

முஸ்லிம்களின் ஜம்பெரும் கட்டாயக்கடமைகளில் ஒன்றான தொழுகையின் அழைப்பான “அதான்”-பாங்கை ஒலிபெருக்கி மூலம் கூறக்கூடாது என்ற எழுதாத சட்டம் இந்நாட்டின் சில பகுதிகளில் இன்றும் நடைமுறையிலிருந்து வருகின்றது.

- முஸ்லிம்களின் ஜம்பெரும் கடமைகளில் இறுதிக்கடமையான ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றுவதற்குச் செல்லும் மக்கள் தொகையில்கூட கட்டுப்பாடுகள் விதித்த காலங்கள் இருந்தன.
- கடந்த 1974 நவம்பர் மாதம் மஹியங்களையிலுள்ள பங்கரகம் எனும் முஸ்லிம் கிராமம் சிங்களவர்களால் தீவைக்கப்பட்டது. பள்ளிவாசல் உடைக்கப்பட்டது. 67க்கும் கூடுதலான வீடுகள் 7 கடைகள் ஏறிக்கப்பட்டு குறையாடப்பட்டன.
- கடந்த 1976ஆம் ஆண்டு பெய்வரி மாதம் புத்தளம் பெரிய பள்ளிவாசலில் சிங்களப் பொலிசார் புகுந்து காட்டுமிராண்டித்தனமாக நடாத்திய துப்பாக்கி சூட்டு சம்பவத்தில் ஏழு முஸ்லிம்கள் இறந்து போனார்கள்.
- இதனையுடுத்து புத்தபிக்கு ஒருவரின் தலைமையில் காவல் படையினரும் சிங்களக்காடையர்களும் இணைந்து மேற்கொண்ட கூட்டுத்தாக்குதலில் முஸ்லிம்களின் 271 வீடுகள் தீயிடப்பட்டு 44 கடைகள் குறையாடப்பட்டு இருவர் கொல்லப்பட்டனர்.
- கடந்த 1980ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் கொழும்பு கொம்பனித்தெரு பள்ளிவாசலில் தொழுகை நடாத்திய முறைம்மது ஹஜ்ஜை சிங்களப் பொலிசாரால் குண்டிப்பட்டு இறந்தார்.

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுல்லறக்

41

- கடந்த 1983 டிசம்பர் 18ஆம் தீக்தி கண்டி- மாவில் மடையிலுள்ள ஒரு முஸ்லிம் புனித அடக்கல்தலம் தாக்கப்பட்டு தறைமட்டமாக்கப்பட்டது. இத்தாக்குதலுக்கு சில நாட்களுக்கு முன்னர் நூற்றாண்டு காலத்துக்கு கூடுதலான வரலாறு கொண்ட புனித அடக்கல்தலத்திலுள்ள பள்ளிவாசல் கட்டிடத்தில் ஒரு பெளத்த கொடி பறக்கவிடப்பட்டது. (இதனைப் பொலிஸர் அகற்றினர்)
- காரைதீவு சந்தியிலுள்ள முஸ்லிம் புனித அடக்கல்தலம் தமிழ்ப் பேரினவாதிகளினால் சிதைக்கப்பட்டது.
- தீக்வாபிப் பகுதியில் புயலால் சேதமடைந்த திராய் ஒடைப் பள்ளிவாசலை திருத்திக் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் தடைவிதித்தது.
- புயல் காரணமாக அம்பாறை பள்ளிவாசலுக்கான உத்தரவு பத்திரம் காணாமல் போய்விட்டது. பிரதி கேட்டு விண்ணப்பித்ததற்கு அம்பாறை கச்சேரி கொடுத்த பதில் “காணியை விட்டு வெளியேறு” எனும் கட்டளையாகும்.
- முஸ்லிம்களின் ஏறிது சட்டங்களில் திருத்தம் கொண்டுவர முற்பட்டது.
- நபியல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களின் உருவப்படம் என பாடப் புத்தகங்களில் பதிப்பித்தது.
- பர்டிசை வினாக் கொத்துக்களில் முஸ்லிம்களின் சமயத்தையும், மனதையும் புண்படுத்தும் வகையில் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன.
- கடந்த 1915ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இனக்கலவரத்தின்போது 49 முஸ்லிம்கள் கொல்லப்பட்டனர். 189 பேர்கள் காயமடைந்தனர். 17 பள்ளிவாசல்கள் ஏரிக்கப்பட்ட அதேவேளை 86 பள்ளிவாசல்கள் சேதமாக்கப்பட்டன. 4075 முஸ்லிம் கடைகள் குறையாடப்பட்டன. முழு இலங்கையிலும் முஸ்லிம்களுக்கு ஏற்பட்ட சொத்து இழப்பு 50 இலட்சம் என நம்பப்படுகிறது.
- கடந்த 1982 இல் காலி நகரிலும் அதனை சுற்றியுள்ள சுமார் 15 கிராமங்களில் சிங்களக் குண்டர்களால் முஸ்லிம்கள் தாக்குதலுக்குள்ளாகி உடைமைகள் குறையாடப்பட்டு, உயிர்கள் பறிக்கப்பட்டன.
- வாழைத்தோட்டம், வியாஸ்புரோட்டே, பேருவளை, களுத்துறை, பாணந்துறை, புல்மோட்டை, நீகொழும்பு, வத்தளை - அக்பர் டவன் போன்ற பிரதேசங்களில் ஏற்பட்ட சிங்கள - முஸ்லிம் கைகலப்பிலும் முஸ்லிம்களின் உயிர்கள், உடைமைகள் சேதத்துக்குள்ளாகின.
- சிங்கள - முஸ்லிம் சமூக மோதலின் பின்னணியில் சமய சகிப்புத்தன்மை, பொறுமை இழப்பு என்பவற்றால் ஏற்பட்டது என்பது போன்று வெளிவாரியில் தென்பட்டாலும் உள்ளூர் முஸ்லிம்களின் ஆடம்பர வாழ்வின்மீதும் வாழ்த்தகத்தின்மீதும் கொண்ட கசப்புணர்வுகளும் அரசியல் வேறுபாடுகளுமே காரணம் எனக்கொள்ள இடமுண்டு.

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுல்லங்க

இவற்றினை அந்தந்த மோதலின்போது இலக்காகக் கொண்டு தொடரப்பட்ட தளவுகள் மேற்கொண்ட முனைப்புக்கள் பின்னர் விடுத்த அழிக்கைகள் மூலம் தேவிவாக உணரமுடிகின்றது.

முஸ்லிம்கள் மீதான பேரினவாத வெட்டுமுகங்களிலிருந்து ...

இலங்கையின் ஒருமைப்பாட்டிற்கு முஸ்லிம்கள் எவ்வளவுதான் பங்களிப்புக்கள் வழங்கியபோதிலும் அவைகள் விரைவில் மறக்கடிக்கப்பட்ட ஒன்றாகி சிங்களவர்களுடன் தோரோடு தோன்கொடுத்த வரலாறுகள் தோற்று (தொய்ந்து) யோசனை நிலையே மிகசமாகும்.

இலங்கையின் நீண்டகால வரலாற்றுக்கு சொந்தக்காரர்களான முஸ்லிம்கள் இந்த நூட்டின் சுதந்திரத்துக்குப் பின் நடைபெற்ற பல தேர்தல்களில் ஜக்கிய தேசிய கட்சியைப் பெரும்பாலான முஸ்லிம்கள் தங்கள் விருப்புக்குரியதாகக் கொண்டு வாக்களித்து வந்திருப்பதே வரலாறு.

அப்படியிருந்தும் கடந்த 1984களில் இஸ்லேவியர்களை இங்கு வரவழைக்க முயன்ற தொக்க நேரத்திலேயே கட்சி பேதங்களுக்கு அப்பால் முஸ்லிம்கள் ஒன்றுப்பட்டு “இஸ்லேவியர்களை இலங்கைக்கு வரவழைக்க வேண்டாம்” எனக் கோவெங்டன். அன்றைய ஆட்சியாளர்கள் இதனைக் கருத்திற்கொண்டு குறைந்தபட்சம் ஆறுதல வார்த்தையேனும் கூற முற்படவில்லை. மாறாக, முஸ்லிம்களின் கோரிக்கையை எடுத்துறிந்து பேசுவதில் அக்கறை காட்டியதாகவே காணப்படுகின்றது. அன்றைய ஜூனாபுதி மறைந்த ஜே.ஆர். ஜெயவார்த்தன் அவர்கள் இது விட்டத்தில் எவ்வளவு இருகிய போக்கைக் கடைப்பிடித்தார் என்பதற்கு அவரது பின்வரும் கூற்றுக்கள் போதிய சான்றாகும்.

“அப் நாடுகளின் கொள்கை அனுசரிப்பில் எந்த மாற்றமும் இல்லை. அதேபோல் இஸ்லேவின் உதவியைப் பெறும் நோக்கத்திலும் மாற்றமில்லை. இதனை விரும்பாதவர்கள் எவராவது கட்சிக்குள் இருந்தால் வெளியே போகலாம் அல்லது வெளியேற்றப்படுவார்.” (நன்றி : சுற்றுச் 6-6-1984)

இசெய்தியை அடுத்து ஜக்கிய தேசிய கட்சியைச் சார்ந்த முஸ்லிம் அரசியல் வாதிகள் பெட்டிப்பாம்பாக அடங்கி மௌனம் சாதித்தனர். ஆற்பத்தில் ஆளும் கட்சி சார்பான முஸ்லிம் நாடாஞமன்ற பிரதிநிதிகளிடம் காணப்பட்ட வீர உணர்ச்சி, சமூகப்பற்று எல்லாம் தங்களது பதவிகள், அந்தஸ்துக்கள் முன்னால் தோற்றுப் போய்விட்டன.

அயினும் அதே கட்சியைச் சேர்ந்த அமைச்சர் டிரேன் பெரணான்டோ அவர்கள் இஸ்லேவின் விடயத்தில் தளர்ச்சியான கருத்தை முன்வைத்தார். “இஸ்லேவியர்கள் இருப்பது இந்தியாவைப் பாதிக்குமானால் நாம் அவர்களை வெளியேற்றுவது பற்றி ஆராய்வோம்.” (தினகரன் 14.08.1987) என்பது அக்கற்றாகும். இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டிய விடயம் இரண்டாகும். ஒன்று மேற்படி கருத்து வெளியிடப்பட்ட காலத் திலும் ஜனாதிபதியாக இருந்த வர் ஜே.ஆர் ஜெயவார்த்தன் மூலம் பூர்வீகம்

அவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மற்றொன்று, காலம் காலமாக ஜக்கிய தேசிய கட்சியை ஆதரித்து அதன் வெற்றிக்கு பலமுறை வழிவகுத்த முஸ்லிம்களுக்கு இப்படியான ஒர் ஆறுதல் வார்த்தையேனும் கூறமுடியாத அளவில் பேரினவாதம் அவரிடம் மேலிட்டிருந்தது என்பதாகும்.

தீர்த்தரப்பில் அங்கம் வகிக்கும் பாராஞுமன்ற உறுப்பினர்களினால்தான் உரிமை, தனித்துவம், சுதந்திரம் என பெரிதாகப் பேசலாம் என்கின்ற ஒரு நடைமுறைக்கு எமது பாராஞுமன்ற உறுப்பினர்கள் பழக்கப்பட்டுவிட்ட நிலையினை அவதானிக்கலாம். இந்த மாண்புக்குள் நமது முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளும் சீக்கிக் காணப்படுவது நமது தூதிவிட்டமாகும்.

நமது நாட்டில் ஆனால் கட்சிகாளாக மாறி மாறி வருவது ஜதே.கட்சியும், ஸ்ரீ.ல.க.கட்சியும் என்பது ஒரு நடைமுறையாகவே உள்ளது. இவ்விடு கட்சிகளிலும் முஸ்லிம்களின் அங்கத்துவம், ஆதரவு என்பவை இருக்கின்றன. ஆயினும் மேற்படி கட்சிகள் முஸ்லிம்களுக்கு கால்வாரிய சந்தர்ப்பங்கள் அதிகமுண்டு. தொடரும் சிங்களப் பேரினவாதத்திற்கு மிக அன்மையச் சான்றுகள் என்ற வகையில் பின்வரும் நிகழ்வுகளைக் கொள்ள முடியும்.

- பொது விடுமுறையாகயிருந்த ஹஜ் பெருநாள் தினத்தை முஸ்லிம்களுக்கு மட்டுமென மட்டுப்படுத்தி, முஸ்லிம்களில் சிலரை அசௌகரியங்களுக்கு உள்ளாக்கியிருப்பது.
- அம்பாறை மாவட்டத்தில் சிங்களப் பகுதிகளில் அறுவடைக்குச் சென்ற முஸ்லிம் விவசாயக் கலீயாக்களை தூசித்து தாக்கி விரட்டியமை.
- அன்மையில் அரசாங்கம் முன்வைத்த இனப்பிரச்சினைத் தீவில் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழும் முஸ்லிம்கள் பற்றியோ அல்லது அவர்களின் கோரிக்கைகள் - அதாவது முஸ்லிம் பெரும்பான்மை மாகாணசபை அல்லது தனியான அலகு பற்றியோ எதுவும் குறிப்பிடாது மொன்ற சாதித்திருப்பது.
- அம்பாறை மாவட்டத்தில் முஸ்லிம்களுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய மாற்றிடுக் காணி “பொன்ன வெளி”யை கிடைக்காது இடைநிறுத்தி வைத்திருப்பது.
- தொடர்புச் சாதன ஊடகங்கள் மூலம் முஸ்லிம்களுக்கு விரோதமான சிந்தனைகள், கருத்துக்களை பெரும்பான்மை சமூக மக்களிடையே விதைக்கும் வகையில் ஒலி - ஒளிபரப்பு நிகழ்ச்சிகள் மூலம், எழுத்து மூலமான படைப்புக்கள் மூலம் தொடரும் இனவாதத்திற்கு தடை - தனிக்கையைக் கொண்டு வராமலிருப்பது.

இப்படி இதன் பட்டியல் நீண்டுகொண்டு செல்லக் கூடியது. ஆயினும் நமது சிந்தனையில் மாற்றங்களை நாடி, விடிவுகளைத் தேடிப் பயணிப்பதற்கு இது போதுமான காரணமாகும். சமூகக் கட்டமைப்பைப் பற்றி அக்கறையில்லாதவர் களிடையே நூற்றுக்கணக்கான சான்றுகளைக் குவித்தாலும் பயனில்லை.

முஸ்லிம்களைப் பற்றிப் பேசாத தீர்வுத்திட்டம்

முஸ்லிம்களைப் பற்றிப் பேசாத தீர்வுத் திட்டம், முஸ்லிம்கள்மீது தொடரப்படும் இனவாதங்களை இனம் கண்ட பின்னரும் “இது நல்ல தீர்வுத் திட்டம், நல்ல ஆட் சியாளர்கள், இந்த ஆட் சியில் முஸ்லிம் கள் உரிமைகளை வென்றெடுக்கவில்லையானால் வேறெந்த ஆட் சியிலும் பெறியிலாது” என ஆனாலும்வர்க்கம் சார்ந்த முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் முந்தியாட்டுக் கொண்டு அறிக்கைகளையும் பேட்டிகளையும் வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

அதேநேரம் முன்னைய ஆட் சியாளர்களாகவும் இன்றைய தீர்த்தரப்பினர் - களாகவுமுள்ளன “மொனமே தாய் மொழி, உரிமையிழப்புக்களே உரிமை” என்று மொனம் காத்த முஸ்லிம் பாராஞுமன்ற உறுப்பினர்கள், அரசியல்வாதிகள் இன்று “உரிமைகள், சுதந்திரங்கள் மிக” என அமைப்புக்களை உருவாக்கிக் கொண்டு கூட்டங்களை நடாத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

உண்மையில் “தனித்துவம், பாரம்பரியம், சமூக உரிமைப் போராட்டம்” போன்ற அழுத்தம் நிறைந்த சொற்களை வைத்து முஸ்லிம் பாராஞுமன்ற உறுப்பினர்களும், அரசியல்வாதிகளும் முஸ்லிம் சமூகத்தை ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றனர் எனக் கூறின் அது மிகையான கூற்றாகவிடாத சூழலே இன்று காணப்படுகின்றது.

சிறுபான்மையினருக்கு பேரினவாதம் நெருக்கடியானது

எது எப்படியிருப்பினும் பேரினவாதங்கள் சிறுபான்மையினர்மீது அழுத்தம் கொடுப்பதில் குறைவில்லாதது. அதே நேரம் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளை விருங்கவிடுவதில் பேரினவாதம் முன்னிலை கொண்டது என்பதை கீழ்வரும் கூற்று மிகத் தெளிவாக கூட்டிக்காட்டுகின்றது.

“சிறுபான்மையினரின் வகுப்புவாதம் ஆயத்தானது. ஆனால் அது மெதுவாக ஓய்ந்துவிடும். ஆனால் பெரும்பான்மையினரின் வகுப்புவாதமோ சிறுபான்மையினரின் வகுப்புவாதத்தைவிட மிக ஆயத்தானது. ஏனெனில் பெரும்பான்மையினரின் வகுப்புவாதம் தேசியம் என்ற பேர்வை அனிந்து கொள்கிறது.

இந்த வகுப்புவாதம் எங்களோடு ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. சிறிது தூண்டனாலும் அவ்வணர்ச்சி விரைவில் எழுந்துவிடும். இந்த வகுப்புவாத உணர்ச்சி தூண்டப்பட்டால் மதிப்புக்குரியவர்கள் கூட காட்டுமிராண்டிபோல் நடந்து கொள்ள முற்படுவார்கள்” (நூற்று : இவங்களில் இல்லாம்)

மேற்படி கூற்று பண்டிதர் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுடையதாகும். இந்தக் கருத்தை வேறுவார்த்தையில் இந்தியாவின் முன்னாள் அமைச்சர்களில் ஒருவரான ஹாஸ்பூன் கார் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“பெரும்பான்மையினர் தேசிய நலன் என்ற மாறுவேடத்தில் தமது கொள்கையை வற்புறுத்திவிட்டு சிறுபான்மையினரின் பீதிகளை குறுகிய மனப்பான்மை என்று தட்டிக் கழித்துவிடுவது எனிது. ஒரு பகுதியினரின் நலனைவிட விரிவான தேசிய நலனே கவனிக்கப்படல் வேண்டும் என்று நிச்சயமாக எவரும் விவாதிக்கலாம். ஆனால் தூதிவிட்டவசமாக பெரும்பான்மையினரிடம் தமது சொந்த நலனை தேசிய நலன் என்று ஒன்றுபடுத்தும் ஒரு போக்கு அடிக்கடி காணப்படுகின்றது” (நூற்று : இவங்களில் இல்லாம்)

மேற்படி கருத்துக்களின் தோற்றுவாய் இந்தியாவானாலும் இன்று நமது நாட்டில் நிலவும் பேரினவாதத்தை அப்படியே படம்பிடித்துக் காட்டுவதுபோல் அமைந்துள்ளது. ஆயின் உரியவர்கள் உரியமுறையில் பாடம் படித்துக் கொள்வதன் மூலமே உண்மையான தேசியமும் சமூக ஜக்கியங்களும் இங்கு நிலைபெற முடியும்.

பெரும்பான்மையினர் சிறுபான்மைச் சமூகங்கள் மீது அடக்குமுறைகளை பிரயோகித்தல் ஆகாது. அவ்வாறு பிரயோகிப்பதன் மூலம் சிறுபான்மையினரின் உரிமை, தனித்துவம், சுதந்திரம் போன்ற முக்கிய கேந்திரப் பண்புகள், தன்மைகள் இல்லாமல் போய்விடுகின்றன.

இந்நிலை விரக்தியை ஏற்படுத்திவிடுவதுடன் சினமுட்டல்களுக்கும் வழிவகுக்கின்றன. அது சில வேளை கிளர்ச்சி அல்லது சமூக விடுதலைப் போராட்டம் என்ற வடிவங்களுக்கு உந்தித் தள்ளிவிடும் அபாயகரமானது என்பதை புறந்தளிவிட முடியாது.

இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற பேரினவாத நசக்குதல்கள் தொடர்ந்திருக்குமானால் வேற்றாரு திசையை நோக்கி தங்கள் சிந்தனைகளைத் திருப்பிடிடலாம். இது நம் நாட்டில் இன்றிருக்கும் இனவாத சக்தியை மேலும் அதிகரிக்கத் துணையாகி நாட்டின் தேசிய நலனுக்கும் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் அபிவிருத்திகளுக்கும் பங்கமாக அமையும் என்பது கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டிய அம்சமே.

எனவே, முஸ்லிம்களின் உரிமை, தனித்துவம், பாரம்பரியம், கலாசாரம், சுதந்திரம், சமய அனுஷ்டானங்கள், நிலம் போன்ற அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப்படுவதற்கு பெரும்பான்மையினர் காரணமாக இருத்தல் ஆகாது. மாறாக இவர்கள் சிறுபான்மையினரின் பாதுகாவலர்களாகவே இருக்க வேண்டும்.

சிங்களப் பேரினவாதங்கள் தவிர்க்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும் இதன் மூலமே சமூகங்களுக்குள் ஒற்றுமையையும் பரஸ்பரத்தையும் சிநேகபூர்வத்தையும் வளர்த்தெடுப்பதன் மூலமாகத்தான் இங்கு வாழும் சிறுபான்மையினர் உரிமைகள் பேணும் நிலை நிலவு முடியும்.

இதுவே இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கு மட்டுமல்ல இந்நாட்டின் எதிர்கால சுபிடச்சத்திற்கும் எழுச்சிக்கும் விடிவிற்கும் உண்மையான தேசியத்திற்கும் உதவக் கூடியதென்பதை மறக்காதவரை மோட்சம் நிச்சயமானது.

நன்றி : தினக்குரல் - 19.06.1997 - 23.06.1997

முஸ்லிம்கள் தமிழர்களின் விரோதிகள்?

புலிகளின் கடிதம் குறித்து சில எதிர்வினைகள்

தமிழ் விடுதலைப் புலிகள் மட்டு / அம்பாறை அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் துரை அவர்களினால் “நலிவரும் தமிழ் முஸ்லிம் சமூகங்களுக்கிடையிலான நல்லுறவு” எனும் தலைப்பில் தீட்டப்பட்ட கடிதமொன்று பள்ளிவாசல் சம்மேளனங்களுக்கு அண்மையில் அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

அந்தக் கடிதத்தின் முக்கிய பகுதிகளை சரிநிகர்-110 இதழில் “புலிகளின் கடிதம்” எனும் தலைப்பில் வெளியிடப்பட்டிருந்தது வாசகர்களுக்கு நினைவில் இருக்கலாம். இம்மடல் தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமையை வளியிருத்தும் நோக்கில் எழுதப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களுக்கிடையில் ஜக்கியம், பரஸ்பரம், நல்லுறவு, நல்லெண்ணம் போன்ற ஆரோக்கிய குழல் பேணப்பட வேண்டியது இக்கால கட்டத்தின் மிக அவசரமான, அவசியமான பணியாகும் என்பதில் இரண்டாம் கருத்துக் கூறுவதற்கில்லை.

ஆனால் புலிகளின் மேற்படி மடலில் சில வரிகள் தமிழ்-முஸ்லிம் மக்களுக்கிடையிலான வேற்றுமைக்கு வழிசைமத்தவர்கள் முஸ்லிம்கள் தான் என்றும், அரசின் சதி ஆலோசனையில் சோரம்போனவர்களும் அவர்களே என்பது போலும் அழுத்தம் தருவதுதான் வேதனையானதும் கண்டிக்கத்தக்கதுமாகும்.

நல்லினைக்கத்தை மையமாகக் கொண்டு எழுதுவது என்ற போர்வையில் இக்கடித்தினுடாக மூஸ்லிம்களைத் தமிழ் மக்களின் விரோதிகள் போல சித்தரிக்கும் ஒரு கைங்கரியத்தில் புலிகள் இறங்கியிருள்ளனரா? என்ற சந்தேகத்தையும் தருகிறது.

புலிகளால் இதற்கு முன்னரும்கூட தமிழ் - மூஸ்லிம் மக்களுக்குள் ஜக்கியம் பேணப்பட வேண்டும் என்றும் ஒற்றுமைக்கு வேட்டுவைப்போர்கள் இனங்கானப்பட்டுத் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்றும் அறிக்கைகள் விடப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. இப்படி ஜக்கியத்தை வலியுறுத்திக் கூறிவிட்டு வேற்றுமைகளுக்கு வாய்க்கால் வெட்டிய நிகழ்வுகளுக்கும் புலிகள் பொறுப்பாக இருந்த சந்தர்ப்பங்களும் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் இல்லாமலில்லை.

தமிழ் - மூஸ்லிம் மக்களுக்கிடையில் ஜக்கியம் வலுப்பெறுவதற்கான முயற்சிகளை இவ்விரு சமூகங்களும் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்ற அடிப்படையான கருத்துக்கு முரண்பட்ட அபிப்பிராயங்களை இங்கு அவிழ்த்து விடுவது எனது நோக்கமல்ல.

மாறாக ஒற்றுமைக்கு எதிரானவர்கள் மூஸ்லிம்கள் என்று உண்மைக்குப் பூற்பாக புலிகள் இனங்காட்டியிருப்பது தவறானதென்பதையும், இத்தகைய இனங்காட்டல்கள் எதிர் காலத்தில் தமிழ், மூஸ்லிம் மக்களுக்கிடையில் ஜக்கியத்தை வளர்த்துக்காதென்பதையும் கூட்டுவதே என் இலக்காகும்.

“ஸ்ரீலங்கா அரசு படைகளுடன் இணைந்து தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு எதிராகச் செயற்பட்டுவரும் எவரும் இன், மத, பால், பிரதேச வேறுபாடற்று எம்மால் தண்டிக்கப்பட்டு வரும் சம்பவங்கள் எவருக்கும் புதிதல்ல”

இது அண்மையில் மருத்துமனையைச் சேர்ந்த மூஸ்லிம் ஊர்காவற்படையினரை புலிகள் கொன்று தண்டித்த தொடரில் கூறப்பட்டாலும் அவர்களின் அடிப்படைக் கொள்கைகளுள் இதுவும் ஓர் அம்சம் என்பதை “தண்டிக்கப்படும் சம்பவங்கள் இங்கு எவருக்கும் புதிதல்ல” எனும் வரிகள் மிகத் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன.

“பாகுபாடின்றி ஸ்ரீலங்கா அரசு படைகளை கொன்று வருகின்றோம்” என்ற கூற்றில் எவ்வளவு தூரம் “மெய்மை” உடையவர்களாக புலிகள் இருக்கிறார்கள் என்று நாம் அலசிப் பார்ப்போமானால் “பூஜ்யம்” தான் முடிவாகக் கிடைக்கும்.

1990களில் கிழக்கில் 13 பொலிஸ் நிலையங்களைத் தாக்கிய புலிகள் 10 பேரைக் கொன்று சுமார் 800 பொலிஸாரை பண்யக்கைத்திகளாகப் பிடித்துக் கொண்டனர். அவர்களுள் 75% வீதமானவர்கள் மூஸ்லிம்கள். தப்பி வந்த சிலரது கூற்றுப்படி தமிழ்ப் பொலிஸார் விடுவிக்கப்பட்டனர். மூஸ்லிம் பொலிஸார் காடுகளில் வரிசையாக நிறுத்தப்பட்டு கூட்டுக் கொல்லப்பட்டனர்.

பொலிஸ் நிலையங்கள், படைகளின் காவலரண்கள் கூட்டு மொத்தமாக தாக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் தவிர்ந்த வேளையில் ஸ்ரீலங்கா அரசு படைகளில் கடமையாற்றும் தமிழர்கள் தண்டிக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் இல்லையென்றே கூறவேண்டும் “இன், மத, பால் பிரதேச வேறுபாடுகளின்றித் தண்டிக்கின்றோம்” என்ற அவர்களது கூற்றை இது வலுவிழக்கச் செய்வதுடன் உண்மை வேற்றான்றாயிருப்பதையும் மிகத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

“கடந்த எண்பதுகளில்கூட இதே போன்றதொரு நிலையை அரசு திட்டமிட்டு ஏற்படுத்தியது. மத்திய கிழக்கு மூஸ்லிம்களின் இரத்தக்கினால் கறைபடிந்த வரலாற்றையுடைய புலனாய்வு அமைப்பொன்றின் ஆலோசனையின் பெயரில் எம்மிரு இனங்களுக்கிடையேயும் விரோதத்தை உருவாக்கியது. இரு இனங்களும் அந்த மோசவலையில் வீழ்ந்து விட எது தென் தமிழ்நாடுமே அல்லோல கல்லோலப்பட்டது உங்களுக்கு நினைவிருக்கலாம்” எனவும் அக்கடித்ததில் காணப்படுகிறது. இந்த சமூக மோதல் நடந்தது 1985 சித்திரை மாதம் என்பதே சரியானதாகும். இக்கலவராத்தின் பின்னாலான தமிழ், மூஸ்லிம் மக்களின் உறவில் விரிசல் பரவலாக பற்றிக் கொண்டது.

எது எப்படியிருப்பினும் இக்கலவரம் உருவாகுவதற்கான பின்னணியில் இருந்த காரணிகள் யாவை? என்றும், இம்மோதலின் ஆரம்பநிலை தோற்றும் பெற்றது எவ்வாறு? என்றும் நாம் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்வதன் மூலமே 1985களில் ஏற்பட்ட சமூக மோதலின் தூண்டுகோலர் யாரென்பதும் அரசின் சதவையில் சோரம்போனோர் யார் என்பதும் துலங்கும்.

தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட குழுக்களிலிருந்த சிலை மூஸ்லிம்களின் பொருளாதாரம், கல்வி, கலாசாரம், சமயம் என்பனவற்றுக்கு ஊறுவிளைவிக்கும் வகையில் நடந்து கொண்டனர். இதனால் உடமை, உரிமை என பல இழப்புக்களை கிழக்கு மாகாண மூஸ்லிம்கள் ஏற்க வேண்டிய தூர்ப்பாக்கிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர்.

இத்தகைய சமூக விரோதப் போக்குகள் கைவிடப்பட வேண்டுமெனவும், மன்னார் மாவட்டத் தின் ரகுல் புதுவெளிக் கருகாமையில் அமைந்துள்ள எனவைக்கப்பள்ளிவாசல் வளவில் வைத்து தபால் அதிகாரி ஆயுதின், கரிம்பாய், அப்துல் ஸலாம் என்போர்கள் ஆயுதமேந்திய தமிழ் இளைஞர்களால் கூட்டுக்கொலை செய்யப்பட்டதையும் கண்டித்து அதுவும் அமைதியான முறையில் கடையடைத்து தமது அனுதாபங்களையும், எதிர்ப்பையும், வேதனையையும் மூஸ்லிம்கள் வெளிப்படுத்தினார்கள். இதனை ஸ்ரீணிவத்துக் கொள்ளும் மனோநிலையில்லாத ஆயுதமேந்திய சில தமிழ் இளைஞர்களினால் அது குழப்பப்பட்டது.

ஆயுதமேந்திய தமிழ் இளைஞர்களில் சிலரும் காரைத்து கிராம வாசிகளில் சிலருமாகச் சேர்ந்து அருகிலிருந்த மாளிகைக்காடு, சாய்ந்தமருது கிராமங்களில் தீவைத்தும் தாக்குதல்கள் நடத்தியும் சேதங்களை முதன் முதலில் ஏற்படுத்தினர்.

இதனைத் தொடர்ந்து கிழக்கு மாகாணம் பூராவும் தமிழ்மூஸ்லிம் மக்களுக்கிடையில் கலவரங்கள் ஏற்பட்டன. இம்மோதலின்போது ஆயுதமேந்திய தமிழ் இளைஞர்களும் நிராயுதபாணிகளான மூஸ்லிம் கள் மீது தாக்குதலில் ஈடுபட்டனரென்பது கவனிக்கத்தக்கது.

இம்மோதலினால் முஸ்லிம்கள் தரப்பில் நிகழ்ந்த இழப்புக்கள் தமிழ் மக்களை விட அதிகமென்பது சந்தேகத்துக்கு அப்பால் நிருபிக்கக்கூடியதாகும்.

இக்கலவரத்தின்போது மாளிகைக்காடு, சாய்ந்தமருது ஊர்களின் பாதுகாப்பின் நிமித்தம் இலங்கை பாதுகாப்புப்படையினரை நம்பவேண்டிய நிலை உருவாகியது. ஆயுதம் தரித்த தமிழ் இளைஞர்களில் சிலர் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளாலேயே இந்நிலைமை உருவாகியது. அதுவல்லாது வெறுமனே இஸ்ரவேலரின் ஆலோசனையின்பேரில் அரசு உருவாக்கிய சதியில் முஸ்லிம்கள் வீழ்ந்து விட்டார்கள் என்று ஆர்ப்பரிப்பதில் அர்த்தமே இல்லை.

எனவே 1985 சித்திரை மாதம் கிழக்கில் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களுக்கிடையே வன்செயல்களை ஆரம்பித்து வைத்தவர்கள் ஆயுதமேந்திய தமிழ் இளைஞர்களில் சிலரும் காரைதீவுக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த தமிழ் மக்கள் சிலரும் என்பது வெளிப்படா.

ஆயுதம் தரித்த இளைஞர்கள்மீது முஸ்லிம்கள் நல்லெண்ணம் கொள்ளாத வகையில் அவர்கள் முஸ்லிம்களின் கல்வி, சமயம், கலாசாரம், பொருளாதாரம் போன்ற துறைகளில் ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர் என்பதும் 1985களில் ஏற்பட்ட சமூக மோதலினால் கிழக்குவாழ் எல்லா முஸ்லிம்களும் வெருவாகப் பாதிக்கப்பட்டு உயிர், உடைமை சேதங்களை ஏற்க வேண்டியவர்களாக இருந்தனர் என்பதும் ஜூயங்களுக்கு அப்பாலான உண்மைகளாகும்.

இதனை ஏற்றுக் கொள்ளுதல்தான் சிலவேளை எதிர்காலத்தில் இங்குள்ள தமிழ், முஸ்லிம் மக்களுக்கிடையே பழைய நல்லுறவுக்கும் பரஸ்பர நேசத்துக்கும் நிரந்தர ஜக்கியத்துக்கும் வழியாக அமையலாமென்ற நம்பிக்கை உண்டு.

“1990களின் ஆரம்பத்திலூட் அரசு சதிமேல் சதி தீட்டி மோசம் செய்தது” என துரை அவர்கள் கூறுவது அவர்களின் ஈனச்செயல்களை மறைப்பதற்காக முஸ்லிம்களின் சிந்தனைகளை வேறொரு திசையை நோக்கி நகர்த்த கையாளும் திட்டமா? என்று நாம் மின்டும் சந்தேகத்துடன் கேட்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளோம்.

1990களின் ஆரம்பத்தில் மட்டுமல்ல, அவ்வாண்டின் இறுதிவரை புலிகள் முஸ்லிம்களுக்கு வரலாறு மறக்க முடியாத கொடுமைகள் செய்துள்ளனர் என்பதை வரலாறு உள்வாங்கியுள்ளது. இவ்வாண்டுக்கு முன்னரும் புலிகள் கிண்ணியா, காத்தான்குடி, கல்முனை போன்ற பிரதேச முஸ்லிம்கள்மீது தாக்குதல்கள் சம்பவங்களில் ஈடுபட்டனர்களுக்கு வரலாறே.

ஆயுதம் ஏந்திய தமிழ்க் குழுக்களுக்குள் புலிகள்தான் முஸ்லிம்களுக்கு அஞைகமான இழப்புக்களை ஏற்படுத்தியுள்ளனர் என்ற முடிவுக்கு இட்டுச் சென்ற ஆண்டுகளில் முதன்மையானது இந்த 1990கள் தான் என்பது அவர்களுக்கு மறந்து போயிருக்கலாம். ஆனால் முஸ்லிம்களின் மனதிலிருந்து விலகிப் போயிருக்காது.

1990களின் ஆரம்ப நாட்களில் முஸ்லிம்களுக்கும் தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளுக்குமிடையில் ஏற்பட்ட முரண்டாடுகளை கீழ்க்காணும் காரணங்களுடன் தொடர்படுத்திப் பார்க்கக்கூடியதாக உள்ளது தவிர, துரை அவர்கள் கூறுவது போல் “அரசின் சதி”யுடன் அல்ல.

மாறாக புலிகளின் தவறான அனுகுமுறையினால் ஏற்பட்டவைகள் என்று கூறுவதற்குத்தான் சான்றுகள் நிறைய உண்டு. 1990களில் நடைபெற்ற சம்பவங்களின் யதார்த்தங்களை தெளிவாக பார்க்கும்போது இம்முடிவிற்கே நம்மை இட்டுச் செல்கின்றதெனலாம்.

- “பிரபல கவிஞர் அன்பு முகையதீன் சில தினங்களுக்கு முன்பு தமிழ் இயக்க கோஷ்டியைன்றினால் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு தீவிர விசாரணையின் பின்பு விடுதலை செய்யப்பட்டா” (தினகரன் 28-01-1990)
- “காத்தான்குடியில் நேற்றுக்காலை புலிகள் ஓலிபெருக்கியின் மூலம் “அந்புள்ள காத்தான்குடி மக்களே! நேற்று இருவு எமது இயக்க ஆதரவாளர் ஒருவர் காத்தான்குடியில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டுள்ளார். இதனையுடுத் து காத்தான்குடியில் துக்க தினத்தை அனுஷ்டிக்கும் பொருட்டு ஊரடங்குச் சட்டத்தைப் பிறப்பிக்கின்றோம், என்றும் தேடுதல் நடவடிக்கைகளில் சம்பந்தப்பட்டவர்களை தேடுகிறோம் என்றும் அறிவித்தனர்” (தினகரன் 31-01-1990)
- “ஸ்ரீ.ல.மு. காங்கிரஸின் மாகாண சபை உறுப்பினர் எம்.வெ.எம். மன்குர் நேற்றுக்காலை 9.00 மணியளவில் அவரது இல்லத்தில் வைத்து சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.” (தினகரன் 31-01-1990)
- “முஸ்லிம் காங்கிரஸ் அரசியல் நடவடிக்கையில் தொடர்ந்து ஈடுபடக்கூடாதென்று புலிகள் இயக்கக் கூட செய்திருக்கிறது. இதேவேளை முஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஆதரவாளர்களில் ஒருவரான ஜனாப் மருதூர்க்கனியும் இந்தப் பயங்கரவாதிகளினால் கடத்திச் செல்லப்பட்டார். கல்முனை சந்தைப் பிரதேசத்திலிருந்து 15 வர்த்தகர்களும், 25 முஸ்லிம் இளைஞர்களும் புலிகளால் கைது செய்யப்பட்டு கடத்தப்பட்டுள்ளனர்.” (தினாழி 31-01-1990)
- “கடந்த வாரம் புலிகள் இயக்க உறுப்பினர் கல்முனைக்குடி பள்ளிவாசலில் வைத்து முஸ்லிம் ஆயுதபாணிகளினால் கடத்திக் கொல்லப்பட்டார். காத்தான்குடியில் திங்கட்கிழமை புலிகள் இயக்க உறுப்பினர் ஒருவர் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார்”. (வீரகேசரி 31-01-1990)
- “அயுதங்களை வைத்திருக்கும் முஸ்லிம் இளைஞர்கள் அவற்றை கையளித்து சரணடையாறு புலிகள் ஓலிபெருக்கி மூலம் நேற்று வேண்டுகோள் விடுத்தனர். கல்முனை, கல்முனைக்குடி, சாய்ந்தமருது பகுதிகளில் வாகனங்களில் ஓலிபெருக்கி மூலம் இந்த வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது.

- கல்முனைப் பகுதியில் கடந்த இரு தினங்களாக புலிகளால் கைது செய்யப்பட்டவர்களை விடுதலை செய்யக்கோரி நேற்றுக்காலை ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலமொன்று நடைபெற்றது. ஊர்வலத்தின்மீது கிரணெட் வீசப்பட்டதாகவும் இதனால் 4 பேர் கொல்லப்பட்டதாகவும் 25 பேர் காயமடைந்ததாகவும் தெரியவருகிறது” (வர்கேசரி 02-02-1990)
  - “தனியார் (கல்முனையில்) ஆஸ்பத்திரி ஒன்றில் சிகிச்சை பெற்றுவந்த 5 முஸ்லிம் நோயாளிகளை தமிழ் துப்பாக்கி நூப்கள் கூட்டுக் கொண்றனர்.” (தினகரன் 03-02-1990)
- இது புலிகளினால் 1990களின் ஆரம்பத்தில் முஸ்லிம்கள்மீது திணித்தவற்றின் ஒரு பகுதியே. ஜான் மாதத்திலிருந்து அனுபவித்த கசப்பான வாழ்க்கையும் ஏற்றுக் கொண்ட இழப்புகளின் ஒரு பகுதியையும் கீழ்க்காணும் செய்திகள் ஊர்ஜிதம் செய்கின்றன.
- “30 முஸ்லிம் வார்த்தகர்கள் புலிகளினால் கடத்தப்பட்டு பெருந்தொகையான பணத்தை கப்பமாகப் பெற்றுக் கொண்டு விடுதலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். கிழக்கில் உள்ள பொத்த விகாரை ஒன்றை முஸ்லிம்களைப்போல் தொப்பி அணிந்து விடுதலைப் புலிகள் தகர்க்க முனைந்துள்ளனர்.” (தினகரன் 22-06-1990)
  - “கல்முனை நகரம் சுடுகாடு போல் காட்சியளிக்கிறது. நகரில் சில இடங்களில் சடலங்கள் அரைகுறையாக எரிந்த நிலையில் காகங்கள் கொத்திக் குதறுவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. கல்முனை நகரத்திலுள்ள பெரும்பாலான கடைகள் குறையாடப்பட்டு எரிந்த நிலையில் காணப்படுகிறன்றன. கடையொன்றினுள் 5 சடலங்கள் எரிந்த நிலையில் காணப்பட்டன”. (சிந்தாமணி 24-06-1990)
  - “புலிகள் இயக்கத்தினரால் விசாரணைக்கென அழைத்துச் செல்லப்பட்ட 5 முஸ்லிம் இளைஞர்களையும் விடுதலை செய்ய உதவுமாறு பெற்றோரும் கல்முனை வாழ் பொதுமக்களும் சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்திற்கும் சர்வதேச மன்னிப்புச் சபைக்கும் வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளனர்.”
  - 1990-07-14 ஹஜ் கடமையை நிறைவேற்றிவிட்டு வந்தோர் ஒந்தாச்சிமடம் எனும் இடத்தில் வைத்து வழிமறிக்கப்பட்டு அவர்களது உடைமைகள் பறிக்கப்பட்டன. இறுதியில் கொன்று தீயில் வீசப்பட்டனர். அவ்வாறு கொலையுண்டவர்கள் 65 பேர்களாவர்” (அங்ஹஸனாத் ஜாஸல் - ஆகஸ்ட் 1992)
  - “சம்மாந்துறையில் நேற்றுப் புலிகள் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தபோது 55 வயதான இப்ராஹிமும், 23 வயதான மரைக்கார் கமாலதீனும் கொல்லப்பட்டனர். புதுப்பள்ளி வாசலும் குண்டில் சேதமுற்று 15 பேர் காயமடைந்தனர்.” (தினகரன் 25.07.1990)

- “சம்மாந்துறையில் கைகாட்டியடி ஜாரியா பள்ளிவாசல் வளவுக்குள் நேற்று முன்தினம் இரவு 5 இளைஞர்கள் குயுதபாணியான கோஷ்டியொன்றினால் கூட்டுக் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். மேலும் இருவர் காயங்களுக்கு இலக்காகியுள்ளனர்” (தினகரன் 30-07-1990)
- “அக்கரைப்பற்றில் திங்கள் இரவு விடுதலைப் புலிகள் விவசாயிகள் என வர்ணிக்கப்படும் 13 முஸ்லிம்களை படுகொலை செய்துள்ளதாக தெரிய வருகிறது. இதனை பொலிஸார் உறுதி செய்துள்ளனர்.” (தினகரன் 01-08-1990)
- “சம்மாந்துறையில் உள்ள மஜீத்புரம் கிராமத்தின் மீது புலிகள் தாக்குதல் நடாத்தியுள்ளனர். கடந்த புதன் இரவு நடந்ததாகக் கூறப்படும் இத்தாக்குதலில் 2 முஸ்லிம்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.” (தினாதி 03-08-1990)
- “1990-08-03 இல் காத்தான்குடியில் இரண்டு பள்ளிவாசல்களில் இஷா தொழுது கொண்டிருந்தவர்கள் ஒரே வேளையில் சுடப்பட்டனர். அப்பொழுது தொழுகைக்குப் போன சிறு பிள்ளைகள் கூட விடுபடாத வகையில் 167 பேர் கொலை செய்யப்பட்டனர். 38 பேர் காயமுற்றனர்” (அங்ஹஸனாத் ஜாஸல்-ஆகஸ்ட் 1992)
- “1990-08-12இல் ஏறாவூரில் புகுந்து 115 ஆண்கள் 27 பெண்கள் 31 பிள்ளைகள் என மொத்த 173 பேர் சயனைட் பூசப்பட்ட கத்திகளால் வெட்டியும் துப்பாக்கியால் கூட்டும் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். சில கார்ப்பிணியிப் பெண்களது வயிற்றைக் கிழித்து பிஞ்சக் குழந்தைகளைக் கொன்றுமை அளிகளது கொடுமைக்கும் கொலை வெறிக்கும் போதிய சான்றாகும்” (அங்ஹஸனாத் ஜாஸல்-ஆகஸ்ட் 1992)

புலிகளினால் முஸ்லிம் மக்களுக்கெதிராக நடத்தப்பட்ட அட்டுழியங்கள் இவ்வளவுதான் என்ற அடிப்படையில் இல்லாமல் நமது நோக்கிற்கு வலு சேர்க்கும் வகையிலேயே மேற்காணும் சான்றுகள் இங்கு தரப்பட்டுள்ளன.

“உண்மையில் துரை அவர்கள் கறுவதைப் போல் 1990களின் ஆரம்பத்தில் கூட அரசு சதிமேல் சதி தீடி மோசம் செய்தது” என்பதில் எத்தகைய உண்மைகளும் இல்லை. ஆயினும் அரசின் சதி முயற்சியென்றாலும் கூட அதில் முதலில் இரையாகிப்போனவர்கள் புலிகள் என்றே கூற வேண்டியிருக்கிறது.

பொதுவாக 1985 ஏப்ரல் தொட்டு 1996 செப்டம்பர் வரை நிகழ்ந்த தமிழ் - முஸ்லிம் கலவரங்களை முதலில் ஆரம்பித்து வைத்தவர்கள் தமிழர்கள் அல்லது ஆயுதமேந்திய தமிழர்கள் என்பது தீக்கனலை ஒத்த உண்மையாகும்.

“ஊர்காவல் படையென்ற பெயரில் ஊர் சுற்றித்திரியும் இளைஞர் தங்களின் எதிர்கால நிலையென்ன? இந்தப் போரில் தாங்கள் ஆழ்வும் பங்கு என்ன என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கிறார்களா? துப்பாக்கி ஏந்துவதன் மூலம் சண்டையினை வாசலுக்கு வரவழைக்கும் அப்பாவி முஸ்லிம் இளைஞர்கள் ஸ்ரீலங்கா படையின் யத்த தந்திரோபாயத்தில் தாங்கள் பலியாகிக் கொண்டிருப்பதை உணர்வார்களா?”

மேற்படி கருத்துக்களை துரை அவர்கள் தெரிவித்திருப்பதன் மூலம் முஸ்லிம் ஊர்காவல் படையின் தோற்றும் அர்த்தமற்றதொன்று எனவும், இதனாற்றான் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் எதிர்ப்பையும் சண்டையையும் முஸ்லிம் மக்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்தை தினீக்கின்றதென்ற கருத்தையும் நாம் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது.

ஊர்காவல் படையினர்கள் அரசு படையின் ஓர் அங்கம் போலிருந்தாலும் இதன் உருவாக்கத்திற்கு காரணமானவற்றுள் தமிழ் மக்களில் ஆயுதமேந்திய போராட்டக் குழுக்களும் அங்கம் கொள்வதை யாரும் மறைத்து விட இயலாது.

இலங்கை முஸ்லிம்கள் சிங்கள, தமிழ் எனும் இரு சமூகங்களின் பேரினவாதப் போக்குகளில் நக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்பது வெள்ளிடை மலையானது.

முஸ்லிம்களின் பாதுகாப்பு முஸ்லிம் மக்களின் பிரதேசங்களின் பாதுகாப்பு என்ற வகையில் முஸ்லிம்களுக்குள்ளும் ஓர் ஆயுதம் தரித்த குழு இருக்கவேண்டிய ஒரு வரலாற்றுத் தேவையடைய காலகட்டத்தில் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

ஆயினும் சட்ட ரீதியற்ற ஆயுதம் ஏந்துதலிலும் போராட்ட வழிமுறைகளிலும் முஸ்லிம்கள் முழுமையாக நம்பிக்கை வைத்து தொழிற்பட முடியாத ஒரு குழலில் இலங்கை முஸ்லிம்களின் குடியிருப்பு, வாழ்க்கை அமைப்பு என்பன அமைந்திருப்பது அவர்களின் துரதிவிட்டமான நிலையே.

இதுவே சட்டரீதியான அரசு படைகளில் இணைந்து ஆயுதமேந்துவதின் தீரகசியமுமாகும். இவர்களுள் முஸ்லிம் ஊர்காவல் படையினரின் நிலையோ வேறானது. முழுக்க முழுக்க முஸ்லிம்கள் வாழும் ஊரிலிருந்து ஊர்காவல் படையில் இணைந்து கொண்டோர்கள் பின்வரும் காரணங்களுக்காகவன்றி வேறில்லை என்பது மிகவும் நிதர்சனமானவொன்றாகும்.

- முஸ்லிம்களின் ஊர்களுக்குப் பின்னர் அடிக்கடி அத்துமிறி நுழைந்த தமிழ் ஆயுதக் குழுக்களின் அட்காசத்திலிருந்து முஸ்லிம்களைப் பாதுகாப்பது.
- 1990 களில் தான் ஊர்காவல் படையின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியோரும் இணைந்து கொண்டோரின் தொகையும் அதிகரித்து காணப்பட்ட காலமாகும்.
- முஸ்லிம் ஊர்காவல் படையின் தோற்றுத்திலும், வளர்ச்சியிலும் தமிழ் மக்களின் ஆயுதமேந்திய குழுவினர்களின் அறிவுபூர்வமில்லாத நடவடிக்கைகளும் பின்புலமாக அமைந்தனவென்பது வெளிப்படையானது. அவ்வாறாயின் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளும் இதில் ஓர் அங்கமாகும்.

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுல்லங்க

54

முஸ்லிம் இளைஞர்கள் ஊர்காவல் படை என்ற அமைப்பில் இணைந்து தங்களுளினதும், தங்கள் சமூக மக்களினதும் உயிர், உடைமைப் பாதுகாப்பில் ஈடுபட்டனர் என்பது உண்மையாகும்.

மாறாக, ஆயுதப் போராட்டம் ஒன்றினை நடத்த வேண்டும் அதன் மூலமே நாம் இழந்த, இழக்கின்ற, இழக்கப்போகின்ற உரிமைகளைத் தவிர்க்கலாம் என்ற சிந்தனையில் இன்னும் முஸ்லிம்கள் தங்களை உட்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. தங்களின் உயிரிலும் மேலான இஸ்லாம் எனும் அறநெறிகளை கடைப்பிடித்தும், சமான் என்னும் விசுவாசப் பிரமாணங்களுக்கு மாற்றமாக வாழப்பணிக்காவிட்டால் சரிதான் என்று வாழ்ந்து வந்தவர்களே பாதுவாக இலங்கை முஸ்லிம்கள் ஆவார்கள்.

இத்தகையோர்களிடத்தில்தான் போராட்டச் சிந்தனைகள், சமூக விடியல், சுயநிர்ணய உரிமை போன்ற சிந்தனைகளையும் போராட்ட வடிவங்களையும், பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டிய ஒரு நிலை தோன்றியதென்பது வரலாற்று நிரப்பந்தமாகவே இருக்க முடியும். ஆயுத கலாசார குழலில் வாழ விரும்பாத முஸ்லிம்களும் அது பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்குத் தள்ளப்பட்டனர். ஆகையால் ஊர்காவல் படை எனும் அம்சத்தில் முஸ்லிம்கள் தங்களை இணைத்துக் கொள்ள வேண்டியதாயிரும்.

முஸ்லிம் ஊர்காவல் படையினர் தமிழ் மக்கள்மீது வெறுமனை காழ்ப்புணர்வு கொண்டு, அத்துமிறி நடந்துகொள்ளவில்லை. மாறாக, அவர்களின் கடைமையின்போது, முஸ்லிம்கள்மீது ஆயுதக் கரங்கள் நக்ககிக் கொள்கின்றபோதே முஸ்லிம் ஊர்காவல் படையினர் எதிர்ப்பு நடவடிக்கையில் இருங்கினர்.

ஆகவே, இத்தகைய நிலையில் இயங்கும் முஸ்லிம் ஊர்காவல் படையினர்களைக் கொல்வதென்பதும், அரசு படைகளைக் கொல்வதென்பதும் ஒரே நிகழ்வா? இது நியாயமான நிலைப்பாடுதானா? இது ஜக்கியத்திற்கான அனுகுமறைதானா?

“ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கட்சியினர் குறுகிய ஸாபம் கருதி இனத்துவேச விதைகளை வசீ வாக்குச் சீட்டுக்களை அறுவடை செய்யும் அரசியல் முறையைப் பின்பற்ற காரணம் என்னவென்பது எவருக்கும் புரியாத புதிராகவேயுள்ளது. தாங்கள் யாருக்காக உழைக்கின்றோம் என்று சொல்கிறார்களோ அதே முஸ்லிம் மக்களுக்காக ஒரு யுத்தமும், பகைமையும், கசப்பும் நிறைந்த புதைகுறி எதிர்காலமொன்றை அவர்கள் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை உங்களைப் போன்ற பொதுநல்நோக்குடைய தலைமையாளர்கள் உணர வேண்டும். உணர்த்த வேண்டும்...” இது துரையவர்களின் கூற்று.

சமாதானம், ஜக்கியம், அமைதி பரஸ்பர உறவு என்பவை தமிழ் முஸ்லிம் மக்களுக்கிடையில் ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டும் என்ற நல்லைண்ணம் நடைமுறையில் கைக்கொண்டோரும் பூர்வமில்லாத ஜக்கியம் அமைதி பாதுகாப்பு உயிரில் கைக்கொண்டோரின் அறிவுபூர்வமில்லாத ஜக்கியம் அமைதி பாதுகாப்பு உயிரில் கைக்கொண்டோர்களின் பங்களிப்பு இன்றியமையாத ஒன்றாகுமென்பது நாமின்று தெளிவாகக் காணும் உண்மையாகும்.

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுல்லங்க

55

“இனத்துவேச விதைகளை வீசி வாக்குச் சீட்டுக்களை அறுவடை செய்யும்.” ஓர் அரசியற் கட்சியாக ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸை சித்தரிக்கும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அவர்களின் இனவாதம் எது என்பதைக் கோட்டுக் காட்டாது கோட்டை விட்டதேன்?

பொதுவாக ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இதுவரை பங்குகொண்ட தேர்தல்களின் போது பின்வரும் மூன்று காரணங்களையும் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டதாக மக்கள் முன் தேர்தல் வாக்குறுதிகளாக வழங்கினர் என்பது நாடறிந்த நிஜம்.

- 1) இணைந் த வடக்கு, கிழக்கு மாகாணத் துள் முஸ்லிம் களை பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட தனியானதொரு மாகாண சபை அல்லது ஓர் அரசியல் அலகு பெறுதலுக்காக உழைத்தல்.
- 2) இலங்கையில் வாழும் சிங்கள, தமிழ் மக்களைப்போல் சகல உரிமைகளும் பெற்று வாழத் தகுதியான ஒரு தனித்துவமிகு தேசிய சமூகமே முஸ்லிம்கள் என்ற அந்தஸ்துக்காக உழைத்தல்.
- 3) இலங்கை முஸ்லிம்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளையும், அதற்கான தீர்வுகளையும் அவர்களிடமிருந்து தோன்றும் தனித்துவக் கட்சியினாலேயே அடையாளப்படுத்த முடியும் என்ற கோவைம்.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழும் முஸ்லிம்களின் பெரும்பகுதியினர் ஸ்ரீ.ல.மு.கா.வை ஆதரித்துள்ளனர் என்பதை தோர்தல் முடிவுகள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. ஆயின் அதன் செலவாக்கு நான்குக்கு நாள் அதிகரித்துச் செல்கிறதே தவிர குறையவில்லை. இத்தகைய நிலையில் உள்ள கட்சி பற்றி குறைபடுவதென்பது ஜக்கியத்துக்கு பங்கமாக அமையக் கூடும்.

ஸ்ரீ.ல.மு.கா.வின் ஆரூப்பு காலந்தொட்டு அதன் கருத்துக்களில் மிக அவதானம் செலுத்தியவன் என்ற வகையில் உறுதியாகக் கூறுமுடியும். இக்கட்சி தமிழ் முஸ்லிம் மக்களுக்கிடையில் நல்லினங்கத்தையும், பரஸ்பர உறவையும் ஏற்படுத்தும் வகையில்தான் கருத்துக்களை முன்வைத்து வந்திருக்கின்றன. முன்வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஸ்ரீ.ல.மு.கா.வின் தேசிய தலைவரான கெளரவு அமைச்சர் அல்ஹாஜ் எம். எச். எம். அஷ்ர.ப் அவர்கள் இயல்பாகவே தமிழ், முஸ்லிம் மக்களுக்கிடையில் ஒற்றுமை நிலவுவதற்கு ஒரு பாலமாகவும், சமூக ஜக்கியங்கள் பற்றிய கருத்துக்களில் மிக ஊறித் திணைத்தவரென்பதும் அவதானத்துக்குரியவைகளே. கருத்துக்களில் மிக ஊறித் திணைத்தவரென்பதும் அவதானத்துக்குரியவைகளே.

உண்மைகள் இப்படியிருக்க அதற்கு மாற்றமான கருத்துக்களை அக்கட்சியின் மீது திணைக்க முற்படுவதென்பது மேலும் கசப்பான அனுபவங்களைத் தோற்றுவிக்கலாம் என்பதும் நாம் கவனங்கு செலுத்தவேண்டிய பக்கங்களே. சுருங்கக்கறுமிடத்து ஸ்ரீ.ல.மு.கா.தேர்தல் வெற்றியை மையமாக வைத்து தமிழ், முஸ்லிம் மக்களிடையே மோதலைத் தூண்டும் வகையிலோ அல்லது இனத்துவேடி முனைப்புடன் அதன் நடவடிக்கைகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவில்லை என்பதுமே யதார்த்தமான வரலாறுகும்.

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுல்லஹ்

56

“மார்க்கத்திற்கு பூர்ப்பான வழியில் அவர்களைப் போன்ற சிறுபான்மையினராகிய தமிழருக்கு எதிரான கருத்துக்களைக் கொண்டிருப்பதும் தூதித்துவசமானது” என துரை அவர்கள் குறிப்பிடுவதும் ஜக்கியத்துக்கு பங்கமான கூற்றே.

தமிழ் மக்களுக்கெதிரான மனோநிலையில் - கருத்துக்களில் முஸ்லிம்கள் நிலை கொண்டிருக்கின்றனர் என்ற வாதம் அர்த்தமற்றதொன்றாகும். ஒருபோதும் இத்தகைய நிலையில் முஸ்லிம்கள் இல்லை என்பதை பின்வரும் காரணங்களிலிருந்து தெட்டத் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

- தமிழ் மக்களின் போராட்டம் அர்த்தமற்ற ஒன்று என பேரினவாதக் கட்சிகளின் அதியுயர் அரசியல் பீடத்தை சேராத எந்தவொரு முஸ்லிம்களும் கூறிக்கொள்ளலாம்.
- தமிழ் மக்களின் பிரதேசத்துள் இலங்கைப் பாதுகாப்புப் படைகள் கூற்றிவளைத்த தேடுதலின்போது முஸ்லிம் பிரதேசத்துள் தமிழ் இளைஞர்கள் மறைந்து நின்ற வேளையில் முஸ்லிம்கள் காட்டிக் கொடுக்காமை.
- தமிழ் மக்கள் மத்தியிலிருந்து எழுகின்ற நியாயமான கோரிக்கைகளுக்கு தடைக்கற்களாக இல்லாமலிருப்பது
- 1985களுக்கு முன்னர் தமிழ்ப் போராளிகள் முஸ்லிம்களிடம் வந்து உணவு, உறைவிடம் கைச்செலவிற்காக பணங்கள் கேட்கப்பட்டபோது இல்லை என்று கூறாது கொடுத்துதலியது.

இப்படியிருந்தும் தமிழருக்கெதிரான மனோநிலையடையோர்களாக முஸ்லிம்கள் இருக்கின்றனர் என்று பக்கச்சர்பாபான கருத்துக்களை துரை அவர்கள் விரித்திருப்பது விவேகமற்ற நடவடிக்கையாகும்.

உண்மையில் தமிழ்-முஸ்லிம் மக்களுக்கிடையில் ஜக்கியம் முக்கியமானது. ஆயினும் அதனை கட்டி எழுப்புவதற்கு எந்தச் சமூகத்தினர் விட்டுக் கொடுப்புகளையும் நம்பிக்கைகளையும் ஏற்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பிலிருக்கின்றனர் என்பது முதலில் தெளிவுபெற வேண்டிய பக்கமாகும்.

தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களிடமிருந்து இன்று முன்வைக்கப்படும் கோரிக்கைகளின் நியாயபூர்வமானவைகள் செத்துவிடாத நிலையில் இவ்விரு சமூகங்களும் சமூகமாக அடேநேரம் தனித்துவம் கசங்காத நிலையில் விட்டுக் கொடுப்புகளில் கவனஞ்செலுத்திக் கொள்ளல்.

கடந்தகால கசப்பான அனுபவங்கள் இனங்காணப்பட்டு எதிர்காலத்தில் அவற்றினைத் தவிர்த்துக் கொள்வதற்கான உத்தரவாதங்களை இவ்விரு சமூகத்தினர்களும் ஏற்படுத்துவதல், சந்தேகப்பார்வைகள் மறையக்கூடிய வகையில் இவ்விரு சமூகங்களும் தங்களை மாற்றிக் கொள்வதோடு நம்பிக்கைகள் ஏற்படக் கூடிய வகையில் எதிர்காலத்தில் தங்கள் நடவடிக்கைகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளல்.

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுல்லஹ்

57

“இவ்வாறான வழிமுறைகள் மூலமே தமிழ் - மூஸ்லிம் மக்களுக்கிடையில் ஜக்கியம் ஏற்படுத்தும் முயற்சிகள் நடைபெற முடியும். தவிர வேறு வழியில் அல்ல. முன்னர் சமூக மோதல் ஏற்படக் காரணமாக இருந்தவற்றில் விடாப்பிடியாக தொங்குவது நல்லதல்ல.

ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸை ஒதுக்கிவிட்டு வேறு எந்த மூஸ்லிம் அமைப்புக்களுடன் இணைந்து கொண்டு எத்தனை சமரச முயற்சிகள் மேற்கொண்டாலும் அவைகள் தோல்வியைத் தழுவ வல்லன என்பது தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் உணரத்தக்க உண்மையாகும்.

முன்னர் “கிழக்கிலங்கை மூஸ்லிம் முன்னனி”யுடன் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி ஓர் இணக்கப்பாட்டை ஒப்பந்தமாக்கிக் கொண்டது. அது நடைமுறைக்கு வராமற் செயலிழந்து போனது. அந்த இணக்கத்தை உருவாக்க மும்முரமாக உழைத்தவர் களுள் பெரும்பகுதியினர் இப்போது ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸில் இணைந்துள்ளனர்.

இவைகள் எல்லாம் நமக்குணர்த்துவது என்ன? வடக்கு - கிழக்கு மூஸ்லிம்களினது அரசியல் சக்தியாக ஸ்ரீ.ல.மு.கா.வை அங்கீரித்துக் கொள்வதுடன் எதிர்காலத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டியதென்று கருதும் விடயம் பற்றியும் கலந்தாலோசிப்பது கட்டாயமானதென்ற முடிவையும், ஸ்ரீ ல. மு.கா. வை ஒரும் கட்டி விட்டு ஏற்படுத்தும் எதுவும் நிரந்தரம் அற்றதாகவே அமையும் எனும் உண்மைகளையுமே. உண்மையில் தமிழ் - மூஸ்லிம் மக்களுக்கிடையில் ஜக்கியம் நிலவ வேண்டும் என்பது பற்றி மனத்தாய்மையுடன் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் இருக்கின்றார்களா? என்பது ஒரு விஷயம். குறைந்த பட்சம் ஜக்கியத்தை அடித்தளமாக இட்டு துரை அவர்களால் அனுப்பிய மடல்கூட மன விரோத வெளிப்பாட்டையே கொண்டிருக்கின்றன என்பது இன்னொரு விடயமாகும்.

எது எப்படியிருப்பினும் தமிழ் - மூஸ்லிம் மக்களுக்கிடையில் நல்லிணக்கம் பேணப்பட அறிவுபூர்வமான நடவடிக்கைகளில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளும் ஸ்ரீ.ல.மு.காவும் ஈடுபடல் வேண்டும் என்பதே இன்றைய அவாவாகும்.

எனவே தோல்வி கண்ட சித்தாந்த முறைகளை கைவிட்டு விட்டு வெற்றிகளைப் பெறுக்கூடிய கூர்மையான புத்திகளின் வழியில் தமிழ் - மூஸ்லிம் மக்களுக்கிடையில் ஜக்கியத்தை வளர்ப்போம்! வளமான வாழ்விற்கு வழிசமைப்போம்!!

நன்றி - சரித்கர் - ஜன - 23 பெப் - 1997 பெப் - 06 பெப் - 1997

வடக்கிலிருந்து கிழக்குப் பிரிவதும் அதன் சர்ச்சைகளும்

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் தற்காலிகமாக இணைந்திருப்பது நாமறிந்ததே. இவ்விணைப்பின் மூலமும் நமது மக்கள். பலவேறு பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர். இதனால் அல்லல்கள் நிறைந்த அவலங்களையும் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இதிலிருந்து விடுபடுவதற்கும், நமது அரசியல் சுயத்தினைப் பெறுவதற்கும், நமது இருப்பினை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கும், கிழக்கு மாகாணத்தை தனியாகப் பிரித்தெடுப்பதான் ஒரே வழி என்கின்ற கருத்து நமது அரசியல் அரங்கில் சிலரிடம் காணப்படுகின்றன.

மறுபுறத்தில், இணைந்த வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களுக்குள் நமது பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் வகையிலான ஏற்பாடுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதே, பொருத்தமெனக் கூறி வருகின்றனர்.

தற்காலிகமாக இணைக்கப்பட்டிருக்கும் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களை பிரிப்பதற்கென ஜனாதிபதி கொண்டு வரும் ஒரு பிரகடனத்தின் மூலம் இதனை நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியுமென நமது அரசியல்வாதிகளில் சிலரும், சட்ட வல்லுநர்களிற் சிலரும் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

அதேநேரம், ஜனாதிபதி கொண்டு வரும் ஒரு பிரகடனத்தின் மூலம் மட்டும் கிழக்கு மாகாணத்தை பிரித்தெடுப்பதென்பது நடைமுறைச் சாத்தியம் குறைந்ததென்றும், சர்வஜன வாக்கெடுப்பின் மூலமே பிரித்தெடுத்தல் சாத்தியமானதென்றும் பலர் சுட்டிக் காட்டுவதும் பகிரங்கமானது.

வடக்கு மாகாணத்துடன் கிழக்கு மாகாணம் இணைந்திருந்தாலும் சரி அஸ்து இன்று நடைமுறையில் உள்ள எல்லைகளைக் கொண்ட கிழக்கு மாகாணம் வடக்கு மாகாணத்தை விட்டும் பிரிந்திருந்தாலும் சரி இவற்றில் எதுவும் நமக்கு தீவாகி விடப்போவதில்லை என்பது மிகத் தெளிவான பக்கம்.

ஆகவே, இன்று நடைமுறையிலுள்ள கிழக்கு மாகாணத்தின் எல்லைகள் மாற்றியமைக்கப்படாத நிலையில் கிழக்கு மாகாணத்தை தனியாகப் பிரித்தெடுப்பதன் மூலம் இங்கு வாழும் முஸ்லிம்கள் எதிர்கொள்ளும் எந்த அவசரங்களும், இடர்களும் அகன்று விடப்போவதில்லை என்பது உறுதியான விடயமென்பதை, கிழக்கை பிரிக்க அகன்று கோட்டுரூப்போவதை உணர்ந்தாக வேண்டிய கட்டாயத்தையும் பறந்தனர் முடியாது.

அதே நேரம் வடக்கு மாகாணத்துடன் தற்காலிகமாக இணைக்கப்பட்டிருக்கும் கிழக்கு மாகாணத்தை பிரித்தெடுக்க வேண்டும் எனும்போது வடக்கு மாகாணத்தில் வாழும் முஸ்லிம்களை நாமே கைவிட்டதாக அல்லது அவர்களின் நலன்களை நாமே புறக்கணித்ததாக ஆகிவிடும் அபாயத்தையும் நாம் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டியிருப்பதையும் நாம் மறந்து விடக்கூடாது.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் நிரந்தரமாக இணைந்து - ஒரே மாநிலமாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் அனேக தமிழ் மக்களின் ஒன்றித்த கோரிக்கையாக இருந்து வருகின்றது.

மறுபூரும், வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் நிரந்தரமாக இணைக்கப்படுவதாக இருந்தால், இவ்விரு மாகாணங்களிலும் வாழும் முஸ்லிம்களை பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட பிரதேச செயலகங்களையும், தேவையான இடத்தில் புதிய முஸ்லிம் மக்களை பெரும் வாரியாகக் கொண்ட பிரதேச செயலகங்களை உருவாக்கியும் அவைகள் அனைத்தையும் ஒரே நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்படல் வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை முஸ்லிம்களின் பெரும் பகுதியினர் நின்ட காலமாக முன்வைத்துவும் வருகின்றனர்.

இப்படி பல்வேறு கோணங்களிலும் வடக்கு, கிழக்கு இணைப்பும் பிரிப்பும் நோக்கப்பட்டு, விரிவாக ஆராயப்பட்டு தீவு காணப்பட வேண்டிய ஒரு விடயம் என்பதை யாரும் எளிதில் மறுத்து விட முடியாதது. அதேநேரம் இணைப்பா? பிரிப்பா? என்பது இவ்விரு மாகணங்களில் வாழும் மூன்று சமூகங்களுடன் தொடர்புபட்ட ஒன்றாகவும் உள்ளது.

ஆகவே, ஒரு தரப்பு நியாயம் பெற்று மறுதரப்பினர் நியாயம் பெறத்தவறும் வகையில் அதிப்ரச்சினைக்குத் தீவு காணப்படுமாயின் அது ஒரு நிரந்தரத் தீவாக இருந்து விடும் சாத்தியத்தை பெரும்பாலும் இறந்து விடும் இவ்விரு மாகாணங்களில் வாழும் எந்தச் சமூகத்துக்கும் ஆரோக்கியமானதல்ல.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் இருப்பு கொண்டுள்ள மூன்று சமூகத்தினர்களிலுள்ள பெரும்பகுதியினர் சரியென ஏற்கும் வகையில் இப்பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்க மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளே அறிவுபூர்வமானதாக அமைய முடியும். இப்பக்கத்தை யார் பூர்க்கணித்தாலும் அதன் இறுதித் தீவு நல்ல பயன்பாட்டைக் கொண்டதாக இராது என்பது மட்டும் நிச்சயமானது.

நாள் : நியதி - இதழ் 01 செப்டம்பர் 2004.

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுல்லாக்

60

ஹபிப் முஹம்மது முதல் பள்ள வரை ஐர் ஜெத்த நாட்குறிப்பேஞ்

வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழும் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களுக்கிடையில் இருந்து வந்த நல்லுறவுப் புரிந்துணர்வு பிறழ்ந்து இன்முரண்பாடாகவும், நிரந்தர பகையாளிகள் போன்றும், விரோதிகள் போன்றும் முஸ்லிம்களை ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதிகள் நோக்கத் தலைப்பட்ட பிரதான காலப்பகுதி 1985களாகும்.

இதன் பின்னரான காலப்பகுதிகள் முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு மிகுந்த நெருக்கு வாரங்களையும் துவம்சங்களையும் ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதிகள் மேற்கொண்டு வந்திருக்கின்றனர் எனும் வரலாற்றையே கொண்டிருக்கின்றனர்.

தமிழ்-முஸ்லிம் பிரச்சினைகள் அதிகரித்து நிலைகொண்டிருக்கும் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழும் முஸ்லிம் மக்கள்மீது ஆயுதம் ஏந்திய தமிழ்ப் பேரினவாத சக்திகள் பல்வேறு வகையிலான அடக்குமுறைகளையும், அடாவடித்தனங்களையும், உயிரிழப்புக் களையும், பொருளாதார அறிப்புக்களையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டே இருக்கின்றனர்.

முஸ்லிம் சமூகத் துக்குள் ஆயுதப் பயற் சி பெற்றவர் கள் இருக்கக்கூடாது என்ற கொள்கையை ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதிகள் ஓர் இலட்சியமாகக் கொண்டு செயற்படுகின்றனர். அதன் வெளிப்பாடாகத்தான் இலங்கை பாதுகாப்புப் படைகளில் கடமை புரியும் முஸ்லிம்களையும், இலங்கை பாதுகாப்புப் படையில் ஓர் அங்கமாக இயங்கும் ஊர்காவல் படையில் கடமையாற்றும் முஸ்லிம்களையும் தனியாக அடையாளப்படுத்தி கொண்டு குவித்து வருவதைக் கொள்ளலாம்.

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுல்லாக்

61

கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களையும், வேண்டுமென்று உருவாக்கிக் கொள்ளும் முரண்பாட்டுச் சூழல்களையும் பயன்படுத்தி மூஸ்லிம்கள் எனும் அடையாளத்தைக் கொண்டிருப்பதற்காகவே கொல்லப்படுகின்றனர். இவ்வாறு ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதிகளின் மூஸ்லிம்கள் மீதான திட்டமிட்ட வன்முறைகளின் இன்னொரு முகமாகப் பின்வரும் கோணமும் உள்ளது.

அதாவது, மூஸ்லிம் சமூகத்திலுள்ள புத்திஜீவிகளின் ஒரு பகுதியான நிர்வாக சேவை உத்தியோகத்துர்கள், சமூக நலனை முதன்மைப்படுத்தி தமது அரசியல் பணிகளை முன்னெடுக்கும் அரசியல் பிரமுகர்கள் என்பவர்களை இனங்கண்டு கொண்டிராறிக்கும் நடவடிக்கை.

மேற்கூறிய அனைத்து வழிகளிலும் மூஸ்லிம் மக்கள்மீது ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதிகளினால் நிறையவே நடாத்தி முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இக்கட்டுரை மூஸ்லிம் புத்திஜீவிகளையும், சமூக நலன் அரசியல் பிரமுகர்களையும் ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதிகள் கொண்டிராறித்த வரலாற்றைப் பதிவாக்கும் பங்கையே செய்கின்றனது.

இதன்மூலம் ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதிகள் மூஸ்லிம் தேசத்திலிருந்து காவுகொண்ட பக்கத்தினை தெளிவாகப் புரிந்து கொள்வதோடு, இவை போன்ற நிகழ்வுகள் மீண்டும் மீண்டுமாக நடைபெறாதிருப்பதற்கு தேவையான நடவடிக்கை களை உரியவாறு முன்னெடுப்பதற்கு ஏதுவாக அமையும்.

அதேநேரம், நமது எதிர்கால வரலாற்றையாவது கறை படிந்தாக எழுதுவதிலிருந்து பாதுகாப்பதற்கும், நமது தேசத்திலிருந்து ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதிகள் மேற்கொண்ட இழப்புக்களின் வகைகளை அறிவதற்கும் நாம் அடைந்த இழப்புகள் எவ்வாறான வெற்றித்தை நம்மத்தியில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை பின்னோக்கிப் பார்த்து அவற்றிலிருந்து எம்மை விடுவித்துக் கீழ்க்கண்டு முன்னோக்கி நகர்வதற்கான வழியை ஏற்படுத்துவதற்கும் இவ் ஆவணப்பதிவு உதவும்.

இன்று நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் அவைம் நிறைந்த நெருக்கடியிக்க வாழ்க்கையை நமது எதிர்காலச் சந்ததிகளும் தொடர்ந்தும் எதிர்கொள்கின்ற இடர்நிலையினை அவர்கள் மீது சமத்திலிட்டுப் போகாத ஓர் ஆரோக்கிய சூழலை நமது காலத்தில் ஏற்படுத்துவதற்கான முகாந்திரங்களை நாம் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டிய கடப்பாட்டையும் மறந்துவிட முடியாது.

தமிழ் மக்களுக்குள் ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதத்தையே மேலோங்க வெளிப்படுத்தும் ஒரு கட்டமைப்பில் தொழில்படும் குழுக்கள் இருந்து வருவது இரகசியமானதல்ல. அக்குழுக்கள் மூஸ்லிம் மக்கள்மீது அடந்தேறி அட்டுமியங்களில் ஈடுபட்ட சம்பவங்கள் மறைவானதன்று. இதேபோன்று ஆயுதம் தரித்து, ஒரு கட்டமைப்பாக இயங்கும் மூஸ்லிம் குழுக்கள் மூஸ்லிம் சமூகத்திடம் இல்லை என்பதும் பகிரங்கமான உண்மைகளாகும்.

இந்நிலையில், நமது பாதுகாப்பை நாமே ஏற்படுத்திக் கொள்வதில் பல தடைகளை எதிர் கொள்ள வேண்டிய சிரமத் தையும் கவனத் திலெடுத் து மிகுந்த அவதானங்களுடன் இது விடயத்தில் நடந்து கொள்ள வேண்டிய தேவைப்பாடு இருப்பதையும் நினைவிலிருந்து காரியமாற்றுவதுதான் எதிர்காலத்திலாவது இழப்பீடுகளை கூற வேண்டும் கொள்ள வேண்டும் நிலையை தோற்றுவிக்கும்.

- கடந்த 03 செப்டம்பர் 1987 இல் முதூர் உதவி அரசாங்க அதிபர் (A.G.A.) ஹபிப் மஹம்மத் அவர்கள் ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதிகளினால் கட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டார்.

இவர் தனது வாசஸ்தலத்திலிருந்து அதிகாலை சுபஹாத் தொழுகைக்காகப் பள்ளிவாசலை ஞோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும் போதே இந்திகழ் வு நடந்தேறியது. அநூராதபுரத்தைச் சேர்ந்த இவர் சேவையில் சேர்ந்த நான்காம் வருடத்தில் கொலையுண்டார். இவரொரு ஜாமியா நஸீமிய்யா பீட பட்டதாரியமாவார். இவரது தந்தை அநூராதபுரத் தாக்குதலின்போது கொல்லப்பட்டதும் நினைவுகூரத்தக்கது. ஞோரமையானதும், நியாயமானதுமான இவரது தொழில்பாட்டின்மீது அகிருப்தியற்றும், எதிர்கால மூஸ்லிம் தேசத்தின் நிர்வாக சேவையினை முன்னெடுப்பதற்கு இவரது வழிகாட்டல்கள் பங்களிப்பாக அமையக்கூடும். அது தலைக்கப்படல் வேண்டும் என்பதற்காகவுமே இக்கொலை நடைபெற்றது தவிர வேறு ஞோக்கங்களுக்காக அல்ல.

- கடந்த 13 நவம்பர் 1987 இல் முன்னாள் முதூர் எம்.பி.யும். ஸ்ரீ.ல.க.கட்சியின் ஆட்சிக்காலத்தில் தகவல், ஒளிபரப்புத் துறைப் பிரதியமைச்சராகப் பணிபுரிந்தவருமான ஏன். அப்துல் மஜீத் அவரது கிண்ணியா வீட்டில் வைத்து ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதிகளினால் கட்டுக் கொலைசெய்யப்பட்டார்.

இவர் கொல்லப்படுவதற்கு முந்திய சுமார் மூன்று ஆண்டு காலப்பகுதியில் தேசிய கட்சிகளின் நலன்பேணல் எனும் தனது கொள்கையிலிருந்து விடுபட்டு, மூஸ்லிம் சமூகத்தின் தனித்துவம், உரிமைகள் பற்றியும், அவற்றினை அடைந்து கொள்வதற்கான வழிமுறைகள் யாது என்பது பற்றியமான சிந்தனையில் தன்னை முழுமையாக உட்படுத்தி அதற்கான முன்னெடுப்புகளிலும் ஆர்வம் காட்டத் தொடங்கி இருந்தார்.

கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழ்ந்த மூஸ்லிம் அரசியல்வாதிகளுக்குள் இவர் சற்று முத்தவர். நிறையவே அரசியல் அனுபவம், அதுசார்ந்த அறிவு, ஆற்றல் கொண்டவராகவும் திகழ்ந்தார். இவரது ஆளுமைகள் எதுவும் மூஸ்லிம் தேசத்திற்குத் துணைப்பிரிந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகவே முன்கூட்டி எடுக்கப்பட்ட முன் ஜாக்கிரதை நடவடிக்கையாகவே இவரது கொலையை ஞோக்குவது தவிர்க்க இயலாத ஒன்றே.

- கடந்த 22 ஜூன் 1988இல் மன்னார் அரசு அதிபரான மக்பூல் அவர்கள் இனங்கேட்கப்பட்டு அவரது காரிலிருந்து இருக்கி விசாரணைக்கென அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, ரயில் பாதையில் வைத்து ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதிகள் கட்டுக்கொண்டனர்.

இரண்டு பிள்ளைகளுக்குத் தந்தையான இவர் இன, மத பேதமின்றி எல்லோருக்கும் சேவையாற்றிய நல்ல மனிதர். பதவி அதிகார நிலைக்கு அப்பாலும் மனிதாபிமான உணர்வு மிக்கவராக இவர் இருந்தவர் என்று அடுத்த சமூகத்தினர்களாலும் பேசப்பட்டவராவார்.

அம்பாறை கச்சேரியில் மேலதிக அரசாங்க அதிபராக கடமையாற்றிய அனுபவம் அவருக்கிருந்தது. அதுமட்டுமன்றி கல்முனை தனியான ஒரு மாவட்டமாக உருவாக்கப்பட்டு அதன் அரசாங்க அதிபராக இவர் நியமிக்கப்படலாம் என்ற செய்திகள் பரவலாகப் பரவிய காலகட்டத்தின் பின்னரே இவர் கொலை செய்யப்பட்டார்.

முஸ்லிம் தேசத்தில் தேவையாகக் கூடிய அதியுயர் நிர்வாக சேவைக்கு அச் சமூகத்திலிருந்து போதிய அனுபவங்களைக் கொண்ட, தகுதியான அதிகாரிகளை இல்லாமல் செய்வதன் மூலம், நிர்வாகச் சேவையைக்கூட திறம்பட நடாத்துவதற்கு தகுதியற்ற சமூகம் எப்படி ஒரு மாநில ஆட்சியை நடத்துவர் என்று எள்ளிநூல்கையாடுவதற்கு ஏதுவாகவே இருக்கும். ஆற்றல்மிகு அதிகாரிகளை ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதிகளின் கொன்று குவிக்கும் படலத்தின் நோக்கன்றி வேறேன்னவாகத்தான் இருக்க முடியும்?

- கடந்த 16 மார்ச் 1988இல், ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதிகளினால் கடத்தப்பட்ட முஸ்லிம் வர்த்தகர் ஒருவரை மீப்பது சம்பந்தமாக நடைபெற்ற சமாதான மாநாடோன்றில் கலந்துவிட்டு தமது வீடு நோக்கித் திரும்பிக் கொண்டிருக்கையில் காத்தான்குடியின் முன்னாள் பட்டின சபைத்தலைவரும் கிழக்கின் சிரேஷ்ட அரசியல்வாதியும் ஸ்ரீ.ல.மு. காங்கிரஸ் பிரமுகருமான அல்லஹாஜ் ஏ. அஹுமத் லெவ்வை காத்தான்குடியில் வைத்து ஆயுதமேந்திய தமிழ்ப் பேரினவாதிகளினால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

கடந்த 1981களுக்கு முன்னரான இவரது அரசியல் போக்கு தேசிய கட்சிகளின் அடிவருடிச்சிந்தனையுடையதாகக் காணப்பட்ட போதிலும் 1981களுக்கு பின்னரான இவரது அரசியல் போக்கில் முஸ்லிம் சமூகத்தின் தனித்துவமான நோக்குடையதாக மாறியிருந்தது. இதன் வெளிப்பாடாக அவரது பின்வரும் அரசியல் இணையும், செய்ப்பாடுகளும் துல்லியமாக கோட்டுக்கூடுக்காட்டுவதாகவும் உள்ளன.

1981 இல் ஸ்ரீ.ல.மு. காங்கிரஸ் அமைப்பு தோற்றுப்பெற்ற காலந்தொட்டு அந்த அமைப்போடும், அவ்வமைப்பு பின்னர் 1986இல் அரசியல் கட்சியாக பிரகடனம் செய்து கொண்டதிலிருந்து அதன் முஸ்லிம் சமூக விடுதலைப் போராட்ட அரசியல் முன்னெடுப்புக்களிலும் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தி வந்த ஒரு சமூக விடுதலைப் போராட்ட அரசியல் பிரமுகருமாக இவர் விளங்கினார்.

முஸ்லிம் தேசத்தின் உருவாக்கம் பற்றிய உரத்த சிந்தனைக் கணை கர்ஜித்தலைக் கொண்டதும், முஸ்லிம் மக்களின் பெரும் பகுதியினர்களினால் தமக்கான கட்சியென அங்கீரிக்கப்பட்ட ஓர் அரசியல் கட்சியமான ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸ் தனது சமூக விடுதலைப் போராட்டத்தில் முதலில் பலியாகக் கொடுக்கப்பட்டவர் என்று வரலாற்றையும் இவரது உயிரிழப்பு பெறுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

முஸ்லிம் பூர்வீகம் நாறுவல்லக்

ஆகவே, அல்லஹாஜ் ஏ. அஹுமத் லெவ்வை அவர்களை சுட்டுக்கொலை செய்வதில் ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதச் செய்ப்பாட்டிற்கு முக்கிய நோக்கமொன்று பின்புலத்தில் இருந்திருக்க வேண்டும். அது முஸ்லிம் சமூகத்தின் அரசியல் உரிமைப் போராட்டத்தில் பாரிய பங்காற்றும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் ஏற்பட்டுவரும் எழுச்சி வருகையினையும் அதன் பங்களிப்பினையும் மழுங்கடித்து, குறைப்பதற்குமான முன் முயற்சிகளின் முதற்படி இதுவென்று நாமின்று தெளிவாக உணர்ந்துகொள்ள முடிகின்றது.

- கடந்த 01 ஆகஸ்ட் 1989இல் ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸ் கட்சியின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாண சபையின் உறுப்பினரான எம்.ஐ. அவி உதுமான் ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதிகளினால் அவரது சொந்த ஊரான அக்கறைப்பற்றில் வைத்து சுட்டுக் கொலைவைப்படுமொவிற்கான முன்கோபத்தை - விரோதத்தை சம்பாதித்து வைத்துக் கொண்டவருமல்ல. மாறாக அவர் எல்லோருடனும் மிகவும் நல்லவராகவே நெருங்கி வாழ்ந்திருக்கின்றார்.

தனது சமூகம் போதிய அறிவின்றி பிழையான அரசியல் தளத்தை தமதாக்கிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு, அவற்றினை அகற்றுவதற்கு இதய சுத்தியோடு உழைக்க வேண்டுமென்ற இல்லீசு மேல்டினால், சமூக விடுதலைப் போராட்டத்தை முன்னெடுக்கவல்லது என நம்பப்பட்ட ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸ் கட்சியில் இணைந்து தமது பங்களிப்புக்களைச் செய்வதற்கு முன்வந்த ஒரு சமூக அக்கறை வாதிதான் இவர். தனது சமூக விடியலுக்கான எதையும் தியாகம் செய்யும் மனோவலிமை கொண்டவர் அவி உதுமான்.

இதன் ஒரு பக்கமாகவே தமது ஆசிரியர் தொழிலைக்கூட துச்சமாக மதித்து இராஜினாமாச் செய்துவிட்டு, வடக்கு-கிழக்கு மாகாண சபைத் தேர்தலை எதிர்கொண்டு அதில் உறுப்பினராகவும் தன்னை தெரிவாக்கும் மக்கள் செல்வாக்கினையும் தனதாக்கிக் கொண்ட வல்லவர். தனது கட்சியின் சார்பாக எதிர்க்கட்சி தலைவராக இருந்த சேகு இள்ளதீன் அவர்களுக்கு பாரிய உதவியாக இருப்பார் என்பதால் செயின் மாஸ்டரை மாகாண சபை உறுப்பினராக்க வேண்டும் என்று கூறி தனது பதவியையும் தானாவார்க்க முன்வந்தவர் இவர்.

“இந்த மனிதர் முஸ்லிம் சக விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றின் முக்கியமான ஒரு நடு கல்லாகும். அவி உதுமான் பிரதிநிதித்துவம் செய்தது ஒரு கட்சியின் கருத்தையல்ல. மாறாக ஒரு சமூகத்தின் உணர்வுகளையும், அபிலாவைதுகளையுமே. அதனால்தான் இந்த சமூகத்தின் வரலாற்றில் மறக்கப்பட முடியாத போராளியாக அவர் இன்று நினைவு கூறப்படுகிறார்.” என அவி உதுமான் எடுத்துக் காட்டப்படுகிறார்.

ஆகவே, அவி உதுமானை ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாத சக்திகள் சுட்டுக் கொண்றதை தற்செயலாக நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்வாகப் பார்க்க முடியவில்லை. மாறாக அவரது அரசியல் சார்ந்த போக்குகள் முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு மிகவும் உறுதுணையாக இருந்து முஸ்லிம் தேசத்தில் பாரிய பங்களிப்பை நல்கக்கூடியவர் என்பதினால்தான் இவர் திட்டமிட்டு கொலை செய்யப்பட்டார் என்று முஸ்லிம்களினால் நோக்கப்படுவது மறுக்க இயலாத ஒன்றாகும்.

முஸ்லிம் பூர்வீகம் நாறுவல்லக்

- கடந்த 30 ஜூன் 1990 இல் ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர் எம்.வெ.எம். மன்குர் ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதிகளினால் சுடப்பட்டு குற்றுயிரான நிலையில் எடுத்துச் செல்லப்பட்டார். இன்றுவரை அவர் மீனக் கையிலிக்கப்படவில்லை. ஆகையால் அவர் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கலாம் என்றே நம்பப்படுகின்றது.
  - இவர் சுடப்பட்ட குழல் என்பது ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸ் அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடக்கூடாது என்ற எச்சரிக்கையினை முன்வைத்து அக்கட்சியின் முக்கியமாக கான கலிக்சுடர் அன்பு முகைதீன், முருதார்க்கனி போன்றவர்களும் கட்சியின் தொண்ட்ரகளான பல இளைஞர்கள், முதலாளிமார்கள் என ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதிகள் அள்ளிச் சென்று நெயப்படுத்தக்கூடிய காலகட்டத்தில்தான் மன்குரின் மீதான தாக்குதல் நிகழ்வும் நடந்தேறின.
  - அவ்வாறாயின், ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸ் எழுச்சியை நோக்கி வீறுநடைபோடத் தொடந்திய காலகட்டத்திலேயே அதன் வளர்ச்சியை தடைசெய்து அமுக்கி விடுவதற்கு ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாத சக்திகள் மிகவும் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு தொழிற்பட்டிருக்கின்றனர் என்பதற்கு இதுவொரு சாட்சியான நிகழ்வாகும். ஆயின், மாகாணசபை உறுப்பினர் மன்குரை துப்பாக்கியினால் சுட்டு, எடுத்துச் சென்றதானதும் ஒரு திட்டமிட்ட செயல் என்பதில் மாற்றுக்கருத்தில்லை.
  - கடந்த 26 டிசம்பர் 1992இல், மட்டக்களப்பு மாவட்ட மேலதிக அரசாங்க அதிபர் வை. அஹ்மத், ஓட்டமாவடி உதவி அரசாங்க அதிபர் ஏ. கே. உதுமான் ஆகிய இருவர் ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதிகள் வைத்த கண்ணிவெடி வெடித்து உபிரிமுந்தனர். இச்சம்பவத்தில் மேலும் இரு முஸ்லிம் தேசத்தின் புத்தி ஜீவிகளான அதிபர் எஸ். ஏ. எஸ். மஹ்முது, சட்டத்துரணி ஏ.பி.எம். முகையிதன், பொதுமகன் யூ.எல்.எம். சாஹால் ஹுமீது ஆகிய மூவருமாக இச்சம்பவத்தில் மொத்தம் ஜன்து பேர்களை ஸ்தலத்திலேயே முஸ்லிம் தேசம் பலிகொடுத்திருக்கிறது.
  - இச்சம்பவம் நடைபெற்ற ஆரம்ப காலத்தில் இதுவொரு தற்செயலான நிகழ்வு என்றே நம்பப்பட்டது. பின்னர் கிடைக்கப்பெற்ற சான்றுகளின் அடிப்படையில் இது நன்கு திட்டமிட்டு நடாத்தப்பட்ட ஒரு கொடுரச் செயல் எனத் தெரிய வந்தது.
  - இக்கட்டுரையில் ஆரம்பத்தில் தொட்டுக்காட்டிய நிர்வாக சேவை அதிகாரிகளை இனங்கண்டு ஓழிப்பது என்ற ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாத சக்திகள் கொண்டுள்ள இலக்கு வைத்த வேட்டை என்ற திடமான போக்கிற்கு இன்னொரு பலிக்காக்கலாக இவர்கள் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.
  - அதுமட்டுமன்றி, மட்டக்களப்பு கச்சேரியில் ஒரு முஸ்லிம் மேலதிக அரசாங்க அதிபராக இருப்பது தமிழ்ப் பேரினவாத மேலீட்டை நிர்வாக ரீதியாக வெளிப்படுத்துவதில் ஒரு தயக்க நிலையை தோற்றுவிக்கும். இதனை இல்லாமற் செய்வதற்கு ஒரே வழி அப்பதவியில் இருக்கும் முஸ்லிம் அதிகாரியை தொலைத்து விடுவதே. இவ்வாறான மேலதிக காரணங்களையும் நிர்வாக சேவையைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் அதிகாரிகள் கொல்லப்படுவதில் கூட்டிக் கொள்ளவும் முடிகின்றது.
  - கடந்த 16, செப்டம்பர் 2000 இல் அமைச்சரும், ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸ் தேசியத் தலைவருமான அல்ஹாஜ், எம். எச். எம். அஷ்ருப் ஹெலிகொப்டரில் பயணித்துக் கொண்டிருக்கும்போது அரநாயக்க பகுதியின் நடுவானில் ஹெலிகொப்டர் வெடித்து மரணமானார்.
- இந்த ஹெலிகொப்டர் விபத்து இயற்கையானதா? அல்லது சதி முயற்சியா? என்னொரு பாரிய வினா எழுந்தது. சதியெனில் யாரால்? எதற்காக? இது நடாத்தி முடிக்கப்பட்டது என்ற வினாக்கள் அன்று பல்வேறு விடைகளினால் விசாரிக்கப்பட்டன.
- தேசியத்தலைவர் எம்.எச்.எம் அஷ்ருப் பயணித்த ஹெலிகொப்டர் விபத்துக்குள்ளான காலகட்டத்தில், அன்றைய ஜனாதிபதியும், பொதுஜன ஜக்கிய முன்னணியின் தலைவியுமான திருமதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்கவுக்கும் அமைச்சர் அஷ்ருப் அவர்களுக்குமிடையில் தேர்தல் உடன்படிக்கை விடயங்களில் சில முரண்பாடுகள் காணப்பட்டதினால் இவ்விபத்து அரசின் சதியினால் நடந்திருக்கும் என்றும் நோக்கப்பட்டது.
- ஆனால், தேசியத் தலைவர் அஷ்ருப் பினை கொல்வதன் மூலம் பொதுஜன ஜக்கிய முன்னணிக்கு எவ்விதமான நன்மைகளும் கிடைக்கப்போவதில்லை என்பது மிகத் தெளிவான விடயமாக இருக்கும்போது அவர்களினால் இந்த ஈங்க செயலில் இறங்கி எதைச் சாதிக்கப்போகிறார்கள்? ஒன்றுமில்லை எனும்போது இப்பக்கம் பொதுஜன ஜக்கிய முன்னணியினர் கவனஞ் செலுத்தியிருக்க மாட்டார்கள் எனச் சிலர் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருந்தும் அது அவ்வேளை எடுப்பாமற் போயிற்று. அதேநேரம் ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸ் கட்சியை சிதைப்பதிலும், அக்கட்சியின் தேசியத் தலைவர் எம்.எச்.எம் அஷ்ருப் பிபை அழித்தொழிப்பதிலும் ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதிகளுக்கு நீண்ட காலந்தொட்டு ஒரு கண் இருந்து வந்திருக்கிறது. இதற்கு கட்டியமாக முன்பொரு தடவை அஷ்ருப் அவர்கள் கல்முனையிலிருந்து மருதமுனை நோக்கிப் பயணிக்கும்போது ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாத சக்திகள் விரட்டி வந்திருப்பதைக் குறிப்பிடலாம்.
- அதுமட்டுமன்றி, இச்சம்பவத்திற்கு முன்னரும் ஒருதடவை கல்முனை நகரில் வைத்து அஷ்ருப் அவர்கள் வந்த கார் ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதிகளினால் மறிக்கப்பட்டு தூஷித்தும், எச்சரித்தும் அனுப்பப்பட்டார். இச்சம்பவத்தின்போது அஷ்ருப் அவர்களின் காரில் இருந்தவர்களில் ஒருவரான ஜவாத் இன்னமும் நம் மத்தியில் சாட்சியாக இருக்கின்றாரென்பது கவனிக்கத்தக்கது.
- ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதக் குழுக்களில் பிரதான குழுவிற்கு ஜக்கிய தேசிய கட்சியை ஆட்சிப்போவதன் ஒர் அவசியத் தேவைப்பாடும் அஷ்ருப் பிபை காவுகொண்ட ஹெலிகொப்டர் விபத்துக் காலகட்டத்தில் இருந்தன. ஜக்கிய தேசிய கட்சியை ஆட்சிக்கு கொண்டு வருவதில் காணப்பட்ட தடைகளில் மிகவும் பிரதானமாக தலைவர் அஷ்ருப் பிபைன் அரசியல் அணுகுமுறைகளும், வியூகங்களும் காணப்பட்டன. இதனை அகற்றுவதற்கு ஒரேவழி அவரை முழுமையாக அழித்து விடுவதே என்ற முடிவின் நிகழ்வாகவும் அஷ்ருப் பிபை மரணத்தைப் பார்க்க முடியும்.

எது எப்படி இருப்பிலும், ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதிகளின் திட்டமிட்ட செயலாக இந்த மேற்கொட்டப் பிபத்து இருப்பதற்கு அஞ்ச சாத்தியங்கள் இருப்பதையும் முற்றாக மறுத்துவிட முடியாது.

- கடந்த 02 டிசம்பர் 2005 இல் காத்தான்குடி பிரதேச செயலாளர் (D.S) நாற்பிட்டிமுளையைச் சேர்ந்த ஏ. எல். எம். பழீல் மீது ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாத சக்திகள் மேற்கொண்ட குப்பாக்கிச் சூட்டுச் சம்பவத்தின் மூலம் ஏற்பட்ட காயங்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டும் பயனாளிக்காத நிலையில் கொழும்பு அப்பளோ வைத்தியசாலையில் 04-12-2005 இல் காலமானார்.

பழீல் அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் தமிழ் மூஸ்லிம் உறவில் மிகுந்த அக்கரை செலுத்தி வந்தவராவார். எவ்வித பாகுபாடுகளுமின்றி அவர் தனது நிர்வாகத் திற்குட்டப்பட்ட மக்களுக்குச் சேயொற்றியவர் என்பது மிக பிரத்தியட்சமானது. இவர் ஒரு சிறந்த எழுத்தாளராகவும், மனிதாபிமானத்தன்மை நிறைந்தவராகவும், சமூகங்களுக்குள் நேரிக்கப்பட்டவரும், பேசப்பட்டவருமாவார். பல்துறைசார் அற்றவுடைய இவரது இழப்பு அவரது குடும்பத்தை மட்டுமல்ல, மூஸ்லிம் தேசத்திலும் பெரும் அதிர்வைத் தந்த விடயமாகும்.

இக்கட்டுரையின் துவக்கத்தில் சுட்டிக்காட்டியதற்கு ஏற்ப ஆயுதமேந்திய தமிழ்ப் பேரினவாதிகளின் “மூஸ்லிம் புத்திஜீவிகளை அழித்தொயிப்பது எனும் இலக்கு வைத்து தாக்குவது” எனும் கொலைப்படலச் செயல்பாடு தொடர்ந்தும் மூஸ்லிம் தேசத்துள்ள அரங்கேற்றப்பட்டு வருகின்ற ஒரு சமாச்சாரம் என்பதற்கு இன்னொரு சாட்சியாக பழீல் அவர்களின் கொலை அமைகின்றது. அதேநேரம் இதுவொரு வலுப்பெற்ற நிகழ்வாகவும் தொடர்கிறது. என்பதையும் கட்டிக் காட்டுகின்றது.

நிர்வாக சேவையைச் சேர்ந்த மூஸ்லிம் புத்திஜீவிகளைத் தேடித்தேடி அழித்துவரும் ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப்பேரினவாதிகளின் முயற்சியில் (A.G.A.) உதவி அரசாங்க அதிபர் மூலம் முறைமீத் தொட்டு, பழீல் வரையுமான காலகட்டத்திலுள் மூஸ்லிம் தேசம் ஜந்து நிர்வாக சேவை புத்திஜீவிகளை இழந்திருக்கின்றன.

ஒக்டே, ஆயுதம் தரித்த தமிழ்ப் பேரினவாதிகளின் மூஸ்லிம் தேசத்திற்குரிய அரசியல் பிரமுகர்களையும், நிர்வாக சேவைக்குப் பங்காற்றவல்ல புத்திஜீவிகளையும் கொன்றொழிக்கும் நடவடிக்கைகள் திட்டமிட்டு நடைபெறுவது ஒரு வலுவான முன்னெடுப்பாகவே முன்னகர்த்தப்பட்டு வருகின்ற சங்கதி என்பது உரத்துச் சொல்லப்பட வேண்டியதும் கவனமாக கவனத்தில் எடுக்க வேண்டிய ஒரு பக்கமுமாகும்.

கப்பறுக் குழுக்கள் ஓர் மீளாய்வு

காலம்	சம்பவ இடம்	மரணம்
02-04-1984	உண்ணிச்சை	02
07-10-1984	சம்மாந்துறை	02
04-12-1984	முருங்கன்	03
டிசம்பர் 1984	முருங்கன்	01
பெப்ரவரி 1985	மீராவோடை	02
ஏப்ரல் 1985	கறுவாச்சோலை	04
ஏப்ரல் 1985	மாவட்சிசேனை	05
ஏப்ரல் 1985	மீராவோடை	03
ஏப்ரல் 1985	வாழைச்சேனை	01
ஏப்ரல் 1985	அக்கரைப்பற்று	06
ஏப்ரல் 1985	புட்டம்பை	09
ஏப்ரல் 1985	அட்டாளைச்சேனை	06
ஏப்ரல் 1985	நிந்தவூர்	02
ஏப்ரல் 1985	சம்மாந்துறை	02
ஏப்ரல் 1985	பாலமுனை	01
ஏப்ரல் 1985	ஏராவூர்	19
செப்டம்பர் 1985	தீகவாபி	05
ஏக்டோபர் 1985	மல்லிகைத்தீவு	05

05-05-1986	கிண்ணியா	04
ஜூன் 1986	முல்லைத்தீவு	02
ஜூன் 1986	மகின்தபுர	02
17-07-1986	கந்தளாய்	02
09-08-1986	பாண்டிருப்பு	01
10-08-1986		02
05-12-1986	காத்தான்குடி	06
திசம்பர் 1986	கல்முனை	03
மார்ச் 1987	வரிபத்தாஞ்சேனை	02
ஏப்ரல் 1987	கிண்ணியா	35
03 செப்டம்பர் 1987	முதார்	01
08-10-1987		02
ஒக்டோபர் 1987	ஏறாவூர்	02
ஒக்டோபர் 1987	முதார்	01
ஒக்டோபர் 1987	முதார்	52
நவம்பர் 1987	முதார்	01
நவம்பர் 1987	ஒட்டமாவடி	01
17-11-1987	காரைத்தீவு	43
நவம்பர் 1987	முதார்	01
நவம்பர் 1987	திருமலை	02
நவம்பர் 1987	காத்தான்குடி	01
26-11-1987	சம்மாந்துறை	01
நவம்பர் 1987	சம்மாந்துறை	04
25-12-1987	ஒட்டமாவடி	01
26-12-1987	ஒட்டமாவடி	02
27-12-1987	வாழைச்சேனை	10
30, 31-12-1987	காத்தான்குடி	05
31-12-1987	கத்தான்குடி	67
திசம்பர் 1987	ஒட்டமாவடி	23
திசம்பர் 1987	ஒட்டமாவடி	59

01-01-1988	காத்தான்குடி	32
22-01-1988	மன்னார்	01
ஜூவரி 1988	அம்பாறை	01
ஜூவரி-பெப் 1988	காத்தான்குடி	67
பெப்ரவரி 1988	மன்னார்	01
01-03-1988	மன்னார்	02
06-03-1988	காத்தான்குடி	01
11-03-1988	கல்முனை	01
23-03-1988	காத்தான்குடி	01
மார்ச் 1988	கல்முனை	01
மார்ச் 1988	முதார்	06
மார்ச்/ஏப்ரல் 1988	சாய்ந்தமருது, மாளிகைக்காடு	25
ஏப்ரல் 1988	முதார்	02
மே 1988	மன்னார்	01
செப்டம்பர் 1998	காங்கேயனோடை	01
15-10-1988	காத்தான்குடி	01
ஒக்டோபர் 1988	கல்முனைக்குடி	01
ஒக்டோபர் 1988	வவுனியா	04
11-02-1989	சென்றல்கேம்	06
26-02-1989	சம்மாந்துறை	02
17-05-1989	சம்மாந்துறை	03
20-05-1989	சம்மாந்துறை	02
21-05-1989	சம்மாந்துறை	02
23-05-1989	மாவடிப்பள்ளி	05
மே 1989	இலுக்குச்சேனை	05
மே 1989	சம்மாந்துறை	21
ஜூன் 1989	சாய்ந்தமருது	02
ஜூலை 1989	ஏறாவூர்	01
25-07-1989	சீனக்குடுப்பா	01
01-08-1989	அக்கரைப்பற்று	01
ஆகஸ்ட் 1989	அக்கரைப்பற்று	03
17-11-1989	காரைத்தீவு	41
17-11-1989	அக்கரைப்பற்று	13
04-12-1989	காத்தான்குடி	03
09-12-1989	பாண்டிருப்பு	12

29-01-1990		01
ஜூன்வரி 1990		01
30-01-1990		01
02-02-1990		04
பெப்ரவரி 1990		01
05-02-1990		01
மே 1990		15
ஜூன் 1990		
26 ஜூன் 1990	கல்முனை, துக்கரைப்பற்று, பொத்துவில், முன்று பொலிஸ்நிலைய முஸ்லிம் பொலிஸார்	200
07 ஜூலை 1990	ஒட்டாளைச்சேனை	01
07 ஜூலை 1990	புத்தார்	17
12 ஜூலை 1990	அக்கரைப்பற்று	58
12 ஜூலை 1990	காத்தான்குடி	168
12 ஜூலை 1990	குருக்கள் மடம்	75
20 ஜூலை 1990	சம்மாந்துறை	08
23 ஜூலை 1990	சம்மாந்துறை	02
28 ஜூலை 1990	சம்மாந்துறை	08
30 ஜூலை 1990	அக்கரைப்பற்று	04
ஆகஸ்ட் 1990	மஜ்துபுரம்	02
03 ஆகஸ்ட் 1990	காத்தான்குடி	147
05 ஆகஸ்ட் 1990	மட் பாலமுனை	30
05 ஆகஸ்ட் 1990	ஒல்கிகுஞ் /கீச்சான்ஸ்ஸும் / காஷ்கீயனோஸ்ட்	07
06 ஆகஸ்ட் 1990	ஆவிம் நகர்	19
06 ஆகஸ்ட் 1990	அம்பாறை	33
12 ஆகஸ்ட் 1990	ஏராவூர்	126
12 ஆகஸ்ட் 1990	மஜ்துபுரம்	07
12 ஆகஸ்ட் 1990	சம்மாந்துறை	04
12 ஆகஸ்ட் 1990	அறுந்தலாவ	10
13 ஆகஸ்ட் 1990	சென்றல்கேம்	05
13 ஆகஸ்ட் 1990	முதார்	06
ஆகஸ்ட் 1990	அக்கரைப்பற்று	02
13 ஆகஸ்ட் 1990	வாகனேரி	17
20 ஆகஸ்ட் 1990	மன்னர் மாவட்ட முஸ்லிம்கள் முற்றாக வெளியேற்றம்	09
22-31 ஆகஸ்ட் 1990	காத்தான்குடி	09
01 செப்டம்பர் 1990	காத்தான்குடி	01
02 ஒக்டோபர் 1990	அறுகம்பே	09
11 ஒக்டோபர் 1990	யாழ்யான முஸ்லிம்கள் முற்றாக வெளியேற்றம்	03
நவம்பர் 1990	தோப்பூர்	01
நவம்பர் 1990	கும்புறமுலை	03
13 நவம்பர் 1990	முள்ளிப்பொத்தானை	01
06 டிசம்பர் 1990	காத்தான்குடி	09
11 டிசம்பர் 1990	பொத்துவில்	
12 டிசம்பர் 1990		

முஸ்லிம் புரவிகம்

நாறுல்லறக்

72

ஜூன்வரி 1991	வாழைச்சேனை	02
ஜூன்வரி 1991	காத்தான்குடி, கல்முனை	12
பெப்ரவரி 1991	முதார்	01
20 பெப்ரவரி 1991	ஏராவூர்	02
21 மார்ச் 1991	பள்ளிக்குடியிருப்பு	04
24 மார்ச் 1991	அக்கரைப்பற்று	09
29 ஏப்ரல் 1991	அழிஞ்சிப்பொத்தானை	56
19 மே 1991	காத்தான்குடி	01
20 மே 1991	மஸ்வத்தை	09
27 ஜூன் 1991	ஸகுகலை	30
06 ஜூலை 1991	புத்தார், குபொல	20
15 ஜூலை 1991	கிரான்குளம்	19
08 ஆகஸ்ட் 1991	மாவட்டப்பள்ளி	07
08 ஆகஸ்ட் 1991	சம்மாந்துறை	06
08 ஆகஸ்ட் 1991	பொத்துவில்	15
01 செப்டம்பர் 1991	காத்தான்குடி	08
15 செப்டம்பர் 1991	பள்ளித்திடல்	16
15 செப்டம்பர் 1991	குசவெளன்	04
19 செப்டம்பர் 1991	மெந்திரிகிரிய	13
12 டிசம்பர் 1991	காத்தான்குடி	03
ஜூன்வரி 1992	அட்டலிகல	02
30 ஜூன்வரி 1992	காத்தான்குடி	04
15 மார்ச் 1992	மட்/ பாலமுனை	02
07 ஏப்ரல் 1992	காத்தான்குடி	01
16 ஏப்ரல் 1992	தோப்பூர்	05
29 ஏப்ரல் 1992	அழிஞ்சிப்பொத்தானை	55
02 ஜூன் 1992	அக்கரைப்பற்று	18
15 ஜூலை 1992	கிரான்	19
21 ஜூலை 1992	கும்புறமுலை	09
21 ஜூலை 1992	யங்கியமடு	07
26 ஜூலை 1992	காத்தான்குடி	05
18 ஆகஸ்ட் 1992	ஆண்யம்பதி	01
21 ஆகஸ்ட் 1992	12.ஆம் கொலனி	03
ஆகஸ்ட் 1992	திருமலை	29
01 செப்டம்பர் 1992	ஸாந்தமருது	26
15 ஒக்டோபர் 1992	பள்ளிக்கொடல்ல	84
15 ஒக்டோபர் 1992	அக்பெருப்பார், தம்புரான், அஹமத்பூர்	57
28 ஒக்டோபர் 1992	மட்கல்கப்பு	01
26 டிசம்பர் 1992		05

முஸ்லிம் புரவிகம்

நாறுல்லறக்

73

ஏப்ரல் 1993	ஒட்டமாவடி	01
மார்ச் 1996	குடாபொக்குண	02
20 ஜூலை 1997	இலுப்பைக்குளம்	06
27 ஜூன் 2002	செம்யன் ஒன்று	01
27 ஜூன் 2002	வாழைச்சேணை / ஒட்டமாவடி	13
17.ஏப்ரல் 2003	பாலத்தோப்புரி	01
20 ஏப்ரல் 2003	சாபிநகர்	01
21 ஏப்ரல் 2003	தோப்பூர்	01
22 ஏப்ரல் 2003	செல்வநகர்	01
13 ஆகஸ்ட் 2003	திருமலை	02
17 ஆகஸ்ட் 2003	சம்மாந்தரவூர்	02
29 செப்டம்பர் 2004	கரிசல்	01
16 நவம்பர் 2005	நாற்பட்டிமுனை	01
18 நவம்பர் 2005	அக்கரைப்பற்று	06
20 நவம்பர் 2005	மிராவோலை	02
02 டிசம்பர் 2005	தோப்புரி	01
03 டிசம்பர் 2005	இரால்குடி	03
04 டிசம்பர் 2005	காந்தான்குடி	01
06 டிசம்பர் 2005	மருதமுனை	02
07 டிசம்பர் 2005	ருதாரி	01
08 டிசம்பர் 2005	முதாரி	01
09 டிசம்பர் 2005	ஏராவூர்	01
11 டிசம்பர் 2005	மிலாவெளி	01
12 டிசம்பர் 2005	தோப்புரி	01
17 ஜூவரி 2006	அக்கரைப்பற்று	01
14 ஏப்ரல் 2006	யாழ்ப்பாணம்	01

குறிப்பு

ஆட்டவண்ணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உயிர் இறப்புக்கள் தொடர்பான தகவல்கள் சில பட்டியலில் விடப்பட்டிருக்கலாம். ஏனெனில் இது ஒரு கள் ஆய்வு அல்ல பத்திரிகையில் வெளியான செய்திகளின் தொகுப்பாகும். ஆதாயம் 14.04.2006 வரையானது.

முஸ்லிம் பூர்விகம்

நூற்றுவற்றுக்காலை

74

தெரிந்த விடைகளுக்கான நோக்கங்கள்

“தமிழ் பேசும் மக்கள்” என்ற வார்த்தையில் முஸ்லிம் மக்களை உள்ளடக்க முடியுமா?

கடந்த 1995 செப்டெம்பர் 7,8,9 ஆகிய தினங்களில் வெளிவந்த வீரகேசரி நாளிதழில் முறையே “ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் யோசனைகளும் அம்பாறை மாவட்ட தமிழர்களின் நிலமையும்” “இன்று அம்பாறை தமிழ் மக்களின் நலன் பேண எவ்வித அமைப்பும் இல்லை” “தமிழ் பெரும்பான்மை பிரதேச சபைகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும்” எனும் தலைப்புக்களில் தமிழிய்யா கோபாலக்கிருஷ்ணன் என்பவர் சில கருத்துக்களை முன்வைத்திருந்தார்.

அக் கருத்துக்கள் எல்லாம் சரியானவையா? அல்லது பின்முயானவையா? என்ற விவாதத்தை தொடங்கி வைப்பது என் நோக்கமல்ல. மாறாக முஸ்லிம்கள் தொடர்பாக அக்கட்டுரைகளில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கும் சில தவறான உள்ளடக்கங்களுக்கு மட்டும் தெளிவான விளக்கங்களை முன்வைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

“தமிழருக்கக்கூடிய காலத்தில் இருந்தே தமிழ் அரசியல் கட்சிகளினால் பயன்படுத்தப்பட்டுவந்த “தமிழ் பேசும் மக்கள்” என்ற சொற்பிரியோகத்தை ஸ்ரீ.ல.மு.கா. நிராகரித்துள்ளது என்பதும் இதுகாலவரை தமிழ் அரசியல் கட்சிகள் கோரிவந்த சுயாட்சியடைய மொழிவாரி மாநிலம் என்ற கோட்பாட்டிற்கு மாறாக வடக்கு - கிழக்கில் இன்றியான முஸ்லிம் அரசியல் அலகு (தனியான முஸ்லிம் பெரும்பான்மை மாகாண சபை) ஒன்றையே ஸ்ரீ.ல.மு.கா. இன்று கோரிக்கையாக விடுத்துள்ளது”.

தமிழியப்பா கோபாலக்கிருஷ்ணன் மேற்படி கூற்றுக்களை தனது கட்டுரை வாயிலாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

முஸ்லிம் பூர்விகம்

நூற்றுவற்றுக்காலை

75

மேற்கண்ட அவரது கருத்துக்களில் இரு பிழையான தரவுகளை முன்வைத்துள்ளார். அவையாவன: “தமிழ் பேசும் மக்கள்” என்ற சொற்பிரயோகத்தை நிராகரித்ததும், “தனியான முஸ்லிம் மாகாண சபை” ஒன்று வேண்டுமென்ற கோரிக்கையும் ஸ்ரீல.மு. காங்கிரஸினால் முன்வைக்கப்பட்டது போல் காட்டியிருப்பது. இலங்கையில் ஸ்ரீல.மு. காங்கிரஸினால் முன்வைக்கப்பட்டது போல் காட்டியிருப்பது.

1885ஆம் ஆண்டு இலங்கை சட்டசபையிலும் 1888ஆம் ஆண்டு அரசு ஆசிய கழகத்திலும் “இலங்கை முஸ்லிம்கள் தேசிய இனத்தைப் பொறுத்தவரையில் அரசியல் ஒதுக்கல் எனும் அடிப்படையில் பாவிக்கப்பட்டதினால் அச்சொல்லின் யதார்த்த நிலை நிராகரிக்கப்பட்டதோ என்றதொரு ஜயமும் உண்டு.

1885ஆம் ஆண்டு இலங்கை சட்டசபையிலும் 1888ஆம் ஆண்டு அரசு ஆசிய கழகத்திலும் “இலங்கை முஸ்லிம்கள் தேசிய இனத்தைப் பொறுத்தவரையில் அரசியல் ஒதுக்கல் எனும் அடிப்படையில் பாவிக்கப்பட்டதினால் அச்சொல்லின் யதார்த்த நிலை நிராகரிக்கப்பட்டதோ என்றதொரு ஜயமும் உண்டு.

“இராமநாதன் ஈழத்து முஸ்லிம்களை ஒரு தனியினமாக இடம் பெறச்செய்யாது தமிழ் இனத்துக்குள் அவர்களை கட்டுப்படுத்த முயற்சித்ததற்கு அந்த வேளையில் பேரின்கூர் சித்திலெப்பை அவர்கள் ஒரு காரணத்தையும் காட்டியிருந்தார்கள்.

அதாவது, அந்த சமயத்தில் சட்டவாக்க சபைக்கு சோனக உறுப்பினர் ஒருவரை நியமிக்க பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தது. சோனகர் ஒரு தனி இனமல்ல என்ற கூற்றை வெள்ளையராட்சி ஏற்றுக்கொண்டால் ஒரு முஸ்லிம் இனமல்ல என்ற கூற்றை வெள்ளையராட்சி ஏற்றுக்கொண்டால் ஒரு முஸ்லிம் நியமனத்திற்கு இடமே இல்லாது போயிருக்கலாம்.” (மர்ஹும் எச்.எம். பிருகந்தன் - இலங்கை சோனகர் இன வரலாறு தினகரன் முன்விம் மலர் 29-4-1977)

முஸ்லிம்கள் தமிழை ஒரு தனி இனமாக தாபிக்க முயன்றபோதும், தமக்கென ஒரு அரசியல் வளர்ச்சியை உருவாக்க முயன்றபோதும் இராமநாதன் செய்த ஒரு குறுக்கீடு தொற்று நோய் போல் அவர் வழிவந்த தமிழ் தலைமைகளிலும் காணப்பட்டதா என்ற ஜயமும் முஸ்லிம்களிடத்தில் உண்டு.

“1885இல் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் முன்வைத்த முஸ்லிம்களால் வெறுக்கப்பட்ட அதே உபாயங்களையா நீங்களும் முன்வைக்கிறீர்கள்? அவர் அதில் படுதோல்வியற்றதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகின்றேன்” என சேர் ராஜிக் பார்த் 1958இல் பாராஞமுன்றத்தில் தமிழ்த் தலைவர்களைப் பார்த்து கூறினார். (அங்குவிரா மெய்மார் 1985)

மிதவாத தமிழ் அரசியல் தலைமை தொட்டு ஈராகத் தோன்றிய ஆயுதமேந்திய இளம் தலைமை வரை இந்தக் கருத்தில் நிலை கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதற்கு பின்வரும் கூற்றை ஆதாரமாக கொள்ள முடியும்.

“இலங்கையில் முஸ்லிம்கள்” என அழைக்கப்படும் மக்கள் இல்லாமிய மதத்தை தழுவிய தமிழர்களே. இந்த இல்லாமியத் தமிழர்கள் இலங்கை தமிழ் தேசிய தமிழர்களே. இந்ததின் ஒரு இணைபிரியாத அங்கம் என்பது எமது நிலைப்பாடு”. (இல்லாமியத் தமிழரும் தமிழில் விடுதலைப்படிகளின் வெளிப்பாடும் தமிழரும் தமிழில் விடுதலைப்படும் தமிழர்களே) தமிழரும் தமிழில் விடுதலைப்படும் தமிழர்களே. இதுவரி 1987. இது தமிழில் விடுதலைப்படிகளின் வெளிப்பாடும் தமிழர்களே. தமிழ் பேசும் மக்கள்” எனும் சொற் ஜோட்டார் இலங்கையில் எவ்வாறு பாவிக்கப்பட்டதென்பது பற்றி யாழ். பல்கலைக் கழக தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர்

கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் முன்வைத்திருந்த கருத்தொன்று இங்கு பொருத்தமாக இருக்குமென்று நம்புகின்றேன். அக்கருத்தாவது :-

“தமிழ் என்ற சொல் அம்மொழியையும் அதனைப் பயன்படுத்தபவரையும் குறிக்கின்றது. தென்னிந்தியாவில் இச்சொல்லின் பயன்பாடு முஸ்லிம்களையும் குறிக்கின்றது. பேரும்பாலும் அவர்கள் தமிழ் முஸ்லிம்கள் எனக் குறிக்கப்படுவதுண்டு ஆனால் இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் வேறான தனித்துவத்தை கொண்டுள்ளனர்.

எனவே, சமஷ்டிக்கட்சி “தமிழ் பேசும் மக்கள்” என்ற தொடரை பிரபலப்படுத்த முயற்சி செய்ததே. ஆனால் அது மிகச் சிறயளவே வெற்றி பெற்றது. இலங்கையின் சமய, கலாசார பாரம்பரியங்களும், வரலாற்று நிலைமைகளும் முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு தனியான அரசியல் தனித்துவத்தை அளித்தன”. (நன்றி: இலங்கையில் இனத்துவமும் சமூக மாற்றமும்)

இலங்கையில் வாழும் பிரதான மூவின் சமுகத்துள் ஒரு சமுகத்தினர் மொழியினை வைத்து அடையாளப்படுத்தப்படுவார்கள். அதனையே அவ்விரு சமுகங்களும் வரலேற்று அரவணைத்துள்ளதை காணலாம். சிங்களவர், தமிழர் என மொழியினை வைத்து அடையாளம் காணும் அதேநேரம் முஸ்லிம்கள் மட்டும் சமயத்தை வைத்தே இளங்காண்டப்பட வேண்டியவர்களாவர்.

சிங்கள மொழி பேசும் கிறிஸ்தவர்களும் தமிழ் மொழி பேசும் கிறிஸ்தவர்களும் சிங்கள - தமிழ்க் கலவரங்களின்போது அவரவர் மொழி ரதியில் பிரிந்து நின்று போராடினார்கள் என்பது வரலாறு கண்ட உண்மை. ஆகவே மொழியினை வைத்து சிங்களவர், தமிழர் அடையாளப்படுத்தப்பட வேண்டியவர்கள் தவிர முஸ்லிம்கள் அல்ல என்பது தெட்டத்தெளிவான சங்கதி.

அதுமாத்திரமன்றி முஸ்லிம்களை பொறுத்தவரை “மொழி” ஒரு பிரச்சினையாக அமையவில்லை. உலகின் பலபாகங்களிலும் வாழும் முஸ்லிம்கள் எந்த மொழியைப் பேசினாலும் அதனை ஒரு தொடர்பு ஊடகமாகக் கருதுகின்றனரே தவிர வேறில்லை.

உலகில் எங்கோவது வாழும் முஸ்லிம்கள் மொழிக்கு அந்தள்து வழங்கி வழிப்பட்டதாகவோ, மொழிப்போராட்டம் நடத்தியதாகவோ வரலாறு இல்லை. ஆதலால் மொழித்தினிப்பு முஸ்லிம்களிடம் வெற்றிபெறும் வாய்ப்பில்லை.

எனவே, மொழியை வைத்து இலங்கை முஸ்லிம்களானாலும் சரி, உலகில் வேறொங்கு வாழும் முஸ்லிம்களானாலும் சரி அடையாளம் காணத்தகவர்கள்ளல்ல என்பது பட்டவர்த்தமான உண்மை. இதற்கு மாற்றமான நடவடிக்கையினை முஸ்லிம்களிடையே ஏனைய சமுகத்தினர் மேற்கொள்ள இறங்குவதென்பது அர்த்தமற்ற போக்கென்பது தெளிவானதே.

“தமிழர்கள்தான் இல்லாத்தைத் தமுவியிருக்கின்றார்கள்” என்பதை ஒரு வாதத்திற்காக ஏற்றுக்கொண்டாலும்கூட இல்லாத்தை ஏற்று கொண்டவர்களை “தமிழர்கள்” எனக்கூறுவது - அழைப்பதென்பது சாததியமற்ற ஒன்று என்றே கூறவேண்டும்.

ஏனைனில் இல்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்களை இல்லாமிய தனித்துவமிக்க கலாசாரமும் வணக்க வழிபாடுகளுமே வரவேற்று - அரவணைத்துக் கொள்கிறது. ஆதலால் அவர்கள் முஸ்லிம் கள், விசுவாசிகள், இல்லாமியர்கள், அல்லது அவர்கள் முஸ்லிம் பூர்வீகம் நாறுவறைக் 77

வாழும் நாட்டில் மூஸ்லிம்களைக் குறிக்கும் தனிச் சொற்களாலுமே அழைக்கப்பட வேண்டியவர்களாகின்றனர்.

இத்தகைய போக்கு என்பது மூஸ்லிம் சமூகத்துக்கு மட்டுமான கைங்கரியம் என்றே கூற வேண்டும். இதனை இன்னொரு நடைமுறையினை வைத்தும் வேறுபடுத்திப்பார்க்கலாம். சில தமிழர்களின் வீட்டில் பொத்த, கிறிஸ்தவக் கடவுளின் படங்களும், பொத்தர்களின் வீட்டில் தமிழர்களின் கடவுள், கிறிஸ்தவக் கடவுள்களின் படங்களும், கிறிஸ்தவர்களின் இல்லங்களில் பொத்த கடவுளும், தமிழர்களின் கடவுள்களின் படங்களும் தொங்கவைப்பதுண்டு.

இப்படி எல்லா மதங்களும் ஒன்றென்ற கொள்கையோ, எல்லாச் சமயங்களின் வணக்க வழிபாடுகள் வேறானாலும் அவைகள் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கும் இடம், நிலை ஒன்றுதான் என்ற அடிப்படை மூஸ்லிம்களிடம் இருக்க முடியாது இருக்கவும் இல்லை.

இதனால்தான் இல்லாம் இரத்த உறவினால் உருவாகும் உறவிற்கென்று ஒரு தனியான இடம் வழங்கவில்லை. மாறாக இல்லாம் எனும் அறநெறியை ஏற்றுக்கொண்டதினால் ஏற்படும் பந்தமான மூஸ்லிம் - ஏற்றுக் கொண்டவர், இல்லாமியர் - விசுவாசி என்பதற்கே முக்கியத்துவம் வழங்குகின்றது.

“பிறப்பு, தாய்நாடு, நிறம், தாய்மொழி போன்றவை இயற்கையான அமைப்புக்கள் என்பதால் இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட இனம் பற்றிய கோட்பாடுகளை இல்லாம் ஏற்கவில்லை”. (நன்றி - இல்லாம் ஓர் அற்றுக்கும்)

இலங்கை வாழ் மூஸ்லிம்களின் தாய்மொழி தமிழாக இருப்பதினாலோ அல்லது தமிழ் மொழியினைப் பேசுவதினாலோ தமிழர்களாக - தமிழ் இனமாகக் கருதப்பட்டமுடியாது. ஏனெனில் சராணில் வாழும் மூஸ்லிம்கள் பாரசீக மொழியைப் பேசுவதினால் “பாரசீக மூஸ்லிம்கள்” என்றோ, பாகிஸ்தானில் வாழும் மூஸ்லிம்கள் உர்து மொழியைப் பேசுவதினால் “உர்து மூஸ்லிம்கள்” என்றோ கூறுவதில்லையே.

மூஸ்லிம் மாகாணக் கோரிக்கை முன்வைக்கப்பட்டது எப்போது?

இல்லாம் எனும் அறநெறியை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் எந்த நாட்டில், எந்த மொழியைப் பேசுகொண்டாலும் அவர்கள் மூஸ்லிம்கள் - இல்லாமியர்கள் - விசுவாசிகள் போன்ற அவர்களைத் தனியாகக் குறிக்கும் சொற்களைக் கொண்டு இனக்காணப்பட்டு அவர்களிடையே சகோதரத்துவம் பேணப்பட வேண்டியவர்களே. “இலங்கையில் வாழும் தமிழர், சிங்களவர், மூஸ்லிம்கள் யாவரும் ஒரேவகையான உடலியற் பண்புகளைக் கொண்டிருந்த போதிலும் வெவ் வேறான இனக்குழுக்களாகவே உள்ளனர். தனித்தனி இனக்குழுக்களாக இவர்களை வேறுபடுத்துவன் சமயம், மொழி ஆகியவையும், ஏனைய பண்பாட்டு தனித்தன்மைகளுமாகும்”. (சித்திர ஜேக மென்னக்ரு)

“சிங்கள மக்களையும் தமிழ் மக்களையும் பற்றிய உண்மையான காரணிகள் இன்னொரு முக்கிய தேசிய இனமான மூஸ்லிம் மக்கள் விடயத்திலும் ஏற்படுத்தையனவே”. (சேநக்க பண்டராநாயக்க)

மூஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை “தமிழ் மொழி” என்பது தெய்வீக அம்சம் கொண்டதாகவோ அவர்கள் பின்பற்றும் அறநெறிக் கோட்பாடான இஸ்லாத்துடன் தொடர்பு கொண்டதாகவோ அமையவில்லை. அதேநேரம், மொழி மூஸ்லிம்களின் சமயத்திற்கு சவாலாக அமையுமானால் அந்த மொழியை தூக்கி ஏறியவும் மூஸ்லிம்கள் பின்நிற்கவில்லை என்பதை இலங்கை வரலாற்றில் பரவலாகக் காணலாம்.

இந்த வரையறைக்கு மாற்றமான கருத்துக்கள், மொழி பற்றி மூஸ்லிம் அல்லாதவர்களிடம் இருக்கலாம். அதற்காக அவற்றினை மூஸ்லிம்கள் ஏற்றுத்தான் ஆக வேண்டும் என்ற கட்டாயத் திணிப்பை மேற்கொள்வது அழிவழூர்வமானதல்ல. ‘தமிழ்பேசும் மக்கள் என்ற சொற்றொடர் ஒரு இனக்குழுவை குறிப்பதல்ல, உண்மையிலே இலங்கைத் தமிழர், இலங்கை மூஸ்லிம்கள், இந்தியத் தமிழர்கள் ஆகிய முன்று இனக்குழுவையுமே குறிக்கும்” என ஜனாப். எம்.ஐ.எம். முஹியதீன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“தமிழ்பேசும் மக்கள்” என்ற சொற்றொடரை சமய ரதியாக நோக்கினால் ஹிந்து, இல்லாம், கிறிஸ்தவம் எனும் மூன்று மதப்பிரிவினர்களைச் சூட்டி நிற்கும். ஆகவே, இச்சொற்றொடர் குறித்த ஒரு சமூகத்தை - இனத்தை மட்டும் உள்ளடக்கவில்லை என்பது மிகத்தெளிவானதே.

“நெண்டகாலந் தொட்டே இலங்கையில் அரசியல் ரதியாக மூஸ்லிம்கள் வேறுபட்ட இனப்பிரிவினர்களாக கருதப்பட்டு வருகின்றனர். மூஸ்லிம் மக்களுக்கென பிரத்தானிய ஆட்சிக்காலத்தில் அரச சபையில் தனியான பிரதிநிதித்துவங்கள் கூட ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன” (மாற்றும் என்கள் அற்றுப்பு - விகேசி 07.02.1987)

மூஸ்லிம்களை தமிழ் இனத்துள் அடக்கி இனக்காட்ட முப்படுவதற்கு பிரதானமான காரணம் ஆனால் வர்க்கமாக தமிழ் சமூகமும் ஆளப்படுவர்களாக மூஸ்லிம் சமூகமும் இருக்கவேண்டும் எனகின்ற குறுகிய வேட்கையின் விளைவென்று துணிந்து கூறலாம்.

மூஸ்லிம்கள் தனியானதொரு சமூகக்குழு என பல்வேறு கட்டங்களில் பல்வேறு கோணங்களில் ஆதாரங்களை மூன்வைத்திருந்தும், இல்லை மூஸ்லிம்கள் தமிழ் இனமதான் எனும் பல்லவியை மீண்டும் மீண்டுமாக பாடுவதன் உள்ளோக்கம்தான் என்ன?

ஆனால் ஆசை - தலைமைத்துவ வேட்கை தமிழ்த் தலைமைத்துவங்களிடம் இல்லையானால் நேர்மையான சாங்குகளின் பேரில் மூஸ்லிம்கள் தனியானதொரு சமூகம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்வதில் தடையேதும் இருக்க நியாயமில்லை. நியாயங்களை புதைத்துவிட்ட நிலையில் “தமிழ் பேசும் மக்கள்” என்ற சொற்றொடரை குறுகிய சிதைவிலேயே பயன்படுத்தப்பட்டதென்பதைக் கூறுவது தவறாகுமா?

“தமிழ் பேசும் மக்கள்” என்ற சொற்றொடர் மூஸ்லிம்களை தமிழ் இனமாகக் காட்டும் நோக்கில்தான் பாவிக்கப்பட்டதென்பது நிருபிக்கப்பட்ட உண்மை. அன்றிலிருந்தே இந்தச் சொற்றொடரும் நிராகரிக்கப்பட்டதாகும்.

இலங்கை வாழ் சமுகங்களுக்குள் பிரிவினை உணர்வுகள் - எப்போது வேர்விட்டதோ அப்போதே முஸ்லிம்களும் தங்களை தனியானதொரு சமுகம் என்பதை இனக்காட்டி வந்திருப்பதை வரலாறு நன்கு புடம்போட்டுக் காட்டத்தவறவில்லை.

இந்த வரலாற்றுக்கு புறநடையாக ஒரு சில முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகள் “எங்கள் இரத்தத்தில் சிங்களம் ஓடுகிறது” என்றும் “தமிழ் இரத்தம் ஓடுகிறது” என்றும் கூறியதை வைத்துக் கொண்டு பெரும்பான்மையான முஸ்லிம்களினால் தூக்கிவீசப்பட்ட கருத்துக்களை சிம் மாசனத்தில் அமர்த்திப் பார்ப்பது அறிவுபூர்வமான நடவடிக்கையல்ல.

இப்படிக் கருத்துச் சிதைவுகளிலிருந்து முஸ்லிம் சமுகத்தின் நிலையினை நிர்ணயிக்க முற்படுவது சரியல்ல. ஏனெனில் இந்தச் சிதைவென்பது சமுக மேம்பாட்டிற்காக ஏற்பட்டதல்ல. மாறாக தங்களின் பதவி நாற்காலிகளை தக்க வைத்துக்கொள்வதற்காக “சமுகத்தை உதைத்துத் தள்ளியதே” இந்தச் சிதைவின் வித்து அல்லது பின்னணியாகும்.

ஆகவே, “தமிழ் பேசும் மக்கள்” என்ற சொற்றொடர் ஏற்கனவே பெரும்பாலான முஸ்லிம்களினால் நிராகரிக்கப்பட்டு வந்திருப்பதை நாம் அவதாளிக்கலாம். இந்த அவதானம்தான் இச்சொற்றொடரை ஸ்ரீ.ல.மு.கா.வும் நிராகரித்துக் கொண்டதன் பின்னணியாகும். மாறாக ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸே “தமிழ் பேசும் மக்கள்” எனும் சொற்றொடரை நிராகரித்தது என்பது உண்மைக்குப்படிம்பானது.

ஸ்ரீ.ல.மு. காங்கிரஸ் முஸ்லிம்களின் பெரும்பான்மையானவர்களின் அங்கீராத்தைப் பெற்றிருந்ததினாலும் பெரும்பான்மையான முஸ்லிம்களினால் வெறுத்தொதுக்கப்பட்ட “தமிழ் பேசும் மக்கள்” என்ற சொற்பிரயோகத்தை மறுப்பது தவிர வேறுவழி ஸ்ரீ.ல.மு. காங்கிரஸிற்கு இருக்கவில்லை என்பதே மெத்தச் சரியானது.

“முஸ்லிம் பெரும்பான்மை மாகாண சபை” கோரிக்கை என்பது ஸ்ரீ.ல.மு. காங்கிரஸினதென்றும், இந்த வேண்டுகோளினால் வடக்கு - கிழக்கு வாழ் தமிழ் மக்களின் போராட்டம் கொச்சைப்படுத்தப்படுகிறதென்று பரவலாகத் தமிழர் தரப்பினால் தெரிவிக்கப்படும் குற்றச்சாட்டாகும்.

ஒரு பிரச்சினையின் மையம் விளங்க வேண்டுமானால் முதலில் கசப்புணர்வு, பக்கச் சார்பு எனும் மனோநிலையினை ஒரும் கட்டவேண்டும். அடுத்து விவாதப்பொறியிடன் எதனையும் அணுகாது விட்டுக் கொடுத்தல், மனிதாபிமானம் போன்ற உயர் தன்மைகளுடன் அணுக முன்வர வேண்டும். அப்போதுதான் உண்மைகள் வெளிச்சத்திற்குவரும். ஒற்றுமையும் நேசமும் நிலைகொள்ளும், பீதிகள் மறைந்து அழிவுகளும் நீங்கிய சந்தோச உதயங்கள் சமுகங்களுக்குள் நிலைகொள்ள வழியேற்படும் எனலாம்.

முஸ்லிம்களுக்கான தனியான அரசியல் அலகு கிழக்கு மாகாணத்தில் அமைய வேண்டும் என்று அவா 1986களில் தோற்றும் பெற்றவையல்ல, மாறாக அது நீண்ட காலத்து எதிர்பார்ப்பாகும் என்பதை அல்லாஜ் எஸ்.இஸ்ட். மகுர் மெளலான அவரது பாணியில் கீழ்க்கண்டவாறு சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

“கிழக்கில் வாழும் முஸ்லிம்களுக்கு புறம்பான ஒருபகுதி தூக்கப்படுவதை தமிழரசுக் கட்சியின் தலைவராக இருந்த எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் அங்கீரித்திருக்கிறார். பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தமும் இதனைக் கூறியிருக்கிறது. இந்திலையில் முஸ்லிம்கள் தம் பகுதியை உட்படுத்தித் தனியான மாகாண சபை ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டும் எனக் கோரிக்கை விடுப்பது புதிய விடயம் ஒன்றல்ல. (தீர்கான் 02.08.1986)

“தமிழர்களின் அபிலாசைகளைத் தீர்த்துவைக்கக் கூடிய ஒரு நியாயமான தீர்வைக் காணும் முயற்சி தோல்வியடையாமல் இருப்பதற்கு இன்று முஸ்லிம் சமுகம் முன்வைத்துள்ள முஸ்லிம்களுக்கான தனியான மாகாணசபை என்றும் போசனை பெரிதும் உதவும் என நாம் நம்புகிறோம்”. (ஸ்ரீரஷ் எம்.க்ஷ.எம். அஷ்ரஃப் - தீர்கான் 03.08.1986)

“முஸ்லிம்களுக்கென தனியான மாகாண சபை தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டுமென முஸ்லிம் லீக் வழங்கியுள்ள ஆலோசனையை நியாய புத்தியுடன் சிந்திக்கும் வரும் பெரிதும் வரவேற்பர்”. (முன்னாள் தபால் தொலைத் தொடர்புகள் பிரதி அமைச்சர் என். அந்தஸ் மாத் மே - தயம் 14 - 27 நவம்பர் 1986)

முஸ்லிம்களின் தனி மாகாணத்துக்கான போராட்டம் தனித்துவமான தொண்டு!

“முஸ்லிம் லீக் முன்வைத்த பெரும்பான்மை முஸ்லிம் மாகாண போசனைக்கு பலவேறு இயக்கங்களும் கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம் இயக்கங்களும் ஆதரவு தெரிவித்திருப்பது குறித்து முஸ்லிம் லீக் செயற்குழு பாராட்டுத் தெரிவித்துள்ளது.” (தீர்கான் - 02.10.1986)

“கிழக்கு மாகாணத்தின் பெரும்பான்மை முஸ்லிம் பிரதேசங்களை உள்ளடக்கிய பெரும்பான்மை முஸ்லிம் மாகாணம் ஒன்றை அமைக்குப்படி முஸ்லிம் அரசியல் இயக்கங்கள் கோருகின்றன. அரசாங்கத்திடம் தெரிவித்துள்ள இக்கோரிக்கையைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்துவதென்று கொழும்பில் நடைபெற்ற மகாநாடைஞ்சில் ஏகமானதாக தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஐ.தே.க., ஸ்ரீ.ல.ச.க., அகில இலங்கை முஸ்லிம் லீக், அகில இலங்கை முஸ்லிம் லீக் வாலிப் முன்னணிகளின் சம்மேளனம், ஸ்ரீ.ல.மு.கா., சோனக இஸ்லாமிய கலாசார நிலையம், பாமிள் வாலிப் சம்மேளனம், கிழக்கிழிங்கை முஸ்லிம் முன்னணி, அகில இலங்கை ஜம்மியதுல் உலமா சபை, அகில இலங்கை வைஸ்.எம்.ஏ. பேரவை ஆகிய பலவேறு அமைப்புக்களின் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்ட மாநாட்டிலேயே இத்தொழனம் எடுக்கப்பட்டது”. (தீர்கான் - 11.03.1987)

“முஸ்லிம் பெரும்பான்மை மாகாண சபை” பற்றிய கருத்துக்களைப் பெறும் நோக்கில் பல அமைப்புக்களை ஒன்றினைக்கும் கைங்கரியத்தில் “அம்பாறை மாவட்டத்தின் பள்ளிவாசல்களின் சம்மேளனம்” களமிறங்கி 10-8-1986இல் அட்டாளைச் சேனையில் ஒன்று கூட்டியது. இந்த ஒன்றுக்கூடல் காத்தான்குடி பள்ளிவாசல் நம்பிக்கையாளர்களும், ஸ்ரீ.ல.மு.கா., முஸ்லிம் லீக் வாலிப் முன்னணி, சாய்ந்தமருது சமாதான சபை, கல்முனை ஹிஜ்ரா கவுன்சில், கிழக்கிளங்கை அரபுக்கல்லூரி,க் அக்கரைப்பற்று பிரதேச சபை, அக்கரைப்பற்று மக்கள் சம்மேளனம் ஆகிய ஸ்தாபனங்களும், சம்மாந்துறை - முஸ்லிம் பூர்வீகர் நாறுவறைக் 81

பொத்துவில் தொகுதியின் நாடாஞ்மன்ற உறுப்பினர்களும், அம்பாறை மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைத் தலைவர் மற்றும் ஐ.தே.கடசி, ஸ்ரீ.ல.க.கடசி ஆகியவர்களின் முக்கிய உறுப்பினர்களும் கலந்து கொண்டனர். இந்த ஒன்றுகூட்டிலும் “முஸ்லிம் மாகாணசபை” வேண்டுமென்று ஏகமனதாக தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

முஸ்லிம்களின் தனி மாகாணப் போராட்டம் தனித்துவமான ஒன்று என்பதும் அது முஸ்லிம் வீக்கினால் முதன் முதலில் முன்வைக்கப்பட்டதென்பதையும் மேலே உள்ள சான்றுகளில் தெளிவாகக் காணலாம். பின்னர் இக்கோரிக்கை பல அமைப்புக்களினாலும் முஸ்லிம் அரசியல் தலைமைத்துவங்கள் பலவற்றாலும் அங்கீரிக்கப்பட்டு, பரவலாகப் பேசப்பட்டதுமாக மாறியது.

குறிப்பாக அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம் அமைப்புக்களும் மட்டக்களப்பு மாவட்ட அமைப்புக்களும் மேல்மாகாணத்தை தலைமையகமாகக் கொண்டு இயங்கும் முஸ்லிம் அமைப்புக்களில் பலவும் ஒன்றிணைந்து பெரும்பான்மையான முஸ்லிம்களின் ஏகோபித்த யோசனையாக “முஸ்லிம் மாகாணசபைக் கோரிக்கை” வளர்ச்சி கண்டதென்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

முஸ்லிம்களின் வரலாற்று முக்கியத்துவமிக்க இந்தக் கோரிக்கையினை பொத்த பேரினவாத அரசியல் கடசிகள் அங்கீரிக்கவில்லை என்பது ஆச்சிரியான சங்கத்தியல்ல. ஆனால், தமிழ் மிதவாதத் தலைமைகள் தொட்டு தவிரவாத தலைமைத்துவங்கள் வரையும் முஸ்லிம் மாகாணசபைக் கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டிருப்பதுதான் ஆச்சிரியத்துக்குரியது.

1956ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற திருமலை மாநாட்டில் “முஸ்லிம்கள் விரும்பினால் அவர்களுக்கென்று ஓர் மாநில அரசு” என்ற தீர்மானமும், 1964ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 23இல் திருமலையில் கூடிய தமிழருக்கட்சியின் 9வது மகாநாட்டில் “இலங்கையில் ஒரு சுயாட்சி தமிழருக்கு முஸ்லிம் அரசும் அமைய வேண்டும்” என்ற கொள்கையை வலியுறுத்தியவர்கள் பின்வந்த காலங்களில் தங்கள் வாக்குறுதிகளை எவ்வாறு காற்றில் பறக்கவிட்டனர் என்பதற்கு “முஸ்லிம் மாகாணசபை” கோரிக்கை ஒன்றே போதுமான சான்றாகும்.

“முஸ்லிம்கள் தமக்கும் ஒரு தனி மாகாணம் வேண்டுமென்று கோருவதை நாம் எதிர்க்க வில்லை, எதிர்க்கப் போவதுமில்லை. அதற்கு நாம் பூரண ஆதரவு வழங்குவோம்.” (மறைந்த திரு அமிர்தவீங்கும் தீர்மானம் - 22.08.1986)

“மேலதிகமாக அவர்கள் கேட்கின்ற தனி முஸ்லிம் மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் இன்னும் ஆலோசிக்க வேண்டும். அதன் சில பலாபங்கள் பாதகமாக அமையும் என்ற அச்சம் தோன்றியுள்ளது. திரு எம்சிவசும்பும் தீர்மான வாரமஞ்சி 27.09.1987)

1982ஆம் ஆண்டு ஓர் அமைப்பாகத் தோற்றும் பெற்ற ஸ்ரீ.ல.மு.கா 1986 நவம்பர் 29இல் கொழும்பு பாஷா விலாவில் கூடிய மாநாட்டில் “இதுவொரு அரசியல் கட்சியாகும்” என்ற பிரகடனத்தை முன்வைத்தது. ஆயினும் 1988களில் இலங்கையில் அங்கீரிக்கப்பட்ட கட்சிகளுள் ஒன்றாக பரிணாமித்தது. அரசியல் கட்சியாக ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் மாற்றும் பெற்ற சிறிய காலத்துள் அது முஸ்லிம் பூர்வீகம் நூறுவற்றுக்

மாகாணசபைத் தேர்தலை எதிர்கொள்ள வேண்டும் ஏற்பட்டது. இக்காலகட்டத்தில் முஸ்லிம் மக்களிடம் சிலாகிக்கப்பட்ட ‘முஸ்லிம் மாகாண சபை’ கோரிக்கையை தனது தேர்தல் வாக்குறுதியாக வழங்கிறோம்.

“முஸ்லிம்கள் ஒன்றுபட்டு முழுமையாக ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸ் கட்சியினை ஆதரிப்பது கிழக்கில் ஒரு தனியான முஸ்லிம் மாகாணம் அமைவதை உறுதி செய்வதாக அமையும். இதன் மூலம் நாம் மாகாண சபையை வென்றெடுக்க முயல்வோம்” என்ற அன்றைய தேர்தல் பிரசாரங்கள் - குறிப்பாக மாகாண சபை பிரசாரங்கள் - முஸ்லிம்களிடம் நன்கு பதியப்பட்டு விட்டது. இந்த எதிர்பார்ப்பு என்பது தற்செயலான விபத்து நிலையானதல்ல. மாறாக பேரினவாதங்களினால் நெருக்கப்பட்டு, நசுக்கப்பட்டு அனுபவித்த துன்பவியலாலும் எதிர்கால இருள்மய வாழ்க்கையின் எதிர்விளைவினாலும் உறுதியாகவும் அவசியமாகவும் உருவானதே “முஸ்லிம் மாகாண சபை” கோரிக்கை என்று கூறலாம்.

முஸ்லிம் மாகாண சபை கோரிக்கையை தீவிரப்படுத்திய பின்னணிக்காரணங்கள்

ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸ் கட்சியின் யோசனைகளில் “முஸ்லிம் பெரும்பான்மையான மாகாண சபை அல்லது முஸ்லிம் தனியான அரசியல் அலகு” என்பதை தெரிவித்திருக்கிறதென்றால் அது அவர்களின் சுயவிருப்பத்தின் பேரிலோ, பதவி ஆசையின் உந்துதலிலோ எழுந்த எழுச்சியல்ல. மாறாக முஸ்லிம்களிடம் காணப்படும் அபிலாசைகளுக்கு அரசியல் களம் வழங்கும் கடப்பாடு அதற்கு இருக்கிறது. அக்கடமையுணர்வின் வெளிப்பாடே இந்த யோசனைகளின் பின்புலம் என்பது நிதர்சனமானது.

வரலாற்று முக்கியத்துவமாக முஸ்லிம்களிடம் கருதப்படும் “முஸ்லிம் பெரும்பான்மை மாகாண சபை”க் கோரிக்கையினை மக்கள் மயப்படுத்திய பெருமையும், பந்தமும் ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸை மிஞ்சிய சக்தி இல்லை என்பதும் ஒரு வரலாற்று உண்மையே. “முஸ்லிம் மாகாணசபை”க் கோரிக்கைக்கு முஸ்லிம்கள் வழங்கிய ஆணையை ஸ்ரீ.ல.மு.கா. அரசியல் மயப்படுத்தியதுடன் அரசியல் அந்தஸ்தும் பெற முயல்கிறது தவிர ஏனைய சமுகத்தின் போராட்டங்களை கொச்சைப்படுத்தவில்லை என்பதை தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

முஸ்லிம்களிடமிருந்து “முஸ்லிம் மாகாண சபை” கோரிக்கையின் பின்னணி என ஆரம்பத்தில் கருதப்பட்ட முன்று காரணங்களை ஜனாப். எம்.வை.எம். சி.தீ.கி (B.Com Hons., MPA) அவர்கள் “முஸ்லிம் பெரும்பான்மை மாகாண சபை - இலங்கை முஸ்லிம்களின் ஏகோபித்த கோரிக்கையாகும்” எனும் நூலில் சுட்டிக்காட்டுள்ளார்கள். அவற்றை இங்கே சுருக்கித் தருகின்றேன்.

அ. “கிழக்கின் அம்பாறை தொகுதி நீங்கலாக அல்லது அம்பாறை தொகுதி உட்பட ஒரு மாகாண சபை உருவாகுமானால் அது தமிழ் பேசும் மக்களுக்கிடையிலான முடிவில்லாத மோதல்களுக்கு இட்டுச் செல்லக்கூடும் என்ற ஒரு பயம்தான் முஸ்லிம்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட ஒரு மாகாண சபையினைக் கோருவதற்கு அடிப்படைக் காரணமாகும்”.

முஸ்லிம் பூர்வீகம் நூறுல்லங்க

83

ஆ. “தற்போதுள்ள எல்லைகளை அடிப்படையாக வைத்து ஒன்பது மாகாண சபைகள் உருவாகுமானால் தமிழ் மக்களை பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட இரண்டு தமிழ் மாநிலங்களும் சிங்களவர்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட ஏழு சிங்கள மாகாண சபைகளும் காணப்படும். இந்திலையானது இலங்கையில் முஸ்லிம் இனிமொன்று (சமூகமொன்று) இல்லை என்ற உணர்வை வெளியிலகிற்கு ஏற்படுத்தக்கூடும்.”

இ. “இந்தியாவில் அதிகாரப் பரவலாக்கல் செய்யப்பட்டபோது அல்லது மாநில சபைகள் உருவாக்கப்பட்டபோது தனிப்பட்ட இனங்களின் கலாசார பாரம்பரிய தனித்துவங்கள் மதிக்கப்படவில்லை. இதனாலேயே நாகலாந்து, மிசாரம், அஸ்ஸாம், பஞ்சாப், குஜராத் ஆகிய மாநிலங்களில் மொழி, இன, மத, கலாசாரப் பிரச்சினைகள் அடிக்கடி எழுகின்றன. இந்த அனுபவம் இலங்கையில் ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காகவுமாவது முஸ்லிம்கள் தமக்கென ஒரு மாகாண சபையை பெற்றுக்கொள்ளுதல் அவசியமாகின்றது”.

இவ்வாறான காரணங்களுடன் இன்றும் சில சம்பவங்களும் சேர்ந்து “முஸ்லிம் பெரும்பான்மை மாகாண சபை”யின் அவசியத்தை தீவிரமாக்கியுள்ளது. இந்திலையானது குறிப்பாக வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள மிதவாத, தீவிரவாத தமிழ்த் தலைமைகளின் சிந்தனைப்புரவமற்ற நடவடிக்கை அனுகு முறையினால் ஏற்பட்டதென துணிந்து கூறலாம்.

சிங்களப் பேரினவாதம், தமிழ்ப் பேரினவாதம் எனும் இருவகையான நக்குதல்களை இலங்கை முஸ்லிம்கள் தாங்க வேண்டியவர்களாக இருந்து கொண்டிருப்பது அவர்களின் துரதிஷ்டமிக்க நிலையென்றே கூறவேண்டும். ஓப்பிட்டாவில் தமிழ்ப் பேரினவாதத்தால் முஸ்லிம்கள் சமந்த உயிர்ப்பவிகள், உடைமைச் சேதங்கள் என்பன அநேகமானதென்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

1987இல் உருவான இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தின் பின்னர் ஏற்பட்ட ஆயுதமேந்தியவர்களின் சுதந்திர நகரவும், அதன் மூலம் முஸ்லிம் மக்களை அவர்கள் நடத்திய விதங்களும், தகாத வாரத்தைகளினால் தூஷித்தவைகளும் நிங்கா நினைவில் நிலை கொண்டவை.

இந்தியப்படைகளின் அனுசரனையடினும் வடக்கு - கிழக்கில் சிறிதுகாலம் நடைமறையில் இருந்த மாகாண சபையின் நிர்வாகமும் அவர்களின் தமிழ்த்தேசிய இராணுவங்களும் முஸ்லிம்களை எப்படி இம்சைப்படுத்தியது என்பது மறைவான சங்கதியல்லவே! எனவே, தமிழ்களின் சுதந்திரமான அரசியல் நிர்வாகத்தில் முஸ்லிம்கள் நிம்மதியாக வாழ முடியுமா?

அனர்த்தங்களில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் ஈடுபட்டது மிகக் குறைவே. எனவே அவர்களின் ஆட்சியில் முஸ்லிம்கள் அச்சமின்றி இருப்புக்கொள்ளலாம் என்று கூறியவர்களும் முஸ்லிம்களில் இருந்தனர். இப்படி எண்ணிய சிலரும் தங்கள் எண்ணத்தைத் தற்கொலை செய்துவிட வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கே தள்ளப்பட்டனர். முஸ்லிம் பூர்வீகம் நாறுவல்லுக்

ஏனெனில் காத்தான்குடியில் தொழுகையில் ஈடுபட்டிருந்த முஸ்லிம் மக்களை வெட்டியும், சுட்டும் கொன்றொழித்தமை, நடு இரவில் தூங்கிக்கொண்டிருந்த ஏராவூர் முஸ்லிம் மக்கள் மீது காட்டுத்தர்பார் நடத்திக் கொன்றமையும், அழிஞ்சிப்பொத்தானை போன்ற கிராமங்களில் வாழ்ந்த அப்பாவி முஸ்லிம் மக்களை வெட்டியும், சுட்டும் கொன்றொழித்தல் போன்ற ஈனச் செயல்களில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் சம்பந்தப்பட்டதினால்.

இப்படியான கொடுரேச் சம்பவங்கள் மேலும் மேலுமாக “முஸ்லிம் பெரும்பான்மை மாகாண சபை”யினை வலுப்படுத்துபவையாகவே இருந்தன. இதில் இரண்டாம் கருத்து இருப்பதற்கு நியாயமில்லை. இவ்விடத்தில் ஜனாப். எம்.ஐ.எம். முஹியதின் அவர்கள் கூறிய, “கிழக்கிலங்கையில் முஸ்லிம் பெரும்பான்மையாகவுள்ள ஒரு மாகாண அமைப்பே இலங்கைச் சோனகரின் இனப்பாதுகாப்புக்கு தகுந்த காப்புறுதி” எனும் கருத்து மனங்கொள்ளத்தக்கதாகும்.

தம்பியப்பா கோபாலகிருஷ்ணன் என்பவரே “ஸ்ரீ.ல.மு.கா. கட்சியே இன்று முஸ்லிம் மக்களின் குறிப்பாக வட - கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அரசியல் கட்சியாக பரிணாமித்து நிற்கிறது” எனக்கூறியுள்ளார். எனவே, வடக்கு, கிழக்கில் வாழும் முஸ்லிம் மக்களின் இதய தாபங்களை சபையேற்றும் பொறுப்பு இக்கட்சியின் தலைமீது சுமத்தப்பட்ட அம்சம் அல்லவா? இந்தக் கடமையின் வெளிப்பாடே இந்த யோசனைகளின் பின்புலம் என்பதே சரியானது.

ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸின் கோரிக்கையை அழுத்தம் கொடுப்பதை விட இலங்கை முஸ்லிம்களின் பெரும்பாலானவர்களின் ஏகோபித்த கோரிக்கையான முஸ்லிம் மாகாண சபையினை மக்கள் மயப்படுத்தி அரசியல் அந்தஸ்து பெறுவதற்கு முன்னெடுத்துச் சென்ற பொறுப்பையே ஸ்ரீ.ல.மு.கா. செய்ததென்ற அழுத்தமே பொருத்தமாகும்.

கிழக்கு மாகாணம் முஸ்லிம் களுக்கும் பாரம்பரியமான ஒரு பிரதேசமா?

“தமிழ் அரசியல் கட்சிகளைப் பொறுத்தவரை ‘வடக்கு, கிழக்கு இணைப்பு என்பது பேரும் பேசுவதற்கோ அல்லது சமரசம் செய்து கொள்வதற்கோ உரிய விடயம் அல்ல என்பதில் உருதியாக இருந்தன. ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்தவரை வடக்கு-கிழக்கு இணைப்பிற்கு நிபந்தனையுடனான ஆதரவை அளிப்பது என்ற எண்ணப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தியிருந்தது”.

இது தம்பியப்பா கோபாலகிருஷ்ணன் என்பவரால் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்கள், வடக்கும், கிழக்கும் தமிழ் மக்களுக்கு மட்டும் சொந்தம் என்ற கருத்தில் தமிழ்த் தலைமைகள் விடாப்பிடியாக தொங்குவது உண்மைதான். இந்தப் “பிடிவாதம்” தமிழ், முஸ்லிம் மக்களிடையே பிரிவினையை வளர்க்கவே உதவும். கிழக்கு மாகாணத்தை பொறுத்த வரை தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் பாரம்பரிய வழிவிடம் என்பதும் இவ்விரு சமூகமும் நிலத்தொடர்பற்ற நிலையிலேயே இங்கு வாழ்கின்றனர் என்பதும் ஓர் அப்பழக்கற்ற உண்மையாகும்.

இந்த யதார்த்த நிலையினைப் புரிந்துணர்வடன் நோக்காது வடக்கும், கிழக்கும் தனித்தமிழ் மக்களின் தாயகம்” என்ற கோட்பாடானது தமிழ்த் தலைமையின்கீழ் மூஸ்லிம்கள் வாழ வேண்டும்” என எதிர்பார்ப்பதுபோல அமையும். இது விவேகமானது அல்ல. எது எப்படி இருப்பினும் “ஒரு சமுகத்தின் உரிமையினை இன்னொரு சமூகம் வழங்கவேண்டும்” என்ற நிலையானது பேரினவாதத்தின் நடைமுறையாகும். இதனையே தமிழ்த் தலைமைகள் கைக்கொண்டொழுக முனைவதென்பது பிரச்சினையைத் தீர்க்காது என்பதும் தின்னனமே.

இனப்பிரிவு	மட்டக்களப்பு	அம்பாறை	திருமலை	மொத்தம்
இலங்கைத் தமிழர்	234348	78315	86743	399406
மலையகத் தமிழர்	3868	1140	6716	12045
மூஸ்லிம்கள்	79317	161481	74403	315201
சிங்களவர்	10647	146371	86341	243358
பறங்கியர்	2300	643	1211	4154
மலாயர்	49	179	735	963
ஏனையோர்	371	387	590	1348
மொத்தம்	330899	388786	256790	976475

மாவட்ட அம்பக்டையில் கிழக்கு மாகாணத்தில் குடசா அமைப்பு 1981

கிழக்கு மாகாணம் மூஸ்லிம்களுக்கும் பாரம்பரிய பிரதேசம் என்ற கோட்பாட்டை மிதவாத, தீவிரவாத தமிழ்த் தலைமைகள் ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலமே சமரசத்தீர்வைப் பெறும் சாத்தியம் இருக்கிறது. கிழக்கு மாகாணம் மூஸ்லிம் மக்களுக்கும் பாரம்பரிய பிரதேசம் என்பது பற்றி வ.ஜெ.ச.ஜெயபாலன் தனது கருத்துக்களை இப்படிச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

“தமிழ் பேசும்” மக்களது பாரம்பரிய பிரதேசங்களான வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் தமிழ் பேசும் மக்கள் என்ற வகையில் இந்த மாநிலத்தில் வாழும் மூஸ்லிம் மக்களதும் பாரம்பரிய பிரதேசமாகும். மூஸ்லிம் மக்களையும் உள்ளடக்கிய நிலையில் மட்டுமே கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழ் பேசும் மக்கள் உரிமை கொண்டாடுவது சாத்தியமாகும். குறிப்பாக மட்டக்களப்பு மாவட்டம் தவிர்ந்த அம்பாறை, திருகோணமலை மாவட்டப் பிரதேசங்களில் இதுவே உண்மை நிலையுமாகும்.

உண்மையில் கிழக்கு மாகாணம், புத்தளம், மன்னார் பிரதேசங்களில் வாழும் மூஸ்லிம் மக்களின் அபிலாவைகளைப் பிரதிபலிக்காத எந்த ஓர் இயக்கமும் தமிழ்மை அனைத்து தமிழ்பேசும் மாநிலத்தின் மக்களின் இயக்கம் என கூறிக்கொள்ளுதல் முடியாது”. (தேசிய இன்பிரச்சினையும் மூஸ்லிம் மக்களும் - 1983 டிசம்பர்)

மூஸ்லிம் மக்கள்மீது தமிழ்ப் பேரினவாதத்தின் அடந்தேறுதலின் உச்சநிலையாலும், அரசியல் ரதியாக மூஸ்லிம்களை தரம் குறைப்பதாலும், வடக்கு-கிழக்கு இணைவதன் மூலம் மூஸ்லிம்களின் விகிதாசாரம் குறைவதாலும் தமிழர் ஆச்சியில் மூஸ்லிம்கள் நிம்மதியாக வாழுமுடியாது என்பன போன்ற காரணங்களும் “மூஸ்லிம்

மூஸ்லிம் பூர்வீகம்

நூறுல்லூக்

86

மாகாணசபை” என்ற நிபந்தனைகளுடனான வடக்கு, கிழக்கு இணைப்புக்கு ஆதரவு தெரிவிப்பதன் அடிப்படையாகும்.

எனவே இன்று மூஸ்லிம் மக்களுக்கான அதுவும் அவர்களின் அங்கீகாரம் பெற்ற ஓர் அரசியல் கட்சியாக ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸ் கட்சி இருப்பதினால் அது மூஸ்லிம்களின் நலனில் அக்கறை எடுப்பது கட்டாயமாகி விடுகிறதே தவிர அது ஏனைய சமூகத்தின் போராட்டங்களை கொச்சைப்படுத்த முனையவில்லை என்பதும் நிதர்சனமானது.

எனவே, நிபந்தனையுடனான ஆதரவை மூஸ்லிம்கள் முன்வைப்பதில் நியாயமான காரணங்கள் மூஸ்லிம்களின் தரப்பில் இருப்பதைக் காணலாம். அதனால்தான் ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸ் நிபந்தனைகளுடனான ஆதரவு என்ற பிரகடனத்தை முன்வைத்தது. இது அக்கட்சியின் அனுகுமுறையின் சிறப்புக்கும், அரசியல் சாணக்கியத்துக்கும் சான்றாகும்.

“இன்று மூஸ்லிம் ஜக்கிய விடுதலை முன்னணியை கலைத்து விட்டு அதன் தலைவர் எம்.ஜெ.எம்.முஹியதீன் ஸ்ரீ.ல.மு.கா.வில் சேர்ந்து விட்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது”. என தமிழ்ப்பொல கோபாலகிருஷ்ணன் அபிப்பிராயப்படுகிறார். அவரது இக்கற்றும் உண்மைக்குப் பூர்ம்பானது.

மூஸ்லிம் ஜக்கிய விடுதலை முன்னணி கட்சியைக் கலைத்து விடுமாறு தேர்தல் ஆணையாளருக்கு கடிதம் அனுப்பிவிட்டு ஜனாப் எம்.ஜெ.எம். முஹியதீன் ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸ் கட்சியுடன் சங்கமமானது மெய்யே. ஆனால், அக்கட்சியை தேர்தல் ஆணையாளர் இரத்துச் செய்யவில்லை. மாறாக, இன்று ஜனாப் வஹாப் என்பவரின் தலைமையில் மூஸ்லிம் ஜக்கிய விடுதலை முன்னணி இயங்கி வருவதும் உண்மையே.

“மூஸ்லிம்களின் இணக்கத்தைப் பெறாத எந்த அரசியல் தீர்வும் எதிர்காலத்தில் தமிழ், மூஸ்லிம் ஏற்றுமையைப் பேணுவதற்கு உதவுமாட்டாது. அதுபோலவே ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸ் இன்று முன்வைத்துள்ள கோரிக்கைகள் மீதான எத்தகைய தீர்மானங்களும் அம்பாறை மாவட்ட தமிழ்மக்களின் இணக்கத்தைப் பெறவாயிட்டால் எதிர்காலத்தில் தமிழ், மூஸ்லிம் ஏற்றுமைக்கு வழிவகுக்கமாட்டால் என்பதை தமிழ் அரசியல் கட்சிகளும், ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸ் கட்சியும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில், ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸ் முன்வைத்துள்ள யோசனைகளின் மீதான முடிவுகளின் சாதக பாதகங்களை எதிர்காலத்தில் நேரடியாக அனுபவிக்கப் போகிறவர்கள் உத்தேச மூஸ்லிம் அரசியல் கட்சிகள் தனியான மூஸ்லிம் பெரும்பான்மை மாகாணத்தில் சிறுபான்மையினராக வாழப்போகின்ற அம்பாறை மாவட்ட தமிழர்களே ஆவா”.

“மூஸ்லிம் மாகாணசபை” யோசனையால் நேரடியாக அம்பாறை மாவட்ட தமிழ் மக்கள் பாதிக்கப்படுகின்றனர் என மிக அழுத்தம் கொடுத்து மேற்படி கருத்துக்களை தமிழ்ப்பொல கோபாலகிருஷ்ணன் முன்வைத்துள்ளார். இது அவர் சார்ந்துள்ள மக்கள் பிரச்சினை என்பதினால் நியாயமான கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமானால், வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் இணைந்த ஓர் மாநில ஆட்சியாக இருக்க வேண்டுமென்று தமிழ் மக்கள் தரப்பில் பேதத்துக்கப்பால் நின்று கோருவது எந்த வகையில் நியாயமாகும்? இந்த இணைப்பின் மூலம் அவ்விரு மாகாணங்களிலும் உள்ள பல மாவட்டங்களிலும் வாழும் மூஸ்லிம் மக்கள் நேரடியாகப் பாதிக்கப்படுகின்றனர் என்பதற்கு அழுத்தம் தராது தமிழ்ப்பொலகிருஷ்ணன் நழுவிச் சென்றிருப்பது ஏன்?

மூஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுல்லூக்

87

முஸ்லிம்களின் இணக்கத்தைப் பெறாத தீவில் பயனில்லையென்று ஒரு சாட்டுக்கு சுட்டிக்காட்டியுள்ளார் என்றே நாம் கருத வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில் நியாயமாக சிந்திக்கும் எவ்ரும் முஸ்லிம் சமூகம் கோரும் மாகாணசபை பிழையானது என்று கூறந்த துணியார். வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழும் அத்தனை முஸ்லிம்களையும் உள்ளடக்கியதாக “முஸ்லிம் பெரும்பான்மை மாகாணசபை” யோசனை அமையவில்லை. மாறாக சிலபகுதிகள் தமிழ் மாநிலத்திற்குள்ளாக அமையும்.

குறைந்த பட்சமான முஸ்லிம்கள் தமிழ் மக்களின் ஆட்சியிலும், பெரும்பகுதியினர் முஸ்லிம்களின் ஆட்சியிலும் அதேநேரம் குறைந்தபட்சமான தமிழ்மக்கள் முஸ்லிம்களின் ஆனுமையிலும் பெரும்பகுதியான தமிழர்கள் தமிழர்களின் ஆனுமையின் கீழும் அமையக் கூடியதாகவே முஸ்லிம்கள் தரப்பில் முன்வைக்கப்பட்ட “முஸ்லிம் மாகாணசபை”யின் அடிப்படையாகும்.

தமிழருக்க கட்சியின் சார்பில் வெற்றி பெற்ற முஸ்லிம் எம்பிக்கள் கட்சி தாவியது ஏன்?

இப்படி இருபகுதியினர்களின் ஆட்சியிலும் சிறு பகுதியினர் நிலைகொள்வதென்பது எதிர்காலத்தில் பாதுகாப்பான குழலுக்கும் நிலையான பரஸ்பர ஓற்றுமைக்கும் வழிவகுக்கும் எனவும் நம்பப்பட்டது. இதற்கு மாறாக உத்தேச முஸ்லிம் அலகில் தமிழ் மக்களே வழக்கடாது என்ற தோரணையில் கருத்துக்களைக் கூறும் தமிழ்யப்பா கோபாலகிருஷ்ணன் போன்றோரின் சிந்தனைகள் இன்னுமின்னும் முஸ்லிம் மாகாணத்தின் அவசியத்தையும் அவசரத்தையும் உணர்த்த போதுமான சான்றுகள்லல்வா?

பக்கச்சார்பாக அழுத்தம் கொடுப்பது என்பது இன்னும் இனவாதத்தையே தூணிற்கும். அதனை விடுத்து மனிதாபிமானம், சத்தியம் போன்ற உயர் பண்புகளின் அளவுகோவினால் எதனையும் அளக்க வேண்டும். அதுவே நேர்மையானதாகும். உத்தேச முஸ்லிம் அலகில் அதுவும் ஒரேயொரு மாவட்டத்தில் மட்டுமே தமிழ் மக்களில் சிறுதொகையினர் உள்ளடக்கம் பெறுகின்றனர். இதனையே ஜீரணித்துக்கொள்ள தமிழ் மக்களினால் முடியவில்லை என்றால் வடக்கு, கிழக்கு இனைந்த தமிழ் மாகாணத்தினுள் ஏற்றதாழ 315, 201 கிழக்கு முஸ்லிம் மக்கள் வாழ வேண்டுமென்பது தமிழ் தலைமைகளின் நியாயமான கோரிக்கையா?

“1977 வரை முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளை தெரிவு செய்யவே தமிழர்களின் வாக்குகள் பயன்பட்டனவே தவிர தங்களுக்கென்று தமிழ் அரசியல் பிரதிநிதி ஒருவரை தெரிவு செய்யும் வாய்ப்பினை அவர்களுக்கு (அம்பாறை மாவட்ட தமிழர்களுக்கு) கொடுக்கவில்லை”.

தமிழ்யப்பா கோபாலகிருஷ்ணனின் இந்த ஆதங்கத்தில் நியாயம் இருக்கலாம். இந்நிலையானது தொகுதி நிர்ணயங்களின் போது ஏற்பட்ட தவறாகும். தொகுதி நிர்ணயங்களின் போது முஸ்லிம் பாரானுமன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டுமல்ல, தமிழ் பாரானுமன்ற உறுப்பினர்களும் இருந்தனர். உதாரணத்திற்கு திருவாளர்கள் இராசமாணிக்கம், இராசதுரை, மாணிக்கவாசகர் போன்றோரைக் கூறலாம்.

முஸ்லிம் பூர்வீகம் நாறுல்லங்க

88

இதே குறைபாடு கல்குடா தொகுதியிலும் இருந்தது. வாழைச்சேனை ஓட்டமாவடி, மராவோடை போன்ற பிரதேச முஸ்லிம்களின் வாக்குகள் தமிழ்ப்பிரதிநிதி ஒருவரையே தெரிவு செய்ய உதவியதும் வரலாறே ஆகவே, தொகுதி நிர்ணயத்தின் போது முஸ்லிம்களுக்கும் பாதகம் நடந்திருக்கிறது. தமிழ்மக்கள் மட்டும்தான் இந்தக் குறைபாட்டுக்குரியவர்களல்ல எனும் உண்மைகளும் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டியவைகளே.

“தமிழர்களுடைய வாக்குகளால் தெரிவு செய்யப்பட்ட முஸ்லிம் பாரானுமன்ற உறுப்பினர்கள் அரசாங்கக் கட்சிக்கு மாறி முஸ்லிம்களின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் தேவைகளை நிறைவேற்றி வைத்தார்களே தவிர தங்கள் வெற்றிக்கு வாக்களித்த தமிழ் மக்களின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் அபிலாசைகள் பூர்க்கணித்தது மட்டுமல்ல; தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக நடந்து அவர்களுக்கு துரோகம் இழைத்தனர். பாரானுமன்ற தேர்தல் தொகுதிகளுக்கும் எல்லை நிர்ணயம் நடைபெற்ற வேளைகளிலெல்லாம் தமிழர்களின் நலன் கள் முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகளினால் திட்டமிட்டு பூர்க்கணிக்கப்பட்டன”.

அன்றிருந்த தேர்தல் தொகுதி எல்லைகளினால் தமிழ்மக்களின் வாக்கு 1977களுக்கு முன்னர் முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளை பாரானுமன்றத்துக்கு தெரிவு செய்வதற்கு உதவியிருக்கிறது என்பது அம்பாறை மாவட்டத்தில் மறுப்பதற்கில்லை. அதுபோன்று கல்குடாத் தொகுதியில் முஸ்லிம் வாக்குகள் தமிழ்ப் பிரதிநிதியை தெரிவு செய்யவே உதவியிருக்கிறது என்பதும் மறைவானதல்ல.

அம்பாறை மாவட்ட தமிழ் மக்களின் வாக்குகளினாலும் தெரிவு செய்யப்பட்ட முஸ்லிம் உறுப்பினர்களெல்லாம் தமிழ் மக்களின் அபிலாசைகளைத் தூக்கி வீசிவிட்டு முஸ்லிம்களின் நலனில் அக்கறை காட்டவே கட்சி மாறினார்கள் என்ற வாதம் அர்த்தமற்றது. விதிவிலக்காக எம்.சி. அகமது மட்டும் தனது தொகுதியின் அபிவிருத்திப்பணியில் அக்கறை செலுத்தினார். இவர் கட்சி மாறிய போதிலும் தமிழ் முஸ்லிம் மக்களினால் நேரிக்கப்படவராவார்.

1985களில் கிழக்கில் வெடித்த தமிழ் - முஸ்லிம் இனக்கலவர வேளையில் கல்முனைத் தொகுதி தமிழ்ப்பிரதேசத்துள் தன்னந்தனியாக அதுவும் முஸ்லிம் மக்களினால் போகவேண்டாமென்று தடுக்கப்பட்டதையும் பொருட்படுத்தாது தமிழ்க் கிராமத்துள் சென்றார் என்றால் அது அவரது தற்குடியிச்சலின் செயல் என்று மட்டும் கூறிவிட முடியாது. மாறாக தமிழ்மக்களுடன் அவருக்கிருந்த ஈடுபாடு, தமிழ் மக்கள்மீது அவர் கொண்டிருந்த நம்பிக்கை, அவர் மீது தமிழ்மக்கள் கொண்டிருந்த நெருக்கம் என்பவற்றின் வெளிப்பாடகவே இந்தச் சம்பவத்தைக் கொள்ளலாம்.

பொதுவாக தமிழருக்கட்சியின் ஆதரவு பெற்று பாரானுமன்றத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் சிலர் கட்சி தாவினர் என்பது முஸ்லிம் சமூகத்தின் நலன்களை கருத்திற் கொண்டல்ல. மாறாக அவர்களின் பதவி நாற்காலியை இழக்காத நோக்கும் யாழ்ப்பாண நோக்கு அல்லது வடபுல ஆதிக்கம் என்பவற்றுக்காக என்றே கொள்ள வேண்டும்.

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுல்லங்க

89

முஸ்லிம் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மேம்பாட்டுக்கே கட்சித்தாவதுல் உதவியதென்று கொண்டால் இன்று முஸ்லிம்கள் இரு பேரினவாதங்களுக்குள்ளும் நக்கப்பட்டிருக்க வேண்டியதில்லை என்பதும் தனியானதோரு அரசியற் கட்சியை நன்வாகி இருப்பதும் எப்படி என்ற வினாக்கள் மேற்கண்ட முடிவிற்கே இட்டுச் செல்லும். ஆகவே சமூக மேம்பாடு அல்ல என்பது தெளிவாகின்றது.

முஸ்லிம்களின் கட்சித்தாவது சரியானது என நியாயம் கற்பிப்பதல்ல என் நோக்கம். ஆனால், இத்தகைய நிகழ்வுகள் தமிழ் அரசியல் தலைமைத்துவங்களிலும் காணப்பட்ட பண்பு என்பதே என் கருத்து. இது தொடர்பாக வ.ஐ.ச. ஜெயபாலனின் சில கருத்துக்கள் மனம் கொள்ளத்தக்கதாக உள்ளது. அவற்றினை இவ்விடத்தில் நினைவுட்டிப் பார்ப்பது மிகவும் பொருத்தமாக அமையும் எனலாம்.

“பிறந்து விட்ட மனிதன் இறப்பது ஒரு முறைதான். அதை நம் இனத்தின் எழுச்சிக்குப் பயன்படும் வழியில் பயன்படுத்துவதே நம் இனத்துக்குப் புரியும் சிறந்த பணி” (தடுபுக்காவலில் நம் புதுமைலோலன்) என எழுதியும் பேசியும் வந்த மன்னார் ஏருக்கலம்பிடியைச் சேர்ந்த கே.எஸ்.ஏ. கூபர், தமிழரக்க கட்சியின் “பிரசாரப்” பிரங்கிகளுள் ஒருவராக அமைந்த கல்முனை மகுர் மெளலானா என்பவர்கள் கைதாகி பனாகொடை முகாமில் தமிழரக் தலைவர்களுடன் சிறையிடப்பட்டிருந்தனர்.

இருந்தும் வீட்டுக்காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்த தமிழரக்க கட்சியின் கல்முனை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் எம்.சி.அஹுமது 13-07-1961இல் தமிழரக்க கட்சியிலிருந்து விலகி ஸ்ரீ.ல.க.கட்சி அரசுடன் சேர்ந்து கொண்டமையே தமிழரசாருக்கு முக்கியமானதாகத் தெரிந்தது.

கிழக்கு சிங்களக் குடியேற்றங்களையிட்டு முஸ்லிம் மக்கள் மௌனம் சாதித்தது ஏன்?

சுத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தில் வட மாகாணத்திலும் சரி கிழக்கு மாகாணத்திலும் சரி மனப்பூர்வமாகப் பங்குபற்றிய சாதாரண முஸ்லிம் மக்களையோ, பனாகொடை இராணுவச்சிறைக்குத் தம்முடன் கைத்தகளாக தொடர்ந்து வந்த முஸ்லிம் மக்களையோ முதன்மைப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக இப்பிரதேசங்களின் பூர்ஷாவா முஸ்லிம் தலைமைகளின் போக்கையே தமிழரக்க கட்சியின் அன்றைய குட்டி பூர்ஷாவா, பூர்ஷாவது தலைவர்கள் கருத்திற் கொண்டனர்.

இந்த அவநம்பிக்கை நிறைந்த காலகட்டத்தை சாதகமாக்கிக் கொண்ட கொழும்புசார் தமிழ் வர்த்தக முதலாளிகளும் அவர்களுக்கு சேவை செய்யும் கற்றின்த தமிழ் மேலாளர்களும் தமிழரக்கட்சியின் தலைமையைத் தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்தனர். இத்தகைய சீர்விற்கு ஆட்பட்ட தமிழரக்க கட்சியின் கண்களில் கொழும்புவாழ் முஸ்லிம்களின் வர்த்தக முதலாளித்துவ தலைமையும் அதன் கல்விமான்களும் பேரினவாத ஸ்ரீ.ல.க.கட்சிக்கு வழங்கிய ஆதரவே பொருட்டாகத் தெரிந்தது.

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுவறைக்

90

இப்படியாக தமிழ், முஸ்லிம் உயர் வர்க்கங்களது போட்டிகளும் பூசல்களும் சாதாரண தமிழர்களதும், முஸ்லிம்களினதும் தலைகளில் சுமத்துப்பட்டன. முஸ்லிம்களை அரசியலில் நம்ப முடியாது என்ற கருத்து தமிழர்களிடையிலும் தமிழர்களை அரசியலில் நம்ப முடியாது என்ற கருத்து முஸ்லிம்களிடத்திலும் பரவலாகிய காலகட்டம் இதுவேயாகும்.

இதன் பின்னர் தமிழரக்கட்சியோ, அல்லது அதனை அடியாற்றி வந்த ஏனைய இயக்கங்களையோ தமிழ், முஸ்லிம் மக்களது ஜக்கியத்திலோ தமிழ் பேசும் மக்களுக்கான பொதுத்தன்மையைக் கட்டி எழுப்புவதிலோ குறிப்பிடத்தக்க கரிசனைகளைக் காட்டவில்லை.

1956இல் இடம் பெற்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் கல்முனை, பொதுதுவில் தொகுதிகளில் தமிழரக்கட்சி வேட்பாளர்களான எம்.எஸ்.காரியப்பரும் எம்.எஸ்.முஸ்தபாவும் வெற்றி பெற்றனர். 1960இல் கல்முனைத் தொகுதியில் எம்.சி.அஹுமதுவும், 1965இல் முதூர தொகுதியில் எம்.ச.எச்.முஹம்மது அலியும் தமிழரக்கட்சி வேட்பாளர்களாக வெற்றி பெற்றனர். வெற்றி பெற்றதன் பின்னர் தமிழரக்க கட்சியிலிருந்து விலகிய அவர்கள் தூரதிட்டவசமாக சிங்கள, பெளத்த பேரினவாத அரசுகளுடன் சேர்ந்து கொண்டனர். இதனால் சிங்கள பெளத்த பேரினவாத அரசுகளுக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் குறிப்பாக முஸ்லிம் மக்களின் பிரதேசங்களில் சிங்கள, பெளத்த குடியேற்றங்களை நிறுவுவது இலகுவாகியது. எனினும் 1965இல் தமிழரக்க கட்சி ஜூதே.க. அரசுடன் சேர்ந்து கொண்டு தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு இதே துரோகத்தைச் செய்தது என்பதையும், முஸ்லிம் தலைவர்கள் மட்டுமல்ல பல்வேறு தமிழ்த் தலைவர்களும் தமிழரக்கட்சி, தமிழக் காங்கிரஸ் சார்பில் வெற்றிபெற்றின் மேற்படி கட்சியிலிருந்து விலகி சிங்கள பெளத்த பேரினவாத அரசுகளுடன் சேர்ந்துள்ளனர் என்பதையும் நாம் மறந்து விடுதல் இயலாது”. (தேசிய இணப்பிரச்சினையும் முஸ்லிம் மக்களும்)

தேர்தல் முடிவுகள் வெளியாகிய மறுநாளே கட்சி விட்டு கட்சி மாறிய தமிழ்த் தலைவர்களும் இல்லாமல் இல்லை. பொதுவாக இவ்விரு சமூகங்களினதும் தலைமைகள் கைக்கொண்ட காரியங்களே. இதனைத் தவிர்த்து முஸ்லிம்களின் தூபில் மட்டும்தான் கட்சித் தாவதல்கள் நிகழ்ந்திருப்பது போல காட்டமுற்பட்டிருப்பது விவேகமான செயல்லவே.

வடக்குத்தமிழர்கள், கிழக்குத்தமிழர்கள் என்ற வேறுபாடு தமிழ் மக்களுக்குள் இருந்து வந்தாளர்கள் எதிரோலியாக அதாவது வடக்கு ஆதிக்கத்துக்குள் நின்றுபிடிக்க முடியாத காரணத்தினால்தான் திருவாள்கள் சென்றுசூதனர், தமிழாசா, கனகரத்தினம், தில்லைநாதன் போன்றோர்கள் கட்சி தாவதலில் இருக்கின்றனர்.

தமிழ் மக்களினாலேயே வடபகுதி அல்லது யாழ்ப்பாண நோக்கு என்பவற்றுக்குத் தாக்குப்பிடிக்க முடியவில்லையென்றால் முஸ்லிம்கள் அதுவும் கிழக்கு மாகாணத்தினர் எம்மாத்திரம்? தமிழ், முஸ்லிம் சமூகங்களில் கட்சிமாறிய தலைமைத்துவங்கள் இருந்தன என்பதே உண்மை. இதனை விட்டுவிட்டு முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் கட்சி விலகியதை மட்டும் தூக்கிப்படிப்பது ஏன்? இது பக்கச்சார்பான சீந்தனையின் வெளிப்பாடா?

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுவறைக்

91

இப்படி பக்கச் சார்பான சிந்தனையால் சில தமிழ் அரசியல் தலைமைத்துவங்கள் முஸ்லிம்களை ஆக்கிரமிப்பாளர்களாகவும் கேவலமான பண்டு கொண்டவர்கள் போல சித்தரித்துக் காட்டினார்கள். இந்த “முனைதல்” தான் தமிழ் மக்களை விட்டுவிட்டு சிங்கள மக்களை முஸ்லிம்கள் நாடிப்போனதன் - நம்பிப்போனதன் இரகசியம் என்பது தவறான கருத்தாக இருக்கமுடியாது.

கிழக்கு மாகாணத்தில் சிங்களக் குடியேற்றங்களின் போது முஸ்லிம்கள் மௌனமாக இருந்தது, தமிழ் அரசியல் தலைமைத்துவங்கள் சில முஸ்லிம்களை “எட்டி உதைத்ததன்” பேரில்தான் என்பது இன்று விளங்கும் உண்மைகளாகும்.

“அம்பாறை மாவட்டத்தில் அவ்வாறு முஸ்லிம்கள் சிங்களவர்களிடம் பறிகொடுத்த காணியிழப்புகளை ஈடு செய்ய தமிழர்களின் காணிகளையே பிடித்துக்கொண்டனர். இதற்கு அவ்வப்போது ஏற்பட்ட தமிழ் - முஸ்லிம் இனக் கலவரங்களும் 1983க்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட வன்செயல்களும் அரசியல் செல்வாக்கும், பொருளாதார பலமும் அவர்களுக்கு துணைப்பிற்கிண. 1990 ஜூன் வன்செயல் காலத் திலும் அதற்குப்பின்னரும் அரசு படைகளின் அனுசரணைகளுடன் முஸ்லிம் ஊர்காவல் படையினரால் அம்பாறை மாவட்டத் தமிழர்களுக்கு மிகவும் மோசமான உயிர் அழிவுகளும் உடமை அழிவுகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டன.”

இப்படி அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்கள் தமிழர்களின் சொத்துக்களை குறையாடி சுகமனுபவிப்பவர்கள் என்றும் அதற்காகவே முஸ்லிம் ஊர்காவல் படையினரை உருவாக்கினார்கள் என்றும் அதிகமான தமிழ் மக்களை அரசு படை, ஊர்காவல் படைகளின் உதவியிடத்தில் முஸ்லிம்கள் கொண்டிராமித்தனர் என்பது போன்ற கருத்துக்களுக்கு அமுத்தம் கொடுத்து மேற்படி வரிகளை தம்பியப்பா கோபாலகிருஷ்ணன் எழுதியுள்ளார்.

சிங்கள ஆட்சிகள் முஸ்லிம்களின் காணிகளைச் சுவீகரித்துக் கொண்டது உண்மையான செய்தியே. அதனைச் சுட்டிக் காட்டிய தமிழியப்பா கோபாலகிருஷ்ணனை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதேநேரம் இந்த இழப்பை ஈடுசெய்வதற்காக “தமிழர்களின் காணிகளையே பிடித்துக் கொண்டனர்” என்ற மனோ உள்ளச்சலான பொய்யான வாதத்தை கண்டிக்காமல் இருக்க முடியாது. அம்பாறை மாவட்ட தமிழ் மக்களின் விளைச்சல் நிலமானாலும் சரி விளைச்சலற்ற நிலமானாலும் சரி, வியாபார நிலையங்களானாலும் சரி விடுகளானாலும் சரி இவைகள் எவற்றிலும் ஆக்கிரமிப்போ, சரண்டலோ முஸ்லிம்கள் தரப்பிலிருந்து நிதழவில்லை என்பது நிதர்சனமானது.

அம்பாறை மாவட்ட தமிழர்கள் என்று பொதுவாகக் கூறப்பட்ட போதிலும் குறிப்பாக கல்முனை, காரைதீவு பிரதேசங்களில்தான் இந்த அத்துறை நடைபெற்று என்ற கருத்து தமிழ் மக்கள் மத்தியில் உண்டு. இந்தப் பிழையான தரவுகளை பின்னர் வந்த ஆயுதம் தரித்த இளைய தலைமுறையினருக்கும் ஊட்டப்பட்டது. இதனால் முஸ்லிம் விரோதப் போக்கை வெருந்றச் செய்வதில் சில தமிழ் பிரதேசங்களின் பங்கு திரைமறைவில் நடைபெற்றன என்பதும் நம்பகமானதே.

இதன் எதிரொலியாக எப்போதும் முஸ்லிம்களைத் தமிழர்களின் விரோதிகள் அல்லது தமிழர்களின் சொத்துக்களை ஆக்கிரமிப்புச் செய்த வன்முறையாளர்கள் என்ற கருத்தில் நோக்கப்படலாணர்கள். இது முஸ்லிம்களின் உண்மை நிலைக்கு மாற்றமானது. இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களின் உண்மை நிலை என்ன என்பது பற்றி சில குறிப்புக்களை “இப்புல அஸத்” என்பவரின் கட்டுரைகளிலிருந்து முன்வைக்கலாம் என நினைக்கிறேன். இதன் மூலமாவது முஸ்லிம்களின் சமரசப் போக்கினை தமிழ் மக்கள் புரிந்து கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையே இச்சட்டுதலின் நோக்கமாகும்.

அம்பாறை முஸ்லிம்களின் வயற்காணிகள் அவர்களது பூர்வீக சொத்துக்களாகும்!

“1947 இல் பட்டின சபையாகத் (கல்முனை) தரமுய்த்தப்பட்டது. இதன்கீழ் இரு தமிழ் வட்டாரங்களும் ஐந்து முஸ்லிம் வட்டாரங்களுமாக மொத்தம் ஏழு வட்டாரங்களிலும் தேர்தல் நடத்தப்பட்டு நிர்வாகிகள் தெரிவிசெய்யப்பட்டனர். கல்முனைப் பட்டினத்தின் முதலாவது தேர்தல் 1947இல் நடந்தது அதில் 1773 தமிழர்களும் 5131 முஸ்லிம்களும் வாக்களித்தார்கள்.

அக்கால கட்டத்தில் கல்முனைப் பட்டினத்திலுள்ள வர்த்தக நிலையங்களில் 98% தென்னிந்திய முஸ்லிம்களுக்கும், இந்திய தமிழர்களுக்கும் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களுக்கும் சராசரி 2%மும் கடைகள் இருந்தன. அன்றைய சந்தை அமைப்பின்படி மீன், மரக்கறி வியாபாரிகளுக்கு இரண்டு திறந்த கட்டடங்களும் அவற்றை மையமாகவைத்து நான்கு பூற்மும் 37 கடை அறைகளும் கட்டப்பட்டிருந்தன. திறந்த கட்டடத்தில் எந்தக் கட்டுப்பாடுமின்றி சகல இனத்தவர்களும் வியாபாரம் செய்தனர்.

நிரந்தரக் கடைகளில் 16 உள்ளு முஸ்லிம்களுக்கும், 8 இந்திய முஸ்லிம்களுக்கும், 7 உள்ளுர் தமிழர்களுக்கும் 3 யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களுக்கும் 2 சிங்களவர்களுக்கும் சந்தைக்காரர்களின் காரியாலயாக ஒரு கடையும் பக்காந்தளிக்கப்பட்டிருந்தது.

உள்ளுர் தமிழர்களோ தங்களில் 7 கடைகளில் 7 உள்ளு முஸ்லிம்களுக்கு விற்றுவிட்டனர். யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களோ ஒரு கடையை “நம்பியார்” எனும் இந்திய மலையாளிக்கும், கல்முனை முதலாம் குறிச்சி கூட்டுறவு பண்டகசாலைக்குமாக இரண்டு கடைகளை விற்று விட்டனர்.

வந்தக்கப் பெருக்கத்தின் காரணமாக 1956இல் கல்முனைப் பட்டினத்தில் 120 தற்காலிக கடைகள் அமைக்கப்பட்டன. அவைகளுள் ஏழு பட்டினசபை உறுப்பினர்களாயிருந்த இரு தமிழர்களுக்கும் 2/7 வீதம் ஏனைய தமிழர்களுக்குமென கொடுக்கப்பட்டது அக்கடைகளைப் பெற்ற தமிழர்கள் காலப்போக்கில் முஸ்லிம்களுக்கு விற்றுவிட்டனர். முஸ்லிம்கள் எந்தக் கடையையும் அபகரிக்கவேயில்லை.

1952இல் நாட்டில் இந்தியர், பாகிஸ்தானியர் குடிவரவு - குடியகல்வு திட்டத்தை நிறைவே செய்துள்ள காரணமாக இந்திய வந்தக்கள் உள்ளுர்வாசிகளிடம் தங்களின் கடைகளையும் கட்டடங்களையும் கைமாற்றியும் விற்றும் விட்டு தங்களின் முதலீடுகளைப் பூலிம் பூர்வீகம்

பெற்றுக் கொண்டு தாயகம் சென்றார்கள். இதன் காரணமாகவே வியாபார நிலையங்களில் பெரும்பகுதி முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமாகியது. இதைவைத்து முஸ்லிம்களை ஆக்கிரமிப்பாளர்களாக சிந்திப்பது முறைதானா?

1947ஆம் ஆண்டு அன்றிருந்த அரசினால் கல்முனை தாழையடிக்குளம் வணிகப் பிரதேசமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. 200 கடைகளுக்கு நில அளவைப்படம் தயாரிக்கப்பட்டு காணிக் கச்சேரியும் நடத்தப்பட்டது. அதில் வியாபாரிகளும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இதில் 38 கடைகள் தமிழர்களுக்கும் 13 கடைகள் சிங்களவர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டு போமிட்டுகளும் கையளிக்கப்பட்டன. இவ்விதம் கொடுக்கப்பட்ட 51 கடைகளையும் இரு சமூகத்தினரும் பெறுமதியான விலைகளுக்கு முஸ்லிம்களுக்கு விற்றியிட்டனர்.” (நன்றி: எழுச்சிக்குரல் ஜூலை 1988)

“பிஸர் துறையின் கடற்கரைத் தோட்டத்தில் பெரும் மனம் கொண்ட ஒரு சில முஸ்லிம்களால் கிரயமாகப் பெற்று தரிசாகக் கிடந்த நிலங்களை முன்பு அரசு பூமியில் குடியேறி அந்தத்துக்குள்ளான முஸ்லிம்களுக்குப் பூதானமாகப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தனர். இதில் ஒரு அங்குலப் பூமிதானும் அரசினதோ அன்றித் தமிழர்களினதோ அல்ல. முஸ்லிம்கள் ஒரு போதும் தமிழர்களின் ஒரு அங்குலப் பூமியையேனும் அத் துமிரி பிடிக்கவேரா, ஆக்கிரமிக்கவேரா இல்லை. தமிழர்களிடமிருந்து விலைக் கிரயமாகப் பெற்ற பூமிகளுக்கும் தமிழ் நெந்தாரிகள் மூலமே உறுதிகளும் முடிக்கப்பட்டுள்ளன.

கல்முனையில் வர்த்தகம் புரிந்துவந்த இந்தியர்களும், பிற வியாபாரிகளும் குளிப்பதற்கும், குடிநீர் பெறுவதற்கும் 1949 ஆம் ஆண்டு அரசு நன்கொடைப் பண்டத்தைக் கொண்டு ஒரு பொதுக்கிணறு கட்டப்பட்டது. நாளைவில் கல்முனையில் அன்றிருந்த பிரபல வணிகர் எஸ். எஸ். எம். சொஞ்சகார், மாஹாம் ஆதம்போடி ஆகியோரது வளவில் ஒரு துண்டை கொத்துவேவி போட்டு அடைத்து “அம்மான்” எனும் ஒரு கிழவர் அவ்விடத்திலிருந்த நிழல் மரத்தின் வேரில் ஒரு சாமிக் சிலையையும் வைத்து தினமும் குளிப்பதற்காகச் செல்லும் சகலரிடமும் உண்டியல் வைத்து காணிக்கை சேர்த்து குடும்பம் நடாத்தி வந்தார். அவரின் மரணத்தின் பின் பொதுக்கிணற்றையும் தடைசெய்து விட்டு அந்த இடத்தில் உடலுக்குடன் ஒரு கோயில் நிறுவப்பட்டது. இந்த இதிகாசப் பித்தலாட்டத்தையிட்டு கல்முனை முஸ்லிம்கள் எதுவும் பேசவில்லை. இதிலிருந்தாவது முஸ்லிம்களின் சமாதானப் பெருநோக்கை விளங்க முடியாதா?

சுமார் ஜூந் து நாற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே கல்முனையில் கடற்கரைப்பள்ளிவாயல் இயங்கி வருவது யாவரும் அறிந்ததே. இதன் வடபூர் எல்லையில் 1932ஆம் ஆண்டில் ஆங்கில ஆட்சியாளரால் நாலு ஏக்கர் பரப்புடைய நிலம் முஸ்லிம் மையவாடியாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு இன்றும் அது பாவனைகளிலிருந்து வருகின்றது. அதன் வடமேற்குப் புறத்தின் ஒரு பகுதியில் உள்ள ஆல மர நிழலில் 1952ஆம் ஆண்டு சீனிச்சாமி எனும் ஒரு தமிழ்த்துறவிலூலம் என்று ஒரு இரும்புக் கம்பியை வைத்து பறண் கட்டி சயனித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அவர் இறந்த பின்பு அந்த இடம் தமிழர்களின் பூர்வீகச் சொத்து என்றும் புளித் திலம் என்றும் தமிழர்களால் உண்மைக்கு மாறாக திரித்துக் கூறப்பட்டது. எனினும் அமைதி, சமாதானம் என்பவற்றைக் கருதி 1965ஆம் ஆண்டு அங்கு கோயில் கட்டுவதற்கு முஸ்லிம்களால் நிலம் ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்பட்டது.

சுமார் ஆறு நூற்றாண்டு சரித்திறம் கொண்ட காரைதீவிலுள்ள இரு பள்ளிவாசல்களும் இற்றைக்கு இருபத்தி ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழர்களால் உடைத்து நொறுக்கப்பட்டு விட்டது. முஸ்லிம்களின் பள்ளிவாசலைப் பகிரிங்கமாக அழித்து விட்டு அந்தக் காணியில் கோயிலும், சந்தையும், விவசாய விஸ்தரிப்பு நிலையமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு அங்கிருந்த முஸ்லிம்களின் பல கடைகளையும் தமிழர்கள் அழித்தொழித்தார்கள். அன்று முதல் இன்றுவரை கல்முனை, சாய்ந்தமருது, நிந்தவூர், சம்மாந்துறை முஸ்லிம்கள் காரைதீவை ஊடறுத்துச் செல்லும்போது தாக்குதலுக்கு இலக்காகாத நாட்களே கிடையாது. அப்பகுதியில் நடைபெறும் வழிப்பறிக் கொள்ளைகளுக்கு எல்லையே கிடையாது”. (நன்றி: எழுச்சிக்குரல் ஜூலை 1988)

நாவற்குடா, கல்லாறு, ஆரையம்பதி போன்ற பிரதேச தமிழர்களின் காணியே அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்கள் அனுபவிக்கும் காணிகள் என்றோரு கருத்தும் தமிழ் மக்களிடம் உள்ளதை அவதானிக்கலாம். இக்கூற்றில் உண்மையில்லை என்பதுதான் யதார்த்தம். அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்களின் நெற்காணிகள் அவர்களின் பூர்வீகச் சொத்தாகும். தொடர்ந்து முன்று நான்கு போக விளைச்சலில் ஏற்பட்ட குறையினால் பலமுறை மேற்படி தமிழ் பிரதேசத்தில் வட்டிக்குப் பணம் கொடுத்தவர்களிடம் முஸ்லிம்கள் பணம் பெற்றனர். முதலும் வட்டியுமாகச் சேர்த்து பெரிய தொகையாகப் பெருகியதனால் அவர்களுக்கு நிரந்தரமான இடாப்பு மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைக்கு வந்தனர் என்பதே யதார்த்த வரலாறு.

எனவே, தமிழர்களின் பூர்வீகக் காணிகள் என்பது பின்னர் உருவாக்கப்பட்ட கதையாகும். முஸ்லிம்களில் பின்னர் பணம் உள்ளவர்கள் உருவானார்கள். அவர்கள் ஈடு மூலமாக இழந்த காணிகளை உரிய முறையில் சரியான தொகைக்கு வாங்கினார்கள் என்பதுதான் உண்மை. இந்த உண்மைக்குப் புறம்பாக அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்களை சித்தரிப்பதை தமிழர் தரப்பினரால் நீண்டகாலமாக நிலவும் ஒரு போக்கு என்பதையும் உணர்த் தலைப்படுதல் உண்மைகளை அறியவாய்ப்பாகும்.

இவ்விடத்தில் இன்னொரு உண்மையையும் விளங்குதல் மூலம் முஸ்லிம்கள்மீது சாட்டப்படும் குற்றச்சாட்டில் உண்மையில்லை என்பதை உணர் மேலும் ஒரு காரணமாக அமையும் என்று நம்பலாம். அதாவது அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம் மக்களின் கிராமங்களை தமிழ் மக்களின் கிராமங்களுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கினால் மிகச் சிறியதென்பதைக் காணலாம். அதேநேரம் தமிழ் மக்களின் சனத்தொகைக்குக் கூடிய காணிகளை கொண்டிருக்கும் அவர்கள், சனத்தொகை கூடிய அதுவும் நில நெருக்கடிக்குள்ளான முஸ்லிம்களுக்கு கிரயமாக காணிகளை விற்றனர். இதனால் முஸ்லிம்களின் எல்லை சிறிது விரிந்தது என்பதுதான் உண்மை.

எனவே, முஸ்லிம் மக்கள் தமிழர்களின் சொந்ததுக்களை அத்துயிரி அபகரித்துக் கொண்டனர் என்பதில் எவ்வித உண்மையுமில்லை என்பதை மேற்படி சான்றுகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

தமிழ், முஸ்லிம் மக்களுக்குள் சில பிணக்குகளும், பூசல்களும் இடையிடையே நிகழ்ந்துள்ளன. ஆனால், அது ஒரு இனக்கலவரமாக மாறி பாரிய அழிவுகளை ஏற்படுத்தவில்லை என்பது வரலாறு. இந்த வரலாற்றை உடைத்தெறிந்து பாரிய அழிவுகளை சொந்தம் கொள்ள வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளியது 1985 ஏப்ரல் மாதம் துவங்கிய பிணக்கு - சண்டை என்று கூறினால் அது மிகையாகாது.

1985ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் காரைதீவுக்கும் மாளிகைக்காடு கிராமத்துக்கும் இடையில் தொடங்கப்பட்ட சிறு கைகலப்பு கிழக்கு மாகாணம் பூராகவும் பற்றிக்கொண்டு சொல்லொண்ட துயரங்களையும் இழப்புகளையும் ஏற்படுத்திவிட்டு ஓய்ந்தது. அத்தோடு நின்றுவிடாது தமிழர்களும், முஸ்லிம்களும் நிரந்தரப் பகையாளிகள் போல் ஆக்கிவிட்டது.

1985இல் நடைபெற்ற காரைதீவு உடைமைச் சேதங்களின் பின்னால் அரசு படைகளின் பின்னணி இருந்தது என்ற கருத்து பரவலாக அன்று உலா வந்ததுதான். ஆனால் இதுதவிர் வேறெந்தக் கலவரங்களின்போதும் முஸ்லிம்களுக்கு துணையாக அரசு படைகளோ ஆயுதக் குழுக்களோ இயக்க ரீதியாக பின்னணியில் இருந்ததில்லை என்பது உரத்தும் உறுதியாகவும் கூறுவதற்குரியதே.

“தமிழ் - முஸ்லிம் ஒருமைப்பாட்டுக்காக பழையதை மறந்து ஒன்றிணைவோம்!”

முஸ்லிம்கள்மீது தமிழர்களினால் தாக்குதல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோதெல்லாம் ஆயுதமேந்திய இயக்கங்களும், இந்திய அமைதிப்படையும் தமிழ்த் தேசிய இராணுவங்களும் பின்னணியாக இருந்து வந்துள்ளன என்பது ஜயமற நிருபிக்கப்பட்டவே. தமிழப்பா கோபாலகிருஷ்ணன் குறிப்பிடும் 1990 ஜூலை வன்செயல் என்பது கூட ஒப்பிட்டளவில் முஸ்லிம்கள் தரப்பில்தான் இழப்புக்கள் அனேகம் என்பதும் வெளிவிட மலையானது.

அம்பாறை மாவட்ட தமிழர்களுக்கு மிகவும் மோசமான உயிர், உடைமை அழிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன என்பதில் எவ்வித உண்மையுமில்லை. மாறாக ஒரு சில அழிவுகள் ஏற்பட்டன என்பதே யதார்த்த நிலையாகும். அதேநேரம் அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்களுக்கு மிகவும் மோசமான உயிர், உடைமை அழிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன என்பதே மெய். உதாரணத்திற்கு அம்பாறை மாவட்டத்தின் முஸ்லிம் பிரதேசங்களில் ஒன்றான சம்மாந்துறையில் மட்டும் தமிழர்கள் தரப்பிலிருந்து ஏற்படுத்தப்பட்ட அழிவுகளின் விபரங்களை ஆதாரபூர்வமாக 17-05-1989இல் “சாம்பலாக்கப்பட்ட சம்மாந்துறை, சமூத்தின் இன்னுமொருமூலை” எனும் நால்களில் காணலாம்.

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுல்லறக்

96

எனவே, அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்கள்தான் அனேகமான உயிர், உடைமைச் சேதங்களை தாங்க வேண்டியவர்களாக இருந்தனர் என்பதே உண்மை நிலையென்பது நிதர்சனமாக உணரக்கூடியது.

“1994 ஆகஸ்டில் நடைபெற்ற பாராளுமன்ற பொதுத் தேர்தலில் தங்களுக்கு இருந்த ஒரேயொரு அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தையும் பறிகொடுத்த அரசியல் அநாதைகளாகி நிற்கின்றனர்” என ஆதங்கப்படும் தமிழ்ப்பா கோபாலகிருஷ்ணன், இந்நிலை யாரால்? எப்படி? வந்தது என்று விளக்கவில்லை. ஸ்ரீ.ல.மு. காங்கிரஸின் யோசனைகளையும், அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்கள் அடாவடித்தனங்கள் நிறைந்தவர்கள் எனச் சுட்டிக்காட்டும் கட்டுரையில் விளக்கமில்லாது மேற்படி கருத்தை புகுத்தியிருப்பது, இதுவும் முஸ்லிம்களின் சதியென நினைக்கட்டும் என்ற எண்ணமா? கட்டுரையாசிரியருக்கு.

இன்று எமது நாட்டில் நடைமுறையில் இருக்கும் விகிதாசார தேர்தல் முறையில் அம்பாறை மாவட்டத்தில் வாழும் அத்தனை தமிழ் மக்களும் ஒருமித்து ஒரு கட்சிக்கு அல்லது ஒரு சியேட்சைக்குமுகவுக்கு வாக்களிப்பதன் மூலமே ஒரு பிரதிநிதியைப் பெறுமுடியும். இந்த யதார்த்த நிலைக்குப் பூர்மாக 1994 ஆகஸ்ட் பொதுத் தேர்தலில் சில கட்சிகளில் தமிழ் வேப்பாளர்கள் ‘பிரிந்து நின்று போட்டியிட்டதன் விளைவு வாக்குகள் அங்குமிகுஞ்சுமாகச் சிதறியது. பிரதிநிதித்துவமும் தவறியது. இது இப்பிரதேச தமிழ் மக்களின் சிந்தனையில் ஏற்பட்ட குறைபாடு. எது எப்படியிருப்பதும் எதிர்வரும் காலங்களில் வாக்குகள் சிதறவிடாது ஒருமித்து வாக்களிப்பதன் மூலமே பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவத்தை காப்பாற்றலாம்.

இயலவே பிரிக்கப்பட்ட “ஆலையடிவேம்பு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு” என்பதுகூட அன்றைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திருமதி. ரங்கநாயகி பத்மநாதனின் அரசியல் செல்வாக்கினால் உருவாக்கப்பட்டதே. அவ்வாறு உருவானது சரியா? பிரையா? என்பதல்ல என் ஆய்வு மாறாக, இவ்வாறு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு உருவாக்கும்போது பிரதேசங்களின் எல்லையை நிர்ணயித்துக் கொண்டது பிரையானதென்பது ஓர் அம்சம். இந்த எல்லையை வரையறுத்துக் கொள்ளுகின்போது அம்பாறை மாவட்டத்தில் மூன்று முஸ்லிம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருந்தும் தடுக்க முடியவில்லை என்பது இன்னொரு விசயமாகும்.

“அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள அக்கறைப்பற்று உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு “கருங்கொடித்தீவு பிரதேசசபை” என்று முஸ்லிம்களுக்குரிய பகுதியாகவும், “ஆலையடிவேம்பு பிரதேசசபை” என்று தமிழர்களுக்குரிய பகுதியாகவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அக்கறைப்பற்று முஸ்லிம்களின் பிரத்தியேக நெற்சாகுபடி வயல்கள் அனைத்தும், காலநடைகளுக்கான மேய்ச்சல் தரைகள் அனைத்தும், எதிர்காலப் பரம்பலுக்குரிய முடிக்குரிய காணிகளைனத்தும், ஏனைய நீர், நில வளங்களைனத்தும் கடற் பிரதேசத்தில் பெரும்பான்மையானதும், வெள்ளப் பாதுகாப்பு வடிகாலைனத்தும், ஏனைய முக்கிய நீர்வாக ஸ்தாபனங்கள் அனைத்தும் தமிழருக்கான பிரதேசசபை எல்லைக்குள் அடக்கமாகும் வண்ணம் எல்லை வகுக்கப்பட்டுள்ளது”.

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுல்லறக்

97

இதனை விமர்சன ரீதியாக நோக்கியோர் “அக்கரைப்பற்றில் முஸ்லிம்களினதும் தமிழர்களினதும் இன விகிதாசாரம் இரண்டுக்கு ஒன்று என்ற அடிப்படையில் இருந்தும் தமிழருக்கான ஆலையடிவேம்பு பிரதேச சபையின் ஆள்புல எல் ஸைக் கு என் ளோயே முஸ் லி ம் களின் பொருளாதார வளங் கள் அடக்கமாக்கப்பட்டுள்ளன. இது விசமத்தனமான பிரிவாகும்” எனக் கூறினார்.

காரைதீவு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவிடன் மாளிகைக்காடு பிரதேசம் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இது மாளிகைக்காடு முஸ்லிம்களின் அபிலாசைகளுக்கு ஏற்றான செயல். சுருங்கக்கறுமிடத்து முஸ்லிம்களுக்கு பாதகமான எல்லை அமைப்புக்களும் அம்பாறை மாவட்டத்தில் இல்லாமலில்லை. ஒரு பக்கம் மட்டுமே எல்லாக் குற்றச்சாட்டுக்களையும் சாட்டுவது அறிவுபூர்வமான செயல் அல்ல.

முஸ்லிம்களின் அபிலாசைகளுக்கு பூற்பாக எல்லைகளை வகுத்துக் கொண்ட தமிழ்ப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் அரசியல் செல்வாக்குப் பலம் என்பது முஸ்லிம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் ஆளுமையை மிஞ்சியிதெனலாம். இ. து போலவே 1959-1976களில் தேர்தல் தொகுதி எல்லை மீளமைப்பின் போது முஸ்லிம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் கை ஓங்கி இருந்தது. இது அரசியலில் சகஜமான நிலையாகும்.

“வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்துள் வாழும் முஸ்லிம்களை தமிழ் மக்களின் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டுவருவது எப்படி நியாயமில்லை என்கின்றோமோ அப்படியே தமிழ் மக்களை முஸ்லிம்களின் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டுவருவதும் நியாயமில்லை என்கின் றோம்” எனும் கருத்துத் தொகிக்கும் வகையில் தம்பியப்பா கோபாலகிருஷ்ணன் முடிந்த முடிவாகத் தெரிவித்துள்ளார்.

உண்மையில், ஒரு யதார்த்தத்தை தமிழ், முஸ்லிம் சமூகத்தில் உள்ள அரசியல் தலைமைகள், புத்திஜீவிகள், பாமர மக்கள் எல்லோரும் தெளிவாக விளங்க வேண்டியது என்னவெனில், “தமிழர்களை விட்டு முஸ்லிம்களோ முஸ்லிம்களை விட்டு தமிழர்களோ பிரிந்து வாழுமுடியாது. வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்தில்” எனும் பேருண்மையை நில அமைப்பும், பொருளாதாரக் காரணிகளும், மொழியும் சில பொதுப் பிரச்சினைகளில் ஒரே மாதிரியான ஒதுக்குதல்களுக்குள் உட்பட்டு வாழும் தன்மைகளே இந்த இணைந்து வாழவேண்டிய கட்டாயத்தை முன்வைக்கின்றன.

எனவே தமிழ் - முஸ்லிம் சமூகங்களுக்கிடையே ஏட்டிக்குப் போட்டியான கருத்துக்களை முன்வைப்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்வதுடன் பழைய இருதரப்புக் குற்றங்களையும் மறந்து எதிர்கால சுபீட்சத்துக்கு ஒன்றுபட்டு - ஒன்றித்து வாழ என்ன வழி இருக்கின்றது என்பதையே எழுத்திலும், பேச்சிலும் முச்சாக்கி நடைமுறை வாழ்வில் கைக்கொண்டொழுகும் ஒரு குழலை ஏற்படுத்தும் பொறுப்பு தமிழ் - முஸ்லிம் அரசியல் தலைமைகளினதும் புத்திஜீவிகளினதும் கடமை என்பதினை மறக்காதவரை எழுச்சியும் விமோசனமும் நிச்சயமானதே.

(நாடு: வர்க்கேஷன் - 26.10.1995 - 04.11.1995)

முஸ்லிம் பூர்வீகம் நாறுல்ஹக்

முஸ்லிம் அரசியலில் பல கட்சிகள் பலமும் பலன்னமும்

முஸ்லிம் சமூகத்தினுள் இன்று தனியான அரசியல் கட்சிகள் பல பெருகிக் காணப்படுகின்றன. அதேவேளை இன்னும் சில கட்சிகள் தோற் றம் பெறுவதற் கான முஸ் தீபுகளை முடுக கிவிடப் பட்டிருப்பதையும் நாம் காணலாம்.

நமது சமூகத்தினுள் தனியான பல கட்சிகள் இருப்பது நமக்கு நலன் களை விளைவித்து முன் னேற்றங்களுக்கு வலிமை சேர்க்கக்கூடியதா? அல்லது, ஏக கட்சி ஆரோக்கியங்களைத் தருமா? என்றோரு கருத்துக் கணிப்பிட்டை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலையிலிருக்கின்றோம்.

நமது சமூக அரங்கில் தனியான அரசியல் கட்சியின் தாகம் வெளிப்படுவதற்கு முன்னரே தமிழ் சமூகத்தின் மத்தியில் அவர்களுக்கென்று பல கட்சிகள் தோற்றம் பெற்றிருப்பதனால், அதன் சாதக, பாதகங்களிலிருந்து நாம் சில படிப்பினைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

தமக்கென தனியாக தோற்றுவிக்கப்பட்ட பல கட்சிகள் மூலம் தமது நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களை தமிழ் மக்கள் தேர்ந்து கொண்டதினால், அம்மக்களின் யதார்த்தபூர்வமான இலக்குகளை அடைந்து கொள்வதில் பலவேறுபட்ட இடையூறுகளைச் சந்தித்து, பின்னடைவுகளை எப்துவதற்கு காரணமாகி இருப்பதனை நாம் இன்று தெளிவாகப் பார்க்கக் கூடியதாகவுள்ளது.

முஸ்லிம் பூர்வீகம் நாறுல்ஹக்

இவற்றிலிருந்து நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பாடம் எதுவென்றால், “நமது சமூக அரங்கில் நமக்கென பல்வேறு கட்சிகள் இருந்தாலும் நமது சமூக மேம்பாட்டிற்குரிய இலக்குகளை அடைந்து கொள்வதற்கு ஏதுவான ஆளுமையைக் கொண்டிருந்து ஒரு கட்சியினைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதிலிருந்தே நமக்கான பிரதிநிதித்துவங்களைத் தெரிவு செய்து கொள்வதுதான் அதிகரித்த பயன்பாட்டை நாம் பெறக்கூடிய வழிமுறைமை” என்பதேயாகும்.

கடந்த 1956களில் நமக்கென்றோரு தனியான அரசியல் கட்சி தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் எழுந்திடுந்தது. அன்றிலிருந்து இது விடயத்தில் கருத்துப் பரிமாற்றங்களும், முன் முயற்சிகளும் முன்னெடுக்கப்பட்டன.

அந்றில் சுமார் முப்பத்தி மூன்று வருடங்களின் பின்னர் (1989இல்) இச் சர்க்கைக்குத் தெளிவான ஒரு தீவாக மூஸ்லிம்களுக்கென தனியான ஒரு கட்சி வேண்டும் என்பதை நடைமுறை ரீதியாகவே நமது மக்கள் வெளிப்படுத்தினர்.

அதாவது 1989இல் நடைபெற்ற சுதந்திர இலங்கையின் ஒன்பதாவது நாடாஞ்சன்ற தேர்தலில் போட்டியிட்ட ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் கட்சியினை நமது மக்களின் பெரும்பாலானவர்கள் ஆதரித்து, நமக்கான தனித்துவக் கட்சி என்ற அடையாளத்தையும் அதற்கு வழங்கியிருந்தனர்.

ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் நமக்கான கட்சி என்ற அங்கீராத்தை நம்மவர் வழங்கிய அக்கால கட்டத்தில் இக்கட்சிக்கு நேர்மாற்றுக் கட்சியாக “மூஸ்லிம் ஜூக்கிய விடுதலை முன்னணி” இருந்த நிலையிலும், பின்திய காலகட்டங்களில் “மூஸ்லிம் கட்சி” இருந்த நிலையிலும் ஸ்ரீ வங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் மீதான நமது மக்களின் ஏற்பு மனோநிலை வெளிப்படுத்தப்பட்டிருப்பது நாம் கூந்து நோக்கத்தக்கது.

1989 தொடக்கம் 2004 பொதுத் தேர்தல் காலம் வரையான கால கட்டத்தினுள் நடைபெற்ற பல்வேறு வகையான தேர்தல்களில் முகங்கொண்ட பல தனியான மூஸ்லிம் கட்சிகளை நம்மவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் நிராகரித்து, ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் மட்டுமே நமக்கான பிரதிநிதித்துவங்களை உரித்தாக்கும் நமக்கான தனிக்கட்சியாக தேர்ந்து கொண்டனர்.

இது நமக்கென்றோரு கட்சி இருப்பதன் மூலமே நமது சமூக மேம்பாடுகள், உரிமைகள், நலன்கள், என்பன உரிய பாதுகாப்பை பெறுவதற்கு போதுமான பலத்தை கொண்டதாக இருக்க முடியும் என்ற செய்தியை மிக அழுத்தம் திருத்தமாக நமக்கு வெளிப்படுத்தியதாகக் கொள்ள முடியும்.

ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் கட்சி மூலம் நாடாஞ்சன்ற பிரதிநிதித்துவங்களை மட்டுமன்றி, மாகாணசபை, உள்ளராட்சி சபை போன்றவற்றிலும் தமது பிரதிநிதித்துவங்களை தெரிவு செய்து கொண்ட நிகழ்வானது நடைமுறை ரீதியாக நமக்கான கட்சி ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ்தான் என்பதை பகிரங்கமாக நிருபித்த ஒரு கோணமாகவும் அமைகிறது.

இங்கொரு முக்கிய விடயத்தையும் எடுத்து நோக்குவது இதனை இன்னும் உறுதி செய்வதாகவே அமையும். அதாவது ஸ்தாபகத் தலைவர் மர்ஹும் எம்.எச்.எம். அஷ்ர.:ப் அவர்களுடன் முரண்பட்டுக் கொண்டு ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்து வெளியேறிச் சென்ற சிலர் தனியாகவும் கூட்டாகவும் வேறு சிலர் தனியான கட்சிகளைத் தோற்றுவித்தும், தேர்தல்களை எதிர்கொண்டும் வெற்றிபெற முடியவில்லை.

இவைகள் யாவும் நமக்கு எதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றது என்றால் சரி, பிழைகளுக்கு அப்பால் மர்ஹும் எம்.எச்.எம். அஷ்ர.:ப் மீதும் அவரது தலைமைத்துவத்தின் மீதும் மக்கள் கொண்டிருந்த அதி தீவிர நம்பிக்கையாகும்.

அதுமட்டுமன்றி, ஏக கட்சி மூலமே நமது உரிமைப் போராட்டம் முன்னெடுக்கப்படுவதே வெற்றியை அடைந்து கொள்ள முடியும் என்கின்ற அசைக்க முடியாத பற்றுவதியை நமது மக்களில் பெரும்பாலானோர் கொண்டிருந்தனர் என்பதையும் ஒப்புவிக்கிறது.

ஆகவே, நமக்குள் பல தனியான கட்சிகள் இருந்தாலும் நமக்கான பிரதிநிதித்துவங்களை ஒரே கட்சியிலிருந்து தெரிவு செய்து கொள்வதன் மூலமே உரிய பயனைப் பெறுவதை நமக்கு நெருக்கமாக்கி வைக்கும் என்பதில் ஒரு தெளிவான உடன்பாட்டைக் கொண்டிருந்ததையும் கடந்த 1984களிலிருந்து 2004இல் நடைபெற்ற நாடாஞ்சன்ற தேர்தல் வரையான காலகட்டம் கொண்டிருந்தது.

இந்நிலைக்கு மாற்றமாக அண்மையில் நடைபெற்ற மாகாணசபைத் தேர்தலின் போது இருவேறுபட்ட நிகழ்வுகளை கொழும்பு, கண்டி மாவட்டங்களில் நாம் அவதாளிக்க முடிகின்றது.

ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸின் இன்றையத் தலைவர் றஹப் ஹக்க்முடன் முரண்பட்டுக் கொண்டு, அக்கட்சியிலிருந்து பிரிந்து சென்ற சிலர் அண்மையில் ஜனநாயக ஜூக்கிய முன்னணி (துஆு) என்ற பெயரில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கட்சி கொழும்பு மாவட்டத்தில் மட்டும் மாகாண சபையில் போட்டியிட்டு ஒரு ஆசனத்தைக் கைப்பற்றி இருப்பதும், அதேநேரம் கண்டி மாவட்டத்தில் ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் போட்டியிட்ட வேப்பராள்களுள் தலைவர் றஹப் ஹக்க்மின்து நம்பிக்கைக்கும், விசுவாசத்திற்கும் உரியவர் என பகிரங்கமாக தலைவரின் நேரடி அறிவிப்புக்குரிய நயீமுல்லாவை இரண்டாம் இடத்திற்கு தெரிவு செய்யப்பட்டிருப்பதான் நிகழ்வுகள் ஆழ்ந்து நோக்கத்தக்கது.

கண்டி மாவட்டம் தலைவர் றஹப் ஹக்க்மின் நேரடித் தேர்தல் மாவட்டம் என்ற வகையில், அவரது விசுவாசிகள் - அபிமானிகள் தலைவரின் விருப்பிற்கு நேர்மாறாக சிந்திக்காதவர்களாகவே இருப்பார் என்ற வகையில் நயீமுல்லாவின் இரண்டாம் நிலை என்பது தலைவர் றஹப் ஹக்க்மின் நேரடி - சொந்த மாவட்டத்திலேயே அவரது செல்வாக்கு சரிவை எடுத்துக் காட்டுவதாகவே கொள்ள முடியும்.

மறுபழும் கொழும்பு மாவட்டத்தில் துஆு ஒரு ஆசனத்தைப் பெற்றிருப்பதானது ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸை ஏக கட்சியாகக் கொண்டிருந்த நிலைப்பாட்டிலிருந்து கீழ் இறக்கும் ஆரம்ப எண்ணங்களின் வெளிப்பாடுகளாக இதனைக் கொள்ளவும் இடமுண்டு.

எது எப்படியிருந்தாலும் தனியான நமக்கான கட்சி என்பது பிரதிநிதித்துவங்களை ஏதோ ஒரு கட்சியில் பெறுவதில்தான் நமது வெற்றி, பலம், ஆரோக்கியம் தங்கியிருக்கின்றது. நமக்கான கட்சி என்ற அந்தஸ்ததை ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸிற்கு வழங்குவதில்லை என்ற முடிவை நாம் எடுப்பது அங்கும் இங்குமாக நடைபெறக்கூடாது.

மாறாக கூட்டுமொத்தமான நிராகரிப்பாக அமைவதோடு, இன்னுமொரு கட்சியை கூட்டு மொத்தமாக நமக்கான பிரதிநிதித்துவங்களை தெரிவு செய்து கொள்ளும் பக்குவத்தில் ஒருமித்து கொள்ளல் வேண்டும்.

இவ்வாறான ஏற்பாடுகள் நம் மத்தியில் இல்லாத நிலையில் அண்மையில் மாகாணசபைத் தேர்தலின் போது கொழும்பு மாவட்டத்தில் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் துஆ ஆகிய இரு கட்சிகளிலும் நமது பிரதிநிதித்துவங்களை தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்ட போக்கானது நமக்கான கட்சிகள் என்ற வகையில் நமது பிரதிநித்துவத் தெரிவுகள் அமையும்போது பலவீனமான நிலையையே நம்பிடம் தோற்றுவிக்கும் என்பது மட்டும் உறுதியாக இருக்கும்.

நன்றி: நியதி - இதழ் 02 நவம்பர் 2004

ஸ்ரீ.வ.மு. காங்கிரஸ் முஸ்லிம் கலெக்டர் அரசியலில் ஓவரூன்றியுள்ளது

இன்று நம்மவர்களிடையே அநேக வரவேற்பையும், பிழமானத்தையும் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் பெற்றிருக்கின்றது. நமக்கான ஒரு தனித்துவ அரசியல் கட்சி என்றால், அது ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ்தான் என்று கூறுமளவிலான பதிவையும், பற்றையும் அது பெற்றிருக்கின்றது.

இக்கட்சி மீது நம்மவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ஈர்ப்பானது ஒரு அசைக்க முடியாத சக்தியாலே வளர்க்கி கண்டிருக்கின்றது. இதனை ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் மீது நம்மவர்கள் காட்டிய படிமுறை வளர்க்கி, ஆதரவு என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதாக உள்ளது.

1989, 1994, 2000, 2001, 2004 ஆகிய காலகட்டங்களில் நடைபெற்ற ஜனதேர்தல் நாடானுமன்றத் தேர்தல்களிலும் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் பெற்ற வாக்குப் பலம் ஒவ்வொரு தேர்தலிலும் அதிகரித்து வந்திருப்பதை நாம் தெளிவாகக் காணலாம்.

1988, 1994, 1999 ஆகிய காலகட்டங்களில் நடைபெற்ற முன்று ஜனதீபதித் தேர்தல்களிலும் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைமைத்துவம் மறைமுகமாகவும், நேரடியாகவும் ஆதரிக்கச் சொன்ன ஜனதீபதி வேட்பாளர்களுக்கே பெரும்பாலான நம்மவர்கள் வாக்களித்துள்ளனர்.

அது மட்டுமன்றி மரச்சின்னம்தான் நம்முடைய கட்சியின் அடையாளம் என்பதற்கு அப்பாலும் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் வேட்பாளர்கள் வேறு கட்சியின் சின்னங்களின் கீழ் போட்டியிட்ட நிலையிலும் அவர்களை ஆதரித்து தமது பற்றினை வெளிப்படுத்துவதிலும் பின்னிர்க்கவில்லை.

இதனை கடந்த 2000ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் மரச்சின்னத்தில் தனியாக எந்தவொரு வேட்பாளரும் நிறுத்தப்படாத நிலையில்கூட, ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸிற்குரிய அபோட்கார்களை வெற்றிபெறச் செய்வதில் ஆர்வத்தினை வெளிப்படுத்தி இருப்பதை இதன் மூலம் நாம் தெளிவாக உணரலாம்.

2001, 2004 ஆகிய கால கட்டத்தில் நடைபெற்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தல்களில் கூட சில இடங்களில் ஜூக்கிய தேசிய கட்சியுடன் இணைந்து யானைச் சின்னத்தில் போட்டியிட்ட ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் வேட்பாளர்களை வெற்றிபெறச் செய்வதில் நம்மவர்கள் காட்டிய கரிசனையையும் ஈடுபாட்டினையும் அவதாரிக்கலாம்.

ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ்தான் நமக்கான் ஒரு தனித்துவமிக்க அரசியல் கட்சி என்ற பிடிப்பும், அது நமது உரிமைகளை வென்றிடுப்பதற்கு ஏதுவான சக்தி என்ற நம்பிக்கையும் நமது மக்களிடம் மிக ஆழமாகப் பதிநிற்குப்பதை நாம் தெளிவாக இதன் மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழும் நம்மவர்கள் என்றும், இவ்விரு மாகாணங்களுக்கு வெளியே வாழும் நம்மவர்கள் என்றும் இரு பிரிவுகளாக வகுத்து நோக்கினாலும் நம் மக்களின் ஈர்ப்பு, இயல்பு, படிமுறை வளர்ச்சி என்ற அடிப்படையில் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் மீதான ஆதரவு பெருகிக் கொண்டு வந்திருக்கும் வரலாற்றையும் பார்க்கலாம்.

ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் எனும் நமது அரசியல் ஸ்தாபனம் அழிந்து விடக்கூடாது என்பதில் நம்மவர்கள் கொண்டிருக்கும் உறுதியும், பிழையனமும் நாஞ்கு நாள் வெகுவாக வளர்ந்து வந்திருப்பதையே அதன் வரலாறு கொண்டிருக்கின்றது.

இந்நிலையில் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸிற்கு எதிரான ஒரு மாற்றுச் சக்தியாக இன்னொரு அமைப்பினை உடனடியாக நமது மக்கள் அங்கீரித்துக் கொள்ளும் மனோநிலைக்கு உடன்பட்டுவிடுவார்கள் என்ற அபிப்பிராயத்தை முன்மாழிவதில் தயக்க நிலையே உள்ளது.

அதுமட்டுமன்றி, ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் நம்மிடையே செலுத்தி வருகின்ற செல்வாக்கினை அழித்துவிடும் அல்லது குறைத்து விடும் பாங்கிளான் எந்த முன் முயற்சிகளும் இலகுவில் நம்மவர்களிடையே வெற்றியைப் பெறுவதற்கான சாத்தியங்களுமில்லை என்பதையே புலப்படுத்துகின்றது.

ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைமைத்துவப் பொறுப்பினை சட்டத்தரணி நிறுப்ப வூருக்கீம் சமந்து கொள்ளத் தொடங்கிய காலந்தொட்டு இன்றுவரை அவர் மது பல்வேறு முனைகளிலிருந்தும் பல்வேறு வகையான விமர்சனங்கள், குற்றச்சாட்டுக்கள் முன்வைக்கப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றன. இவ்வாறான குழலில் கூட, சட்டத்தரணி நிறுப்ப வூருக்கீமின் தலைமைத்துவத்தின் மீதான நமது மக்களின் நம்பிக்கை சிதைவுவேயா, ஈர்ப்பு நலிவைவேயா அடைந்து

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுலறக்

104

கொள்ளாது நானுக்கு நாள் அதிகரித்து வந்திருப்பதையே காணமுடிகிறதெனில், அவரது தலைமைத்துவத்தின் மீதான பற்று நம்மவர்களிடமிருந்து விரைவில் அருகிவிடும் என்கின்ற எதிர்பார்ப்பினை வெளிப்படுத்துவதை தள்ளி வைத்து விடுகின்றது.

ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் ஸ்தாபகத் தலைவர் மர்ஹும் எம்.எச்.எம். அவர்ப்பின் காலத்திலூம்சுரி, அதன் பின்னர் தலைமைத்துவத்திற்கு வந்த சட்டத்தரணி நிறுப்ப வூருக்கீமின் காலத்திலூம் சரி தலைமைத்துவத்தோடு முரண்பட்டுக் கொண்டு வெளியேறியவர்கள் எந்தக் கோணத்தில் - தளத்தில் நின்று தமது அரசியலை நகர்த்திச் செல்ல முற்பட்டாலும் தலைவர் அவர்ப்பினை முதன்மைப்படுத்துவதிலும், இன்னும் நாங்கள் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் என்ற பிரகடனத்தை முன்வைப்பதிலிருந்தும் விடுபடாதிருப்பதைக் காணலாம்.

விலகியவர்களும் விலக்கப்பட்டவர்களும் தமது அரசியல் நகர்விற்கு தாம் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸிற்கு முரண்பட்டவன் அல்லவென்ற உறுதி மொழியை உதிர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய தேவை இருக்கின்றதெனில், அக்கட்சி மீதுதான் நமது மக்களின் அதிகரித்த கவனம் இருந்து வருகின்றதென்பதையே நமக்கு ஒப்புவிகிகின்றது.

ஆகவே, ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் மீதான நமது மக்களின் ஆர்வத்தினை திசை திருப்பி விடுவதற்கு எடுக்கப்படும் அக்கறைகள் அந்தமற்றநாதாகவே அமையுமென்பது நிதர்சனமான பின்னரும் நமது மக்களிடம் இருக்கின்ற செல்வாக்கினை அகற்றும் முயற்சியில் இறங்கி அது வெற்றி பெறும் என நம்புவது “முயற்கொம்பை தடவிப் பார்ப்பதற்கு” ஒப்பான முயற்சி என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இந்நிலையில் இன்றையத் தலைவர் நிறுப்ப வூருக்கீம் மது எழுகின்ற சில நியாயமான விமர்சனங்கள் கூட, செல்வாக்கற்றுப் போவதுடன், அதன் எதிர்கால - விளைவுகள் பற்றிய அக்கறையற்றும் அமைந்து விடுகின்றது. இதற்கு முக்கிய காரணம் விமர்சனங்களை தொடுப்போர்கள் கட்சிக்கு வெளியே இருந்து கொண்டு தொழிற்படுவதாகும்.

ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் எனும் வட்டத்திலூள் இருந்து கொண்டு அதன் தலைமைத்துவம் மற்றும் பொறுப்பான பதவிகளில் இருப்போர்கள் விடும் தவறுகளை கட்டிக்காட்டி, தட்டிக் கேட்கும் முயற்சியில் இறங்க வேண்டும் என்கின்ற செய்தியையே நமது மக்கள் நமக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இதனைப் புரிவதில் எவர் தவறி விடுகின்றாரோ அவர்தான் அழிவை நோக்கி செல்ல வேண்டிய நிலையேற்படுகின்றது. இது மிகவும் மோசமான நிலைப்பாடாக இருந்தாலும் நமது மக்களின் விருப்பு அவ்வாறு அமைந்திருப்பதினால் அதன் வழியில் சென்று உரிய பயனைப் பெறுமுயல்வதே உசிதமானது.

ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் மது நம்மவர்களுக்கு இருக்கும் நம்பிக்கைகள் சிதைவு அல்லது சரிவை நோக்கி உடனடியாகப் பயணிக்கும் பாங்கினைக் கொண்டில்லை என்பது மிக உறுதியான செய்தியாகவே நமது சமுக தளத்திலுள் இருக்கின்றது.

முஸ்லிம் பூர்வீகம் நாறுலறக்

105

ஆகவே, நமது மக்களிடையே தமக்கான ஓர் அரசியல் கட்சி என்ற பதிவையும், பாதிப்பையும், அடையாளத்தையும் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இன்று மிகவும் வலுவாகப் பெற்றிருக்கின்றது. இது இன்றைய யதார்த்தமாக வெளிப்படுகின்றது.

நன்றி : நியதி - இதழ் 01, 10 செப்டம்பர் 2004

இலங்கை அரசியல் வரலாற்றில் முஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவங்கள்

இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் நமது பிரதிநிதித்துவங்களை பெறுவதற்கு கமார் 56 வருடங்கள் போராடியிருக்கின்றோம். ஆங்கிலேயர் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்ட நிருபண சபையில் சீங்களவர், தமிழர், பிரதிநிதித்துவம் ஆரம்பத்திலிருந்தே இருந்தது.

1833இல் நடைமுறைக்கு வந்த சட்ட நிருபண சபையில் நமக்கான பிரதிநிதித்துவம் 1889இல் எம்.எஸி. அப்துல் ரஹ்மான், ஏ.எம். ஷாபி, டபிள்யூ.எம். அப்துல் ரஹ்மான் ஜூஃயோர்களின் நியமனத்தோடுதான் ஆரம்பிக்கின்றது.

சட்ட நிருபண சபை என்பதுதான் சட்டங்களை இயற்றும் இடமாகவும் பொதுவாக மக்களின் தேவைப்பாடுகள் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டு முடிவுகள் பெறும் தளமாகவும் செயற்பட்டது.

இச் சபையில் நமது பிரதிநிதித்துவம் எவ்வளவு அவசியம் என்றிருந்தும், அதனை நாம் ஆரம்பத்தில் எடுத்துக்காட்டியும் இவ்வரிமையை அடைவதற்கு கமார் 56 வருடங்கள் காத்திருக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்திருக்கின்றோம் எனும் நமது வரலாறு, தொடர்ந்துவந்துள்ள நமது புறக்கணிப்புகளுக்கு அத்தாட்சியாகவும் இருக்கின்றது.

அது மட்டுமன்றி நமது பிரச்சினைகள் பற்றி ஆராய்ந்து நமக்குத் தேவையான தீர்வுகளையும் நமக்குப் பாதகமான சட்டவாக்கங்கள் பற்றி எடுத்துக் காட்டுவதற்கும் அடுத்த சமூகத் தனிப் பிரதிநிதித் துவத்தை நம் பியியும், தயவு எதிர்பார்த்தும் இருக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தையும் நாம் பெற்றிருக்கின்றோம்.

குறிப்பாக 1886 இல் முஸ்லிம் விவாக, விவாகரத்துச் சட்டம், இந்தவர்களின் உடல்களை அடக்கன் செய்யும் போது இல்லாமிய நடைமுறை ஆகிய விடயங்கள் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட போது சட்ட நிருபண சபையில் அவை பற்றிய, நமது பக்க நியாயங்களை முன்வைக்க முஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமை ஒரு பெருங்குறையாக உணரப்படுவதற்கு ஏதுவான ஒரு நிகழ்வாக அமைந்தது.

இதன் எதிரொலியாக முஸ்லிம்களின் தலைவர்கள் என அன்று அறியப்பட்டவர்களும் நமது மக்கள் நலன் பற்றி உணவுட்டல்களிலும் அறிவுட்டல்களிலும் அன்று பாரிய பங்காற்றுதல்களை செய்து கொண்டிருந்த அறிஞர் சித்திலெவ்வை, ஐ.எல்.எம். அப்துல் அஸீஸ் போன்றோர்கள் சட்ட நிருபண சபையில் நமக்கான பிரதிநிதித்துவத்தை வலியுறுத்தி வந்தனர்.

ஆங்கில ஆட்சியாளர்களுக்கும் இதுபற்றி தெளிவுட்டி அதனை அவர்கள் ஏற்கும் தறுவாயில் இருந்த போது, முஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவத்தை கடுமையாக சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் எதிர்த்தார். இவ்வாறான எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியில்தான் சட்ட நிருபண சபையில் நமக்கான பிரதிநிதித்துவம் எட்டியது.

எமது சுயம், உரிமை, சுதந்திரம், இருப்பு என்பவற்றைப் நாம் பெறுவதற்கு பேரினவாத நெருக்குவாரங்களையும் எதிர்ப்புகளையும் சந்திக்கும் அவலநிலை தொடரும் வரலாறாகவே நமது வாழ்வியல் அமைந்திருக்கின்றது.

சுதந்திர இலங்கையில் நமது நாடாளுமன்ற உறுப்பிரிமை இன்றியமையாதவை. “நந்தவொரு சமூகத்தின் குரல் ஒரு நாட்டின் உயர் சபையான நாடாளுமன்றத்தில் ஒலிக்கவில்லையோ அது இரண்டாம் தர சமுகமாகும்” ஆயின், நாடாளுமன்றத்தில் முஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவத்தின் அவசியத்தை நாம் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

நமது நாட்டின் நாடாளுமன்றத்தின் முக்கியத்துவத்தை நமது நடைமுறை அரசியலமைப்பின் கோட்பாடுகள் மிகத் தெளிவாக்கி வைக்கின்றது. நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் மக்கள் வாக்களிப்பது என்பது “ஒரு சட்ட சபை”யினை அமைப்பதற்கே. இதற்கு முந்திய 1972 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பின் படி மக்கள் “ஓர் அரசாங்கத்தை அமைப்பதற்கு” வாக்களித்தனர்.

ஆகவே, நாடாளுமன்றம் மக்களின் அபிப்பிராயங்களை சரியான முறையில் பிரதிபலிக்கக் கூடிய ஓர் இடமாகவும், ஒரு சமூகத்தின் பிரச்சினைகளை உரிய முறையில் வெளிக்காட்டி சட்டத்தியான முறையில் அவற்றினைத் தீர்க்க முற்படும் தளமாகவும் இருக்கின்றது. எனில், இங்கு ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும் போதுமானதும், புலமைத்துவங்கள் கொண்டவர்களினதும் பிரதிநிதித்துவம் இருப்பது எவ்வளவு அவசியம் என்பதை நாமறிந்து கொள்ளலாம்.

உண்மையில் ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் என்பவரின் பிரதான கடமைகள் என்று நாம் நோக்கின், (01) சட்டங்கள் இயற்ற பங்கு கொள்வதும் (02) மாவட்ட மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றி வைப்பதும், வசதிகளைப் பெற்றுக் கொடுப்பதும், (03) இயற்றப்பட்ட சட்டங்களை அமுல் நடாத்தும் முறையில் சமுதாயத் தின் அந்தஸ்து பாதிக் கப்படாமல் விழிப்புடன் இருப்பதும்.

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நூறுல்லங்க

108

ஆகவே, நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவம் ஒரு சமூகத்திற்கு வலிமையுடையதாகவும், அத்தியாவசியமானதாகவும் இருக்கின்றது. போதுமான பிரதிநிதித்துவங்கள் நாடாளுமன்றத்தில் இல்லையாயின் பலவேறு நெருக்கடிகளை எதிர்கொள்ள வழி சமைக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

சட்ட நிருபண சபையில் முஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவங்கள்

1833 - 1889 உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்கள் - 06

முஸ்லிம் உறுப்பினர் இல்லை.

1889 - 1912 உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்கள் - 08

நியமன உறுப்பினர்கள்

01. எம்.எலி. அப்துல் ரஹ்மான்	1889 - 1897
02. ஏ.எம். ஷீப்	1897 - 1900
03. டபிள்யூ எம். அப்துல் ரஹ்மான்	1900 - 1912

1912 - 1920 உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்கள் - 10

நியமன உறுப்பினர்கள்

01. டபிள்யூ எம். அப்துல் ரஹ்மான்	1912 - 1918
02. என்.எச்.எம். அப்துல் காதர்	1916 - 1924

1921 - 1924 உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்கள் - 23

நியமன உறுப்பினர்

01. என்.எச்.எம். அப்துல் காதர்

நியமன இந்தியர்

01. ச. ஜி ஆதம் அலி

1924 - 1931 மொத்த அங்கத்தவர்கள் - 37

இனத் தொகுதி அடிப்படையில் இந்திய முஸ்லிம் உறுப்பினர்

01. எஸ்.ஆர். கல்தான்.

இச் சபையில் 3 நியமிக்கப்பட்ட அங்கத்தவர்களும் 34 தெரிவு செய்யப்பட்ட அங்கத்தவர்களும் உள்ளடங்குவர். இதில் 23 பேர் தொகுதிவாரியாகவும் 11 பேர் இனத் தொகுதி அடிப்படையிலும் தெரிவாகினர்.

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நூறுல்லங்க

109

தேர்தல் வழியாக முஸ்லிம் சமூகத்திலிருந்து தெரிவானோர்

01. எச்.எம். மாக்கன் மாக்கார் - 10331 வாக்குகள்.
02. என்.எச்.எம். அப்துல் காதர் - 6705 வாக்குகள்.
03. ரி.பி. ஜாயா - 5221 வாக்குகள்.

1932 - 1936 அரசாங்க சபை

தெரிவான உறுப்பினர்

01. எச்.எம். மாக்கன் மாக்கார்.

1936 - 1947 அரசாங்க சபை

நியமன உறுப்பினர்கள்

01. ஏ.ஆர்.ஏ. நாசிக் (பின்னர் நாசிக் பரீத்)
02. ரி.பி. ஜாயா.

1947 - 1971 செனட் சபை எனும் முதலை

இச் சபையானது 30 அங்கத்தவர்களைக் கொண்டிருந்தது. இவர்களுள் 15 பேர் ஆனார் நாயகத்தினால் நியமிக்கப்பட்டனர். ஏனைய 15 பேர் சனப்பிரதிநிதிகள் சபையினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இவர்களின் பதவிக்காலம் 06 வருடங்களாகும்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டோர்

01. சேர். ராஸிக் பரீத்	16.10.1947 - 24.04.1952.
02. எம். ஷம்ஸ் காஷிம்	30.10.1953 - 20.05.1954.
02. எஸ்.எச்.எம். மஹீர்	20.10.1965 - 01.10.1971.
04. எஸ். இஸட்.எம். மஹீர் மெள்ளானா	02.08.1967 - 15.10.1967

நியமிக்கப்பட்டோர்

01. சேர். முஹம்மத் மாக்கன் மாக்கார்.	22.10.1947 - 10.05.1952.
02. ஏ.எம்.ஏ. அஸீஸ்	21.06.1952 - 28.03.1963.
03. கே. ஹ்ராஸைன் ஆதம் அலி	06.11.1953 - 15.10.1965.
04. ஏ.ஆர்.எம். ஹுமீம்	01.11.1963 - 15.10.1969.
05. எம்.ஷ. கிச்சிலான்	20.10.1965 - 01.10.1971.
06. ஐ.ஏ. காதர்	23.10.1969 - 17.04.1970.

சுதந்திர இலங்கையின் நாடாஞ்மன்ற முஸ்லிம் உறுப்பினர்கள்

முதலாவது நாடாஞ்மன்றம் - 1947

01. ஏ.ஆர்.எம். அழைக்கர்	முதூர்	ஐ.தே. கட்சி.
02 எஸ்.எச். இஸ்மாயில்	புத்தளம்	ஐ.தே. கட்சி.
03. ரி.பி. ஜாயா	கொழும்பு மத்தி	ஐ.தே. கட்சி.
04. எம்.எம். இப்ராஹிம்	பொத்துவில்	செயேட்சை.
05. எம். எஸ். காரியப்பர்	கல்முனை	ஐ.தே. கட்சி.
06. ஏ.எல். சின்னலெவ்வை	மட்டக்களப்பு	ஐ.தே. கட்சி.
07. டாக்டர் எம்.ஸி.எம். கலீஸ்	கொழும்பு மத்தி	ஐ.தே. கட்சி.
08. ஏ. அஸீஸ்	மஸ்கெலியா	மஸ்கெலியா

1. நியமனப்பத்திரம் தாக்கல் செய்யப்பட தினத்தன்றே எச்.எல். இஸ்மாயில் நாடாஞ்மன்ற உறுப்பினராக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டார். இதன் மூலம் சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது முஸ்லிம் நாடாஞ்மன்ற உறுப்பினர் என்ற பெருமையையும் பின்னர் சபாநாயகராக நியமனம் பெற்ற முதல் முஸ்லிமும் அவரே ஆவர். பாகிஸ்தானுக்கான இலங்கை உயர் ஸ்தாவிகராகப் பதவி ஏற்பதற்கு ரி.பி.ஜாயா 1950 பெற்றவர் 17 ஆம் திகதி நாடாஞ்மன்றப் பதவியை இராஜ்ஞாமாச் செய்தார். இதனால் ஏற்பட்ட வெற்றிடத்திற்காக 1950 மே 06 ஆம் திகதி நடைபெற்ற இடைக்காலத் தேர்தலில் டாக்டர் எம்.சி.எம். கலீஸ் வெற்றி பெற்று கொழும்பு மத்திய தொகுதி பிரதிநிதியானார்.
2. மஸ்கெலியா தொகுதியில் 11.03.1950 இல் நடை பெற்ற இடைத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று ஏ. அஸீஸ் நாடாஞ்மன்ற உறுப்பினர் ஆனார்.

இரண்டாவது நாடாஞ்மன்றம் - 1952

01. எம்.எம். இப்ராஹிம்	பொத்துவில்	ஐ.தே.கட்சி.
02. சேர் ராஸிக் பரீத்	கொழும்பு மத்தி	செயேட்சை.
03. எச்.எல். இஸ்மாயில்	புத்தளம்	ஐ.தே. கட்சி.
04. எம்.ஸி.எம். கலீஸ்	கொழும்பு மத்தி	ஐ.தே. கட்சி.
05. சீ.ஏ.எல். மரிக்கார்	கடுகண்ணாவை	ஸ்ரீ.லங்கா.கு.கட்சி.
06. ஏ.எம். மேர்ஸா	கல்முனை	செயேட்சை
07. எம்.ச.எச். முஹம்மதலி	முதூர்	செயேட்சை

மூன்றாவது நாடாஞ்மன்றம் - 1956

01. சேர். ராஸிக் பரீத்	கொழும்பு மத்தி	ஐ.தே. கட்சி.
02. எம்.எல். காரியப்பர்	கல்முனை	தமிழரசுக் கட்சி.
03. எச்.எல். இஸ்மாயில்	புத்தளம்	செயேட்சை
04. ஏ.எச். மாக்கன் மாக்கார்	கல்குடா	செயேட்சை
05. சீ.ஏ.எல். மரிக்கார்	கடுகண்ணாவை	ஸ்ரீ.லங்கா.கு.கட்சி.
06. எம்.ச.எச். முஹம்மதலி	முதூர்	செயேட்சை
07. எம்.எம். முஸ்தபா	பொத்துவில்	தமிழரசுக்கட்சி.
08. டாக்டர் எம்.பி.டி. ரஹ்மான்	நியமனம்	

நான்காவது	நாடாளுமன்றம்	- மார்ச் 1960
01. எம்.ஏ. அப்துல் மஜீத்	பொத்துவில்	சுயேட்சை.
02. எம்.ஐ.எம். அப்துல் மஜீத்	நிந்தவூர்	சுயேட்சை.
03. எம்.ஏ. பாக்கீர் மாக்கார்	பேருவளை	ஐ.தே.கட்சி.
04. ஏ.ஸி.எஸ். ஹமீத்	அக்குறணை	ஐ.தே.கட்சி.
05. டாக்டர் எம்.ஸி.எம். கலீல்	கொழும்பு மத்தி	ஐ.தே.கட்சி.
06. எம்.எஸ். காரியப்பார்	கல்முனை	எல்பி.பி.
07. ஏ.எச். மாக்கன் மாக்கார்	மட்டக்களப்பு	சுயேட்சை.
08. சீ.ஏ.எஸ். மரிக்கார்	கலகெதர	ஸ்ரீ.லங்கா.சு.க.
09. எம்.எச்.எம். நெய்னா மரைக்கார்	புத்தளம்	ஐ.தே.கட்சி.
10. ரி.பி. ஜாயா	நியமனம்	நியமனம்
11. எஸ்.ஐ. ஜூபர்ஜீ	நியமனம்	ஸ்ரீ.லங்கா.சு.கட்சி.

ஐந்தாவது	நாடாளுமன்றம்	- ஜூலை 1960
01. கே. அப்துல் ஜப்பார்	கலகெதர	ஸ்ரீ.லங்கா.சு.க.
02. ஏ.எல். அப்துல் மஜீத்	முதூர்	ஸ்ரீ.லங்கா.சு.க.
03. எம்.ஏ. அப்துல் மஜீத்	பொத்துவில்	சுயேட்சை.
04. எம்.ஐ.எம். அப்துல் மஜீத்	நிந்தவூர்	சுயேட்சை.
05. எம்.ஸி. அஹமத்	ல்முனை	தமிழரக்க க.
06. ஐ.ஏ. காதர்	பேருவளை	ஸ்ரீ.லங்கா.சு.க.
07. சேர். ராளிக் பரீத்	கொழும்பு மத்தி	ஸ்ரீ.லங்கா.சு.க.
08. ஏ.ஸி.எஸ். ஹமீத்	அக்குறணை	ஐ.தே.கட்சி.
09. டாக்டர் எம்.ஐ.எம். கலீல்	கொழும்பு மத்தி	ஐ.தே.கட்சி.
10. ஏ.எச். மாக்கான் மாக்கார்	மட்டக்களப்பு	யேட்சை.
11. எம்.எச்.எம். நெய்னா மரைக்கார்	புத்தளம்	ஐ.தே.கட்சி.
12. கலாநிதி பதியுதீன் மஹ்முத்	நியமனம்	
13. டாக்டர் எம்.பி.டி. ரஹுமான்	நியமனம்	
14. பி. ஸாஹரீ	நியமனம்	
15. எம்.ஏ.எச். முஹம்மதலி	முதூர்	

1962.07.28 ஆம் திகதி நடைபெற்ற முதூர் இடைக்கால தேர்தலில் வெற்றி பெற்று இவர் நாடாளுமன்ற உறுப்பினரானார்.

ஆறாவது நாடாளுமன்றம் - 1965

01. ஏ.எல். அப்துல் மஜீத்	முதூர்	ஸ்ரீ.ல.சு. கட்சி.
02. எம்.ஏ. அப்துல் மஜீத்	பொத்துவில்	ஐ.தே.கட்சி.
03. எம்.ஏ. பாக்கீர் மாக்கார்	பேருவளை	ஐ.தே.கட்சி.

முஸ்லிம் பூர்வீகம் நூற்றுக்கணக்கால்

04. எம். பளீல் ஏ. கபூர்	கொழும்பு மத்தி	ஐ.தே.கட்சி.
05. ஏ.ஸி.எஸ். ஹமீத்	அக்குறணை	சுயேட்சை.
06. எம்.எஸ். காரியப்பார்	கல்முனை	ஐ.தே.கட்சி.
07. எம்.எச். முஹம்மத்	பொரளை	தமிழரக்க கட்சி.
08. எம்.ஏ.எச். முஹம்மதலி	முதூர்	ஐ.தே.கட்சி.
09. எம்.எம். நெய்னா மரிக்கார்	நிந்தவூர்	ஐ.தே.கட்சி.
10. எம்.எச்.எம். நெய்னா மரைக்கார்	புத்தளம்	ஐ.தே.கட்சி.
11. ஏ.எல். சின்னலெவ்வை	மட்டக்களப்பு	ஐ.தே.கட்சி.
12. சேர். ராளிக் பரீத்	நியமனம்	ஸ்ரீ.லங்கா.சு.கட்சி.
13. எம். இஸ்ஸதீன் முஹம்மத்	நியமனம்	ஸ்ரீ.லங்கா.சு.கட்சி.
14. எம்.ஸி. அஹமத்	கல்முனை	ஸ்ரீ.லங்கா.சு.கட்சி.

18.02.1968 இல் நடைபெற்ற இடைத் தேர்தலில் இவர் வெற்றியிட்டனர்.

ஏழாவது நாடாளுமன்றம் - 1970

01. ஏ.எல்.அப்துல் மஜீத்	முதூர்	ஸ்ரீ.லங்கா.சு.கட்சி.
02. எம்.ஏ. அப்துல் மஜீத்	பொத்துவில்	ஐ.தே.கட்சி.
03. எம்.ஸி. அஹமத்	கல்முனை	ஸ்ரீ.லங்கா.சு.கட்சி.
04. எஸ்.ஏ. ஹஸன் குத்தாஸ்	புத்தளம்	ஸ்ரீ.லங்கா.சு.கட்சி.
05. ஐ.ஏ. காதர்	பேருவளை	ஸ்ரீ.லங்கா.சு.கட்சி.
06. பளீல் ஏ கபூர்	கொழும்பு மத்தி	ஐ.தே.கட்சி.
07. ஏ.ஸி.எஸ். ஹமீத்	அக்குறணை	ஐ.தே.கட்சி.
08. எம்.எம். முஸ்தபா	நிந்தவூர்	ஐ.தே.கட்சி.
09. ஏ. அலீஸ்	நியமனம்	ஸ்ரீ.லங்கா.சு.கட்சி.
10. கலாநிதி பதியுதீன் மஹ்முத்	நியமனம்	ஸ்ரீ.லங்கா.சு.கட்சி.
11. எம்.எச்.எம். நெய்னா மரைக்கார்	புத்தளம்	ஐ.தே.கட்சி.
12. எஸ்.ஏ. றஹீம்	மன்னார்	ஐ.தே.கட்சி.

எஸ்.ஏ. ஹஸன் குத்தாஸின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து 09.10.1972 இல் நடைபெற்ற இடைத் தேர்தலில் எம்கெஸ் நெய்னா மரைக்கார் தெரிவாகி நாடாளுமன்ற உறுப்பினரானார். 25.02.1972 இல் மன்னாரில் நடை பெற்ற இடைத் தேர்தலில் எஸ்.ஏ. றஹீம் தெரிவாகி நாடாளுமன்ற உறுப்பினரானார்.

எட்டாவது நாடாளுமன்றம் - 1977

01. எம்.ஏ. அப்துல் மஜீத்	சம்மாந்துறை	ஐ.தே.கட்சி.
02. எம்.எல்.எம். அபுசாலி	பலாங்கொடை	ஐ.தே.கட்சி.
03. டாக்டர் எம்.எல். அஹமத் பரீத்	மட்டக்களப்பு	ஐ.தே.கட்சி.

முஸ்லிம் பூர்வீகம் நூற்றுக்கணக்கால்

04. எம்.ஏ. பாக்கீர் மாக்கார்	பேருவளை	ஜ.தே.கட்சி.
05. எம். ஜாபீர் ஏ காதர்	கொழும்பு மத்தி	ஜ.தே.கட்சி.
06. யூ.எல்.எம். பாறுக்	ருவன்வெல்ல	ஜ.தே.கட்சி.
07. ஏ.ஸி.எஸ். ஹமீத்	ஹரிஸ்பத்துவ	ஜ.தே.கட்சி.
08. எம். ஹவீம் இவ்ஹாக்	கொழும்பு மத்தி	ஸ்ரீ.ல.க.கட்சி.
09. 09. எம்.ஏ.எம். ஜலால்தீன்	பொத்துவில்	ஜ.தே.கட்சி.
10. எம்.ஏ.எச். மஹ்றாப்	முதூர்	ஜ.தே.கட்சி.
11. ஏ.ஆர்.எம். மன்குர்	கல்முணை	ஜ.தே.கட்சி.
12. எம். எச். மஹம்மத்	பொராளை	ஜ.தே.கட்சி.
13. எம்.ஏ.ச.எம். நெய்னா மரைக்கார்	புத்தளைம்	ஜ.தே.கட்சி.
14. எம்.ஜே. உதுமாலெவ்வை	நியமனம்	ஜ.தே.கட்சி.
15. இம்தியாஸ் பாக்கீர் மாக்கார்	நியமனம்	ஜ.தே.கட்சி.
16. நில்வி சின்னலெவ்வை	நியமனம்	ஜ.தே.கட்சி.
1. எம்.எல். அஹமத் பாதி 10.09.1985	இல் மரணமடைந்ததனால் நில்வி சின்னலெவ்வை நாடாஞ்மன்ற உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.	
2. 13.06.1988 இல் பாக்கீர் மாக்கார் இராஜினமாச் செய்ததனால் அவரின் இடத்திற்கு		
14.07.1988 இல் இம்தியாஸ் பாக்கீர் மாக்கார் நாடாஞ்மன்ற உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார்.		
3. 11.06.1988 இல் நாடாஞ்மன்ற உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார்.		
4. 25.02.1983 இல் ஜாலால்தீன் நாடாஞ்மன்ற பதவி நீக்கப்பட்டு அவரது இடத்திற்கு		
31.03.1983 இல் எம்.ஜே. உதுமாலெவ்வை நாடாஞ்மன்ற உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார்.		

ஒன்பதாவது நாடாஞ்மன்றம் - 1989

1. எம்.எல்.ஏ.எம்.ஹரிஸ்புல்லாஹ்	மட்டக்களப்பு	ஸ்ரீ.ல.மு.கா
2. பாவீர் சேகுதாவுத்	மட்டக்களப்பு	சுயேச்சைக்குழு(1)
3. எம்.ஜாபீர் ஏ காதர்	கொழும்பு	ஜ.தே.க
4. எம்.எச்.முஹம்மத்	கொழும்பு	ஜ.தே.க
5. எம்.ஏ.ச.எம்.அஷ்ர்.ப்	திகாமடுல்ல	ஸ்ரீ.ல.மு.கா
6. யூ.எல்.எம்.முகைதீன்	திகாமடுல்ல	ஸ்ரீ.ல.மு.கா
7. எம்.ஷாம் மஹ்றாப்	அம்பாந்தோட்டை	ஜ.தே.க
8. இம்தியாஸ் பாக்கீர் மாக்கா	கஞ்சத்துறை	ஜ.தே.க
9. யூ.எல்.எம்.பாறுக்	கேகாலை	ஜ.தே.க
10. ஏ.ஆர்.எம்.அப்துல் காதர்	கண்டி	ஜ.தே.க
11. ஏ.ஸி.எஸ்.ஹமீத்	கண்டி	ஜ.தே.க
12. எஸ்.ஏ.அப்துல் மஜீத்	பொலன்னறுவை	ஜ.தே.க
13. எம்.எல்.எம்.அபுசாலி	இரத்தினபுரி	ஜ.தே.க
14. எஸ்.எல்.எம். அபுக்கார்	வன்னி	ஸ்ரீ.ல.மு.கா

முல்லிம் பூர்வீகம்

நாறுல்லறக்

15. என்.ஜூயுப்	வன்னி	ஜ.தே.க
16. எம்.ஏ.எச்.மஹ்றாப்	முதூர்	ஜ.தே.க
17. பாவீர் அமீர் அலீஸ்	மட்டக்களப்பு	சுயேச்சை
18. எம்.ஏ.அப்துல் மஜீத்	தேசியப்பட்டியல்	ஜ.தே.க
19. எம்.எச்.ஆமித்	தேசியப்பட்டியல்	ஜ.தே.க
20. ஏ.எச்.எம்.அஸ்வர்	தேசியப்பட்டியல்	ஜ.தே.க
21. என்.எம்.புஹார்தீன்	தேசியப்பட்டியல்	ஸ்ரீ.ல.மு.கா
22. எம்.வல்லிம் இஸ்ரூக்	தேசியப்பட்டியல்	ஸ்ரீ.ல.க.க.
23. ஏ.ஆர்.எம். மன்குர்	தேசியப்பட்டியல்	ஜ.தே.க
24. ஏ.எம்.சம்குதீன்	தேசியப்பட்டியல்	ஸ்ரீ.ல.க.க.
1. இவர் 12.04.1989 - 23.07.1990 வரை நாடாஞ்மன்ற உறுப்பினராக இருந்தார். பின்னர் 26.10.1990இல் இருந்து தேசியப்பட்டியல் நாடாஞ்மன்ற உறுப்பினராக நியமனம் பெறுகின்றார்.
  2. 19.05.1994இல் எம்.எச்.எம்.அஷ்ர்.ப் தனது நாடாஞ்மன்ற பதவியை இராஜினாமாச் செய்ததனால் 19.05.1994இல் இவர் நாடாஞ்மன்ற உறுப்பினராகின்றார்.
  3. இவர் 08.10.1990இல் நாடாஞ்மன்ற உறுப்பினராக நியமனம் பெறுகின்றார்.
  4. இவர் 06.06.1991இல் நாடாஞ்மன்ற உறுப்பினராக நியமனம் பெறுகின்றார்.
  5. இவர் 12.02.1994இல் தேசியப்பட்டியல் நாடாஞ்மன்ற உறுப்பினராக நியமனம் பெறுகின்றார்.

1. எம்.எல்.ஏ.எம்.ஹரிஸ்புல்லாஹ்	மட்டக்களப்பு	ஸ்ரீ.ல.மு.கா
2. செய்யத் அலிசாஹுர் மெளலானா	மட்டக்களப்பு	ஜ.தே.க.
3. ஏ.எச்.எம். பெளசி	கொழும்பு	ஸ்ரீ.ல.க.க.
4. எம்.எச்.முஹம்மத்	கொழும்பு	ஜ.தே.க
5. எம்.எச்.எம்.அஷ்ர்.ப்	திகாமடுல்ல	ஸ்ரீ.ல.மு.கா
6. யூ.எல்.எம்.முகைதீன்	திகாமடுல்ல	ஸ்ரீ.ல.மு.கா
7. ஜெ.எம்.இல்யாஸ்	யாழ்ப்பாணம்	ஸ்ரீ.ல.மு.கா
8. எம்.ஏ.ஜீ. சபருல்லாஹ்	யாழ்ப்பாணம்	சுயேட்சை-02
9. இம்தியாஸ் பாக்கீர் மாக்கா	கஞ்சத்துறை	ஜ.தே.க
10. ஏ.ஆர்.எம். அப்துல் காதர்	கண்டி	ஜ.தே.க
11. ஏ.ஸி.எஸ்.ஹமீத்	கண்டி	ஜ.தே.க
12. யூ.எல்.எம்.பாறுக்	கேகாலை	ஜ.தே.க
13. கபீர் ஹாவீம்	கேகாலை	ஜ.தே.க

முல்லிம் பூர்வீகம் நாறுல்லறக்

14. ஏ.எச்.எம். அலவி	குருணாகல்	ஜ.தே.க.
15. எம்.என். அப்துல் மஜீட்	திருமலை	ஸ்ரீ.ல.மு.கா
16. எம்.ஏ.எச். மஹ்றாப்	திருமலை	ஜ.தே.க.
17. எஸ்.எஸ்.எம். அபுபக்கர்	வன்னி	ஸ்ரீ.ல.மு.கா
18. ஏ.எச்.எம். அஸ்வர்	தேசியப்பட்டியல்	ஜ.தே.க
19. ரஹப் ஹுக்கீம்	தேசியப்பட்டியல்	ஸ்ரீ.ல.மு.கா
20. செய்யத் அலவி மெளலானா	தேசியப்பட்டியல்	ஸ்ரீ.ல.சு.க
21. எம்.எம். ஸ்வஹூர்	தேசியப்பட்டியல்	ஸ்ரீ.ல.மு.கா
22. எம்.எச். சேகு இஸ்ஸதீன்	தேசியப்பட்டியல்	ஜ.தே.க
23. ஏ.எல்.எம். அதாஉல்லா	தேசியப்பட்டியல்	ஸ்ரீ.ல.மு.கா

- இவர் 22.08.1994இல் தமது நாடாஞமன்ற உறுப்பினர் பதவியை இராஜ்னாமாச் செய்தார்.
- இவர் 31.08.1994இல் நாடாஞமன்ற உறுப்பினராக நியமனம் பெறுகின்றார்.
- இவர் 09.02.2000இல் ஜக்கிய தேசியக் கட்சியின் தேசியப் பட்டியலில் நாடாஞமன்ற உறுப்பினராக நியமனம் பெறுகின்றார்.
- இவர் 23.02.2000இல் ஸ்ரீ.ல.மு.காங்கிரஸ் தேசியப் பட்டியல் நாடாஞமன்ற உறுப்பினராகின்றார்.

பதினேராவது நாடாஞமன்றம் - 2000

1. ஏ.எச்.எம். பெளசி	கொழும்பு	பொ.ஜ.மு
2. எம்.எச்.முஹம்மத்	கொழும்பு	ஜ.தே.க
3. எம்.எம். மஹ்றாப்	கொழும்பு	ஜ.தே.க.
4. ஏ.ஆர்.எம். அப்துல் காதர்	கண்டி	ஜ.தே.க
5. ஏ.எச்.ர். ஹுலீம்	கண்டி	ஜ.தே.க
6. இம்தியாஸ் பாக்கீ மாக்கார்	கஞ்சத்துறை	ஜ.தே.க
7. செய்யத் அலிசாஹீ மெளலானா	மட்டக்களப்பு	ஜ.தே.க.
8. எம்.பி.எம்.அப்துல் காதா	மட்டக்களப்பு	பொ.ஜ.மு.
9. பேரியல் அஷ்ர.ப்	திகாமடுல்	பொ.ஜ.மு.
10. ஏ.எல்.எம். அதாஉல்லா	திகாமடுல்	பொ.ஜ.மு.
11. யூ.எல்.எம்.முகைதீன்	திகாமடுல்	பொ.ஜ.மு.
12. ஏ.ஆர்.எம். ரஹப் ஹுக்கீம்	கண்டி	தே.ஜ.மு
13. நூர்தீன் மகூர்	வன்னி	பொ.ஜ.மு
14. எம்.என். அப்துல் மஜீட்	திருமலை	பொ.ஜ.மு
15. எம்.எஸ்.தெளாபிக்	திருமலை	பொ.ஜ.மு
16. எம்.ஏ.எம்.மஹ்றாப்	திருமலை	ஜ.தே.க

17.எம்.ஏ. அப்துல் மஜீட்	தேசியப்பட்டியல்	ஜ.தே.க.
18.ஏ.எச்.எம். அஸ்வர்	தேசியப்பட்டியல்	ஜ.தே.க.
19.ஏ.ஆர். அஞ்ஜான் உம்மா	தேசியப்பட்டியல்	ம.வி.மு
20.ஏ.நிஸ்வி சின்னலெவ்வை	தேசியப்பட்டியல்	பொ.ஜ.மு
21.பவீர் சேகுதாஹுத	தேசியப்பட்டியல்	பொ.ஜ.மு
22.யூ.எல்.எம். ஹுபிபா	தேசியப்பட்டியல்	பொ.ஜ.மு
23.செய்யித் அலவி மெளலானா	தேசியப்பட்டியல்	பொ.ஜ.மு

பன்னிரண்டாவது நாடாஞமன்றம் - 2001

01. எம்.எச். முஹம்மத்	கொழும்பு	ஜ.தே.மு.
02. மஹம்மத் மஹ்றாப்	கொழும்பு	ஜ.தே.மு
03. ஏ.எச்.எம். பெளசி	கொழும்பு	பொ.ஜ.மு.
04. இம்தியாஸ் பாக்கீ மாக்கார்	கஞ்சத்துறை	ஜ.தே.மு.
05. ரஹப் ஹுக்கீம்	கண்டி	ஜ.தே.மு.
06. எம்.எச். அப்துல் ஹுலீம்	கண்டி	ஜ.தே.மு.
07. எம்.ஜூ. அன்வர் இஸ்மாயில	திகாமடுல்ல	ஸ்ரீ.ல.மு.கா.
08. எம்.எச்.எம். ஹூரீஸ்	திகாமடுல்ல	ஸ்ரீ.ல.மு.கா.
09. ஏ.எல்.எம். அதாவுல்லாஹுந்	திகாமடுல்ல	ஸ்ரீ.ல.மு.கா.
10. பேரியல் அஷ்ர.ப்	திகாமடுல்ல	பொ.ஜ.மு.
11. எம்.ஏ.எல்.எம். ஹிஸ்துல்லாஹுந்	மட்டக்களப்பு	பொ.ஜ.மு.
12. எம்.பி.எம். அப்துல் காதர்	மட்டக்களப்பு	ஸ்ரீ.ல.மு.கா.
13. எம்.ஏ.எம். மஹ்றாப்	திருமலை	ஜ.தே.மு.
14. தீவர் தெளாபிக்	திருமலை	ஜ.தே.மு.
15. நூர்தீன் மகூர்	வன்னி	ஜ.தே.மு.
16. நிஸாட் பத்யுதீன்	வன்னி	ஜ.தே.மு.
17. அஞ்ஜான் உம்மா	கம்பஹாரா	ம.வி.மு.
18. கபீர் காவிதி	கேகாலை	ஜ.தே.மு.
19. ஏ.ஆர்.எம். அப்துல் காதர்	தேசியப்பட்டியல்	ஜ.தே.மு.
20. எம்.பி. அப்துல் அஸ்வர்	தேசியப்பட்டியல்	ஸ்ரீ.ல.மு.கா.
21. பவீர் சேகுதாஹுத	தேசியப்பட்டியல்	ஸ்ரீ.ல.மு.கா.
22. எம்.எஸ். தெளாபிக்	தேசியப்பட்டியல்	ஸ்ரீ.ல.மு.கா.
23. ஏ.எச்.எம். அஸ்வர்	தேசியப்பட்டியல்	ஜ.தே.மு.
24. எம்.எச். சேகு இஸ்ஸதீன்	தேசியப்பட்டியல்	பொ.ஜ.மு.
25. டாக்டர் ஏ.எல்.எம். ஹுப்ரத்	தேசியப்பட்டியல்	ஜ.தே.மு.
26. எம்.எம்.எம். முஸ்தபா	தேசியப்பட்டியல்	ஜ.தே.மு

01. எம்.எச்.முஹம்மத்	கொழும்பு	ஜ.தே.க
02. முஹம்மட் மஹிமாப்	கொழும்பு	ஜ.தே.க
03. ஏ.ஆர்.எம்.ஏ.காதர்	கண்டி	ஜ.தே.க
04. எம்.எச்.ஏ.ஹாலீம்	கண்டி	ஜ.தே.க
05. பைஸர் முஸ்தபா	கண்டி	இ.தொ.கா
06. நிவாத் பதியத்தீன்	வன்னி	ஜ.தே.க
07. கபா ஹாசிம்	கோகாலை	ஜ.தே.க
08. ஏ.எச்.எம்.பெளசி	கொழும்பு	ஜ.ம.சு.மு
09. அஞ்ஜான் உம்மா	கம்பஹா	ம.வி.மு
10. பேரியல் அஷர்.ப்	திகாமடுல்ல	ஜ.ம.சு.மு
11. ஏ.எல்.எம்.அதாஉல்லாஹ்	திகாமடுல்ல	ஜ.ம.சு.மு
12. எல்.அமீர் அலி	மட்டக்களப்பு	ஸ்ரீ.ல.மு.கா
13. ரஜப் ஹக்கீம்	திகாமடுல்ல	ஸ்ரீ.ல.மு.கா
14. பைசல் காசிம்	திகாமடுல்ல	ஸ்ரீ.ல.மு.கா
15. நஜீப் ஏ.மஜீத்	திருமலை	ஸ்ரீ.ல.மு.கா
16. சேகு இஸ்லதீன்	தேசியப்பட்டியல்	ஜ.ம.சு.மு
17. அன்வர் இஸ்மாயில்	தேசியப்பட்டியல்	ஜ.ம.சு.மு
18. எம்.ரி.ஹஸன் அலி	தேசியப்பட்டியல்	ஸ்ரீ.ல.மு.கா
19. அலிஸாஹிரி மெளலானா	தேசியப்பட்டியல்	ஜ.தே.க
20. மயோன் முஸ்தபா	தேசியப்பட்டியல்	ஜ.தே.க
21. ஏ.கே.பாயிஸ	தேசியப்பட்டியல்	ஜ.தே.க
22. ஜ.குத்தாஸ்	தேசியப்பட்டியல்	ஜ.தே.க
23. எஸ்.நிஜாமுதீன்	தேசியப்பட்டியல்	ஜ.தே.க
24. ஹாஸன் அஹம்மட் பைலா	தேசியப்பட்டியல்	ஜ.தே.க
25. டபிள்யூ.பி.எஸ்.புஸ்குமார்	தேசியப்பட்டியல்	ஜ.தே.க
26. பாஷா சேகுதாவுத்	தேசியப்பட்டியல்	ஜ.தே.க
1. இவரது இடத்திற்கு பின்னர் எம்.எம்.எம். முஸ்தபா நியமிக்கப்பட்டார்.		
2. இவரது இடத்திற்கு பின்னர் எஸ். நிஜாமுதீன் நியமிக்கப்பட்டார்.		
3. இவரது இடத்திற்கு பின்னர் பாஷா சேகுதாவுத் நியமிக்கப்பட்டார்.		

நாடாஞ்சமன்றத்தில் முஸ்லிம் சபாநாயகர்கள்

01. எச்.எஸ். இஸ்மாயில்	19.04.1956 - 05.12.1959
02. எம்.ஏ. பாக்கீர் மாக்கார்	21.09.1978 - 30.08.1983
03. எம்.எச். முஹம்மத்	09.03.1989 - 24.06.1994

மக்கள் பிரதிநிதித்துவத்திற்குரிய அரசாங்கத்தின் மற்றொரு பகுதி அமைச்சரவையாகும். இதில் நமது பிரதிநிதித்துவம் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். ஆயினும் அமைச்சரவையில் இடம் நல்கப்படுவது உறுதிப்படுத்தப்பட்ட ஒன்றாக அமைந்திருக்கவில்லை. நடைமுறை அரசியலமைப்பு திட்டத்தின் படி, ஜனாதிபதியே நாடாஞ்சமன்ற உறுப்பினர்களில் சிலரை அமைச்சராக நியமிப்பார். மந்திரிமாரை நியமிக்கும் போது பிரதமரின் ஆலோசனையைப் பெற்றுத்தான் ஆக வேண்டும் என்கின்ற கட்டாயமுமில்லை.

அதேநேரம் பெரும்பான்மை பலம் கொண்ட கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையேதான் அமைச்சர்களாக நியமித்தாக வேண்டும் என்று அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் திட்டவட்டமாக வரையறுத்துக் கூறவில்லை. எனினும் மரபின் பிரகாரம் எந்தக் கட்சி நாடாஞ்சமன்றத்தில் அட்சியினை அமைக்கும் பலம் கொண்டிருக்கின்றதோ அக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களுக்குத்தான் அமைச்சர் பதவி வழங்கப்படுகின்றது.

நடைமுறை அரசியலமைப்பின்படி ஜனாதிபதி தாம் விரும்பும் அமைச்சக்களை தம் வசம் வைத்துக் கொண்டு அவர் விரும்பி அளவிற்குரிய ஏணை அமைச்சக்களை தீர்மானித்து அமைச்சர்களை நியமிப்பார். அதேநேரம் அமைச்சரவையின் தலைவராகவும் ஜனாதிபதியே இருப்பார்.

அமைச்சரவையில் இடம் பெறுவோர் யார்? எவருக்கு எந்த அமைச்சர் பதவி வழங்குவது போன்ற அனைத்துத் தீர்மானங்களையும் எடுக்கும் அதிகாரம் அரசியலமைப்பின் பிரகாரம் ஜனாதிபதிக்கே உண்டு. அதேவேளையில் அமைச்சரவையில் எல்லா சமூகங்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்கின்ற எந்தவிதமான நிபந்தனைகளையோ, உத்தரவாதங்களையோ நமது நடைமுறை அரசியலமைப்புக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

டொன்று அரசியல் யாப்பின்கீழ் 1936ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட மந்திரி சபையில் அத்தனை பேரும் சிங்களவர்களைக் கிருந்தன். 1956இல் எஸ்டபிள்ஸ்பூ.ஆர். பண்டாரநாயக்க அமைத்த மந்திரி சபையிலும், 1960 இல் திருமதி ஸ்ரீமாஹோ பண்டாரநாயக்க அமைத்த மந்திரி சபையிலும் நமது நாட்டின் இரண்டாவது பெரும்பான்மைச் சமூகமான தமிழ்களுக்கு இடம் வழங்கப்பட்டிருக்கவில்லை. இத்தகைய நிகழ்வுகள் எதனை நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றதென்றால், அட்சித்தலைவர்களை வருபவர்களின் விருப்பின் பேரிலும் சில நிரப்பந்த நிலையிலுமே தமிழ் சமூகம், முஸ்லிம் சமூகம் போன்றவற்றிலிருந்து அமைச்சர்களாக நியமிக்கப்படும் நிலையினையே.

முஸ்லிம்களுக்கு அமைச்சர் பதவிகளை வழங்குவதன் மூலம் அவர்கள் சாந்த சமூகத்தின் அத்தனை பிரச்சினைகளுக்கும் தீவு எட்டிவிடும் என்கின்ற நம்பிக்கையினை நாம் கொள்வதற்கில்லை. ஏனெனில் அமைச்சரவை பிரதிநிதித்துவ உரிமை சட்ட ரீதியாக உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்ட ஒன்றால். அது மட்டுமன்றி நமது சமூகம் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகளை மையப்படுத்தித்தான் நமக்கள் அமைச்சர் பதவிகள் வழங்கப்படுகின்றது என்று கூறுவதற்குமில்லை. நம்மவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வந்திருக்கும் அமைச்சர்களின் பொறுப்புக்களை உற்று நோக்குவதன் மூலம் இதனை அவதானிக்கலாம். தொழில் அமைச்சக்களே முஸ்லிம்களுக்கென்று கூறுமாவில் ஒரு காலம் கழிந்து போயிருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

இதற்கு விதிவிலக்காக நமது பிரச்சினைக்கு ஓரளவு தீவு காணும் ஆளுமை கொண்ட இரு அமைச்சர்களை நமது அமைச்சர்களின் வரலாற்றில் நாம் சந்தித்து இருக்கின்றோம். முன்னெயவர் கலாநிதி பதியுதீன் மஹ்முத்; பின்னெயவர் கலாநிதி எம்.எச்.எம்.அவ்ர்.ப் ஆகும்.

இவ்விருவரும் சமூக நலனிலிருந்து கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, அபிவிருத்தி என்று ஒப்பீட்டளவில் மற்றவர்களை விட சற்று அதிகமான ஈடுபாட்டினையும், பயன்பாட்டினையும் நாமடைந்து கொள்ளும் வகையிலும் நமது சமூகம் சார்ந்ததாக முன்னெடுத்ததற்கு அவர்களின் தனிப்பட்ட ஆளுமைகள் என்று மட்டும் குறிப்பிட்டுவிட முடியாது. மாறாக அவர்கள் காலத் து ஆட்சி தலைமைத்துவங்களுடன் அவர்களுக்கு இருந்த உறவுதான் அதற்கு காரணமாக இருந்திருக்கின்றது.

அந்த வகையில் கலாநிதி பதியுதீன் மஹ்முதுக்கு ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்காவுடன் இருந்த நல்லுறவும், கலாநிதி எம்.எச்.எம். அவ்ர்.புக்கு சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கவுடன் இருந்த நல்லுறவும் தான் காரணம் என்று கூறமுடியும். அதேபோன்று ஏ.ஸி.எஸ். ஹமீதுக்கும் ஆட்சித்தலைவர் ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனாவுக்கும் இடையில் இருந்த ஈடுபாட்டின் காரணமாக உள்ளுராட்சி தேர்தலின்போது தமது விருப்பு வாக்குகள் முன்றையும் தாம் விரும்பும் ஒரே பிரதிநிதிக்கு அளிக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றுத்தந்திருக்கின்றார். இதனால்தான் முஸ்லிம்கள் சிறிய தொகையினராக வாழும் உள்ளுராட்சி அதிகாரசபைகளில் நமது பிரதிநிதித்துவம் ஓரளவு பாதுகாப்புப் பெற்றுவருவதன் அடிப்படையாகும்.

ஆகவே, நாம் இன்று எதிர்நோக்கும் எல்லாப்பிரச்சினைகளுக்கும் அமைச்சர் களைனும் பதவி அந்தஸ்து மூலம் தீவுகளைப் பெறுவதற்கோ, உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்கோ உறுதிப்படுத்தப் பட்ட போதுமான ஒரு வழிமுறையாக இல்லை என்பதும், அமைச்சர் பதவி என்பது ஒரு சலுகை எனும் வகையில்தான் அமைகின்றது என்பதும் புலப்படக்கூடியது.

நமக்கு வரும் சலுகைகளை பெறக் கூடிய வகையிலான அரசியல் பிரதிநிதித்துவங்களைப் பார்க்கிலும் நமது அரசியல் அரங்கில் உறுதியும் உத்தரவாதங்களுடனும் கூடிய தனித்துவம் பேணும் வகையிலான ஏற்பாடுகளைப் பெறுவதற்கு நாம் போராடவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம் என்பதே இன்றைய யதார்த்தமாகும்.

நாடாளுமன்றத்தில் முஸ்லிம் அமைச்சர்கள்

1வது நாடாளுமன்றம் - 1947

- பி.பி. ஜாயா - தொழில் சமூக சேவைகள்
(இவர் 1950 இல் பாகிஸ்தானுக்கு உயர்ஸ்தானிகராகச் சென்றார்.)

2வது நாடாளுமன்றம் - 1952

- எம்.ஸி.எம். கலீஸ் - தொழில்
முஸ்லிம் பூர்வீகம் நாறுல்லறக்

3வது நாடாளுமன்றம் - 1956

01. சி.ஏ.எஸ். மரிக்கார் -	தகவல், தபால் ஒலிபரப்பு
02. எம்.எஸ். காரியப்பா -	கலாசார அலுவல்கள் சமூக சேவைகள். 06.01.1960 இல் தகவல் தபால் ஒலிபரப்பு
03. எம்.எம். முஸ்தபா -	நிதி
04. சேர் ராஸிக் பரீத் -	வர்த்தகம், வணிகம்

4வது நாடாளுமன்றம் - 1960 மார்ச்

- எம்.ஸி.எம். கலீஸ் - உள்ளாட்டு அலுவல்கள், கிராம அபிவிருத்தி.

5வது நாடாளுமன்றம் - 1960 ஜூலை

- கலாநிதி பதியுதீன் மஹ்முத் - கல்வி ஒலிபரப்பு, 28.05.1963 இல் சுகாதாரம், வீட்மைப்பு 11.06.1964 இல் சுகாதாரம்.

பிரதியமைச்சர்கள்

- ஏ.எல். அப்துல் மஜீத் - தபால் ஒலிபரப்பு.
- கே. அப்துல் ஜப்பார் - கிராமிய அபிவிருத்தி.

6வது நாடாளுமன்றம் - 1965

- எம்.எச். முஹம்மத் - தொழில், தொழில் வாய்ப்பு, வீட்மைப்பு

7வது நாடாளுமன்றம் - 1970

- கலாநிதி பதியுதீன் மஹ்முத் - கல்வி

8வது நாடாளுமன்றம் - 1977

01. ஏ.ஸி.எஸ். ஹமீத் -	வெளிநாட்டலுவல்கள்
02. எம்.எச். முஹம்மத் -	போக்குவரத்து, போக்குவரத்து சபைகள், தனியார் பஸ் போக்குவரத்து மற்றும் முஸ்லிம் சமய கலாசார அலுவல்கள்.
03. எம்.ஏ. பாக்கீர் மாக்கார் -	24.07.1989 இல் இலாகா இல்லாத அமைச்சர்
04. எம்.எச்.எம். நெய்னா மரைக்கார் -	19.01.1988 இல் நிதி திட்டமிடல்

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுல்லறக்

மாவட்ட அமைச்சர்கள்

01. ஏ.ஆர்.எம். மன்குர் - முல்லைத்தீவு
02. எம்.ச.எச். மஹ்ராப் - முல்லைத்தீவு
03. எம்.எல்.எம். அபுசாலி - இரத்தினபுரி

பிரதி அமைச்சர்கள்

01. எம்.எச்.எம். நெய்னா மரரக்கார் - நிதி
02. எம்.ஏ. அப்துல் மஜீத் - முதலில் விவசாயம் பின்னர் அஞ்சல் மகாவலி அபிவிருத்தி.
03. எம்.எல்.எம். அபுசாலி -

9வது நாடாங்கமன்றம் - 1989

01. ஏ.எல்.எஸ். ஹமீத் - உயர் கல்வி, விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்பம் 30.03.1990 இல் நிதி, உயர்கல்வி ஏப்ரல் 1993 இல் வெளிநாட்டலுவல்கள்.
02. ஏ.ஆர்.எம். மன்குர் - 30.03.1990 இல் வர்த்தகம், கப்பற்துறை, வர்த்தகம், வாணிபம்

இராஜாங்க அமைச்சர்கள்

01. எம்.எல்.எம். அபுசாலி - பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில்
02. இம்தியாஸ் பாக்கீர் மாக்கார் - வீட்டமைப்பு முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள்.
03. ஜாபீர் ஏ காதர் - 1990 இல் சுகாதாரம்
04. ஏ.எச்.எம். அஸ்வர் - 1990இல் முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டு அலுவல்கள்.
05. யூ.எல்.எம். பாருக - 1990 இல் போக்குவரத்து துறைமுகங்கள் கப்பற்துறை.
06. எம்.ச.எச். மஹ்ராப் -

10வது நாடாங்கமன்றம் - 1994

01. எம்.எச்.எம். அஸ்ரீப் - துறைமுக கப்பற்துறை, புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு அபிவிருத்தி, 23.06.1997இல் புனர்வாழ்வு புனரமைப்பு. சுகாதாரம், பெருந்தெருக்கள், சமூக சேவைகள்.
02. ஏ.எச்.எம். பெளசி - 23.06.1997இல் போக்குவரத் துறைமுகங்கள்.
03. செய்யத் அலவி மெளலானா - 23.06.1997இல் மாகாண சபைகள் உள்ளாட்சி.

பிரதி அமைச்சர்கள்

01. எஸ். அலவி மெளலானா - 22.06.1997 வரை தொடர்பு சாதனங்கள்.
02. எஸ்.எஸ்.எம். ஆழபக்கர் - விஞ்ஞானத் தொழினுட்ப, மனித வளம் முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுல்லறக்

122

03. எம்.எல்.ஏ.எம். ஹிஸ்புல்லாஹ் - அஞ்சல், தொலைத் தொடர்புகள்

23.06.1997இலிருந் து விஞ்ஞானத் தொழில்நுட்பம், அஞ்சல் தொலைத் தொடர்புகள், தொடர்புச் சாதனம். சமூகசேவைகள்

04. யூ.எல். முகைதீன் -

11வது நாடாங்கமன்றம் - 2000

01. ரஹப் ஹுக்கீம் -

02. ஏ.எச்.எம். பெளசி -

03. பேரியல் அஸ்ரீப் -

04. செய்யத் அலவி மெளலானா -

உள்நாட்டு வெளிநாட்டு வியாபாரமும் வர்த்தகமும், முஸ்லிம் சமய அலுவல்கள் கப்பற்துறை அபிவிருத்தி.

போக்குவரத்து நெடுஞ்சாலைகள்.

கிழக் கிண் அபிவிருத்தி புனர்வாழ்வு புனரமைப்பு, கிராமிய வீட்டமைப்பு அபிவிருத்தி மற்றும் மகளிர் விவகாரம். தொழில்.

பிரதி அமைச்சர்கள்

01. ஏ.எல்.எம். அதாவல்லாஹ் - கல்வி

02. முகைதீன் அப்துல் காதர் - கடற்றொழில் நீரியல் வளத்துறை.

03. எம்.என். அப்துல் மஜீத் - அஞ்சல் தொலைத் தொடர்புகள்.

04. நார்தீன் மகுர் - இனவிவகார தேசிய ஒருமைப்பாடு கனியவள மூலகங்கள்.

12வது நாடாங்கமன்றம் 2001

அமைச்சரவை அமைச்சர்கள்

01. எம்.எச். முஹம்மத் -

02. ரஹப் ஹுக்கீம் -

03. ஏ.ஆர்.எம். அப்துல் காதர் - துறைமுக அபிவிருத்தி கப்பல் துறை அமைச்சரும் கிழக்கு அபிவிருத்தி மற்றும் முஸ்லிம் சமய அலுவல்கள்

04. இம்தியாஸ் பாக்கீர் மாக்கார் - கூட்டுறவுத் துறை.

05. மக்கள் தொடர்பாடல் - மக்கள் தொடர்பாடல்.

அமைச்சரவை இல்லா அமைச்சர்கள்

01. ஏ.எச்.எம். அஸ்ரீப் - நாடாங்கமன்ற அலுவல்கள்

02. ஏ.எல்.எஸ். அதாவல்லாஹ் - நெடுஞ்சாலைகள்.

03. கபீர் ஹுஸ்தி - முன்றாம் நிலைக் கல்வி பயிற்சி

04. முஸ்லிம் பூர்வீகம் - நாறுல்லறக்

123

04. எம். மஹ்ராப்
 05. நூர்தீன் மதோ
- நகர அபிவிருத்தி பொதுவசதிகள்
 - வன்னிப் புனர்வாழ்வுக்கு துணைபுரியும் அமைச்சு
பிரதி அமைச்சர்கள்
 01.பதீர் சேகுதாவுத்
 02.முடைகதீன் அப்துல் காதர் - கடற்றினாழில்

13வது நாடாங்கம்நறம் 2004

01. ஏ.எச்.எம். பெளசி
 02. பேரியல் அவ்ரீ.ப்
 03. ஏ.எல்.எம். அதாஉல்லாவுர்
- சுற்றாடல் மற்றும் இயற்கை வளம்.
 - வீட்மைப்பு நிர்மாணத்துறை, கிழக்கு மாகாண கல்வி, நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி.
 - கிழக்கு மாகாண உட்கட்டமைப்பு.

பிரதி அமைச்சர்கள்

- 01.அன்வர் இஸ்மாயில்
 02.சேகு இஸ்ஸதீன்
- 23.11.2005 இல் கிழக்கு மாகாண உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்தி.
 - தகவல் மற்றும் ஊடகம்.

23.11.2005 இல் புதிய அமைச்சரவை

அமைச்சரவை அமைச்சர்கள்

01. ஏ.எச்.எம்.பெளசி
 02. பேரியல் அவ்ரீ.ப்
 03. ஏ.எல்.எம்.அதாஉல்லாவுர் - மீன்பிடி வீட்மைப்பு அபிவிருத்தி உட்கட்டமைப்பு.
- ரயில்வே மற்றும் போக்குவரத்து அமைச்சு, எரிபொருள் மற்றும் பெற்றோலிய வள அபிவிருத்தி அமைச்சு.
 - வீட்மைப்பு மற்றும் கட்டிட நிர்மாணத்துறை அமைச்சு.

அமைச்சரவை அந்தள்ளற்ற அமைச்சர்கள்

01. அன்வர் இஸ்மாயில்
 02. ரிஷாத் பதியுத்தீன்
 03. எஸ். அம்ரி அலி
 04. நஜீப்.ஏ.மஜீத்
- நீர்ப்பாசன அமைச்சு.
 - மீன்குடியேற்ற அமைச்சு.
 - அனர்த் நிவாரண அமைச்சு.
 - கட்டுறவு அபிவிருத்தி அமைச்சு.

பிரதி அமைச்சர்கள்

01. சேகு இஸ்ஸதீன்
 02. அப்துல் மஜீத்
 03. ஹுசைன் பைலா
- மக்கள் தொடர்பாடல், தகவல் மற்றும் பெருந்தெருக்கள்.
 - மாகாண மற்றும் உள்ளுராட்சி அமைச்சு.
 - திட்டமிடல், அமுலாக்கள் அமைச்சு.

நன்றி: முஸ்லிம் குரல் 12.03.2004 - 26.03.2004

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நூறுல்லங்க

124

தகவல் மூலங்கள்

01. தினகரன் - முஸ்லிம் மலர் 29.04.1977
 02. அக்ஷீரா - பெப், மார்ச் 1985
 03. இஸ்லாமியச் தமிழரும் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டமும் (1987)
 04. இலங்கையில் இன்த்தவறும் சமூக மாற்றமும்
 05. இஸ்லாம் ஓர் அறிமுகம்
 06. வரலாறு வரைவியல்
 07. குர்தீன் தங்ஜமா
 08. தப்ஸீர் அன்வாறுல் குர்தீன் ஹாமீம் காலப்பா ஜீஸு க்கன்
 09. இஸ்லாமிய சிந்தனை மலர் 16 இதழ் 02 ஜூன் - மார்ச் 1994
 10. இஸ்லாமிய சிந்தனை மலர் 14 இதழ் 01 ஒக் - டிசம்பர் 1991
 11. இஸ்லாமிய சிந்தனை மலர் 14 இதழ் 02 ஜூன் - மார்ச் 1992
 12. அல்துர்தீனின் வரலாறும் வாழ்விநியும்
 13. இஸ்லாமிய சிந்தனை மலர் 12 இதழ் 01 ஒக்டோபர் - டிசம்பர் 1989
 14. தினக்குரல் 16.04.1999
 15. நாம் தமிழ்
 16. தினக்குரல் 06.06.1998
 17. தப்ஸீர் அன்வாறுல் குர்தீன் தபாரக் ஜீஸு
 18. மனிதன் ஸ்பஷ்ட் தோன்றினான்
 19. அஹ்மத்
 20. அதூவுத்
 21. தினகரன் 01.08.1986
 22. வீரகேசர் 18.08.1997
 23. தப்ஸீர் ஜவாஹிருல் குர்தீன் (முதற் தொகுதி)
 24. அஹ்மத் தபாரீ
 25. ஹக்கன்
 26. வகையறா
 27. உமதத்தல் காரி, ஷரவும் ஸஹீஹ் ல் புகாரி
 28. இணங்குர் இஸ்லாமிய கலைக்களஞ்சியம்
 29. இஸ்லாமிய வரலாறு பாகம் 1
 30. ஸ்ராத்தன் நாபியும் முஸ்லிம் உலக ஜக்கியமும்
 31. அரேபியர் வரலாறு
 32. இஸ்லாமிய கலைக்களஞ்சியம் தொகுதி 1
 33. உலக நகரிகள்களும் தமிழர் பெறுவதையும்
 34. திகுக்குரதீன் அத். 17 முதல் 114 வரை
 35. ஏற்றாலை - தொகுப்பு 2 இதழ் 19 ஜூவரி 16-31. 2003
 36. அல் ஜாமீல் அஹ்மாறுல் குர்தீன் பாகம் 15
 37. அகில உலக இந்த மநாடு ஸ்ரப்பி மலர்
 38. தினகரன் வராமஞ்சி 20.04.1997
 39. தப்ஸீருல் ஹயீத் பி தப்ஸீரில் குர்தீனில் மஜீத் பாகம் 1
 40. தப்ஸீருல் குர்தீன்
 41. சமயத்தின் மூலமும் வளர்ச்சியும்
 42. முஸ்லிம்
 43. வாகுல் கலைக் களஞ்சியம்
 44. இஸ்லாமிய சிந்தனை மலர் 18 இதழ் 03 ஏப்-ஐீன் 1996
 45. சழ மரச் 06.06.1984
 46. தினகரன் 04.08.1987
 47. இலங்கையில் இஸ்லாம்

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நூறுல்லங்க

125

48. வீரகேரி 07.02.1987
 49. தினகரன் 02.08.1986, 03.08.1986
 50. உதயம் 14-27 நவம்பர் 1986
 51. தினகரன் 02.10.1986, 11.03.1986
 52. முஸ்லிம் பெரும்பால்களை மாகாண சபை இலங்கை முஸ்லிம்களின் ஏகோவித்த கோரிக்கையும்
 53. தேசிய இனப்பிரச்சினையும், முஸ்லிம் மக்களும்
 54. எழுச்சிக்குரல் ஜூன் 1988, ஜூலை 1988
 55. தினகரன் 28.01.1990, 31.01.1990, 03.02.1990, 22.06.1990, 09.07.1990, 30.07.1990, 01.08.1990
 56. தினபதி 31.01.1990, 03.08.1990
 57. சிற்துமணி 24.06.1990
 58. வீரகேரி 31.01.1990, 02.02.1990
 59. அப் ஹஸ்ஸாத் ஜூலை - ஆகஸ்ட் 1992
 60. 17.05.1989இல் சம்பளக்கப்பட்ட சம்மாநங்களும்
 61. சுறுத்தின் இன்னொரு முறை
 62. இலங்கைச் சோனகர் பற்றிய கட்டுக்கால நினைவுகள்
 63. குமிழு பாதகாத்தவர் யார்
 64. இலங்கைச் சோனகர் இன வரலாறு - ஒரு நிறைவேல்
 65. இலங்கை முஸ்லிம்களும் இனப்பிரச்சினையும்
 66. அதீசு அதீகாரப் பகிளில் முஸ்லிம்களுக்கு நீதி வேண்டும்
 67. 1985 கிழக்கு மாகாண தமிழ் - முஸ்லிம் இனக்கலவரம் யார் பொறுப்பு
 68. தீவும் தீவுகளும்
 69. சியாங்கையினர் சில அவசரங்கள்
 70. இலங்கையின் பத்தாவது பொதுத் தேவையும் முஸ்லிம்களும்
 71. அதீகாரப் பகிளு அதீலாசனைகளும் முஸ்லிம்கள் அதிகப்படியான மாநிலசபை ஒன்றின் அவசியமும்
 72. முஸ்லிம் செய்தி
 73. மொழி என்பது என்ன
 74. சேது முதல் சிற்துமணி (மலித இன அறம்வு)
 75. உலகக் ஷயங்கள் ஒரு தத்துவப் பார்வை
 76. இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைத் தீவும் முஸ்லிம்களும்
 77. நவமணி
 78. ஈங்கள் தேசம்
 79. பாமிள்
 80. அல் ஹஸ்ஸாத் கே ~ 1985
 81. வடக்கு-கிழக்கு தமிழ் முஸ்லிம் இனக்கலவரங்களின் அக்டோபர்
 82. தென்கிழக்குப் பிராந்தியம் முன்று சமூகங்களினதாம் ஓர்முமைக்கான முன்மாதிரிப் பூரி
 83. இலங்கை அரசியல்
 84. இஸ்லாமிய நாகரிகம்
 85. குஞ்சன் (தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு)
 86. இலங்கை முஸ்லிம்கள் முக்கணிக்கப்படுகின்றனர்

முஸ்லிம் பூர்வீகம்

நாறுல்லறக்

கிளங்கை அரசியல் வரலாற்றில் முஸ்லிம் பிரதிநிதித் துவங்கள்

மேவுள்ள கட்டுரையில் சில குறிப்புக்களின் விபரம் சரியாக அடையாளம் காணமுடியாதுள்ளது. இது புத்தக வடிவமைப்பின்போது கண்ணியில் ஏற்பட்ட தவறாகும். அவற்றுக்கான விளக்கக் குறிப்புகள் பின்வருமாறு:

1. ஜந்தாவது நாடாஞ்மன்றம் - ஜூலை 1960
 இதிலுள்ள கீழ்க்குறிப்பு எம்.ஈ.எச். முஹம்மது அவி அவர்கள் பற்றியதாகும்.
2. ஆராவது நாடாஞ்மன்றம் - 1965
 இதிலுள்ள கீழ்க்குறிப்பு எம்.ஸி. அழுமத் அவர்கள் பற்றியதாகும்.
3. எட்டாவது நாடாஞ்மன்றம் - 1977
 இதன் கீழுள்ள 3ஆம் இலக்கக் குறிப்பு யூ.எல்.மெ. பாராக் அவர்கள் பற்றியதாகும்.
4. ஒன்பதாவது நாடாஞ்மன்றம் - 1989
  - i. இதிலுள்ள முதலாவது குறிப்பு பல்தீர் சேகுதாவுத் அவர்கள் பற்றியதாகும்.
  - ii. இதிலுள்ள இரண்டாவது குறிப்பு யூ.எல்.எம். முஹம்தீன் அவர்கள் பற்றியதாகும்.
  - iii. இதிலுள்ள மூன்றாவது குறிப்பு எம். ஷாம் மஹீருப் அவர்கள் பற்றியதாகும்.
  - iv. இதிலுள்ள நான்காவது குறிப்பு என். ஜயூப் அவர்கள் பற்றியதாகும்.
  - v. இதிலுள்ள ஐந்தாவது குறிப்பு ஏ.எம். சம்கதீன் அவர்கள் பற்றியதாகும்.
5. பத்தாவது நாடாஞ்மன்றம் - 1994
  - i. இதிலுள்ள முதலாவது குறிப்பு எம்.ஏ.ஜீ. ஸபறுல்லாவுற் அவர்கள் பற்றியதாகும்.
  - ii. இதிலுள்ள இரண்டாவது குறிப்பு கபீர் ஹாவீம் அவர்கள் மற்றியதாகும்.
  - iii. இதிலுள்ள மூன்றாவது குறிப்பு எம்.எச். சேகு இஸ்ஸதீன் அவர்கள் பற்றியதாகும்.
  - iv. இதிலுள்ள நான்காவது குறிப்பு ஏ.எல்.எம். அதாஉல்லா அவர்கள் பற்றியதாகும்.

நமது நாட்டின் தேசிய பத்திரிகைகளிலும், வார பத்திரிகைகளிலும், சுஞ்சிகைகளிலும் இலங்கை முஸ்லிம்களின் பிரச்சினைகளை மையப்படுத்தி எழுத்துருவாக்கம் செய்துவரும் நாறுல்லாக்கின் ஆக்கங்கள் புறக்கணிக்க முடியாத வரலாற்றுப் பதிவேடுகளாகும்.

சமூக, அரசியல் சார்ந்த பொருள்கோடலை தேவையான புள்ளிவிபரத்தரவுகளைக் கொண்டு திவர முன்வைப்பதால் மற்றைய அரசியல் கட்டுரை ஒழுங்வாளர்களிலிருந்து பெறிதும் வேறுபடுகின்றார்.

1998இல் வெளியான திவரது 'தீவும் தீர்வுகளும்', 2002இல் வெளியான 'சிறுபான்மையினர் சீல அவதானங்கள்' என்ற அரசியல் சார்ந்த திரு நால்களும் அறிவு ஜீவிகள் மற்றும் பல்கலைக்கழக மட்பங்களிலும், இடைக்குத்துறைகளிலும் அதிகரித்த கவன ஈர்ப்புக்கு உட்பட்டதான்றாகும்.

வீரர்கள் ரீதியான நியாயத் துண்மைகளை விரும்பாதவர்களுக்கிடையிலும் நாறுல் ஹக்கின் தீட்டானதும், தீர்க்கமானதுமையை எழுத்துக்கள் வரவேற்றுக்குரியதாக நிருப்பது திவரின் எழுத்தானுமைக்கு இன்னொரு சான்றாகும்.

1983 இல் 'அல்லஹுதா' காலாண்மீதும், 1984 இல் 'சோலை' கவிதை திதழ், 1988 இல் 'வல்மார்க்களும் வள்ளாத் தேடல்களும் போன்றவையும் மற்றும் 1993 இல் 'நிருப்பநாட்களின் சிறப்புமலர்', 1996 இல் 'தெரிந்த விடைகளுக்கான கேள்விகள்', 1998 இல் 'தீவும் தீர்வுகளும்', 2002 இல் 'சிறுபான்மையினர் சீல அவதானங்கள்' ஆகிய ஒழுங்வால்கள் திவரது சமய, இலக்கிய, அரசியல் துறைகளின் ஒழுராக்கியமிக்க பங்களிப்புக்களாகும்.

Diploma in Mass Media வை பயின்ற திவர பார்வை, உதயம், சங்கமம், இழு, முஸ்லிம் குரல் ஒகிய வாரப் பத்திரிகைகளில் உதவி ஒசீரியராகக் கடமையாற்றியவருமாவார்.

மர்ஹும் அல்லஹுஷ் மௌலவி ஜி.எல். முஹம்மது முத்து (பலஞ்சி) என்ற திவரது அருமைத் தந்தையார் மேற்கொண்டுவந்த சமூக, இலக்கிய, அரசியல் பணிகள் நாறுல்லாக்கிற்கு இயற்கைப் பிண்ணனீயாக அமைந்திருப்பது, திவரது எழுத்துக்களை மேலும் செம்மைப்படுத்த உதவியது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஏ.எம்.எம். ஜெய்ப் B.A.

செயலாளர்

"அபாபில்கள்" கல்தா வட்டம்,

சாப்பந்தமருது-05

23-08-2006